

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Wanna Play a Game?

THE HUNTER'S CLUB

Alina May

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

OceanofPDF.com

Telif hakkı© 2024 by Alina May

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için alinamaybooks@gmail.com ile iletişime geçin.

Bu prodüksiyonda tasvir edilen hikaye, tüm isimler, karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Gerçek kişiler (yaşayan ya da ölmüş), yerler, binalar ve ürünlerle hiçbir özdeşleştirme amaçlanmamıştır ve çıkarılmamalıdır.

ISBN: 979-8-9888758-8-8

Kitap Kapağı: Tasha Richelle Çizimler:

Lulybot

Düzenleme: Deliciously Dark

Düzenleme: Format: Designs by Charly

Bu içerik yalnızca 18 yaşından büyükler için uygundur

OceanofPDF.com

CONTENTS

[İthaf Yazarın](#)

[Notu Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Bölüm 67](#)

[Bölüm 68](#)

[Bölüm 69](#)

[Bölüm 70](#)

[Bölüm 71](#)

[Bölüm 72](#)

[Bölüm 73](#)

[Bölüm 74](#)

[Bölüm 75](#)

[Bölüm 76](#)

[Bölüm 77](#)

[Bölüm 78](#)

[Bölüm 79](#)

[Bölüm 80](#)

[Bölüm 81](#)

[Bölüm 82](#)

[Bölüm 83](#)

[Bölüm 84](#)

[Bölüm 85](#)

[Bölüm 86](#)

[Bölüm 87](#)

[Bölüm 88](#)

[Bölüm 89](#)

[Bölüm 90](#)

[Bölüm 91](#)

[Bölüm 92](#)

[Bölüm 93](#)

[Sonsöz Son](#)

[Yazarın Notu](#)

OceanofPDF.com

DEDICATION

Travma geçiren tüm kız arkadaşlarıma: Demek sizin de bir maske saplantınız var, ha?

OceanofPDF.com

AUTHOR'S NOTE

Merhaba benim iğrençlerim. Lütfen kendinizi bu kitabın çok karanlık bir içeriğe sahip olduğuna hazırlayın (hepiniz SOLD diye çılgılık atıyorsunuz, favorimsiniz). Ama cidden, bu kitap rıza dışı şeylerle dolu ve kadına karşı şiddet, ilkel sahneler, zehirli ilişkiler, erkek erkeğe seks ve çok daha fazlası gibi temalar içeriyor. Amazon'da yasaklanmamak için, tüm içerik uyarılarını burada listeleyemem, ancak bunlar kapsamlıdır. Web sitemde <http://alina-may-books.squarespace.com/> adresinde listelenmiştir.

Rıza göstermemenin ateşli olduğu tek zaman kurgusal dünyalardır!

Hala oynamak istiyor musun? Güzel. Maskeli, saplantılı, zehirli adamlar tarafından kovalanma zamanı. Hadi gidelim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 1

SAWYER

T Lanet olası kolumda bir kaşıntı var ve bir türlü geçmiyor. Bıçağımı çıkardım ve eğik bıçağı ön kolumdan aşağı sürükledim. beyaz deri şeridi.

"Sawyer," diye inliyor Miles. "DNA'nı sıralardan uzak tut."

Bakışlarımı tembelce ona yöneltiyorum. Dövmeli kollarını kavuşturmuş, Ryder'ın avukata mihrapta yaptığı işkenceyi izliyor. Avukat inliyor, sesi boş kilisede çınlıyor.

Bıçağı yukarı çevirip parmaklarımın arasında yakalıyorum. "Ben kesmiyorum, seni kör pislik."

Avukat inliyor. Sırt üstü bağlanmış ve Ryder üzerine eğilmiş, bir şeyler fısıldıyor. Eldivenli ellerini adamın vücuduna açtığı hunilerin üzerinde gezdiriyor. Son birkaç saattir içlerine asit döküyor, 'içten dışa çürütüyor' ya da her neyse.

İnliyorum ve ayağa kalkıp sıraların arasında yürüyorum.

"Yardım ister misin Ryder? Kahretsin, takım elbisende kan var." Avukatın üzerine eğildim ve Ryder'ın ütülü takımındaki bir noktayı işaret ettim.

Aşağı bakarken, burnuna bir fiske vurdum.

Ryder'ın normalde boş olan yüzü bir anlığına duyguyla titriyor ve sonra kayboluyor. Çenesini sıkıyor. "Bölmeyi bırak."

Gözlerimi deviriyorum. Ryder ilahilerine geri dönüyor - dini bir şeyler söylüyor. Bir kere 50. kez dinlediğinizde eskimeye başlar. Ryder'ın işareti

daha fazla dayanacak gibi görünmüyor. Tanrıya şükür. Ryder sırası her geldiğinde aynı şeyi yapıyor ve eğlenceli kısımlarda yardım etmemize asla izin vermiyor.

"Ben arabada bekleyeceğim." Miles'a göz kırparak yanından geçip gidiyorum. "Ve benimle konuşurken ses tonuna dikkat et, yavrum."

Otoparktaki tek kamyon bizimkiydi. Çatlamış asfaltta çimler solmuş ve ben üzerine bastıkça çıtırdıyor. Ryder'ın seçtiği yer hiçliğin ortasında, kiliseden dönüştürülmüş eski bir akıl hastanesiydi.

Saat sabahın ikisi ve kimse dışarıda değil. Bir sigara yakıp duman ve güneşte kavrulmuş ot kokusunu içime çekiyorum. Lanet olsun, bu şeyler iğrenç. Ama avukatın üzerindeydi ve boşa gitmelerine izin veremezdim.

Dumanın etrafında öksürüyorum ve kamyonu yaslanıyorum. Buradaki durgunluktan nefret ediyorum. Kafamın içindeki sesleri daha da yükseltiyor. Bir duman daha çekiyorum ve ciğerlerim yanana kadar tutuyorum.

Çocuklar nihayet bana katıldığında benzin kokuyorlardı.

"Patates cipsi mi kullanıyorsun?" Son sigaramı söndürüp izmaritini kamyonetin içine attım.

"Hayır," diyor Ryder ve arka koltuğa geçiyor. Miles ön koltukta bana katılıyor ve kapıyı çarpıyor.

"Tanrım," diye inledim. "Çıranın iz bırakmadan yandığını biliyorsun." Kilise karanlık gecede parlamaya başladı.

Ryder ceketini silkti, "Bir binayı nasıl yakacağımı biliyorum, ibne herif."

Park yerinden çıktım, onu döşedim. "Tamam, birileri *sanatı* umursamıyor, 'saksocu'. Ve eğer aletini yalamamı ima ediyorsan, bunun daha çok Miles'ın olduğunu biliyorsun." Gaza bastım ve yolun ters tarafından aşağı .

"Sawyer," Miles kapı kolunu kavıyor, ön kolundaki dövmeler esniyor. Çoğu askerlik günlerinden kalma dövmelerle kaplıdır. Çok sıcak. Ayaklarımın dibinde diz çökmüş bir belalı olduğunu bilmek hoşuma gidiyor.

Sırıtiyorum. Yolda kimse yok ve bu gece ilk kez bir yaşam titreşimi hissediyorum. Ryder'a yardım etmek bile işe yaramadı - avukatın ağlamaklı korkusu bana pek bir şey katmadı. Taze, öfkeli, intikam ateşine ihtiyacım var.

"Sawyer." Ryder bana uyarıcı bir bakış attı ve kravatını çıkardı. Dışarıdan her zaman derli toplu görünür. Manşetlerini fırçalıyor. Her zamanki gibi, orta uzunluktaki saçlarını arkaya taramış, canlı ve yakışıklı görünüyor. Sinir bozucu.

Sadece gaza basıp Bluetooth radyoyu açıyorum.

"Sertleşmişsin." Uzanıp sağ elimle Miles'in ovuyorum ve kasıklarının üzerinden geçiyorum. "Ve iyi anlamda değil."

"Siktir git." Elimi tokatlayarak uzaklaştırdı.

Hemen geri getiriyorum ve kasıklarının sertçe kavıyorum. Elimin altında sertleştiğini hissediyorum. "İyi çocuk," diye alay ediyorum.

"Orospu," diye hırlıyor ve elimi bir parmağıyla çekerek kolumda bir acı zonklamasına neden oluyor. "Yolun ters tarafından yüz kilometre hızla giderken olmaz."

Gülüyorum ve elimi sıkıyorum. "Beni incitmenin beni sertleştirdiğini biliyorsun Miley." Ona böyle seslenmemden nefret ediyor.

Miles yemi yutmadı. Birbirimizi yıllardır tanıyoruz ve bir süre birlikte avlandık. Onun derisinin altına girmeye çalıştığımı biliyor.

Gülümsemem kayboluyor. Son birkaç av aynı şekilde sonuçlanmadı. Tahmin edilebilir olmaya başladılar. Tahmin edilebilirlik sıkıcıdır. Sıkıcı olunca kafamı direksiyona çarpasım geliyor. Şehre varana kadar yolun ters tarafından uçmak istiyorum. Polislerle kovalamacaya girmek. Birini öldürmek. Yardım için gözlerimi ararlarken tırnaklarımın altında kanlarını hissetmek.

Yine bir ilgi kıvrımı var. "Sawyer," diye
bağırıyor Ryder.

Gözlerimi kırıştıyorum ve aynadan
ona bakıyorum. "Kafanı kışından çıkar."

Ryder grubun en sorumlu kişisidir. Nadiren emir verir, ama verdiği genellekle dinleriz. Eğer dinlemezsek, bunun acısını kığımızdan çıkarır. Siktiğimin sadisti. Yine de bu düşünce pantolonumu sertleştiriyor.

Homurdanıyorum ve hızımı yavaşlatıyorum.

"Neyin seni bu kadar bilmiyorum." Miles yaslanır ve gözlerini kapatır.
"Avlanma sırası sende."

Ellerimi direksiyonda sıkıyorum. Sorun da bu zaten. Bir hedefim yok. Son üç avda, sokaklardan rastgele insanlar seçtim ve bana bok attılar. Çocuklar benden memnun değildi - daha hassas seçme eğilimindeydiler - ama kuralları biliyorlardı, bu yüzden birlikte oynadılar. Ama bir , işler... berbat bir hal aldı.

Son üç tanesine neredeyse hiç karşılık vermedim. Trafikte beni tersleyen bir sonraki adamı avlama fikri bana küçük bir yaşam ipucu veriyor ve sonra... hiçbir şey.

Kolumu tekrar kaşıyorum, derimin altında sürünen kaşıntıya ulaşmaya çalışıyorum. Doğru olmayan bir şeyler var. Hissedebiliyorum. Avlar genellikle daha iyi yapar. Peki neden daha iyi değil?

Sadece doğru kişiyi bulmam gerekiyor. Doğru hedefin her şeyi değiştireceğine dair bir his var içimde.

OceanofPDF.com

CHAPTER 2

CALI

T Dairenin kapısı çarparak açıldığı anda Ben'in kötü bir ruh hali içinde olduğunu anladım.

Üzerinde kısa bir tişört ve spor şortuyla kapıda beliriyor. Gözleri cam gibi, sarı saçları gözlerinin içine düşüyor. Yanımdan geçip anahtarlarını yemek masasının üzerine atarken bira kokusunu alıyorum. Elimdeki telefona bakıyor.

"Oh, anlıyorum. Ben diğer erkeğinle konuşuyorsun."

"Affedersiniz?" Buzdolabından bir bira alırken arkasından sordum. Şişman siyah kedim Halloweiner, Ben etraftayken her zaman yaptığı gibi arka odaya koşuyor.

"Beni duydun amına koyayım," diye mırıldanıyor, bir kutu açıyor ve .

Telefonumu kanepeye bıraktım. Demek o gecelerden biri olacak. En son böyle davrandığında, ön penceremize bir bira şişesi fırlatmıştı ve ben de yolumdan çekilmek zorunda kalmıştım.

"O kutuları elinde tutsan iyi olur, duvarda değil" diye tıslıyorum.

Bir tane daha içiyor ve beni tamamen görmezden geliyor.

"Geç kaldın," diyorum ve mutfağın kapısına doğru ilerliyorum. Normalde teknik okuldan eve geldiği saati çoktan geçmişti. İşler iyi gitmiyor - zorbalığa uğradığını söylüyor - ve normalden çok daha fazla içiyor. Kuafördeki işimden eve döndüğümde genelde sarhoş olurdu.

"Açıkça yararlandığın bir şey, ha kaltak? Onu bu gece de siktin mi?" Ben benimle göz teması kuruyor. Bakışları karanlık ve öfkeli.

Kaslarım kilitlendi. "Sana yüz kere söyledim, başka kimseyle konuşmuyorum!"

Mutfağın ışığı Ben'in yüzünü bastırıyor, saçlarını beyaz ve gözlerini daha kırmızı gösteriyor. Burun delikleri açılıyor. "Senin derdin ne be? Ben sana her şeyi veriyorum ve senin kaltak kışın ben yokken hile mi yapıyor?" İleri doğru yürüyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş.

"Seni *aldatmıyorum*." Geri çekiliyorum. "Ve sen çalışmıyordun; saat sabahın ikisini geçti!"

Onu hiç bu kadar kötü görmemiştim. Kafamın içinde alarmlar çalışıyor. duvara çarpıyor ve iki elini birden kafama vuruyor.

İrkildim.

Ben bunu gördü. Sırıttırıyor ve gözlerimin içine bakabilmek için başını eğiyor. "Bütün gün çok çalışıyorum ve umursayan bir kız arkadaş bulabileceğimi mi düşünüyorsun? Azıcık bile olsa? Ama lanet olsun, belli ki bu imkânsız! O sürtük amcığı diğer erkeklerden uzak tutmak için ne kadar çaba gerekiyor?" Nefesi ekşi ve ter gibi kokuyor.

"Ne , ben-"

"Kapa çeneni!" Kükrüyor ve elini tekrar tekrar arkamdaki duvara vurarak duvarı titretiyor. "Seninle konuşurken beni dinle."

Vücudum titriyor. Bir an için bana bağırın başka bir yüz görüyorum. Ama hafızamda daha küçüğüm ve morluklardan kaçacak yerim yok. Hiç olmadı.

Tükürükler yüzüme çarpıyor ve Ben'in bana bağırıldığı daireye geri döndüğümü fark ediyorum. İçimden öfke selleri akıyor. Bu bir daha olmayacak.

İki elimi de olabildiğince sert bir şekilde ona sokuyorum. "Benden uzak dur!"

Eli o kadar hızlı geliyor ki durduramıyorum. Yüzümün yan tarafına çarpıyor ve başım yana savruluyor. Gözlerim doluyor ve bir an için midem bulanıyor.

Nefesimi toparlamak için bir dakika bekledim, sonra hırıltılı bir kahkaha attım, "Orospu gibi vuruyorsun."

Birden eller boğazıma yapıştı ve beni buzdolabına doğru itti. Öksürüyorum, basınç nefes borumu eziyor. Ben bana bir şeyler bağırıyor ama ne olduğunu anlayamıyorum. Kollarını ve yüzünü tırmalıyor ve pençeliyorum. O sıklıkça dünya bulanıklaşıyor. Tekmeliyor ve tırmalıyorum ama kulaklarım çınlamaya başlıyor. Çınıyorlar ve ben sıcak hissediyorum. Hayır, sıcak, yanıyorum. Ve süzülüyorum.

Birdenbire bırakıyor.

Yere yığılıyorum ve Ben de kollarımı tutarak beni takip ediyor. "Siktir, bebeğim. Özür dilerim. Çok özür dilerim, öyle demek istemedim!"

Birkaç kez öksürüyorum, mutfağı göz kırparak tekrar .

"Bebeğim. Bebeğim, beni duyabiliyor musun?"

Ben'e baktım. Gözlerinde yaşlar vardı. "Bebeğim, çok üzgünüm. Ne oldu bilmiyorum. Bira ve viskiyi karıştırdım ve bu bana hep böyle yapar. Eğer karşılık vermeseydin böyle olmazdı. Sen bundan daha iyisini bilirsin."

Kulaklarımın çınlaması durdu ama bulanıklık hâlâ ediyor.

Yine oldu. Artık her şeyin farklı olacağına dair kendime söz vermiştim. Söz vermiştim.

Boğazım sıkılıyor ve yutkunuyorum. Oturma odasına geri dönüyorum. Ben beni takip ediyor, feryat ediyor ve elimi tutuyor.

Anahtarlarımı masadan çekerek geri aldım.

"Hayır bebeğim, nereye gidiyorsun?" Önüme atladı. "Dışarı.

Bir dakikaya ihtiyacım var."

"Hayır, lütfen, öyle demek istemedim! Beni bırakma bebeğim, seni seviyorum. Sen benim her şeyimsin. Lütfen, bebeğim."

Anahtarlarımı kaptı. Neyse ki onları benden alamayacak kadar sarhoş. Kanepeden telefonumu aldım.

"Sadece biraz ." Ön kapıdan aceleyle çıktım, arabamın kilit açma düğmesine defalarca bastım.

"Hayır, bekle, bunun hakkında konuşalım. Bunu daha iyi hale getireceğim, söz veriyorum." Ayak sesadır ve hızlı.

Koşarak arabama gittim, kapıyı açtım ve kilitledim.

Ben cama vurur, kovalamacasının gücüyle arabayı sallar. "Lütfen Cali, her şeyi yaparım. Seni seviyorum! Sen benim sonsuzluğumsun. Lütfen beni bırakma."

Anahtarı kontağa sokarken ellerim titriyor. Aptal eller. O kadar da korkmuyorum. Bu daha önce de oldu. Onunla değil, ama yine de. O kadar acımamıştı bile.

Anahtarı çevirip arabayı vitese takmadan önce derin bir nefes alıyorum.

Ben ne yapmak üzere olduğumu hissediyor ve arabanın arkasına doğru atılıyor. Arabanın arkasında duruyor, hâlâ ellerini açmış bağılıyor ve yalvarıyor. Arka kamerada, ellerini birbirine kenetleyerek dizlerinin üzerine çöküyor.

Arabayı sürüyorum ve direksiyonu sağıma doğru çekerken kaldırıma atlıyorum. Başım neredeyse direksiyona .

Ben yine beni engellemeye çalıştı ama başaramadı. Otoparktan çıkıyorum, sonra ana yola çıkmadan hemen önce frene basıyorum. Kedim! Arkama bakıyorum. Çok yaklaştığında Ben'e hep pençe atar.

Ben durduğumu gördü ve bana doğru koşmaya başladı.

Sikerler. Halloweiner bir şey yapmaya kalkarsa boğazını parçalayacak. Gaza basıyorum ve acı acı kıkırdıyorum. Kedim benden daha iyi. En azından dövüşüyor.

Bacaklarımın titremesinin durması biraz zaman alıyor. Belli ki bende bir sorun var çünkü daha önce daha az tepki vermiştim. Bu gece bunun olmasına izin verdiğim için aptalın tekiyim.

Bacağımın zıplaması durduktan sonra etrafıma bakıyorum. Küçük kasabamı terk ettim ve hasat edilmiş buğday tarlalarının ve otlakların derinliklerindeyim. Açıkça görülebilen tek şey, manzarayı kirleten rüzgar türbinlerinin yanıp sönen kırmızı ışıkları. Sanırım kasabanın dışındaki otoyola girdim.

Kenara çekip alnımı direksiyona dayadım. Vücudumu hala gemiye alamıyorum. Sarsılmak istiyor. Yanağım yanıyor ve kulağım vurulduğu yerden sıcak ve karıncalı hissediyor.

Yutkunuyorum. Neye ihtiyacım olduğunu biliyorum.

Beş ay oldu. Bir içki içmeyeli beş ay oldu. Yeniden başlayamam değil mi? Beş ayı telafi etmek o kadar da zor değil. Bunu daha fazla düşünmeden arabayı kenara çekip yolun aşağısında olduğunu bildiğim bir benzin istasyonuna gidiyorum.

Oraya vardığımda saat sabah 3'ü gösteriyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, otoparkta başka bir araba daha var - marketin hemen önüne park etmiş gümüş renkli bir kamyonet.

Yanağım hâlâ yanıyor ve kıpkırmızı olduğuna eminim ama cüzdanımı içeri giriyorum. Benzin istasyonu küçük, sadece birkaç koridoru var. Tekrarlanan pop müziğin, floresan ışıkların ve küçük şarap raflarının normalliği ürpertici bir nefes almamı sağlıyor. En yüksek alkol oranına sahip olduğunu bildiğim kırmızıyı alıyorum ve koridorun köşesine doğru ilerliyorum.

Kas duvarına doğru koşuyorum ve acımasız yüzeye çarpıyorum.

"Kahretsin, üzgünüm -" Adama bakıyorum ve duraklıyorum.

İnanılmaz güzel. Uzun boylu, 1.80'in üzerinde, alttan kesilmiş ve açık kahverengi saçlarını başının üstünde topuz yapmış. Burnuma nefis bir kolonya doluyor. Temiz, sedir ve adaçayı gibi kokuyor. Adam sırtıyor ve mavi gözleri karanlık. Hiçbir anlam ifade etmese de sanki içimi görüyor gibi hissediyorum.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. "Ben... seni orada görmedim." Birkaç adım geri atıyorum.

Adam geri çekilmemi izliyor, sırtışı büyüyor. Gözleri daha da gölgelensin diye başını eğiyor. "Merak etme şekerim."

Kaslı kalçalarına güzelce oturan bir tişört ve mavi bir kot pantolon giyiyor. Birden, yırtık tişörtümün, tozluklarımın ve dağınık saçlarımın aşırı farkına vardım.

"Özür dilerim," diye beceriksizce gülüyorum, etrafından dolanıyorum ve kasaya doğru kaçıyorum. Ödeme yaparken bakışlarını üzerimde hissediyorum ve tüylerim diken diken oluyor.

"Hepsi bu mu?" Çalışanın sesi beni ürkütüyor.

"Pardon?"

"Hepsi bu mu?" diye tekrar

sorar. "Evet, özür dilerim.

Evet."

Orta yaşlı adam gözlüklerinin üzerinden bana bakıyor. Bir kaşını kaldırdı ve iç geçirdi, "Sıradaki."

Arkamda adamın ezici varlığını hissediyorum. Kürek kemiklerimin arasında kırılmalılık karıncalanıyor. Arkamı dönmek istiyorum. İçgüdülerim ona arkamı vermemem için bağırıyor.

Omuzlarımı dikleştirip dışarı çıkıyorum. Tekrar gecenin içine daldığımda sıcak, kuru havayı derin bir nefesle içime çekiyorum. Az kaldı. Bu içkiye bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım var.

Gümüş kamyonet hâlâ durduğum yerde park halinde ve yukarı baktığımda ön koltuklarda iki adam görüyorum. Kısa bakışında ikisi de en az içerideki kadar yakışıklı, ikisi de koyu renk saçlı. Şoförün boynuna ve ellerine kadar dövmelele kaplı. Göz ucuyla bakıyor ve beni yakalıyor.

Aceleyle arabama gidip kapıyı kapattım.

Tanrılara şükrediyorum ki şişe açacağımı anahtarlarımın üzerinde saklamışım ve arabamda açıyorum. Telefonum çaldı. Görmezden geliyorum ve şişeyi dudaklarıma götürüyorum. Alkol dilime değdiği anda rahatlıyorum. İhtiyacım olan şey buydu. Yarın ayıklığıma yeniden başlayacağım. Sadece... Bu gece yapamam.

Telefonuma bakana kadar şişenin yarısını bitirmiştim. Patlıyordu ve Ben'in aradığını gördüm.

Ben: "Yani kendimi öldürmem umurunda değil, ha? Ne kız arkadaşmışsın sen."

Yanaklarım ısındı. Ne var biliyor musun? Bunu içmek zorunda değilim. Yutkunuyorum. Böyle davranamam. Annemin erkek arkadaşlarının ona yaptığı gibi beni eşek sudan gelinceye kadar dövmesine izin veremem. Yani, yılda birkaç kez annemi gördüğümde. Hiç polisi aramadı. Hiçbir şey yapmadı.

Bir yudum daha alıyorum. Ne var biliyor musun? Ben öyle olmayacağım. Telefonumu çıkarıp tuş takımının üzerinde gezdiriyorum. O kadar da zor değil. Sadece üç numara. İçimden bir ses yapmamamı söylüyor ama içimi ısıtan alkol sorun olmadığını söylüyor.

Ben ararım.

"911, acil durumunuz nedir?" Diğer uçtaki kadının sesi sıkılmış gibiydi. İfadesi beni bir an için şaşırttı. "Bir süre önce oldu." Bir duraklama oldu. "Neredesiniz hanımefendi?"

Etrafıma bakıyorum ve ona benzin istasyonunun adını söylüyorum. "Ama olay benim dairemde oldu."

"Ne oldu?" Şimdi sesi sinirli ve sıkılmış geliyor. Yutkunuyorum. Bu iş doğru gitmiyor.

"Erkek arkadaşım ve ben kavga ettik."

"Hâlâ orada mı?"

"Bilmiyorum."

"Hanımefendi," diye iç geçiriyor diğer hattaki kadın. "Sizi doğru kişiye aktarabilmem için daireniz nerede?"

Her geçen dakika daha az iyi hissediyorum. "Biliyor musun, eve gidince ararım."

Aramayı sonlandırma düğmesine basıyorum ve telefonu arka koltuğa atıyorum. Vücudum tekrar titremek istiyor ama alkol beni yatıştırıyor. Bu gece gerçek değilmiş gibi geliyor. Sanki bir pencerenin diğer tarafından kendimi izliyormuşum gibi geliyor.

Yine de çok yakınım. Hiçbir şey gibi hissetmek istiyorum. Hiçbir şey ama sıcak, bulanık ve iyi. Ve öyle hissedene kadar içeceğim.

Gümüş kamyonet beni korkutarak otoparktan çıktı. Orada olduğunu bile unutmuşum. Arka lambaların kayboluşunu izliyorum, bulanık kırmızı ışıklar karanlığın içinde yüzüyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER 3

SAWYER

Ryder beni sürücü koltuğundan attı ve şimdi yapacak hiçbir şeyim yok. Benzin istasyonundaki faremsi kızı düşünüp duruyorum. Dağınık, kıvrırcık sarı saçları onu tutup dizlerinin üzerine çöktürmem için bana yalvarıyordu. Bu yüzden

Gözlerinde gördüğüm korku için ona gerçek bir sebep vermeliydim.

İç çektim ve kendimi ayarladım. Çocukları bir süre daha oturmaya zorladım, kaçıp kaçmayacağını görmek için bekledim. Hiç kaçmadı. Bir tavşan gibiydi - yerinde donmuş bir şekilde oturuyor, yırtıcının onu unutmuş olmasını umuyordu.

Ryder 10 dakikadan fazla kalmamıza izin vermedi. Bir süre önce cesetlerimizden biri için arama emri çıkarttı ve o zamandan beri gizlenmek zorunda kaldık. İronik bir şekilde, adamı öldüren o bile değildi, Miles'tı. Ama bir şekilde suçu Ryder'ın üzerine atıldılar.

Motele geri döndüğümüzde, arabadan atlıyorum ve hemen katran ve bok kokusuna çarpılıyorum. Bu motel boktan bir yer. Ödeyebileceğimizden çok uzak, ama radardan uzak kalmak istiyoruz ve genellikle bir avdan hemen sonra acımasızca sevişip yatıyoruz.

Ryder kamyonundan bir şeyler alırken Miles bizi odaya doğru tarıyor. Miles'i takip ediyorum, kışına şaplak atıyorum.

Bir kapı çarptı ve bir bağırış duyuldu. "Polis!"

Kaskatı kesildim. Miles benden önce davranıp kapıyı açtı. Kırmızı ve mavi ışıklar odayı dolduruyor.

"Polis! Bana ellerini göster!"

Kapıya vardığımda Ryder'ın ellerini havaya kaldırmış bir şekilde durduğunu görüyorum.

Bize bakıyor ve bağıyor, "Geri çekilin! Karışmayın."

Başka bir polis aracı hızla otoparka giriyor ve iki polis daha atlıyor.

Bu dört polis yapar, hepsi de silahlarını Ryder'a

doğrultmuştur. "Kımıldama! Bana doğru geri çekilin!"

Öfke boğazımı yakıyor. Buna nasıl cüret ederler? Miles'ı iterek geçmeye çalışıyorum. Miles beni geri itti. "Hayır, kardeşim. Çok kalabalıklar - vurulacaksın." Ben de onu geri ittim. "O aileden biri."

"Geri çekilin!" Ryder polislerle doğru geri giderken bana havlıyor.

Miles yine önüme geçti. Orduda geçirdiği onca yıldan dolayı benden biraz daha iri. Hırlıyor. "Sakin ol kardeşim, onu çıkaracağız. Biz de hapse girersek ona yardım edemeyiz."

Miles'ın yeşil gözlerine bakıyorum, sonra sağa doğru çalım atıyorum. Yuttu ve ben de onu soldan geçtim.

Kırmızı ve mavi ışıklar dışarıdaki görüşümü dolduruyor. Kafama inen yumruğu neden görmediğimi buna bağlıyorum. Miles bana sertçe vuruyor ve ben bir an duraklıyorum. Bu ona tekrar savurması için zaman veriyor, yumruğu yüzümün sol tarafına çarpıyor. Siyahlık ışıkları yumuşatıyor ve dizlerimin arkasına bir şeyin çarptığını hissediyorum. Düşüyorum, yüzen karanlığı ayırmaya çalışıyorum.

Sırtıma ağır bir yük biniyor ve karnımı yere bastırıyor. Sağ kolum arkamdan çekildi.

"Kardeşim," diye tıslıyor Miles, "sakin ol dedim. İşleri daha da kötüleştiriyorsun." Görüşüm netleştğinde inliyorum ve Ryder'ın kelepçelendiğini görüyorum.

Kıpırdıyorum ama Miles'ın kolumu kilitlemek için yeterli zamanı var. Omzumu kilitliyor ve hareket ettiğimde omzuma beyaz bir acı çizgisi gönderiyor.

"Yavrum," diye homurdandım, ses tonuma uyarı karışmıştı. "Bırak beni gideyim." Bırakmıyor.

"Bırak beni, yoksa seni mahvederim," diye homurdanıyorum hayal kırıklığı içinde. Ryder bize dönüp bakıyor. Benimle göz göze geldiğinde taş suratlı ifadesi önce endişeye, sonra da öfkeye dönüşüyor. Ortağımın bir polis arabasının arka koltuğuna itilmesini izlerken burnuma katran kokusu doluyor.

İçimi dolduran öfkenin eşi benzeri yok.

Miles mırıldanıyor, "Aptalca bir şey yapma."

Omzumdaki baskı azalıyor ve ayağa fırlıyorum. Miles'ı birkaç adım geri atmasına neden olacak kadar sert bir şekilde itiyorum.

Teslim olmak için ellerini kaldırır. "Polisler izliyor, Sawyer. Sakin ol."

Arkama baktım. Haklıydı. Ödüllerini aldıklarına göre şimdi ikimize bakıyorlar.

Bir süre durakladıktan sonra içlerinden biri yanlarına gelir. "Hey, anahtarlarını almanı istedi."

Bokunun kokmadığını düşünüyor gibi görünüyor ve anında ondan hoşlanmıyorum. Muhtemelen evde kız arkadaşını dövüyordur.

Miles önüme geçerek Ryder'ın cebinde olması gereken şeyi aldı.

"Nereye gidiyor?" Miles soruyor.

"Şimdilik Alfalfa County hapishanesi." Polis burnunun ucuyla baktı. O ve ben bakıyoruz. Eminim yüzündeki deriyi tek parça halinde çıkarabilirim. Belki iki.

"Bir bağı var mı?" Miles tekrar sorar.

"Hayır." Korkak olduğunu bildiğim polis önce göz temasını kesiyor ve aracına geri dönüyor.

Ryder'ın avukatı öldürmek için kullandığı aletlerle dolu kamyonetimizin yanından geçişini izliyorum. Polis şöyle bir baktı.

Kaskatı kesildim.

"Hey, efendim." Miles koşarak onun yanına gider. "Söyleyememeni anlıyorum - ben de eski bir askerim, bu yüzden hizmetin için teşekkür ederim - ama kim aradı?"

Polis Miles'a döner ve dövmelerine bakar. "Emin değilim. Benzin istasyonundan biri."

Yumruklarımı sıkıyorum ve polisin Ryder'ın içinde olduğu araca geri dönmesini çaresizce izliyorum. Polisler teker teker otoparktan çekiliyor.

Miles yavaşça bana dönüyor ve bir elini saçlarında gezdiriyor. Cırcır böcekleri cıvıldıyor. Kafamdaki öfkeli diyalog daha da gürültülü hale geliyor.

"Siktir!" Miles bağılıyor. Beni düşüncelerimden kopardı. Bu orospu çocuğu.

Onu boynundan tutup odamıza geri ittim. "O da neydi öyle?"

Ellerimi kalın boynuna dolayarak onu dizlerinin üzerine çöktürüyorum.

Miles bana öfke dolu bir bakış atıyor ve bu, kanımın aletime hücum etmesine neden oluyor. Koyu renk kırpılmış saçlarından tutabildiğim kadarını tutuyorum ve başını geriye doğru çekiyorum. "Yavrum..." Homurdanıyorum. "Bu da neydi böyle?"

Bakışlarımı karşılıyor ve dudak büküyor. "Teşekkürüm nerede? Eğer bunu yapmamış olsaydım, ya vurulmuş ya da ağır bir suçtan hapse girmek üzere kelepçelenmiş olurdun."

Saçlarını tekrar çekiyorum ve yeşil gözlerine güzel gözyaşları fışkırmasına neden oluyorum.

Sikimi sertleştiriyor. "Velet."

Ryder gitti. Çaresizlik midemde yuvarlanıyor.

Miles bakışlarımın değiştiğini görmüş olmalı. Uzanıp kemerimi tutuyor ve çözmeye başlıyor. "Onu çıkaracağız. İlk kez hapse girmiyor."

Pantolonumdan kemeri çekerken Miles'ı durduruyorum, ancak başını ne kadar geriye çektiğim için ne yaptığına bakamıyor. Ona sırtıyorum. "Em bakalım."

Miles yutkunuyor, göz bebekleri şişmiş. Beceriksizce hareket ediyor ve sıcak eli boyumun etrafını sararak sertçe sıkıyor. Onun dokunuşuyla içime bir zevk yayılıyor.

"Elbette patron," diyor alaycı bir ses tonuyla.

Ağzını açıyor ve beni tek hamlede yutuyor. Sıcak ağzına gömülerek inliyorum. Saçlarını bırakıp iki elimi başının arkasına koyarak daha derine sokuyorum. Kontrolü elime aldığımda çaresizliğim yok oluyor.

Miles boğuluyor.

"Bu doğru. Efendinin sikinde boğul." Hırlayarak yüzüne acımasızca vuruyorum. Zevk omurgamı kıvrıyor ve gözyaşlarının yüzünden aşağı süzülüşünü izliyorum. Ağzım sulanıyor.

Miles ağır bir şekilde öğürüyor. Nefes almasını sağlayacak kadar geri çekiliyorum, "Eğer kusarsan, o kışını kanayana kadar sikeceğim, anladın mı?"

İnliyor, yer değiştiriyor ve aletinin elinde olduğunu görüyorum.

"Gelme. Bu gece yaptığın numaradan sonra gelemezsin." Onun suçu olmadığını biliyorum ama çok yaklaştı ve ben çok kızgınım.

Miles yine inliyor, tam sikimin üzerine. Başımı geriye atıyorum ve derinlere doğru itiyorum. Gırtlığı beni sıkıyor, taşaklarımın derinliklerinden gelen zevk, omurgamdan yukarı ve bacaklarımdan aşağı havai fışekler gönderiyor.

Uzanıp Miles'ın burnunu sıkarak kapatıyorum. Kıpırdıyor, tutuyor ama bırakmıyorum.

Miles'ın yüzünü oldukça mor bir renge dönüşene kadar beceriyorum. Gözlerinin içine bakıyorum, boyun eğmeye devam etmek için kendisiyle savaşmasını izliyorum. Bir kaşımı kaldırarak daha sert itiyorum. Miles'ın mutlak teslimiyeti sevdiğini biliyorum, ama teslim olmadan önce cehennem gibi savaşıyor. Aletime küçük tıkaçlar yapıyor, vücudu hava almak için benimkini içine çekmeye çalışıyor ama geri çekilmiyor. Sonunda, gözleri düşmeye başladığında, bakışları mutluluğa dönüşüyor ve vücudu gevşiyor. Bağırıyorum, salıverilmemi boğazından aşağı atıyorum ve çekiyorum.

Miles yutkunur ve nefes almaya çalışır, öksürür ve hıçkırır. Sonunda nefesini tutuyor ve inliyor, eli sert aletin üzerinde seğiriyor. Yumruğunun üst kısmı prekulma kaplıdır.

Kaşlarımı kaldırarak kendimi pantolonumun içine sokuyorum. "İtaat edecek misin, yavrum?"

"Evet." Dişlerini gıcırdatıyor ve pantolonunun içine geri sokup ayağa kalkıyor. "Aferin oğlum." Çenesinin altından kavrayıp yüzünü kendime yaklaştırıyorum. Birbirimize bakıyoruz.

Bir dakika boyunca birbirimizin gözlerine baktık. Seks gibi kokuyor. "Bunu bir daha asla yapma," diye fısıldıyorum.

"Ne, ailemi korumak mı?" Bakışları gözlerimin arasında gidip geliyor.

Sesim alçalıyor ve boğazımın arkası geriliyor. "Hayır." Seçtiğim ailem için her şeyi yaparım ve o da bunu biliyor. Başparmağımı çenesinde gezdiriyorum. "Hayır," diye başımı sallıyorum ve boğazımı temizliyorum. "Bir daha asla sol tarafıma vurma. Biliyorsun o benim iyi tarafım."

Miles'ın gözleri başını sallamadan önce bir an için gülümseyerek kırışır. "Elbette, patron."

Gitmesine izin verdim. Kendimi toparlamak için bir dakika ayırıyorum ve sonra kendimi Google'da ilçe hapishanesi hakkında bulabildiğim her şeyi araştırmaya veriyorum. Bunu yaparken de, bizim küçük şirin züppeyi düşünüyorum.

Sıçtın batırdın, küçük tavşan. Sen . Sanırım biraz eğlenmenin zamanı geldi.

OceanofPDF.com

CHAPTER 4

CALI

"S "Biri sana bunu getirmiş," diyor iş arkadaşım Rachel. Saçını kestiğim müşteriden başımı bakıyorum. Rachel beyaz ve pembe çiçeklerden oluşan bir buketi havada sallıyor.

"Tanrım," diye mırıldandım. Ben'i evden kovalı bir hafta oldu. Annesinin evine geri döndü ve ne yaptığını kimseye söylemedim - sadece bitmesini istedim. Ama tabii ki bitemez. Beni taciz etmeye devam ediyor.

"Kartı yok." Rachel bardağın üstündeki çiçeklerin altına bakar.

Müşterim aynadan bana bakıyor. "Bunlar kimden?"

"Eski sevgilimin amcığı," diyorum ve sonra ağzımı kapatıyorum. Normalde daha filtreliyimdir ama şu anda umurumda değil.

"Ah..." diye . "Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Hayır, değil. Sormamalıydım." Rahatsız görünüyor. "Sadece... bunların ne olduğunu bilmiyor musun?"

Onlara tekrar bakıyorum. Yol kenarındaki yabani otlara benziyorlar. Denemeye bile zahmet etmemiş. "Yabani otlar mı?"

Omuz silkiyor. "Evet, sanırım. Baldıran otu ve yüksük otu. Her yıl sığırlarımızı öldürüyorlar. Ve eğer dikkatli olmazsanız çocuklarınızı da öldürürler."

Midem bulanıyor. Bu yüzüzlüğü! Bu çok yanlış.

Çiçekleri alıp hepsini çöpe atıyorum, vazo büyük bir gürültüyle dibe vuruyor.

Bu onun yaptığını fark ettiğim ilk şey değil. Bu hafta her gün, engellenmiş bir numaradan "sıçtın batırdın" ve "zamanın geliyor" gibi şeyler söyleyen bir mesaj aldım. Onları engelleyip günüme devam ediyorum ama bu? Bu beni kızdırmaya başladı.

Vardiyamın geri kalanını bitirmek çok zor. İş arkadaşlarımla gözlerini üzerimde hissediyorum ve çılgına dönüyorum. Bu orospu çocuğu şansını zorluyor. Tabii ki, biri bana ilk kez çiçek verdiğinde, bunu bir tehdit olarak algılıyorum.

Umutsuzca bir içkiye ihtiyacım var.

Eve dönerken başka bir benzin istasyonuna uğradım ve birkaç şişe şarap aldım.

Ayıklığın canı cehenneme. Hayat boktan bir gösteri olmadığı zaman tekrar başlayacağım.

Daireme girerken buna gülüyorum ve Halloweiner'ı kapı aralığından yavaşça dışarı çıkarıyorum. Haftalardır bir şey yememiş gibi bacaklarıma sürtünerek bana bağıyor.

"İyisin," diye mırıldandım. "Açlıktan ölmeyeceksin." Yemeğine doğru koşuyor ve miyavlayarak bana bakıyor. Siyah benliğine rağmen göze çarpan tek şey pembe dili. Onu Ben'in eski oyun odasına kadar takip ediyorum ve karnını doyuruyorum. Her zamanki gibi kepçeyi çarpıyor ve heyecanından mamayı döküyor. İşim bittiğinde, kendimi besliyorum. Şarapla yani.

Daireye girerken posta kutuma uğradım ve büyükannemden gelen bir mektup buldum. Kanepenin üzerinden mektuba baktım ve bardağımdan sağlıklı bir yudum aldım. Benimle hiç konuşmaz. Çoğunlukla numarasını engellediğim için ama yine de. Bir yanımda - aptal yanımda - bunun bir özür olmasını umuyor. Belki de kırdığı şeyi onarmak istiyordur? Yine de dürüst olalım, bu noktada bir terapistin buna dokunabileceğinden bile emin değilim.

Elmalı ve kızılıklı mumumu yakıyorum ve ancak iyice kafayı bulduktan sonra mektubu yırtıp açıyorum. Adresimi kurşun kalemle yazmış ve terli ellerim biraz bulaştırıyor. Çizgili kâğıda katlanmış iki sayfa çıkarıyorum.

Sevgili California.

Gözlerimi deviriyorum. Annem bana bu aptal ismi verdi çünkü buranın onun dünyadaki en sevdiği yer olduğunu söyledi. Tıpkı dediği gibi, ben de onun dünyadaki en sevdiği yer oldum. Zil zurna sarhoş olup beni büyükannemin yanına bırakmadan önce. Çünkü en sevdiğin şeylerle böyle yaparsın.

Gözlerim sulanıyor ve öfkeyle gözlerimi kırıştırıyorum.

"Seni özlediğimi söylemek istedim. Büyükbabam da ben de. Senin için endişeleniyoruz. Evli olmadığın bir adamla bir kasabada yaşamak güvenli değil canım. Sana daha iyi öğretmedik mi? Doğru yoldan sapıp günaha giriyorsun. Lütfen. Ruhun sonsuza dek cehennemde lanetlenecek. Seni seviyoruz. Dur-"

Mektubu bırakıyorum. Bu görmem gerekenden daha fazla.

Şarabımın kalanını içip gazeteleri kaptım. "Gençken İsa'yı bana aşılaysam, şimdi de onu bana aşılazamazsın" diye mırıldanıyorum.

Ayağa kalktım ve mektubu çöp öğütücüsüne attım. Suyu açıp çalıştırıyorum ve vızıltısını dinliyorum.

Büyükannemin kızgın yüzünü görebiliyorum. Ona saygısızlık ettiğim için bana kıpkırmızı olurdu. Arınmaya ihtiyacı olan günahkâr bir çocuk olduğum için. Hafızam, arkamı döndüğümde onu yarım yamalak gördüğüm anlarla dolu.

Ellerim titriyor. O mektubun da aynısından olacağını bilmeliydim. *Tanrım*, neden bunun iyi bir mektup olmasını istedim ki?

Gözyaşlarımı koklayarak uzaklaştırıyorum. Aptal alkol. Beni yumuşatıyor.

Oturdum ve kendime bir içki daha doldurdum. Halloweiner kanepenin koluna atlıyor, mırıldanıyor ve şarap bardağını tutan elime agresif bir şekilde sürünüyor. Soğuk şarap pantolonuma akıyor.

"Weiner!" Nefesim kesildi.

Siyah başını bana doğru eğiyor ve kuyruğunu sallayarak bunu bilerek yaptığını söylüyor. Gözyaşlarımı içime çekiyorum çünkü görünüşe göre bu gece küçük bir sürtük gibi davranıyorum ve üstümü değiştirmek için yatak odama gidiyorum. Dağınık eşyalarla dolu küçük bir yatak odası, düzenlemek istiyorum ama bunu yapamadan hep telefonuma gömülüyorum.

Bir pantolon almaya gidiyorum ve şifonyerimin çekmecelerinden birinin açık olduğunu fark ediyorum. Kaşlarımı çattım. Onları hep kapatırım. Bu benim en sevdiğim şeydir. Belki de bu sabah işe gitmek için acele ederken açık bırakmışımdır?

Yeni pantolonumu çıkarırken telefonum çalıyor. Cebimden çıkardım. Bilinmeyen bir numaradan gelen resimli bir mesaj.

Tanrı aşkına, Ben. Şimdi zamanı değil.

Mesajı açtım. Bugün kuaförden çıkarken çekilmiş bir fotoğrafım, üzerimde az önce şarap döktüğüm lacivert kot pantolon var.

Bu da ne böyle? Bugün Ben'i gördüğümü hatırlamıyorum. Aslında, kimseyi gördüğümü hatırlamıyorum.

Hemen ardından bir mesaj geliyor.

Bilinmiyor: Çiçekleri beğendin mi?

Burun deliklerim açılıyor. İşte bu kadar. Bunun bitmesi gerek.

Cali: Beni rahat bırak.

Telefonu yatağın üzerine atıp pantolonumu değiştirmeye gidiyorum. Anında bir cevap geldi. Telefonumu kaptım.

Bilinmiyor: Uğruna ölünecek şeyler olduğunu düşünmüştüm.

Dişlerimi gıcırdatıyorum.

Dur. Takip ediyorum. Beni. İşimiz bitti dedim. Olduğu gibi bırak.

Bilinmiyor: Daha işimiz bitmedi, Bunny.

Duraksıyorum. Ben normalde böyle konuşmaz. Kendini kaybetmiş olmalı.

Numarayı engelliyorum ve telefonumu yatağa atıyorum. Yanına uzanıyorum. Oda nefis bir şekilde dönüyor. Belki de taşınmalıyım. Evimi kaybetmekten nefret ediyorum ama bu akıl sağlığıma değmez. Ayrıca, her zaman buradan başka bir yerde yaşamak istemişimdir.

Halloweiner yatağa atladı ve yanıma sokuldu. Şaraptan sıırılsıklam olmuş pantolonum hala üzerimdeyken, hayatımdan yakınlık orada sızıyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER 5

CALI

Wkalkmak bir mücadeledir. Başım ağrıyor ve sersemlemiş durumdayım. Yavaşça göz kırpyorum, odama zar zor odaklanıyorum. Her şey dönüyor ve kusmak istiyorum.

Ne be?

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama yapamıyorum. İnliyorum. Neden bacaklarım çalışmıyor? Burada uzanıp tavana bakıyorum. Dün gece *bu kadar* sarhoş olduğumu düşünmemiştim. Telefonumu almak için enerji toplamaya çalışıyorum. Elime aldığımda, iş arkadaşlarımdan gelen bir sürü cevapsız mesaj görüyorum.

Hay sikeyim. Öğlen oldu ve vardiyam çoktan geçti.

Büyük bir çabayla ayağa kalkıyorum, çekmecemden külotumu alıyorum ve kirli olduğunu fark etmeden önce yarısına kadar çekiyorum.

"Siktir." Kirli çamaşırları hiç kaldırmam. Ben taşınmadan önce benimle yattı da ben mi fark etmedim? Yatağımın kenarında nefes nefese oturuyorum. İğrenç hissediyorum, sanki pis bir kabukla kaplanmışım gibi. Dün gece duş almalıydım. Son kez bu kadar sarhoş oluyorum.

Çöpe kusmadan önce mutfaka zar zor ulaşıyorum. Bacaklarım titriyor ve işim bittiğinde burnumdaki sümüğü siliyorum. Lanet olsun, bu çok acınası.

Artık kusmayacağıma ikna olduğumda, buzdolabından bir kutu kola alıp bir yudum içiyorum. Baloncuklar midemi rahatsız ediyor ama şu anda sahip olduğum tek şey bu ve işi kaçırمام. Zaten evimin taksitlerini ödemekte zorlanıyorum.

Çıkmaya gittiğimde ön kapımın tam kapanmadığını fark ediyorum.

"Tanrım," diye mırıldandım. Burada dikişlerimde parçalanıyorum.

Kendimi işe sürüklüyorum. Oradayken kendimi bok gibi hissediyorum ve tuvalette birkaç kez daha kusuyorum. Buna rağmen, iş günümü zorluyorum. Sersemliğim azaldıkça, amım ağrımaya başlıyor ve hayatım boyunca nedenini anlayamıyorum.

İşten sonra eve zar zor varıyorum ve kanepeye yığılıyorum. Bir süre burada uzandım, kendimden geçmişim. Bir daha asla o marka şarap içmeyeceğime yemin ediyorum. Tüm kaslarım iki kadar gerilmiş ve sonra tekrar vücuduma katlanmış gibi hissediyorum.

Telefonum çalıyor ve inliyorum. Yine bilinmeyen bir numara.

Bilinmiyor: Yorgun musun?

Ne oluyor lan? Gözlerimi kısıyorum.

Başka bir mesaj geliyor. Elmer Fud'ın bir gif'i ve diyor ki: Çok ama çok sessiz ol. Tavşan avlıyorum.

Kalbim küt küt atıyor. Doğru olmayan bir şeyler . Doğrulup cevap veriyorum.

Cali: Bu da kim lan?

Bilinmiyor: Uyurken çok güzelsin. Sana Uyuyan Güzel diyebilir miyim?

Donup kaldım. Bu Ben değil. Bu kişi hiç de onun gibi konuşmuyor. Ayrıca, Ben her zaman aramayı tercih ederdi. Kimseyle birlikte olmadığımın emin olmak için arka planı dinlemek isterdi. Benimle uğraşması için tuttuğu biri olabilir ama telefonun diğer ucundaki kişinin o olmadığından kesinlikle eminim. Ön kapıma baktım. Kilitliydi.

Bilinmeyen: Bunu evet olarak kabul ediyorum. Biliyorsun, sen krallar gibi sıçtın. Bir prenses için uygun, sanırım.

Telefona bakıyorum.

Bilinmiyor: mı? Uyuyan Güzel mi? Prenses mi?

Cali: Sen de kimsin be?

Bilinmiyor: Beni tanımadığına emin misin?

Yutkunuyorum. Ailemi ve iş arkadaşlarımı düşünüyorum. Bu bir müşteri mi?

Cali: Ne istiyorsun?

Bilinmiyor: Oyun oynamak ister misin?

Yutkunuyorum.

Bilinmeyen: Seni avlayacağım. Kaçacaksın. Seni yakaladığımda, seni oynatacağım.

Kalbim başladı. *Hayır* diye cevap yazıyorum.

Bilinmiyor: Ah, iyi kız. Dövüşmen hoşuma gidiyor.

Ellerim titriyor. Arama ekranımı kaydırıyorum.

Ding.

Bilinmeyen: Ben olsam bunu yapmazdım, küçük tavşancık. Eğer birini ararsan, sana avantaj sağlamam.

Ellerim öyle titriyor ki telefonumu düşürüyorum. Ne be?

Kameraları kontrol etmek için odamın etrafına bakıyorum. Hiçbir şey göremiyorum. Nefesim kısa, hızlı patlamalara dönüştü.

Odaya daha yakından bakıyorum. Dur bir dakika. Duvara en yakın yemek odası sandalyesi masaya normalden daha yakın görünüyor. O sandalyeyi hiç kullanmıyoruz ve şimdi halının üzerindeki girintiler görünüyor. Yerinden oynatılmış.

Koştum ve yukarı tırmandım. Gözlerimi tavana diktim. Köşede, bir kalem silgisinden daha büyük olmayan küçük siyah bir daire var.

Aman Tanrım. Küçük bir cihaz.

Tuttum ve aşağı çektim. Duvara küçük bir yapışkanla yapıştırılmıştı.

Telefonum yerden çalıyor. Görmezden gelip dairenin geri kalanını arıyorum. Mutfakta, ofiste, banyoda bir kamera ve yatak odasında iki kamera var. İşim bittiğinde göğsüm kabarıyor ve midem bulanıyor. Hepsini lavaboya atıp suyu açıyorum.

Oturma odasına geçtiğimde neredeyse gözyaşları içindeydim. Telefonumu

Bilinmeyen: Görüyorum ki bazı oyuncaklarımı bulmuşsun. Normalde kullandıklarım kadar eğlenceli değiller.

kaptım.

Tik tak, küçük tavşan. Senin zamanın başladı.

Bilinmiyor: Koşmaya hazır mısın?

OceanofPDF.com

CHAPTER 6

CALI

A Drenalin parmak uçlarımı uyuşturuyor. Hangi cehennemde bu? Dolabımı karıştırırken parmaklarım sert plastik bir kaba çarpıyor, ve onu . Silah çantam.

Neredeyse rahatlayarak ağlayacaktım. Muhafazakâr, korkmuş büyükanne ve büyükbabam için Tanrı'ya -ya da Şeytan'a- şükürler olsun.

Yatağın üzerine atıp açtım. Küçük Glock orada duruyordu, şık ve tehlikeli. En son altı yıl önce ateş etmiştim. Çok iyi değildim ve nasıl olduğunu hatırladığımı bile bilmiyorum. Ellerim titriyor, şarjörü içine yerleştiriyorum ve yüksek bir sesle sürgüyü bırakıyorum.

Eşyaları bir araya getirmeye çalışırken hem onu hem de küçük kılıfı yatağın üzerine koyuyorum. Burada daha fazla kalamam. Tüm bunlar berbat bir şaka mı bilmiyorum ama yapamam. Kıyafetlerimi, banyo malzemelerimi ve telefonumun şarj aletini çantama atıyorum.

Halloweiner bacaklarımın arasında koşuyor, sürekli miyavlıyor. Bir çöp torbası alıp eşyalarını içine atıyorum. Kahretsin, eşyalarını toplamak zorunda kalacağım. Siktir et bu kasabayı, siktir et bu eyaleti, ben gidiyorum. Zaten burada yaşamayı hiç istememiştim. Elimdeki azıcık birikimle yeniden başlayacağım. Hepsi 200 dolar, ama sorun değil. Bir yolunu bulurum.

Arabamı bulabildiğim rastgele eşyalarla doldurduktan sonra oğlumu alıp yolcu koltuğuna oturtuyorum. Şoför tarafına doğru yürüyüp yanına geçiyorum. Önce bankaya gitmem gerekiyor.

Anahtarı çevirdiğimde hiçbir şey olmuyor.

"Siktir, siktir, siktir."

Tekrar deniyorum. Hiçbir şey yok. Gösterge paneli bile. Bagajımın kaputunu açtım ve nefes nefese kaldım.

Bir not var. Solan ışıktaki gözlerimi kısıyorum. "Kaç dediğimi sanıyordum."

Hay sikeyim! Telefonumu açıyorum. Ne yaptığımı anlamasının bir yolu olup olmadığını merak ederek arama düğmesinin üzerinde geziniyorum.

Dışarıya kamera mı koymuş?

Biliyor musun, lanet olsun ona. Telefon uygulamasını açtım ve bir mesaj bekledim.

Hiçbir şey.

Rachel'in adını buldum ve aradım. Nasıl olsa bu kasabadaki işe yaramaz polislerden daha hızlı gelir diye düşündüm.

Metin hemen geliyor. Bilinmiyor: Hazır ya da değil, işte geliyorum.

Ellerim o kadar kötü titriyor ki neredeyse telefonu düşürecektim. Kameraları yerleştirirken telefonumla oynamış olmalı. Kahretsin, bu ben evdeyken geldiği anlamına mı geliyor?

Kendimi hasta hissediyorum.

Rachel telefonu açıyor. "Selam bebeğim, ne?" "Hey, gelip beni alabilir misin?"

"Tabii. Neler oluyor?"

Halloweiner ön koltuktan feryat ediyor ve bu beni zıplatıyor.

"Sanırım başım bir çeşit belada. Benimle yerimizde buluş." "At t-"

"Şşşt," diye susturuyorum onu. Dinleyip dinlemediği hakkında hiçbir fikrim yok ama bahse girerim dinliyordur. Eğer bu karmaşadan kurtulmak istiyorsam, akıllı davranmalıyım. "Biri beni dinliyor. Başım biraz belada. Mümkün olduğunca çabuk benimle orada buluş."

Kapatıyorum.

Kahretsin, kedimi bırakmak zorunda kalacağım.

Kalbime kramplar giriyor. Ön camdan ona bakıyorum. Burnunun ucuyla bana bakıyor. O velet her şeyde yanımdaydı. Onu bırakamam.

Sıcak bir dakika boyunca donup kaldım, burada kamp kurmayı ve kapıdan içeri giren her kimse onu vurmaya düşündüm. Polisleri arayıp beklemeyi.

Ama ya hemen gelmezse? Ya yiyeceğim bitene kadar günlerce beklerse ve sonra beni yakalarsa? Ya beni markete kadar takip eder, yalnız kalmamı bekler, sevişir ve ben yokken evimde saklanırsa?

Hayır. Arabamı tekrar çalıştırmak için birinin yardımına ihtiyacım var, sonra gidiyoruz. Birkaç saat içinde yardımla geri döneceğim ve zaten kedim onun umurunda değil. O beni istiyor.

Halloweiner'ı altlığıyla birlikte kaptığım gibi dairenin içine geri koyuyorum. Kapıdan bana bakıyor ve kapıyı kapattığımda kalbim kırılıyor.

Ben korkunç bir insanım. Ama bunu telafi edeceğim.

Arabadan anahtarlarımı ve cüzdanımı alıp hızlı bir yürüyüşle yola çıkıyorum.

Bu herifin ne kadar yakın olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Ya da ciddi olup olmadığını. Omzumun üzerinden arkama bakıp duruyorum. Ne zaman yüzümü öne dönsem, sırtım karıncalanıyor. Rachel'la birkaç kez yerel kafede buluştum. Adamın mesaj geçmişimi inceleyip incelemmediği hakkında hiçbir fikrim yok ama burası bulabildiğim en yakın yerdi.

. Kahve dükkanı en az beş blok ötede.

Sonbahar geldi ve güneş battı, hava ılımlı. Silah tozluğumun kemerinde ve sürekli düşecekmiş gibi hissediyorum. Kahretsin, nasıl ateş edeceğimi bile hatırlıyor muyum? Nişan al ve ateş et, kızım. Nişan al ve ateş et. Şansım varken derslere dikkat etmediğim için kendimi tekmeliyorum.

Kahve dükkânının olduğu ana yola ulaştım. Bir kamyon geçer geçmez telefonumu yatağa fırlatıyorum. Beni bu şekilde takip ediyorsa, bırak denesin.

Bir alışveriş merkezinin otoparkına doğru hızlıca yürüyorum. Suşi dükkânı hâlâ açık ve orada birinin olması için dua ediyorum. Siyah bir minibüs ve çocuklarını ona bindiren bir anne gördüğümde neredeyse ağlayacaktım.

"Affedersiniz?" Omzumun üzerinden tekrar kontrol ederek ona doğru yürüyorum. "Lütfen, erkek arkadaşım telefonumu aldı ve şimdi de beni kovalıyor. Telefonunuzu ödünç alabilir miyim? Sadece bir saniyeliğine."

Orta yaşlı kadın önce çocuklarına sonra da bana baktı. Şüpheli görünüyor.

Ellerimi kaldırdım. "Lütfen."

Çocukları içeride güvende olsun diye arabanın kapısını kapatıyor ve sonra cebinden telefonunu çıkarıyor. "Nerede o? Polisi aramamı ister misin?"

Acil arama ekranına geçiyorum ve midem bulanarak kimsenin numarasını hatırlamadığımı fark ediyorum. Hepsi telefonumda rehber olarak kayıtlı.

Evet. Büyükanneminkini hatırlıyorum.

Felç oldum. Onu arayayım mı? Ve doğru olduğuna inandığı şeyi onaylamalı mıyım? Bir saatten fazla uzakta. Peki o ne yapacak? Adamın gitmesi için dua mı edeyim? Benim

Eller titriyor.

"Polisi arayayım." Kadın telefonu alırken telefon elimden kaydı. Bana tuhaf bir bakış fırlattı ve çevirdi.

Omzumun üzerinden tekrar bakıyorum ve bir şey görüyorum. Adrenalin kan dolaşıma karışıyor ve daha yakından bakıyorum. Sokağın karşısındaki gölgelerde bir adam duruyor. Karanlık olduğu için pek bir şey göremiyorum ama bir adam olduğunu biliyorum çünkü kocaman.

Kadına ve çocuklarla dolu arabaya bakıyorum. Yutkunuyorum. Kedimi çoktan bırakmışım. Bektan bir insan olup onların yanına gelmesine izin veremem. Kadın telefonla konuşuyor ve bana erkek arkadaşımın neye benzediğini sormaya çalışıyor. Ben . Olabildiğince hızlı koşuyorum. Sağa dönüyorum, mobil evlerin olduğu bir mahalle var. Silahımı belimde tutuyorum,

ve omzumun üzerinden vahşi bir bakış fırlattım.

Hiçbir şey görmüyorum. Göğsüm kabarak bir yan sokağa daldım. Karanlık bir karavanın etrafındaki uzun otların arasına dalıp köşeden bakıyorum.

Cadde geniş ve iki yanında park etmiş arabalar var.

Caddenin sağ tarafındaki bir sedanın yanında bir adam duruyor, kapüşonunu kafasına geçirmiş, ama maskeli olduğunu görebiliyorum. Bir Hayalet Surat maskesi.

Boğuk bir ses çıkarıyorum ve dönüp ters yöne doğru kaçıyorum. Gölgelere yapışıyorum, evler arasında ileri geri sığıyorum, çim sandalyelere takılıyorum ve kendimi devam etmeye zorluyorum.

Silahı belimden çekiyorum, ellerim titriyor. Kazara ateş etme. Siktir, parmağını tetikten çek.

Aman Tanrım, beni öldürmeye çalışacak. Ben onu beni öldürmesi için tuttu. Kalbim küt küt atıyor.

Sağ tarafımda beyaz bir karavanın yanında büyük bir gölge görüyorum. Oraya doğru daldım ve bekledim.

Avantajı yok. O bir tane almadan önce onu indirmeliyim. Nefes nefese kaldım, kalbim şişti ve hızlandı.

Sessizlik parkı dolduruyor. Cırcır böcekleri. Umutsuzca nefesimi yavaşlatmaya çalışıyorum. Göğsüm sıkışıyor gibi hissediyorum.

Sağımda bir hareket var. Adam köşeyi dönüyor. Düşündüğümde daha da iriydi, üzerinde ekose bir ceket ve beyaz bir maske vardı.

Silahı yukarı kaldırıyorum. Adam hareketle hafifçe dönüyor, bana bakıyor. Tetiği çekiyorum.

Bam! Silah sertçe vurdu ve ben sıçradım.

Bir hareket bulanıklığı oldu ve elim yana savruldu. Sırtım karavanın yan tarafına çarpmadan ve devasa bir beden bana çarpmadan önce bir saniyeliğine ağırlıksızım. Bir el ağzımı ve burnumu kapatıyor ve kör edici bir acı silahı tutan elimi bükerek beni silahı bırakmaya zorluyor. Bağırmaya çalışıyorum.

Adam o kadar uzun ki yüzüm göğsüne çarpıyor. Hafifçe arkasına yaslanıyor, maskesi neredeyse parlıyor.

Zengin, derin bir ses tıslıyor, "Daha azı için adam öldürüyorum. Ama daha eğlenmeye bile başlamadığımıza göre, bunu görmezden geleceğim, tavşancık."

Adamın elinde çırpınıyor ve nefes almak için mücadele ediyorum. Kalbim hala çarpıyor, ciğerlerim çığlık atıyor. O kadar ağır ki zar zor hareket ediyorum.

Adam derin bir nefes çeker. "Tanrım, bu benim en sevdiğim parfüm. Korkuyor musun, Uyuyan Güzel?"

Nefes alamıyorum. Adam vazgeçmiyor. Kulağıma gürlüyor: "Yakında öğreneceksin ki bir şey alacaksan benden alacaksın. Yemek mi? Benden. Su? Benden. Soluduğun hava?" Plastik maskeyi bana sürtüyor ve "Ben de" diye fısıldıyor.

Taşaklarına dizimi vurmaya çalışıyorum ama bacakları benimkileri ayırıyor ve havasızlık beni sersemletiyor.

"Artık tamamen benimsin, tavşanım."

Elini bırakıyor ve ben derin bir nefes alıyorum, sonra hemen nefes nefese kalıyorum. Kocaman elini boğazıma dolayarak beni tekrar karavana sabitliyor. Gölge gözler maskenin arkasından bana bakıyor, duygudan tamamen yoksun.

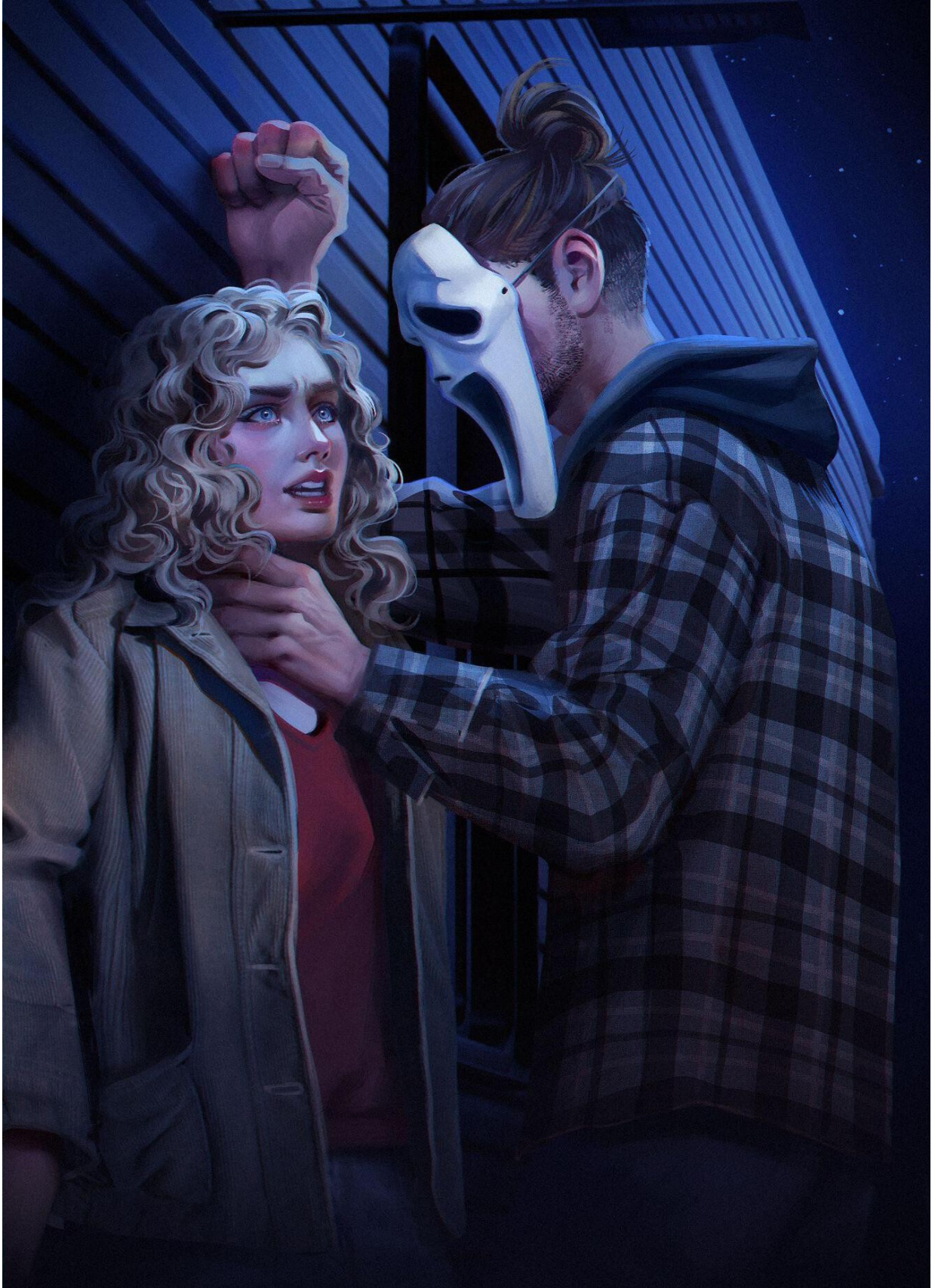
Birden aşağı uzandı ve yumuşak bir şey ağzımdan çekilip başımın arkasına bağlandı. Adamın devasa vücudu bir an için üzerimden kalkıyor ve etrafımda dönmeye başlıyorum.

İşte orada! Onunla duvar arasında küçük bir boşluk var. Adam kollarımı tutuyor, soğuk ve metal bir şey kollarımı sıkıyor ve acı veriyor.

Bir kıkırdama var. "Benimle şimdi kavga edersen, bu sadece beni tahrik eder. Gerçi bu hoşuna giderdi, değil mi?"

Birden havalandım ve omzunun üzerinden geçtim. Ağzımdaki beze doğru çığlık atıyorum ve tekmeliyorum. Bir şaplak ve kıcımda ani, ateşli bir acı. Gülüyor. "Tanrım, küçük ateşli bir kış. Seni elime geçirdiğim için çok utanıyorum. Çok eğleneceğiz."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

CHAPTER 7

MILES

I Sawyer krep yapmaya çalışırken ona ters ters bakıyorum. Bu, darmadağın edip ocağın içine attığı üçüncü krep.

Adadaki koltuğumdan kalkıp ona doğru yürüdüm. İki gün önce tutuklandıktan sonra Ryder'ın evine döndük. Bu ev onun tutulduğu hapishaneye en yakın evimiz. Ev çok büyük değil - sadece birkaç yatak odası, bir ofis ve güzel bir bodrumu olan bir çiftlik evi - ama büyüklükten olduğu yerde, kaliteyle telafi ediyor. Tezgahlar ve adanın tamamı mermer ve aletler bakır. Ryder bu mutfağı tasarlarken çok özen göstermiş ve eğer yakarsak bizi öldürür.

"Öyle değil." Sawyer'dan spatulayı almaya çalışıyorum. "Sabırlı olmalısın. Henüz çevirmeye hazır değil."

Sawyer bana arsızca sırtıyor. Muhtemelen beni kızdırdığını bildiği için kırmızı beyaz fırırlı bir önlük giymiş.

Sawyer uzattığım elime spatulayla vuruyor. "Geri çekil. Nasıl yapılacağını biliyorum."

Kollarımı kavuşturup adaya yaslanıyorum. Sawyer bütün hafta aksi davrandı. Dün gece bütün gece ortalıkta yoktu ve şafak sökerken geri döndü. Ve şimdi, neredeyse neşeli.

Kaşlarımı çattım. "Neyin var senin?"

Sawyer sırtıyor ve bu genellikle bize değil, işaretlerimize verdiği türden bir gülümseme. Tüylerimi diken diken ediyor.

"Sawyer," diye .

Bir anda yüzüme baktı. Alnını alnıma bastırıyor, nefesi yüzüme çarpıyor. "O ses neydi, tatlım?"

Mavi gözlerine dik dik bakıyorum. Sert ve hesapçıydılar. Bir saniye beni izliyor, ben ona ters ters bakarken göz bebekleri büyüyor. Meydan okumasını normalden daha uzun süre tutuyorum.

Sawyer sonunda arsız bir gülümsemeyle geri çekilir ve "Bir işaret seçtim" der.

Kaşlarım havaya kalktı. "Öyle mi?" O kadar şey arasında bu beklediğim kadar kötü değildi. "Neden söylemedin?"

Sawyer sırtıyor. "Gerilimi seviyorum."

Elinde bir şeyler olduğunu bilmeliydim. "Sence de tüm bunlar için kötü bir zaman değil mi? Ryder bize katılamaz."

"Elbette yapabilir. Kefalet duruşması hafta sonunda. .
Bu zayıf bir dava."

Suçluluk duygusu içimi dolduruyor. Ryder benim yüzümden orada. Bir avda şansım yaver gitmedi ve biri cesedi yeterince çürümeden önce ihbar etti. Üzerinden Ryder'ın DNA'sının bir kısmını aldılar.

İrkildim. Herhangi birimizin birbirimiz için yapabileceği gibi o da benim için suçu üstlendi. Hâlâ nefret ediyorum. O zamandan beri kendimde değilim ve dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var.

"Yani..." Bir tabure çıkardım ve mutfak adasına oturdum. "Kim o?"

"Ryder'ı arayan kişi."

"Öyle mi?" Öne doğru oturuyorum, içimde bir heyecan dolaşıyor. İyi bir geri ödeme iyileştirici olabilirdi.

"Evet. Oyun çoktan başladı." Sawyer sobaya doğru yürür. "Sen kovalayacaksın."

Yüzümde bir gülümseme beliriyor. Sawyer avlanmayı sevdiğimi bilir. Liderlik ettiğim her ava bir kovalamaca .

Tezgâha doğru eğildim. "Harita nerede? Kurallar nedir?"

Sawyer bir çekmece açar ve bir harita atar. "Soracağını tahmin .
İnek."

Daha yakından baktım. Bizim bölgemize bir topografik harita. "Bu da ne böyle? Biz burada hiç avlanmayız." İçime bir kuşku düştü.

Sawyer gözlerini devirir. "Sakin ol. Bir oyunda ilk kez ne zaman bir hedef elimizden kaçtı?" Bana meydan okuyan bir bakış attı.

"Asla, ama lanet olsun! Özellikle de polisler kışımızda sürünürken?" İnledim ve bir elimi yüzüme sürdüm. "Dinle, o formda mı? Ne kadar koşabilir? Hayatta kalma becerisi var mı? Çünkü muhtemelen kaçabilir."

Sawyer adanın üzerine eğilip gözlerimin içine bakıyor. "Çok formda."

Sawyer bana bakmaya devam ediyor. Duruyorum. Bir dakika. *Kız mı dedi?* Kaşını kaldırıyor.

Demek bu bir şakaydı. Sahte bir kahkaha atarak ona ters ters baktım.

"Benimle taşak geçmeyi bırak, ahbap. Hiç komik değil."

"Şaka değil." Sawyer'ın yüzü ciddi. "Adı California."

Bu sefer gerçekten gülüyorum. "Tamam, anladım. Anladım." Taburemden geri itiyorum ve uzaklaşmaya başlıyorum.

Sawyer'ın eli omzuma yapışıyor ve beni döndürüyor. "Ryder'ı çağıran kadın bu, Miles."

Ona ters ters baktım. "Bir kadın mı?"

"Evet." Gülümsemesi manik ve saçları dağınık.

Onu bir adım geriye itiyorum.

"Biz kadın avlamayız, Sawyer."

Büyük kollarını kavuşturur. "Senin yok. Ryder'ın yok." Yüzü ciddileşiyor. "Benim var."

İçimden bir korku ürpertisi geçiyor. "Ne oluyor be? Hayır, yapamazsın!"

Yıllarca bu adamlarla avlandım. Tarzlarını ve öldürme şekillerini biliyorum. En azından Sawyer'ı ve onun alışılmadık kararlarını bildiğim kadar. Birkaç haftadır farklı davranıyordu, ama belki de şimdi gerçekten kaybetti.

Sesimi alçaltıyorum, "İyi misin?"

Sawyer'ın yüzü kararır ve bilinçsizce kolunu kaşır. "Ryder'a ihanet eden o!"

Annemin morarmış yüzü aklıma geliyor. Temizlemek için başımı sallıyorum. "Tamam mı? Ama bu zor bir sınır, Sawyer. Ben kadınlara zarar vermem. Nokta." Gerçek olamaz. Sawyer geçmişimi biliyor.

Mutfaktaki felaketi kabaca temizlemeye başladım. Eğer bir şey yapmazsam, bunun gerçek olabileceği gerçeğini düşünmek zorunda kalabilirim. Ve bu gerçek olamaz.

Sawyer, "Onu öldürmen gerektiğini söylemedim," diyor.

"Avlanmak bu demek, göt herif." Ocağı kapatıp bulaşıkları lavaboya atıyorum.

Sesi alçak ve tehlikeli bir hal alıyor, "Bana hayır diyemeyeceğini unutuyor musun?"

Ona doğru dönüyorum, burun buruna geliyoruz. Ben ondan biraz daha ağır olmama rağmen neredeyse aynı boydayız. Sert gözlerinin içine bakıyorum. "Sert. Sınır. Pislik herif. Hayır dedim."

Omuz silkerek arkasına yaslanıyor. "Şey, bu çok kötü. Çünkü şu anda bodrumda."

OceanofPDF.com

CHAPTER 8

CALI

I Adamın beni bir hücreye atıp kapıyı kilitlemesinin üzerinden saatler geçti. Ya da en azından öyle . Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca küçük odanın etrafında dönüp durdum, kapının açılmasını ve kötü bir şey olmasını bekledim. gerçekleşmesi için.

Rachel'ın ne düşündüğünü merak ediyorum. Umarım ben gelmeyince bir şeylerin ters gittiğini anlamıştır. Midem sıkışıyor. Ya yarın işe gitmezsem? Yarın hâlâ hayatta olacak mıyım? İçimden korku geçiyor. Ölürsem Halloweiner'a ne olacak?

Yerdeki şiltenin üzerine ağır ağır oturuyorum. Çarşafı yok ve odada başka hiçbir şey yok. Çimento duvarlı bir bodruma benziyor. Etrafında yüzlerce kez döndüm. Tek ışık kapının altındaki aralıktan geliyor ve kapının kolu yok. Küf ve ter kokuyor.

Yukarıdan bir ses geliyor ve parmaklarımı tekrar yumruk yapıyorum. Kalbim hızla çarpıyor. Bu adamın benden ne istediğini bilmiyorum ama merak içinde oturmaktansa gelip yapmasını tercih ederim.

Kapının dışında sesler duyuyorum ve ayağa fırlıyorum. Gölgeler ışık hizama düşüyor ve silah olarak kullanabileceğim hiçbir şeyim olmadığını fark ediyorum.

Kapı açılıyor ve karanlıktan aydınlığa ani geçiş gözlerimi acıtıyor. Odada bir ışık yanıyor ve vücudumu kapıya doğru çevirirken gözlerimi koruyorum.

Adam orada duruyor, maskesi hâlâ takılı. Yanında katlanır bir sandalye var.

"Hey, tavşancık." Sandalyeyi odanın içine itiyor ve sonra dışarıdan bir tane daha alıyor. Oyun odası gibi görünen daha büyük bir oda daha görüyorum. Bu da ne böyle?

Kapı çekilerek kapatıldı.

Adam kot pantolon ve tişört giyiyor. Her iki kolunda da kırmızı ve siyah mürekkeple yapılmış dövmelemler var. Sanki odadaki enerjiyi emiyor ve sonra maskesindeki ağla kaplı göz deliklerinden bana geri gönderiyor.

"Ne, merhamet için yalvarmak yok mu?" Sesi tüylerimi diken diken ediyor.

Sandalyeyi tek eliyle kolayca taşıyor ve odanın ortasına bırakıyor.

Göğsüm cevapsız sorularla yanıyor ama dudaklarımı kapalı tutuyorum. Bu her kimse, belli ki tüm güce sahip olmaktan hoşlanıyor. Bu oyuna gelmeyi reddediyorum.

Kıkırdıyor. "Otur."

Ona dik dik bakıyorum. Maskenin arkasından gözlerinin gölgesini zar zor görebiliyorum.

Neden bunu giyiyor? Onu tanıyor muyum?

Tekrar sandalyeyi işaret ediyor. "Otur. Bir daha sormayacağım."

Dudaklarımı yalıyorum ama hareket etmiyorum. Nasıl olsa canımı yakacak.

Neden itaat edeyim?

Neşeli bir kahkaha atıyor ve sandalyenin etrafında dolanıyor. "Savaşlarını seçmelisin, güzel kız."

Adrenalin derimin altında yanıyor ve yanından koşarak geçmeye çalışıyorum ama beni boynumdan yakalayıp sandalyeye oturtuyor. Cebini karıştırıyor ve bir fermuarlı kravat çıkarıyor. Maskesini tırmalıyorum, kesik çene çizgisini ve koyu kirli sakalını görecek kadar yana deviriyorum. Bir elimi sandalyeye bağladıktan sonra diğer elime uzanıyor.

Ona tekme atıyorum. İç geçiriyor ve aynısını kolayca bacaklarıma yapıyor.

Göğsüm kabarıyor. Artık onun merhametine kalmış olmak görüşümü bulanıklaştırıyor. Ve bu beni kızdırıyor. Bu ne cüret?

"Siktir git, seni iğrenç domuz."

Adam maskesini düzeltiyor ve dizimi okşuyor. "Domuzlar iğrenç değildir. Ve rahatla. Sana zarar vermeyeceğim. En azından şu anda."

Diğer sandalyeyi çekiyor ve o kadar yakın oturuyor ki bacakları benimkilerin dışına dolanıyor. Kocaman ve sıcak ve lanet olsun, yine o kolonya kokusu var.

"Tamam, neyle çalıştığımı bir bakayım." Yüzünü bana döndü ve elini yavaşça yüzüme doğru uzattı.

Gidebildiğim kadar geriye çekiliyorum. Adam başparmağını çeneme sürüyor. Ona tükürdüm.

Adam yavaşça elini kaldırır, maskeyi siler ve sonra inler. "Tanrım, tavşancık." Kasıklarını düzeltiyor.

"Sen hastasın," diye tıslıyorum.

Kıkırdıyor ve cebinden bir şey çıkarıyor. Makyaj malzemesi mi?

Ona bakıyorum.

"Aradığım oldukça spesifik bir görünüm var." Adam bir şişe bir şey alıyor. "Seksi, ateşli, şık. Astar. Gözlerini kapat."

"Siktir ," diye hırslıyorum. Bana her istediğini yapamaz.

Adam başını sallıyor ve bir eliyle gözlerimi kapatıyor. Serin bir buğu tenimin üzerine çöktüğünde sıçıyorum.

"Gözleri yakıyor," diyor usulca. "Savaşlarını seç."

Kucağında başka bir şey arayan adama bakıyorum.

"Bu... güzellik blenderı mı?" Bu, kaçmasına izin verdiğim ilk soru ve bunun için kendimi tekmeliyorum.

"Evet." Elinde tutuyor. "Merak etme, temiz. Aslında yeni." Fondöten gibi görünen bir şey alıyor. "Sanırım doğru tonu buldum. Dairendeki kameralardan tahmin etmek zorundaydım." Elime biraz sürüyor ve memnun bir homurtu çıkarıyor.

Ona bakmaya devam ediyorum. Sadece görebildiğim kısımlarına. Boynu bronzlaşmış ve teni yumuşak görünüyor. Üzerinde V yaka var ve daha fazla dövmenin ortaya çıktığını görüyorum. Güzellik karıştırıcısını yüzüme doğru tutuyor, ne yapacağımı görmek için duraklıyor. Yüzünü bir fırın brülörüne sürtmeyi hayal ediyorum ama kıpırdamadan oturuyorum.

Adam makyaj malzemesini yüzüme hafifçe sürüyor. Gözlerime yaklaştığında kaskatı kesiliyorum ve o da yavaşlayarak dikkatlice uyguluyor. O kadar yakın ki maskenin arkasından nefes alışını duyabiliyorum. Elleri tatlı kokuyor... neredeyse şurup gibi.

O bir korkak, kimliğini saklıyor. Ona ters ters baktım. "Neden şunu çıkarmıyorsun?"

"Beni görmek için bu kadar endişeli misin?" Başka bir şey almak için arkasına yaslanıyor. "Hayır," diye hayıflanıyorum ve gözlerimi kaçırıyorum.

Bir süre çalışıyor. Bu şimdiye kadar yaşadığım en garip şey. Benim için planları ? Ben güzel görünürken beni öldürmek için beni süsleyecek mi?

Güzel. En azından haberlerdeki zamanım için güzel görüneceğim. Beni özleyecek çok fazla insan olduğundan değil. Kahretsin, kedim özleyecek.

Aman Tanrım, dairemde kilitli kalacak ve ölecek.

"Dinle..." Duraksıyorum, nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. "Ben zaten yoktum... Bilmiyorum, birkaç saattir. Bir kedim var. Ona bakacak kimse olmadığı için evimde mahsur kaldı."

"Halloweiner," diyor adam.

Bacağım seğiriyor. Kedimin adını biliyor. Oh, bu doğru. Mahremiyetimi ihlal etti. Bana ürpertici mesajlar gönderdi ve beni takip etti. "Buna hakkın yok."

Kıkırdıyor ve alçak, ciddi bir sesle, "Tavşanlar kaçır, yırtıcılar avlanır. İşler böyle yürür."

Titriyorum. Sesi çok emin
geliyor. Yığınınını
karıştırıyor.

Dışlerimi sıkıyorum. "En azından birinin onunla ilgilenmesini sağlayabilirsin."

Adam bana bakıyor ve maskenin perdesi arkasından gözlerinin ışığını yakalıyorum. Gözleri mavi ve koyu kirpiklerle çevrili. Bana içtenlikle bakıyor ve yumuşak bir sesle, "Çoktan halledildi, tavşancık." diyor.

Çenem o kadar gergin ki acıyor. Oda ciddileşiyor. Bunun beni bırakmayı planlamadığı anlamına geldiğini biliyorum. İsteğim dışında, gözlerimin arkasında yaşlar oluşuyor.

"Sırada göz farı var." Adam nude renklerden oluşan bir palet aldı ve fırçasıyla bana doğru eğildi.

Tabii ki ben ağlarken gözlerime bakmak istiyor. Başımı geri çekiyorum.

"Sakin ol," diye mırıldanıyor. Sesi sakinleştiricidir. "O güzel gözlerini benim için kapatman gerekecek."

Büyükannemin gözlerimi kapatmam için bana bağırdığı anılar zihnimde titreşiyor. Düşünmeden, "Lütfen, hayır." diye mırıldandım.

Bana baktığını hissediyorum ve kızarıyorum.

"Hayatın için yalvarmayacaksın ama bunun için mi yalvaracaksın?"

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, ağzımdan kaçtığı için kızgınım. Beni böyle bilmiş bir sessizlikle izlediği için kızgınım. Maskesine bakıyorum. Kirli ve sağ tarafında küçük bir çatlak var.

Adam yumuşak bir sesle, "Sana şu anda zarar vermeyeceğimi söyledim. Söz veriyorum. Beni tanımadığını biliyorum ama ben sözümün eriyimdir."

Evet, doğru.

Orada öylece oturuyor. Bana bir seçenek sunmayacağı çok açık. Ve bu beni kızdırıyor. Bu kadar yumuşak davranması, buraya gelip bana zarar vermesinden daha kötü. Ne yapıyor o?

Adam elindeki fırçayla tekrar bana doğru eğiliyor. Başımı geri çekiyorum.

"Bu konuda benimle dövüşürseniz sonuçlarına katlanırsınız. , ama ben beğenmeyeceğinizi garanti ederim." Sesi hâlâ yumuşak ama içinde bir parça heyecan var.

Veremem. Bunu ona veremem. Kapıdan içeri adımını atmaya çalışıyor. Eğer şimdi boyun eğersen, bana ne yapacağımı söylemesi daha kolay olacak.

Omuz silkiyor. "Tamam o zaman." Alnımı hafifçe avuçlayarak başımı arkaya yatırıyor ve başparmağını gözümde gezdiriyor. İçgüdüsel olarak kapatıyorum. Gözümü kirpiklerimden tutarak kapatıyor. Açmaya çalışıyorum ama baskıyı . Gözümü dürtmesini istemediğim için duruyorum.

"Aferin kızıma."

Gözlerimi bırakıp nazikçe makyaj yaptığında sıcıyorum. Nefes alışım ağırlaşıyor. Diğer gözümle paleti kavrayan diğer elini izliyorum. Üzerinde basit bir gülen yüz dövmesi olduğunu ilk kez fark ediyorum. Elleri büyük, içlerinde damarlar var.

Adam bir süre daha işlemine devam ediyor. İkimiz de konuşmuyoruz. Takma kirpik ve ruj bile sürüyor.

İşi bitince arkasına yaslandı. Yanaklarım kızarıyor ve kendimi katliam için giydirilmiş bir domuz gibi utanmış hissediyorum.

"Lanet olsun," diye nefes

alıyor adam. İçimde bir öfke yuvarlanıyor.

"Şimdi, cezan için."

Eğiliyor ve iki elini de kalçalarımın gezdiriyor. Sertleşiyorum. Ne halt ediyor bu?

Ellerini tekrar aşağıya, sonra tekrar yukarıya kaydırıyor, bu sefer kalçalarımın iç kısımlarında gezinerek amıma tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor. Bir sonraki hamlesinde klitorisime dokunuyor.

"Ne yapıyorsun?" Sesimin panikle tiz bir şekilde yükselmesine engel olamıyorum. "Seni cezalandırıyorum." Devam ediyor ve tekrar amıma dokunuyor.

"Dur," diye fısıldıyorum. Adamın varlığı güçlü ve baş döndürücü ve ondan nefret ediyorum.

Maskeyi indiriyor. "Hayır, Calı. Ben sözünün eri bir adamım. Kurallarımı çiğnersen, cezalandırılırsın."

Önümde diz çöküyor ve bacaklarımı kapatmaya çalışıyorum ama dizlerimin hemen altındaki bağlar buna engel oluyor.

Adamın parmakları tekrar amımın üzerinde geziniyor ve taytımın rağmen omurgamda bir sarsıntı yaratıyor. Sarsıldım.

Gülüyor. "Çok hassas."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Siktir et onu. Benden başka bir tepki alamayacak. Uyluklarımın iç kısımlarına masaj yapmaya devam ediyor, arada bir klitorisimi fırçalıyor. İri maskeli adam ayaklarımın dibinde diz çöküp benimle alay ederken, sıcaklık kalçalarımın altına doğru akıyor. Yumruklarımı sıkıyorum.

"Cali, birkaç şey öğrenmen gerekiyor. Birincisi, benimle dövüşüp kazanamazsın. Ben *her zaman* kazanırım. İkincisi de bu amcık benim. Hepiniz benimsiniz."

Doğrudan amımı okşuyor. Klitorisime her dokunuşunda içimi anlık bir zevk kaplıyor. Tanrım, bana dokunulmayalı o kadar uzun zaman oldu ki bu kadar çaresiz miyim? Bir inilti tutuyorum. Bunların hiçbirini beni tahrik etmemeli.

"Ne küçük bir sürtük." Hafifçe çimdikliyor, klitorisimi parmaklarının arasına alıyor ve çekiyor.

Gözlerim doluyor ama çenemi kapalı tutuyorum. "sadece muhtaç küçük bir fahişesin, değil mi?" Dişlerimi gıcırdatıyorum.

Şerefsiz her şeyi fark ediyor.

"Açgözlü bir fahişe. İğrenç, güzel küçük şey." İnliyor ve klitorisimi hızla ve sabit bir tempoyla ovmaya başlıyor.

Çok iyi hissettiriyor ve bedenim daha fazlasını istiyor. Sırtımı eğmeden önce kendimi tutuyorum. Lanet olsun. Bundan başka bir şey düşünüyorum. Ben'i düşünüyorum ve bu beni biraz ayıltıyor.

Adam klitorisimi tokatlıyor ve ben şaşkınlıkla ağlıyorum. "Ben bu küçük güzel vücutla oynarken sen sadece ve sadece beni düşün."

Tıslıyorum, "Siktir git."

Sadece gülüyor ve biraz daha sert bastırarak sabit temposuna devam ediyor. Kalçalarım onun dokunuşuna doğru bastırmak istiyor. Adam inliyor, sesi derin ve erkekse.

Beni ustalıkla çalıştırıyor ve tam zevkin arttığını hissettiğimde duruyor. Pantolonumun içine uzanıyor, parmaklarını ıslak amımda gezdiriyor.

Adam kıkırdıyor ve kalın bir parmağını içime daldırıyor.

Sertleşiyorum. Çok yabancı geliyor ama içimdeki bir noktaya sürtündüğünde, zevk içimde yuvarlanıyor.

Adam elini çekiyor, maskesini hafifçe kaldırırken gözlerimin içine bakıyor ve parmağını emdiğini duyuyorum.

Gerginim.

Bir iniltiyle parmağını çeker. "Orospu."

Ona karşılık vermeden önce ağzım bir an için açık kalıyor. "Tecavüzcü domuz."

Omuz silkiyor. "Domuzlara karşı bir şeyin mi var?" Hiçbir şey olmamış gibi doğruldu ve eşyalarını toplamaya başladı. "Giymen için bir şeyim var."

Adam kapıya doğru ilerliyor. "Benimle dövüşün ya da dövüşmeyin, ama her iki durumda da bunu giyeceksiniz."

Yanaklarım yanıyor. Az önce olanlara inanamıyorum. Vücudum serbest bırakılmamış gerginlikle sıkı sıkıya sarıldı.

Adam dışarıdan bir şey aldı ve bana doğru fırlattı. İçinde kıyafet olan bir poşet. Sandalyesini odadan ve sonra bir bıçak açıyor.

Kaskatı kesildim.

Adam barış işareti olarak ellerini kaldırıyor. "Bıçaklar daha R-" diye duraksıyor, "Bıçaklar bana göre değil; seni serbest bırakacağım."

Kalbim küt küt atıyor ama dediğini yapıyor, bacaklarımı ve kollarımı serbest bırakıyor. Geri adım attı. "Bunları giy. Beş dakikan var." Sonra gidiyor, kapı arkasından çarpıyor.

Kıyafetleri çıkarıyorum. Çok darlar, o kadarını söyleyebilirim. Bu da ne böyle? Biraz daha karıştırdım. Ponpon mu var? Nefesim kesildi. Üzerinde 'baba' yazan siyah beyaz bir üst ve uzun beyaz çoraplarla tamamlanmış lanet bir amigo kız kostümü.

Çılgılık atmak istiyorum. O gerçek olamaz. Bu gerçek olamaz. Kendimi neyin içine soktum ben? Belli ki onunla bu konuda mücadele etmem hoşuna gidecek, o yüzden giyiyorum. Bana vermeyi planladığı diğer cezalar yerine kıyafetin aşağılamasıyla uğraşmayı tercih ederim. Çantanın dibinde bana tam uyan tenis ayakkabıları var.

Çantanın onu boğmak için kullanılıp kullanılamayacağını merak ediyorum. Ne olur ne olmaz diye üstüme sokuşturuyorum. Bana sütyen vermedi, *şok edici*, bu yüzden meme uçlarım beyaz üstümden açıkça görünüyor.

Kapı açılmadan hemen önce önüne gölgeler düşüyor.

Yanlış bir şey yapıyormuşum gibi sırıyorum.

"Oynamaya hazır mısın, tavşancık?"

OceanofPDF.com

CHAPTER 9

MILES

I koşuya çıktım. O evde bir dakika daha kalmaya dayanamazdım. Vücudum pes edecekmiş gibi hissedene kadar koşuyorum ve eve geri dönüyorum. Bu lanet olsun adam ve onun dürtüsel kararlar. O çıldırtıcı derecede imkansız. Evimize birini getirmek mi? Eğer polisler buraya gelip bir şeylere burnunu sokarsa, hepimiz tutuklanırsınız. Özellikle de burada bir kadın varken. Sawyer'ın kaçırdığı bir kadın. Yüce ! Her ne kadar adam

Sanki yenilmezmişiz gibi, dikkatsiz davrandığınızda yakalanırsınız.

Çöl güneşi yüzünden ter içindeyim ve terimi alnımdan siliyorum. Bu Allah'ın belasası Oklahoma eyaletinin bir özelliği de her zaman güneşli olması. Evimiz önümde uzanıyor, çiftlik çevredeki tarlalara ve altın inek otlaklarına karşı ev gibi görünüyor.

Bodrumumuzdaki kadınla ne yapacağımızı bilmiyorum.

Bu düşünce bende geri dönüp tekrar koşma isteği uyandırıyor. Bu geri dönüşü olmayan sorun ortadan kalkana kadar koşmak ve koşmak. Ama bundan kaçamam. Ryder işleri halletmek için burada değil ve Sawyer'ın korkunç derecede aptalca bir şey yapmadığından emin olmalıyım. Ki zaten yaptı.

Sikeyim.

Ryder çok hayal kırıklığına uğrayacak. Onun bir hücrede oturup bunları duyduğunu düşündükçe kalbim sıkışıyor. Benim için suçu üstlenmesinin yanı sıra, Sawyer sorunlarını kaosa gömerken o bizi bir arada tutmaya çalışıyor ve ben de benimkilerden kaçıp onları dövüyorum.

Sawyer ön kapıda belirir ve kapı çerçevesine yaslanır.

Onu görmek beni kızdırıyor.

"Küçük sorunumuzu ortadan kaldırırsan iyi edersin." diye hırladım. Bunu söylediğim anda, onu gerçekten öldürmüş olabileceğini fark ediyorum. Taze adrenalin içime akıyor.

Sawyer tembelce bana bakıyor. Gömleğimi uzun zaman önce yırtmıştım ve bakışları göğsümde takılı kaldı. "Yavrum, nereye gittiğini bana söylemedin."

Onu iterek geçtim. "Biraz meşgul görünüyordun."

"Çok huysuz. Sadece bir kadın." Beni mutfığa kadar takip ediyor, ben de buzdolabından soğuk bir şişe su alıp lıkır lıkır içiyorum. Uzun uzun çekerken boğazımı izliyor.

İşim bittiğinde, plastik şişeyi kırdım. "Sadece bir kadın mı? O ek bir komplikasyon! Bunun nerede olduğunu biliyor. *Kimse* nerede olduğunu bilmiyor. Onu neden buraya getirdin Sawyer?"

"Awww, iyi çocuk taktikleri ahlakını ezdiği için kızgın mı?" Sawyer alt dudağını büzüyor.

"Kapa şu lanet ." Koridorda banyoya doğru ilerliyorum. "Yap beni," diye homurdanıyor Sawyer, sesi aniden derinden geliyor.

Dönüyorum ve parmağım ile onu işaret ediyorum. "Bu senin için her zaman bir oyun. Çok yürekli olduğumu düşündüğünü biliyorum ama biraz da sen yürekli olsan iyi olur."

Sawyer sadece bana bakıyor. "Sırf amcığı var diye özel olduğunu mu sanıyorsun?"

"Hayır!" Ellerimi havaya kaldırıyorum, hayal kırıklığı, öfke ve çaresizlik içimde yuvarlanıyor.

Sawyer sırtıyor ve tepki verdiğim için kendimi tekmeliyorum. Sawyer zayıflık arayan bir tazı gibi. Onun yanındayken hiç yokmuş gibi davranmak her zaman en iyisidir.

Hırladım, "Kadınları öldürmüyorum çünkü doğru yetiştirildim! Seni kim yetiştirdi lan? Doğru ya." Ona ters ters baktım. "Sen bilemezsin, çünkü boktan bir annen vardı."

Sawyer'ın buz gibi gözlerinde öfke parlıyor. Bir anda üzerime geliyor, ön kolunu boğazıma dayayarak beni koridorun duvarına itiyor.

Onunla kavga etmiyorum. Burnumun dibinde kaynayan yüzüne bakıyorum. "Sakin ol Sawyer. Bu sadece bir şaka."

Birkaç nefes alıyor, sonra yavaşça sırtıyor. Bir kahkaha attı. Ona ters ters bakıyorum.

Sawyer geri adım atar, gözleri parlar. "Lanet olsun. Çok uzun zamandır , değil mi? Şu güzel çocuğuma bak.

kendi oyunlarım." Kasıklarını düzeltiyor. "Aşık oldum."

Kollarımı kavuşturdum. "Ne oluyor lan? Bodrumda bir kadın var. Gitmesine izin vermeliyiz Cyrus."

Bana lakabımla ilgili bir bakış fırlattı. O bana Miley diyor, ben de ona Cyrus diyorum. Neden bilmiyorum ama hep öyle derdik.

"Sanırım şanslısın." Omuz silkiyor. "Sadece yaptım."

"Ne?" Yaşadığım şokun sesime yansımaya engel olamıyorum. "Bir şey söylemeyeceğinden emin miydin?"

"Bütün bunları bilmiyorum." Mutfığa doğru yürümeye başladı. "Onu bulup vurmayı planlıyordum."

Midem bulanıyor. Bir an hiçbir şey söyleyemedim. "Ne?" "O benim . Yine de," adaya ulaştı ve bir elma aldı

"Sanırım... eğer onu yakalarsan ve... bilmiyorum, benden uzak tutarsan, pazarlık yapmayı düşünebilirim."

"Ne oluyor be?"

Sawyer elmadan bir ısırık alıyor, bakışlarımı kirli sakalına ve keskin çene çizgisine çekiyor.

"Senin için değmeyecekse, giderim. Bu sefer Glock'umu kullanacağım. Tüfek sıkıcı." Bakışlarında tam bir ciddiyetle bana bakıyor.

Ama ciddi olamaz, değil mi?

Ellerimi havaya kaldırdım. "Onu senden uzak tutmamı mı istiyorsun? Nasıl?"

"Bu bir oyun." Sawyer gözlerini devirir ve elmayı havaya fırlatır. "Tanrım, çok sıkıcısın." Kocaman eliyle yakalıyor ve bana bakıyor. Daha fazlasını sormamı beklediğini biliyorum.

"Oyun mu?" Homurdanıyorum.

"Sen onun güvenli bölgesi olacaksın. Ebelemek gibi. Ama senden uzaklaşırsa, tamamen benim olur."

Duraksıyorum, bu konuda ciddi olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. "Nereye gitmesine izin verdin?"

"Ön kapıdan çık."

"Ne?" Pencereden dışarı bakıyorum. Ön bahçemiz ve uçsuz bucaksız otlaklardan başka bir şey görmüyorum. İçeri girerken onu kaçırmış olmalıyım.

"Tanrım." Sawyer elmayı tutmayan eliyle bir kulağını ovuşturuyor. "Bağırmana gerek yok. Ben buradayım."

Anahtarları almak için atılıyorum. "Yani buranın neye benzediğini ve buraya nasıl geleceğini biliyor mu?"

"Ölmüş olması önemli değil," diye mırıldandı

Sawyer. "Ne zamandır kayıp?"

"Bilmiyorum. On dakika mı?" diyor ağız dolusu. "Seni saksocu."

"Hayır, hala ben değilim," diye mırıldanıyor ben gömlek almak için yatak odama koşarken. Tekrar mutfağa doğru koşarken bana bir şey fırlatıyor. "Oh, al bunu."

Bu bir Hayalet Surat maskesi. "Bu da ne böyle?"

"Burada olduğunu bilmiyor. Yüzümü görmedi. Aileyi korumak istediğini ?" Bir kaşını kaldırıp sırtıyor.

Neredeyse plastiği kıracaktım. "Bunu ödeyeceksin."

"Elbette, Miley." Esniyor. "Acele etsen iyi olur." Göz kırpmıyor. "Ona olabildiğince hızlı koşmasını söyledim."

OceanofPDF.com

CHAPTER 10

GALI

A Açık araziye görür görmez kaçıyorum. Sırtıma bir kurşun isabet bekliyorum - beni öylece bırakmasına imkan yok. Ciğerlerim yanana ve tükürüğümün tadı kan gibi olana kadar koşabildiğim kadar hızlı ve uzağa koşuyorum. Uzun zamandır koşmamıştım ve hava hiç olmadığı kadar sıcak. Güneş vuruyor. Nefes almak için, bacaklarımı gidebildikleri kadar hızlı itiyorum ve

Kusacak gibi hissediyorum.

Sonunda nefes nefese ellerimi dizlerime koyarak duruyorum. Etrafıma bakıyorum ve bir otlakta olduğumu fark ediyorum - bir inek otlağı olduğunu tahmin ediyorum - ten rengi ve gri çalılardan ve uzaktaki bir ağaç çizgisinden başka bir şey yok. Arkama bakıyorum, yine aynı şey. Muhtemelen önce bir arabayla beni kovalayacağını bildiğim için yollardan uzaklaştım.

"Şerefsiz," diye homurdanıyorum. Koşmaya devam etmek istiyorum ama hızlanan beynimi yavaşlamaya zorluyorum. Düşünmem gerekiyor. Strateji kurmalıyım. Adam bana yiyecek ya da su vermedi ve ben zaten susadım. Burada kalabileceğim en uzun sürenin üç gün olduğunu biliyorum, tabii çingiraklı yılanların ve diğer yaratıkların beni susuzluktan önce yakalayamayacağını varsayarsak. Medeniyeti bulmalıyım.

Ter yüzümden ve göğsümden aşağı akıyor. Çoraplarımı çıkarıp ayaklarımı tekrar ayakkabıların içine sokuyorum ve onunla aramda mümkün olduğunca mesafe bırakarak enerjimi korumaya çalışarak daha yavaş bir tempoda devam ediyorum.

Ter, mini eteğimin bel bandına sızıyor, cehennem gibi kaşınıyor. Beni mi avlıyor? Neden beni giydirdi?

Aman Tanrım. Büyükannem ve büyükbabam haberlerde ölümümü duyacak ve bu saçma kıyafetle çölün zemininde parçalanmış bedenimi görecekler. Bu düşünce aynı anda hem gülmek hem de ağlamak istememe neden oluyor. Kesinlikle nalları dikecekler.

Uzaktan bir motor sesi duyana kadar belki 20 dakika daha koştum. Küfredip en yakın ağaçlığa doğru koşuyorum. Dikenler ve çalılardan başka bir şey yok ama elimden geldiğince eğildim. Sadece bir yabancı mı yoksa bir adam mı olduğundan emin değilim ama işimi şansa bırakamam.

Etrafımda bir sopa, taş ya da silah olarak kullanabileceğim herhangi bir şey arıyorum.

Motor yaklaştıkça adrenalinim yükseliyor. Bir ATV'nin görüş alanıma girdiğini görüyorum ve midem bulanıyor. Yüzünde hala maske olan bir adam sürüyor. İfadesini görememekten nefret ediyorum. Boş maske beni korkutuyor.

Adam arabayı fırça çizgime kadar sürdü ve durdu. Motorun kesilmesi ve ardından gelen sessizlik çok gürültülü.

Motosikletten yavaşça iniyor.

Çoraplarımdan birinin içine bir taş koyup bekledim.

Adam yavaşça bana doğru yürüyor, bana doğru bakıyor. En azından ben öyle düşünüyorum. Tehditkar görünüyor.

Öğle vakti olduğu için çok fazla gölge yok ve beni görmeme ihtimalinin çok fazla olmadığını biliyorum.

"Seni görüyorum. Hadi çık artık." Sesi farklı geliyor. Daha düz.

Çömelip kaldım. Maskeyi doğrudan bana çeviriyor.

"Seni görüyorum," tekrarlıyor adam. "Beni oraya peşinden getirtme."

Bana doğru bir adım daha atıyor ve ben ayağa fırlıyorum. Diğer otağa ulaşmak için iki çalının arasına sıkışarak havalandım.

"Dur!"

Kahretsin, tel örgü var. Üstüne tırmanıyorum, kovaladığını duyuyorum.

"Siktir," diyor ve arkama dönüp baktığımda onun çitlere takıldığını görüyorum.

Daha çok koşuyorum. Kaçmak zorundayım. Beni yakaladığında öldürecek; buna hiç şüphe yok. Muhtemelen önce tecavüz edecek, sonra öldürecek.

Az önceki koşumdan dolayı bacaklarım macun gibi. Arkamdaki adamın sesini tekrar duyuyorum ve omzumun üzerinden vahşi bir bakış fırlatıyorum. Çiti aştı, kocaman gövdesiyle beni kovalıyor.

Çıglık atıp daha hızlı koşuyorum ama yetmiyor. Beni yakalayacağını biliyorum.

İçinde taş olan çorabı alıp etrafımda dönüyorum. Tam adamın yüzüne doğru savuruyorum.

Eğiliyor ve kolları beni sarmadan hemen önce omzuna çarpıyor ve yere doğru savruluyoruz. Geriliyorum, gözlerimi kapatıyorum ama darbe gelmiyor. Onun yerine yere iniyor ve homurdanarak düşüşümüzü hafifletiyor.

Lanet olsun! Kaçmak için çırpınıyorum.

Adam ağır bedenini üzerime çevirerek karnımı toprağa bastırdı.

"Sakin ol," diye homurdanıyor. "Benimle kavga etme."

"Lanet olsun, yapmayacağım! Bırakın beni." Çırpınıyorum, tekmeliyorum ve kollarımı sallıyorum. Adam donup kalmadan önce bir saniye benimle boğuşuyor, "Ne giyiyorsun lan sen?"

Uzaklaşmak için itmeye çalışıyorum ama ağır bedenini hareket ettiremiyorum. "Benden istediğin şeyi, seni aptal herif."

Bir avuç toprak alıp yüzünün olduğunu tahmin ettiğim yere doğru fırlatıyorum. Maskeye çarptığını duydum ve yere eğildi. "Tanrım. Bana ellerini ver, kadın. Bunu senin için kolaylaştırmaya çalışıyorum."

"Tabii ki öylesin, pislik." Ona fırlatmak için daha fazlasını tutuyorum, ama kolumu yakalayıp arkamdan büküyor.

"Sana yardım etmeye çalışıyorum," diye homurdanıyor çırpınışlarıma karşı, "sana yardım etmeye."

"Bipolar bir orospu çocuğu olmayı keser misin?" Hırladım. "Beni hemen öldür. Bu oyunları oynamayı bırak."

Adamın boğucu ağırlığı taşları bastırıyor ve karnıma dikenler batıyor. Diğer elimi yakalıyor ve ikisini de belime bastırıyor. Etraflarında sert bir şey kapanıyor ve bir fermuar sesi duyuyorum. Bileklerimin etrafında bir çimdik var.

Hayır! Hayır!

"Sakin ol," diyor adam.

"Siktir git," diye karşılık verdim. Hâlâ nefes almaya çalışıyorum ve o da zar zor nefes alıyor.

"Beynimi mı çalıştın?" diye soruyor. "Başarısız olmam çok yazık," diye homurdanıyorum.

"Tanrım. Gerçekten , değil mi?" Birden vücudumdaki ağırlık ve beni ikinci kez omzuna aldı.

Yine de mücadele ediyorum.

"Bir amigo kız," diye homurdandı. Sonra neredeyse duyamayacağım kadar alçak sesle, "Sikik" diyor.

Beni bulduğu yere geri götürüyor. Beni çitin üzerine yerleştirdiğinde tekrar koşmaya çalışıyorum, ama elini saçlarıma doluyor ve çitten atlarken beni orada tutuyor.

ATV'nin üzerine fırlatıldım ve neredeyse anında adam arkama oturdu. Bir kolunu belime dolayarak beni sıkıca kendisine sabitliyor. Eteğim o kadar inik ki bacaklarımdan geriye hayal gücüne dair hiçbir şey kalmıyor.

Adam benim hareketlerimle hafifçe homurdanıyor ve ATV'yi çalıştırıyor. Artık farklı kokuyor. Daha çok ter, misk ve tuzlu bir şey gibi.

Aletin belime bastırıldığını hissediyorum. Bu beni çığlık atmaya ve daha sert çırpınmaya itiyor.

Dönüş yolculuğu kısa sürdü. Bu kadar çabuk döndüğümüz için neredeyse utanıyorum. Adam beni ön merdivenlerden yukarı çekmeden önce bisikletten indiriyor. Tüm ağırlığımı bıraktım ve topalladım.

Küfrediyor, beni kaldırıyor ve hiçbir ağırlığım yokmuş gibi göğsüne bastırıyor.

Tekrar mücadele ediyorum.

Ön kapıdan içeri girdiğimizde, kutsanmış bir klima duvarıyla karşılaşıyorum. Bir an için aval aval eve baktım. Yukarı çıkarken her şeyi içine çekecek zamanım olmamıştı. Solumuzda küçük bir salon, hemen ileride geniş bir açık oturma odası ve sağda modern görünümlü bir mutfak ve ondan ayrılan uzun bir hol var. Her şey profesyonelce dekore edilmiş görünüyor. Bu adamın ciddi parası var.

"Bu biraz uzun sürdü. Kıyafetine mi takıldın?" diyor bir erkek sesi.

Zıplıyorum. Buzdolabının kapısının arkasından bir adam çıkıyor. Uzun boylu, yapılı, kollarında siyah ve kırmızı dövmeleler olan ve uzun, dağınık, açık renk saçları kafasının üstünde yorgun bir şekilde duran bir adam. Tanıdık biri. Kafamın içinde alarm zilleri çalıyor.

Benimle göz teması kurdu ve göz kırptı, "Selam tavşancık." Her şey yavaşlayarak durdu.

Hassiktir. Onlardan iki tane var.

Beni tutan adam tısladı, "Hiç hoş değil, dostum."

Panikliyorum ve gerçek için mücadele ediyorum. Adamın kolları beni daha sıkı sarıyor. Çığlık atıyorum, uzun ve kan dondurucu.

"Sakin ol," diye mırıldanıyor, nefes alabilmem için tutuşunu yeterince gevşetiyor. "Sen de kimsin lan?" Çığlık atıyorum.

"Bırak beni!"

"Onu etkilemedin mi?" Buzdolabındaki adam diyor ki. "Hadi ama dostum. Üstünlüğünü kaybediyorsun."

Mücadele edip kafa atıyorum, sonra da dişlerimi adamın omzuna geçiriyorum.

"Siktir!" Beni tutan adam beni bıraktı. Ağır bir şekilde kığımın üzerine düştüm. Kalkmak için çabaladım.

"Bana onun bir ölüm perisi olduğunu söylememiştin." Adam kolumdan tutup beni koridora sürükledi. "Uyardığın için sağ ol."

"Onları bu şekilde seviyorsun." Diğer adam kıkırdar.

"beni!" Beni tutan adama bir tekme atıyorum ve o da beni tekrar kollarına atıyor. Bizi sağ taraftaki bir kapıya götürüyor ve beni yatağa yatırmadan önce buranın bir yatak odası olduğunu fark ediyorum.

"Seni öldüreceğim!" Çığlık atıyorum.

Bacağımı aşağı doğru itiyor. "Yapabilseydin yapacağından hiç şüphem yok." Nereden bulduğu belli olmayan neon mavisi bir ip çıkarıyor ve bacağımı karyolanın direğine bağlıyor. Göğsüne sağlam bir tekme atıp öksürmesine neden oluyorum. Diğer bacağımı da yere yatırıp bağlıyor. Kollarım hâlâ arkamda bağlı.

Çığlık atıyorum. Göğsüm nefes almak için kabarıyor. Ve dehşete düşerek ağlamak istediğimi fark ediyorum.

Maskeli adam maskesini çıkardı.

Donuyorum. Bu seferkinin kırılmış siyah saçları, yeşil gözleri ve çenesinde gamzesi olan kare bir çenesi var. hemen hemen aynı yaşta, otuzlu yaşlarının ortalarında görünüyor. Neden ikisi de gördüğüm en seksi erkekler olmak zorunda?

Üstümdeki adam aniden başıma doğru uzanıyor ve ben otomatik olarak irkiliyorum. Donup kalıyor, bana bakıyor. Sonra yavaşça arkama uzandı.

"Sana zarar vermeyeceğim. Benimle çalışmaya ne dersin?"

Adrenalinim yükseliyor, bana vurmasını bekliyorum. "Çok isterdim ama adam kaçırın tecavüzcülerle iş birliği yapmam. Belki gelecek yıl," diye tükürüyorum.

Kapı aralığından bir kahkaha geliyor ve ben bakıyorum. Asıl adam kapı aralığında eğilmiş, bir eli başının üstündeki çerçevede.

Üzerimdeki adam bir kez daha irkilmeme neden olacak şekilde, "Burada olursam bizi yalnız bırakacağını söylemiştin, dostum." Bana geri döndü.

"Bileklerini kesecek kadar seni döndürecekim. Gözlerimi oyma, tamam mı?"

Ona ters ters baktım.

"Bunu coşkulu bir evet olarak kabul ediyorum efendim." Beni yuvarlıyor ve bıçağı çevirince kaskatı kesiliyorum. Ama ellerimi serbest bıraktığında, anında rahatladım. En kısa sürede

Ellerimi altımdan çekerken, sağ elimi tutup aşağıya indiriyor. O bunu yaparken ben de elime ne geçerse pençeliyorum. Çok hızlı bir şekilde sol elimi bağlamak için üzerime eğildi.

Evet. Tatlı değil. Daha çok deri ve...hindistan cevizi. Güzel kokuyor. Onu ters çeviriyorum.

Adam hafifçe sırtıyor, sonra yataktan kayıyor. Kapıya doğru yürüyor ve kapıyı kapatarak diğer adamı dışarıda bırakıyor. Odaya şöyle bir göz gezdiriyorum. Büyük bir yatak odası, temiz, gösterişsiz. Sadece birkaç şifonyer, bir sandalye ve bir gitar. Bir erkeğe ait gibi görünüyor.

Burası onun odası mı?

Adam bana doğru yürüyor. Kızgın görünüyordu. Beni ve ön bahçeye bakan iki büyük pencereyi geçip gitmesini izliyorum.

Adam baktığımı fark etti. "Bunların arasından çıkamayacaksın. Güven bana, benim yanımda olduğundan daha güvendesin."

Şimdi seslerindeki farkı duyabiliyorum. Bu adamın sesi daha yumuşak ve daha az ciddi.

Nasıl bir oyun oynadıklarını anlıyorum. İyi polis, kötü polisin boktan bir versiyonu. "Oh, gerçekten mi?" Bağlarımı çekiştiriyorum. "Bu yüzden mi beni kaçıran adamın yatağında tek başıma böyle bağlı duruyorum?"

"Seni ben kaçırmadım."

Ona ters ters baktım. "Özür dilerim. Beni yakalayıp bisikletine zorla bindirdiğinde ve sonra yatağına bağladığında yanlış yorumlamışım."

Başını sallıyor ve banyoya doğru ilerliyor. Elinde bir fincanla dönmeden önce suyun aktığını duyuyorum.

Ne kadar susamış olduğumu fark ediyorum. Adam bardağı dudaklarıma götürüyor ve ben başımı başka yöne çeviriyorum.

"hiçbir şey yok. Sadece su." Gözleri vücudumu tarıyor ve hızla tekrar yüzüme diyor. "Susuz kalmışsın. İç şunu."

Yüzümü başka tarafa çeviriyorum. "Beni yalnız bırak." " yapma. Bu senin için iyi. İç " "Siktir git!" Hırladım.

Adamın yüzü kararır.

Vuruş için kendimi hazırlıyorum. Bekliyorum, kaslarım gergin.

Bana bakıyor, vücudu hareketsiz, yüzü okunmuyor. Sonra suyu komodinin üzerine bırakıyor ve kapıyı arkasından kapatarak odadan çıkıyor.

Kurtulmak için mücadele ediyorum ama beni çok sıkı bağlamış. Bir süre sonra mücadele etmeyi bırakıyorum. Bedenim yorgunluktan sarkıyor. Hâlâ hayatta olduğum gerçeği

soğuk bir rahatlama içindeyim. Kıkırdarken gözlerimden yaşlar süzülüyor. Tanrım. Neyim var benim böyle? Şu anda sadece bir değil, iki pisliğin elinde olduğum gerçeğini kutlamam gerektiğinden emin değilim. Ama yine de rahatlamadan edemiyorum.

O adamı mutfakta hangi cehennemde görmüştüm? Son zamanlarda salonda gördüğüm herkesi ve Ben'in tüm eski arkadaşlarını gözden geçiriyorum. Nefesim kesilene kadar eski anıları canlandırıyorum.

Benzin istasyonundaki adamdı. Vay anasını. Karşılaştığım ve ürkütücü olduğunu düşündüğüm adam.

Ona çarptığım için mi beni aldı? Bütün bunları bana kızdığı için mi mesaj attı? Bunun için mi ödemek zorundayım?

Komodinin üzerindeki su bardağına bakıyorum. Tanrım, çok susadım.

En sonunda, tüm çabalarımın rağmen, yorgunluğum ve yumuşak yatak beni uyutana kadar kafamda senaryolar üretiyorum.

CHAPTER 11

MILES

I Uyurken Cali adındaki kadına bakıyorum. Hayatımda gördüğüm en muhteşem şeylerden biri olabilir. Lanet olası dikenli ama yine de muhteşem.

Onun

Soluk teni, sahte siyah kirpiklerini ve açık pembe dudaklarını güzel renk lekeleri halinde öne çıkarıyor. Düzgün nefes alış verişleriyle göğsü inip kalkıyor. Göğüsleri askılı bluzun içinde harika görünüyor, peki ya gövdesi? O çaresizken bakmamalıyım ama bakıyorum. Kıvrımlı ve yumuşak, ellerimi üzerine koyup çürütmek istiyorum.

Etek kalçalarının küçük bir bölümünü örtüyor ve uzun, pürüzsüz bacakları güzel küçük ayaklarına kadar uzanıyor.

Lanet olsun. Onunla ilk güreştiğimden beri sertleştim.

"Siktiğimin Sawyer'ı," diye mırıldandım. Ne yaptığını çok iyi biliyordu. Bir daha asla porno aramalarıma bakmasına izin vermeyeceğim.

Yatağın ucuna bir sandalye çekiyorum ama oturmuyorum. Oturmamam gerektiğini biliyorum. Oturursan eteğinin altını görebilirsin.

Ağzım sulanıyor ve çenemi sıkıyorum. Lanet olsun. Sawyer onu buraya kilitledikten sonra beni oturma odasında , ama ben hâlâ çok sertim. Neredeyse hiçbir şey giymeden benimle dövüştüğünü hissetmek, neredeyse bir ergen gibi pantolonuma boşalmamı sağladı.

Bir kadınla birlikte olmayalı uzun zaman oldu. Erkeklerle tanıştıktan sonra, ihtiyaç hissetmedim. Ama şimdi?

Sandalyeye tekrar baktım. Oturuyorum.

Sawyer'ın tam olarak istediği şeyin bu olduğunu biliyorum. Benimle ilgilenmesini. Odadaki her yere bakıyorum ama yatakta merhametimle yatan muhteşem kadına bakamıyorum. Uzun süre pencereden dışarı bakıyorum. Aldığı her yumuşak nefes, bakışlarımı yatağa ve sonra tekrar pencerelere çevirmeme neden oluyor.

Bunu yapmayacağım. Bu oyunu kazanamayacak.

Koridorda bir şey gümbürdüyor ve arkama bakıyorum. Arkama döndüğümde bakışlarım yanlışlıkla onun vücuduna takılıyor. Nefesimi tutup bakıyorum.

Üzerinde bir tanga var, ancak muhtemelen mücadelelerinden dolayı sağa doğru hareket etmiş ve amının geri kalanı dışarıda. Kremi beyaz kalçalarla çevrili güzel pembe kıvrımlarıyla muhteşem.

İnliyorum ve pantolonumun üzerinden sikimi ovuyorum. Lanet olsun. Azgın şehvet tenimi yakıyor. O kadar çaresiz ki. Tam orada. O içine girmek istiyorum. Bunu yaptığımı hayal ediyorum, yumuşak vücudunun aletimi çevrelediğini, sıkıldığını hissediyorum. Şaşkınlıkla ve sonra öfkeyle sarsılmasını. Mücadele ederken ve çığlık atarken vücudunun sikimi sarsışını.

Aletimi kotumdan çıkardım ve inleyerek okşadım. Benimle savaşacaktı ama benden kaçamayacaktı. Bundan emin olurdum. Küçük bilekleri sürtünmeden kıpkırmızı olacaktı. Gözlerindeki acı ve korkunun her zerresini yiyip bitirirdim.

Bana küfrederken onun yumuşak bedenini ele geçirmeyi düşünerek kendimi daha sert okşuyorum. O güzel küçük amcığı beni hemen içeri buyur eder, göğüsleri o küçük ateşli kıyafetin içinde zıplar ve o beni ısırma çalışırken ben de o dolgun ağzının her yerini öperdim. Hazır olduğumda içine boşalır, her şeyimi hissetmesi için ona bıraktım. Bu ateşli kadına onu kimin yendiğini hatırlatmak için.

Bunu istememeliyim ve bu düşünce onu daha çok istememe neden oluyor. Taşaklarım geriliyor ve ayağa fırlıyorum. Bacaklarının ve eteğinin her yerine boşalıyorum, bunu yaparken . Hiçbirini ziyan etmeden ona olabildiğince çok almaya çalışıyorum.

İnliyorum ve Sawyer buraya gelse ve bana yalatsa diye düşünüyorum. Daha yeni boşalmış olmama rağmen sikim tekrar seğiriyor ve kabarıyor.

Kadın biraz inliyor ve hareket ediyor.

Aman Tanrım.

Kendimi yataktan koparıp pantolonumun içine geri sokuyorum. Banyoya koştum ve duşu sonuna kadar açtım.

Yanan suyun altında durduğumda, utanç beni yıkıyor.

Başımı duş duvarına yasladım. Ona tamamen saygısızca davranmak istiyorum. Kafamı fayansa çarpıyorum, annemin mor yüzünü görüyorum

aklıma geliyor. Onu 17 yaşına girdikten hemen sonra erkek arkadaşı tarafından dövölerek öldürölümüş olarak buldum. Bunu Sawyer'a hiç söylemedim. Kimseye söylemedim.

Sikeyim.

Ağzımdaki ekşi tadı düşün zeminine tükürmeye çalışıyorum. Ryder'ın geri dönüp bu durumu kontrol altına alması gerekiyor çünkü işler hızla kontrolden çıkıyor.

Lanet olası Sawyer. Bu lanet kadın.

Cali'nin hayatını kurtarmak onun için yapacağım son güzel şey olabilir.

Ve bu beni korkutuyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 12

CALI

I sert ve ağırlı uyanıyorum. Gözlerimi kapalı tutarak inledim ve yuvarlandım. Yatak çok yumuşak. Alışılmadık derecede yumuşak.

Gözlerimi kırpıştırarak açıyorum.

Odamda değilim.

Adrenalin beni yakıp kavuruyor ve doğruluyorum, gerçeklik bana geri dönüyor.

Kaçırıldım. İki kez. "Ah, uyanıyor."

Atlıyorum. Daha kibar olan yatağın karşısındaki sandalyede oturuyor. Ellerini iki yana açmış. "İyi uyudun mu?"

Bileklerimi ovuyorum. Beni serbest bıraktı. Ter, kir ve panik gibi kokuyorum.

Adam kapıya bakışımı izliyor. "Devam et. Ama Sawyer bana seni yakalarsa tamamen onun olacağını söyledi. Bu yüzden yapmamamı öneririm."

Kollarımı kavuşturup boğazımı temizliyorum. Sawyer uzun saçlı diğer adam olmalı. Önümdeki adam kara kaşlarını kaldırıyor ama bir şey söylemiyor. Ne haltlar dönüyor burada?

"Ne istiyorsun?"

"Gerçekten mi?" Sesi yumuşak ve alçak. Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Gitmeni ve Ryder'ın hiç tutuklanmamasını istiyorum. Ama belli ki hepimiz istediğimize sahip olamıyoruz, değil mi?"

Ryder da kim? Yutkunuyorum. Ryder ve bu adam o gece benzin istasyonunda arabada olan diğer ikisi olmalı. Neler olduğunu biliyormuş gibi görünmeye çalışıyorum.

Adam bir iç çekti ve kapüşonlu göz kapaklarının altından beni süzdü. "Ama bunu yapamayacağımıza ve senin de kaçıp insanlara nerede yaşadığımızı söylemene izin veremeyeceğime göre, benimle kalacaksın. *Yakınımda*. Şu andan itibaren kendini benim küçük gölge olarak düşün."

Kollarındaki dövmeleeri inceliyorum. Künyeler ve bir bayrak da dahil olmak üzere askeri temalı görünen birkaç dövmesi var. Bir tanesi Hava Kuvvetleri rozetine benziyor. "Kimsin sen?" diye soruyorum.

Benim onu izlememi izliyor. "Miles."

Belli ki onun oyununu anlamadığımı düşünüyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Kusura bakma, serserilere gölge etmem *Miles*. Tıpkı bana daha önce sorduğın gibi."

Miles yavaşça ayağa kalkar ve yatağın kenarına doğru yürür. Tanrım, diğer adamdan daha uzun. Bu adamları nerede yapıyorlar?

Alanıma doğru eğiliyor, hindistan cevizi kokusu üzerime siniyor. "Ben olsam ses tonuna dikkat ederdim, küçük gölge. Aletimin bana küstahlık eden insanlarla yatma eğilimi vardır."

Yeşil gözlerine dik dik bakıyorum. Açık ve berrak, kenarlarında karanlık bir tehdit var. "İnsanların seni becermesini sağlamanın tek yolu bu mu?" diye hırlıyorum.

Kıkırdıyor ve bakışları kararıyor. "Hayır, ama bu işi daha eğlenceli hale getiriyor."

Miles çekilir. "Şimdi banyoya git. İşin bittiğinde sana yiyecek bir şeyler getiririz."

Saatlerdir gitmediğim için mesaneme kramplar giriyor. Bir an için adamı izliyorum. Gerçekten bana izin verecek mi? Yataktan kalkıyorum, yüzüm hâlâ ona dönük. Bana avını izleyen bir yırtıcı hayvan gibi bakıyor - tamamen hareketsiz. Geri çekilip banyoya giriyorum, içeri adım atıyorum ve kapıyı kapatıyorum. Bir kilit var ve hızlıca çevirip yerine oturtuyorum.

Tıklama sesiyle birlikte kapının dışından karanlık bir kıkırdama duyulur.

Banyo da tıpkı evin geri kalanı gibi lüks. Çelik grisi ve beyaz mermerle dekore edilmiş, geniş bir duş ve çift lavaboya sahip.

Tuvaleti kullanıyorum ve hemen rahatladığımı hissediyorum. Sonra uzun süre lavabodan su içiyorum, su beni serinletiyor ve rahatlatıyor. Yine de açlık kramplarına iyi gelmiyor.

Kapıya bakıyorum, sonra sessizce lavaboların altını kontrol ediyorum. Fazladan tuvalet kağıdı rulosundan başka bir şey yok.

Kapının diğer tarafından gelen sesiyle sıcıyorum, "Orada bir şey yok gölge. Dış fırçasından şaft yapmana izin veremem."

Lavabonun etrafına bakıyorum ve sonra çekmeceleri kontrol ediyorum. Haklıydı. Tek bir diş fırçası bile yok. Aslında hiçbir şey yok. Tam boy havlu yok, piston yok, sabun yok. Hiçbir şey yok.

Ellerimi havaya kaldırıp lavaboya yaslanıyorum. Bu oyunu nasıl oynayacağım?

İlk adam, Sawyer, Ryder'la yaptığım bir şeyin bedelini ödemem gerektiğini düşünüyor. Miles iyi polisi oynayıp ona güvenmemi istiyor. Bunların hiçbir mantıklı değil. Bana iyi davranarak ne kazanacak?

"Hadi gidelim." Miles'ın sesi beni zıplattı. "Mutfakta yemek var."

Kapıya ters ters bakıyorum. Yemek istiyorum. İyi davranıyor olması ona Sawyer'dan daha az güvenmeme neden oluyor.

Eğer ona ayak uydurursam, gardını düşürmesini sağlayabilir miyim? Derin bir nefes alıyorum ve banyo kapısını açıyorum.

Miles orada duruyor ve kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor. "Bana kapıyı tekmeletmeyecek misin?"

"Hayır." Kollarımı kavuşturuyorum. "Ben açım."

"Güzel." Topuklarının üzerinde döner. "Beni takip edin."

Onu odadan dışarı kadar takip ettim. Mutfak solda ve koridorun sonunda; sağda ise daha fazla yatak odası var gibi görünüyor.

Dışarısı karanlık olmasına rağmen mutfak aydınlık, tavandaki ve dolapların altındaki ışıklarla aydınlatılmış. Oda sağ tarafta, yine aydınlık ve pencerelerle dolu oturma odasına açılıyor. Ayrıca son derece sessiz ve hareketsiz.

Buzdolabının kapısının çatlaması beni zıplattı.

"Seçimini yap," diyor Miles, evi gezerken beni izlerken.

Oda çok hareketsiz. Ensem karıncalanıyor. Oturma odasına dönüp gölgeleri kontrol ediyorum.

Miles sırtıyor ve tekrar arkama bakıyor.

Arkamdaki koridoru kontrol ediyorum ve sıcıyorum. Sawyer duvara yaslanmış, boş bir ifadeyle bakıyor.

"Boo."

Dişlerimi gıcırdatıyorum.

Miles dronelar, "Kendini sinsi sanıyor. Şimdi, yiyecek bir şeyler al."

Buzdolabına baktım. Bir yarısı hazır yemek kaplarına benzeyen şeylerle dolu. Diğerinde meyveler, sebzeler, süt ve zengin bir insanın buzdolabında olmasını bekleyebileceğim hemen hemen her şey var.

İki adam da her hareketimi izliyor. Tüylerim diken diken oluyor.

Kurcalanmamış gibi görünen en yakın şeyi aldım. Bir armut. Adamlara bakabilmek için sırtımı buzdolabına dönüyorum.

İkisi de bakmaya devam ediyor. Hâlâ kirli amigo kız kıyafeti içinde olduğumun acı bir şekilde farkındayım.

"Bundan daha fazlasına ihtiyacın olacak." Miles kaşlarını çatı.

Bir ısırık alıyormuş gibi yapıyorum.

"Şimdiden onunla ilgilenmeye mi çalışıyorsun?" Sawyer sorar.

Miles diğer adama keskin bir bakış fırlatır.

Armudumu tekrar ısırdım. Bu çok garip. Çok garip. Neden şu anda kavga ediyorlar?

Neye bulaştım ben böyle?

OceanofPDF.com

CHAPTER 13

SAWYER

T Küçük tavşan bize bakmaya devam ediyor. Yüzündeki ifade, ellerimi boğazına dolamak istememe neden oluyor. Bizi mi sanıyor?

Bizi çoktan siktikten sonra mı?

"Kıyafetinin bir kısmını çıkarmışsın."

Hedefim bana dik dik bakarak yemeye devam ediyor. Kayıp çorapları uzun, beyaz bacaklarını ortaya çıkarıyor. Çok pürüzsüz ve ısırılabilir görünüyorlar. Ne mükemmel bir hedef.

"Bu kurallara aykırı," diyorum.

Cali bakışlarıyla hançerler fırlatmaya devam ediyor ve ağzını açtığında zehirle dolu. "Özür dilerim. Kural kitabını çıkardığında dikkat etmemiştim."

"Beni bir taşla öldürmeye çalışmak da kurallara aykırı mı?" Miles lavaboya yaslandı ve bana baktı.

Onu öldürmeye mi çalıştı? Neredeyse gülecektim. Bu çok seksi. "Hayır. Buna izin var." Ona sırtıyorum.

"Merak etme, sırada sen varsın," diye tıslıyor tükürük ateşi bana. Etrafıma bakıp elindeki olası silahlara bakıyorum. "Beni zorlama, tavşancık. Tavırların beni tahrik ettiği için şanslısın."

"Ben zaten ölüyüm. Neden bu konuda nazik olasın ki?" Armudunu bitiriyor ve ne yapacağını bilmiyormuş gibi tutuyor.

Tanrım, onun ateşini seviyorum. Onu boğmak istiyorum. Söndürmek ve sonra tekrar yakmak, sadece benim için. Sadece benim için yanmasına izin var. Kahretsin, istiyorum

O yangınla ilgili her şeyi biliyorum, en küçük ayrıntısına kadar. Bunu ona karşı kullanmak istiyorum.

Bunu isteyerek yapmama izin vermiyor ve bu beni daha da heyecanlandırıyor. Miles'ı işaret ediyorum. "Onunla kalırsan seni öldürmeyeceğim."

Cali, Miles'a bakıyor; Miles onun yanında olmak yerine başka bir yerde olmak istiyormuş gibi görünüyor. İçimi lezzetli bir heyecan kaplıyor. Yavrum genellikle onu korkutan şeylerden kaçmayı sever, ama onu bununla etkileşime girmeye zorlayacağım. Eşsiz bir eğlence sunacak.

"Doğru," diyor Cali, sanki bana inanmıyormuş gibi. Benim nasıl bir insan olduğumu anlamadığını belli etmek için ses tonuna yeterince şımarıklık katıyor. Yaptığı her saygısızlığın bir sonucu olduğunu öğrenecek ve ben de bundan zevk alacağım.

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Kuralları çiğnemenin bedelini ödeyeceksin." Miles gözlerinde bir soruyla bana bakıyor.

Cali çekirdeği adaya bırakır. "Açıkçası, pek çok şey için ödeme yapmam gerekiyor. Cüzdanımı alayım - oh bekle. Kaçırıldığımda kaybetmiştim."

Ona tatlı tatlı gülümsüyorum. Aletimi boğazına o kadar sokmak istiyorum bayılsın. Ona benimle savaşamayacağını öğretmek istiyorum.

Ona doğru bir adım atıyorum. Cali hafifçe irkiliyor ama yerinde duruyor. Gözlerindeki savaş ya da kaç yeteneğini görecektik kadar ona yaklaşıyorum ve sonra duruyorum.

Ama bunu çok eğlenceli hale getiriyor. Yavaş bir gülümsemenin yüzüme yayılmasına izin verdim. "Ya beni becer ya da onun sikini yala." Miles'a işaret ediyorum.

"Ne?" Cali'nin kristal mavisi gözleri genişler ve göz bebekleri büyür.

"Ya sik beni..." Öne doğru eğildim, "ya da o güzel dudaklarını arkadaşımın sikine dola."

Nefesini içine çekiyor ve tutuyor, gözleri benim, Miles'ın ve odanın geri kalanının arasında gidip geliyor. Dudakları ayrılıyor, daha önce sürdürdüğüm rujun lekesi hâlâ duruyor.

Alelim taştan daha sert. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi onun tereddütlerini içime çekiyorum, belirsizliğin her zerresini yiyorum.

"Onunla güvende olduğumu söylemiştin," diye fısıldıyor. "Seni onunla birlikte öldürmeyeceğimi söylemiştim."

Cali'nin bakışları gözlerimin arasında gidip geliyor. Ciddi olduğumu anladığı anı görüyorum. Bakışları arkamda geziniyor.

İçimden gülüyorum. Oh, kavga etmeye çalışacak.

Yeterince eminim, yanımdan kaçmaya çalışıyor. Saçlarından bir avuç tuttum ve sertçe dizlerinin üzerine çektim. Ağlaması sikimi ağlattı.

Ona bakıyorum. Yanakları pembeleşmiş ve göğüsleri kabarmış. Oh, bundan hoşlanıyor. Edepsiz kadın.

Kendimi onun içine öyle bir sokmak istiyorum ki gözleri geri dönsün. Ama oyun bu değil. Eğilip kulağına fısıldıyorum, "Ne olacak tavşancık?"

Cevap vermiyor.

Saçlarını tekrar çekiyorum ve gözlerinde biriken güzel gözyaşlarını izliyorum. Göz bebekleri kocaman ve korkudan nefesleri hızlı hızlı geliyor. Tanrım, bundan gerçekten hoşlanıyor. Ryder buna bayılırdı.

Burunlarımız birbirine değene kadar onun önünde kayıyorum. "Eee?" "O," diye tıslıyor.

Onu seçeceğini bilmeme rağmen, içimde hafif bir hayal kırıklığı var.

Miles'in kendini ayarladığını görüyorum. Bunun onun fantezisi olduğunu çok iyi biliyorum. Ben de onun olduğunu biliyorum. Tarama geçmişine bakma zevkini tattım ve lanet olsun... kız çok kötü. Onu öldürmeden önce biraz eğleneceğiz.

Miles'a "Pantolonunu çıkar," diye homurdandım.

Bakışlarımı ona çevirdim. "Şimdi iyi bir kız olacaksın ve onu emeceksin. Çok sert ısırma, yoksa çığlık atana kadar kışını sikerim." Başını ona doğru itiyorum.

Miles yavaşça pantolonunu indiriyor.

"Sonsuza kadar sürer mi dedim, yavrum?"

Cali'nin yüzünü onun kasıklarına doğru itiyorum, burnunu ona doğru bastırıyorum, böylece başını çevirmekte zorlanıyor.

"Em."

CHAPTER 14

CALI

Sawyer saçlarımı sıkıca kavıyor ve gözlerimin dolmasına neden oluyor. Emredici tutuş ve keskin acı, saçlarımdan aşağıya doğru bir enerji sarsıntısı gönderiyor.

Kedicik. Benim neyim var böyle?

Sawyer beni Miles'ın sikinin yüzüme çarpmasına izin verecek kadar geriye çekti. Nefesim kesildi. Uzun ve kalındı.

Sawyer'ın derin sesi kulağımı tırmalıyor, "Başka seçeneğin yok." Sesi tehlike ve vaat dolu. "Oğlumun kendini o kadar iyi hissetmesini sağla ki, o daracık boğazından aşağı boşalmaktan kendini alamasın."

Sawyer'ın sözleri ve boynumdaki sıcak nefesi beni ürpertiyor. İçimden bir nefes kaçıyor. Miles'ın zonklayan aletinin ucu dudaklarıma otursun diye başımı çekiyor.

"Sawyer..." Miles grits.

Her şeye rağmen amım zonkluyor. Miles rahatsız görünüyor. Sawyer çenemi tutuyor ve öyle bir sıkıyor ki ağzımı açıyorum. Miles'ın aletini kısmen ağzıma sokuyor.

Miles inliyor ve aleti seğiriyor. Çökeleğin tadı ağzımı dolduruyor. "Aferin kızıma," diye nefes alıyor Sawyer. "Daha fazla."

Isırdım...sertçe.

Miles sarsılıyor ve ondan bir inilti patlıyor. Başımı tutuyor ve boğazıma kadar sokuyor.

Sawyer güler. "Lanet olsun, ne iyi bir kız. Evet, biraz daha ısır onu."

Miles'in sikini öğürüyorum ama o bırakmıyor.

Sawyer yanıma çömeliyor ve bir parmağını amımda gezdiriyor. Elektriksel zevk vücuduma yayılıyor.

"Daha önce hiç bir sikin üzerinde sızdın mı?" Sawyer bana o kadar yakın ki dudakları alnımın kenarına değiyor. Nefes alabilmem için beni yeterince geri çekiyor. Başımı hafifçe sallıyorum.

Sawyer beni öyle acımasızca geri itiyor ki yine öğürüyorum. Ellerimi Miles'in dayayıp nefes alabilecek kadar uzaklaşmaya çalışıyorum. Miles sertleşiyor ve inliyor, aleti boğazımda seğiriyor.

"Şunu dinle. Seni mücadele ederken izlemeye bayılıyor."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Sawyer onları yalıyor ve yanaklarımda sıcak izler bırakıyor. Hain amım zonkluyor ve biraz rahatlamak için yer değiştiriyorum.

Nefes alamaz hale gelene kadar Miles'in aletinin üzerine itildim. Kulaklarım çınlamaya başlayana kadar hareketsiz oturuyorum. Sonra çırpınmaya başlıyorum. Miles tekrar inliyor ve Sawyer beni sabit tutuyor, sonra uzanıp burnumu sıkıyor.

"İyi bir kız ol ve bizimle savaş Cali. Artık yapamayana kadar savaş bizimle. Ve geri döndüğünde? Her şeyi tekrar yapmak için burada olacağız."

Tırnaklarımı Miles'in , koparıyorum, tırmalıyorum, kaçmaya çalışıyorum.

"Benden asla kaçamayacaksın, Cali. Sen benimsin. Her zaman benim olacaksın." Görüşüm kararıyor ve sesler kayboluyor.

Hayal meyal birinin bağırıldığını duyuyorum ve Miles'in sesi boğazımdan aşağı iniyor. Isı bedenimi sarıyor. Coşkulu bir şekilde mutlu oluyorum ve sonra her şey kararıyor.

CHAPTER 15

MILES

Cali yere yığıldı. Sawyer onu sikimden çekerken ürperiyorum. Hâlâ seğiriyorum. Bu son zamanlarda yaşadığım en güçlü orgazmdı. Ne kadar sürdüğünden emin değilim ama çok uzun bir süre. Sawyer Cali'yi yere yatırıp başını kucağına koyduğunda nefesimi tutuyorum, sarı bukleler her yere dağılmış.

"Siktir, o iyi mi?" Yanına diz çöktüm. Sawyer beni her zaman bayılmanın eşiğine getirmiştir ama hiçbir zaman uçurumun kenarına itmemiştir. Ona hızlıca bakıyorum.

"İyi olacak," diyor Sawyer.

Bekliyorum. . Yüzündeki saçları taradım. "Dostum..."

Sawyer tersler, "O iyi olacak. Hoşuna gitmedi mi?"

Sevdim. Hem de çok. Yukarı baktım. Sawyer'ın mavi gözleri bir an için perili ve öfkeli görünüyor, sonra hemen kayıtsızlık maskesini takıyor. Kollarını kabaca kaşıyor. Sawyer geçmişi hakkında hiç konuşmadı ama iyi olmadığını biliyorum. Arada bir, genellikle seks sırasında aklına geliyor ve normale dönmesi bir ya da iki gününü alıyor.

Cali seğiriyor ve inliyor. Sawyer aniden ayağa kalkıyor ve ben kafasını yere çarpmadan önce zar zor yakalıyorum. Sawyer odadan dışarı çıktı.

Cali inliyor ve gözleri faltaşı gibi açılıyor. Bakışları bir dakikalığına bulanıklaşıyor ve sonra bana odaklanıyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor, etrafına bakınıyor. "Neden yerdeyim?" "Bayıldın. Nasıl hissediyorsun?"

Yüzü kızarır ve oturur. "Ben iyiyim."

Onu sabitlemek için elimi omzuna koydum.

Cali omuz . "İyiyim dedim ya." "Tanrım, iki hafta içinde ikinci kez boğuluyorum" diye mırıldanarak başını sallıyor.

Odayı sessizlik dolduruyor ve ben ona odaklanıyorum. Nedense içimde derin bir öfke titreşiyor. "Seni kim boğdu?"

"Yaptın, pislik! Sikinle!" Bana eliyle işaret etti. Makyajı yüzüne siyah çizgiler halinde dökülmüştü.

Sesim alçalıyor, "Benim dışımda mı?" Kendime neden umursadığımı sormaya çalışıyorum.

Öfke yanaklarını kızartıyor. "Yani senin yapmana izin var ama başkasının yok mu?"

Aynen öyle.

İçimi bir korku kapladı. Bu cevap da neyin nesi? Homurdanıyorum, "İyi, bana söyleme."

Bir süre sessizce yerde oturuyor, ikimiz de birbirimize bakmıyoruz.

Tanrım, ama bu tavır bende parmaklarımı onun saçlarına dolama ve küstahlığını sikip atma isteği uyandırıyor.

Sonunda, "Benden ne istiyorsun?" diye hışırdadı.

Yüzünün yan tarafına bakıyorum. Bana doğru tavır dolu bir bakış fırlatıyor. Ama yüzünde gerçek öfkeyi gördükten sonra, bunun sadece bir paravan olduğu anlaşılıyor. Bu sefer korkuyor. Karnıma bir yumruk gibi çarpıyor.

Ses tonumu yumuşatıyorum, "Hiçbir şey, küçük gölge. Seni kaçıran Sawyer. Ne istediğini söyleyemem."

"Yani gitmeme izin verecek misin?"

İçim sızlıyor. "Hayır. Sawyer gitmene izin vermez." Tek sebebi bu.

Cali tırnaklarından birini karıştırıyor. "Bunu... sık sık yapar mı?" "Ne yapar?"

"Kadınları alın."

"Hayır." Bir kahkaha attım. "Hayır, yapmıyor. Aslında bu hepimiz için bir ilk."

Göz ucuyla bana bakıyor. "Hiç birini götürmedin mi?"

Yıllar boyunca avladığım pek çok sikiciyi düşünüyorum. Beni izliyor. "Ama kadınları almadığını söylemiştin."

"Bilmiyorum."

Gergin bir sessizlikten sonra usulca "Oh" dedi.

Elimi kısa kesilmiş saçlarımda gezdiriyorum.

Cali ayağa kalkıyor. Ona yardım etmek için uzandım. Kendisiyle bir iç savaş yaşıyor gibi görünüyor. Sonra elimi tuttu.

Onun dokunuşuyla içimde bir elektrik fermuarı patlıyor. Görmezden geliyorum ve kalkmasına yardım ediyorum.

"Daha fazla yemelisin."

"Alkol var mı?" Garip bir şekilde gülüyor.

"Alkol yok." Sawyer'ın sesi ikimizi de sıçrattı. Yine koridorda duruyordu. Hâlâ biraz perili görünüyor.

"Siktiğimin sürüngeyi," diye mırıldandım.

"Tanrı aşkına. Annen sana casusluğun kabalık olduğunu öğretmedi mi?" Bu sefer ses tonunda daha az ısırk var. "Adam kaçırmayla birlikte."

Sawyer omuz silkiyor. "Benim evim. Benim kurallarım."

Gözlerindeki nefret yeniden alevleniyor. "Bu çok boktan bir şey, sen-"

Elimi omzuna atıp onu döndürüyorum. Kimseyi ilgilendirmemiş gibi onu gaza getiriyor ve sanırım bu gecelik bu kadar yeter. Onu buzdolabına doğru itiyorum. "Biraz daha ye, sonra yatağa gidiyorsun."

Bana kötü niyetli bir bakış fırlatıyor ama seksi geliyor. Tanrım, sanırım aklımı kaçırdım. Onunla daha yeni tanıştım ve hem ona doyamıyorum hem de ondan yeterince hızlı kurtulamıyorum.

Buzdolabını açıyor. "Bunlardan herhangi biri ilaçlı mı?"

Elimizdekilere bakıyorum. Çoğunu Ryder hazırladı. İçim sızlıyor. Onu özlüyorum. "Hayır."

Bana bakıyor. "Kontrol etmek zorunda mıydın?"

Sawyer gülerek bar taburelerinden birine oturur. "Bir iki şey zıplatmamla tanınırım. Beni dava edin."

Cali, "Bana uyuşturucu verirsen seni dava etmekten fazlasını yaparım," diyor.

Sawyer inliyor ve aletini tutuyor. "Bana saldırmak gibi mi? Sikmek gibi mi? Benim için gelmek? Çok müstehcen, Uyuyan Güzel. Belki bu gece sen uyurken seni sikmeye gelirim."

Sawyer'a ters ters bakıyorum. Beni tamamen görmezden geliyor.

Cali'ye dönüyorum, yanakları pespembe kızarmış. Beni izlerken görüyor, sonra da yemek seçme şovu yapıyor. Kendisi yemeden önce bana bir ısırk aldırıyor ama yediğinde de açlıktan ölüyormuş gibi kürekle yiyor.

Bir suçluluk duygusu hissediyorum. Ona bir hayvan gibi davranıyorduk. Hayvandan da beter.

Sawyer'a bir bakış daha fırlatıyorum. Bana sırtıyor ve göz kırpmıyor.

Tanrım. Perili görüntüsüne rağmen Sawyer aylardır bu kadar canlı görünmemiştir.

Cali doyana kadar yiyor ve ben de orada oturup onu izliyorum. Her yemeğin tadına bakmamı istiyor ve ben de . Bu kadın açıkça dehşete düşmüş ama ateşle dolu. Bunu nereden aldı? Neden sağa sola duvarlar örüyor? Evde kimsesi var mı? Erkek arkadaşı?

Sawyer'a bakıyorum. Kendini tamamen onu izlemeye kaptırmış, taş gibi hareketsiz oturuyor.

Yutuyorum. Sawyer tamamen takıntılı. Onu suçladığımdan değil. İkimiz de veletleri seviyoruz. Kavgayı seviyoruz. Adrenalin. Güç oyununu. Yıllar önce birkaçıyla birlikte oynamıştık. Hem erkeklerle hem de kadınlarla, ama her seferinde gecenin sonunda gittiler.

Ve Cali bu gecenin sonunda ayrılamayacak. Aslında, üzerinde adı yazan bir ceset torbası var.

İkimizi de bu işe bulaştırmasından nefret ediyorum. Benimle neden uğraştığını biliyorum. Benim bir zayıflığımı buldu ve bunu kullanıyor. Bununla ne kadar ileri gidebileceğini görüyor. Asıl soru, Sawyer bunu neden yapıyor? Sadece intikam mı? Ona tekrar bakıyorum. Hâlâ göz bebekleri şişmiş bir şekilde ona bakıyor.

Oh, bu bela demek.

CHAPTER 16

CALI

Miles yemek yedikten sonra beni odasına götürüyor. Midemdeki yemekle çok rahatladığımı hissediyorum ve içimden yeni bir enerji akıyor.

Miles kapıyı arkamızdan kilitledi. Ellerimi kollarımda aşağı yukarı ovuşturuyorum, klima beni dar kıyafetimin içinde serinletiyor.

Beş saniye geçmeden, kapıya sert bir vuruş oldu.

"Beni içeri alın, güzellerim."

Miles bir şeyler mırıldanır, sonra kapıyı kırıp açar. "O benimle, bizi yalnız bırak, pislik."

"Hemen heyecanlanma Miley. Bu sadece bir oyun." Sawyer omuzlarını kaldırarak odaya girdi. Bana baktı. "Elbiselerini ver, şekerim."

Nefes alıyorum ve bir adım geri çekiliyorum.

Sawyer yırtıcı bir hayvan gibi başını eğiyor ama sırtmaya devam ediyor. "Ne yani, oynamak istemiyor musun?" Ses tonu şakacı ama duruşu tehditkâr.

"Hayır. Bilmiyorum." Çenemi sıkıyorum. Mutfakta olanlar yüzünden hâlâ ağrıyor.

Gözleri parlıyor. "Lanet olsun. Hayatımda hiç bu kadar yeşil bir bayrak görmemiştim. Çıkar şunları."

Miles kollarını kavuşturarak, "Onu rahat bırak, ahbap," der.

Sawyer ona döner. "Avıma engel mi olacaksın Miles?" Miles dudaklarını birbirine bastırır ama sessiz kalır.

Sawyer bana dönüyor. Dizlerim yatağın arkasına çarpmış ve gözleri heyecanla parlıyor.

"Sana kıyafet vereceğim," diyor.

Ona şüpheyle bakıyorum. hiçbir şey yok.

Omuz silkiyor. "Şey... Onları evin etrafında bıraktım. Onları bulman gerekecek. Yavru köpeğin burada olmadan." Miles'a başını sallar. "Tabii o lezzetli vücudu da benden uzak tutman gerekecek. Konu tatlı olunca kendimi kontrol etmekte zorlanıyorum."

Miles rahatsız görünüyor ve bana bakıyor. "Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin dostum?"

Bana kaçış noktalarına ve olası silahlara erişim izni mi vereceklerdi? Kollarımı kavuşturuyorum. İki adam da memelerime bakıyor.

Kollarımı indiriyorum. "Tamam. Ben yattım."

"Ne?" Miles soruyor. Ama ben çoktan kıyafetlerimi çıkarmaya başlamıştım. Önce üstümü, sonra eteğimi, sonra da tangamı. Onları Sawyer'ın önünde yere atıyorum. Kendimi örtmeye çalışmayı reddediyorum.

Sawyer utanmadan beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Miles dikkatle bana değil, küçük giysi yığınınına bakıyor.

Sawyer alçak sesle ıslık çalar. "Asla eskimez."

Ne be? Kendimi topladım ve , "Asla senin olamayacak olmam çok kötü."

Aniden Sawyer'ın yüzü değişti. Yüzünde öfke titreşiyor ve kısa bir an için bir katil görüyorum. Sonra neredeyse aynı hızla yüzü yumuşuyor ve bir gülümseme maskesine dönüşüyor. "Sadece evin etrafına sakladığım kıyafetleri giymene izin var. Kuralları çiğneme, tavşanım. Ya da yap." Omuz silkiyor. "Sadece oyun seninle oynadığında sinirlenme."

Eğiliyor, tangamı tutuyor ve uzun uzun kokluyor. "Lanet olsun. Bunu Ryder'a göndereceğim. İyi geceler aşk kuşları."

Öfke yanaklarımda kızarıyor. "Bu değil-" Ben

sözümü bitiremeden Sawyer yatak odasının kapısını kapatıyor. İçim yanıyor.

Hâlâ odamda kalan güçlü adama dönüyorum. Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Yatağı alabilirsin." Hâlâ bana bakmıyor.

"Tamam. Önce duş alacağım." "Kapıyı kilitleme."

Banyoya giriyorum ve kapıyı cesaret edebildiğim kadar sert çarpıyorum. Duş orgazmik. Kaşınana kadar cildimi keseliyorum. Miles elinde hindistan cevizi kokulu bir şampuanla geliyor ve tekrar gidiyor. Duştan çıkıyorum.

Duş Miles gibi kokuyordu. Havlu yok, bu yüzden banyo kapısından dışarı bakarak saçlarımdaki suyu sıkmak için elimden geleni yapıyorum.

Miles bir battaniye ile koltukta oturuyor. Telefonunda geziniyor. Yatağa atlıyorum ve yorganı üzerime çekiyorum.

Miles bana bakıyor.

"Bu gece aramaya gitme, Gölge. Sawyer tuhaf bir ruh halinde. Ne yapacağından emin değilim."

Onun rahatsızlığı beni de tedirgin ediyor. "Onun derdi ne?" Klimadan dolayı dişlerim takırıyor.

Miles sorumu duymazdan geliyor. "Ben ciddiym. İstersen bu gece benim tişörtlerimden birini giyebilirsin. Sadece benimle kal."

Ona bakıyorum. Yeşil gözleri sabit.

Nasıl bir oyun oynuyor? Birlikte mi çalışıyorlar, yoksa arkadaşına karşı mı geliyor? Kaçma şansını kaybetmeye değer mi? Yeni bir enerji ve kaçma arzusuyla yanıp tutuşuyorum.

Miles bunu görmeli. Bir kaşını kaldırır. "Bu gece bu odadan çıkmaya kalkarsan seni lanet yatağa bağlarım Cali. Ciddiyim."

. "Tamam. Gitmeyeceğim. Gömleği bana ver."

Miles bir nefes veriyor ve üzerindeki tişörtü başının üzerine çekiyor. Dalgalanan kaslarını ve göğsünün her tarafındaki koyu renkli dövmeleeri yakalıyorum. Ağzımın suyu akıyor. Gömleği bana uzatıyor ve beni bakarken yakalıyor. Sırıtıyor.

"Üzerindekini kastetmemiştim," diye homurdanıyorum ve gömleği başımın üzerine atıyorum.

Uzandım ve yorganı üzerime çektim. Sandalyeye tekrar oturduğunu duyuyorum ve oda sessizleşiyor. Bir süre öylece yatıyorum, uyumadığını çok iyi biliyorum.

Halloweiner'a kimin baktığını merak ediyorum. Kalbim sızlıyor. Bana çok bağlı. Muhtemelen onu terk ettiğimi düşünüyor. Genellikle Ben'in söylediği ya da yaptığı bir şey yüzünden ağlarken bana sarıldığı geceleri düşünüyorum. Göğsüm ağrıyor.

Ben'in gittiğimi bilip bilmediğini merak ediyorum. Ya da umursayıp umursamadığını. Kendime acıyarak gözlerim doluyor ve başımı sallıyorum. Eğer buradan çıkmayı başarırsam, onun değersiz kıcını tekmeleyeceğim.

Odadan çıkmalı mıyım yoksa kalmalı mıyım? Sawyer'a güvenemeyeceğimi biliyorum. Öte yandan, Miles'a da kesinlikle güvenemem. Beni avladı ve buraya getirdi. Ve aletini boğazıma sokmakta bir sakınca görmedi.

Amım ısınıyor. Bir oral seks sırasında hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Bedenimi aldılar ve zevkleri için beni acımasızca kullandılar.

Ürperiyorum.

Ya Miles gerçekten beni Sawyer'dan korumaya çalışıyorsa? Ya da belki de ona güvenmemi ve bilinmeyen bir kuralı çiğnememi sağlamak için ayrıntılı bir oyundur.

Başım dönüyor.

Bildiğim tek şey, iki adamın da bu gece yüksek alarında olduğu. Bu da benim için kötü. Ve bundan nefret ediyorum. *Artık* gitmek istiyorum.

Sessizlik içimi kemiriyor. Lanet olsun, sert bir içki içebilirim. Ya da iki. Ya da beş.

. Yatak Miles gibi kokuyor. Bana az önceki sikini hatırlatıyor, bu da kalçalarımın arasını yeniden ısıtıyor. Hay sikeyim.

Miles'a bakıyorum. Gözleri kapalı ve başı arkaya yaslanmış. Nefes alış veriş sabit.

Ayağa kalktım.

Bir gözünü kırıp açıyor. "Uyuyamıyor musun, gölge?"

Kollarımı kavuşturuyorum. "Bütün gece ayakta mı kalacaksın?" Gözlerini tekrar kapatıyor. "Evet."

Yutkunuyorum. O burada uyanırken uyuyabilmemin imkanı yok.

"Ya da belki seni bağlarım, böylece sen aptalca bir şey yapmadan uyuyabileceğimi bilirim." Yarı kapalı gözlerle bana bakıyor.

"Gitmeyeceğim."

"O zaman neden uyanık olup olmadığımı kontrol ettin?"

"Sana bıyık çizecektim. Başka neden olsun ki?" Ona alaycı bir şekilde gülümsedim.

Sırıttıyor. "Oh. Bıyıklara karşı bir şeyin mi var?" Çok rahat davranıyor.

Bir an için aramızdaki gerilim çok görünüyor. "İğrenç,

hayır." Kollarımı kavuşturuyorum. "Nefret ediyorum onlardan."

Bir an için garip bir sessizlik oldu. İkimiz de kaskatı oturuyoruz. Başımı tekrar yorganın altına gömmek istiyorum.

Sonra Miles der ki, "İğrenç mi? Sen neden bahsediyorsun? Erkeklik kıllarının görkemli lekelerinden değil elbette." Koltuğunda biraz daha doğruluyor. "Güzel bir amcığın nereye dikileceğini bilmek için bir iniş pisti, eğer istersen." Sırıttıyor. "Mükemmellik."

"Sanırım onlara karşı bir şeyler hissediyorsun." Kaşımı kaldırıyorum. Kıkırdıyor. "Kesinlikle öyle."

Bir sessizce oturduk. Hadi Cali. Gardını indirmesini sağlaman gerekiyordu. Odaya tekrar bakıyorum, duvara yaslanmış gitarı görüyorum. "Gitar çalıyor musun?"

"Eskiden öyleydi. Artık pek değil." Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Bir şey duyabilir miyim?"

Miles kaskatı kesilir. Sıkı vücudu donmuş gibi görünüyor. Yutkunuyorum. "Sorun değil. Yapmak zorunda değilsin."

Miles gitara bakıyor.

Harika. Şimdi geçici ateşkesi mahvettim.

"Hayır, değil. Bir şeyler çalarım." Sanki kendini cezalandırıyormuş gibi söylüyor. "Hayır, gerçekten, ben..."

Miles onu alır ve koltuğuna geri döner. Biraz tıngırdattı, akort etti. Sonra çalmaya başladı. Kendini kaptırması biraz zaman alıyor ama sesi Flamenko müziğine benziyor.

Arkama yaslanıp önümdeki adamı izliyorum. Çaldıkça kendini daha çok kaptırıyor, seslerin içinde eriyor. Şarkılara mırıldanmaya başlıyor. Bilmiyorum ama İspanyolca ve belki biraz da Fransızca gibi geliyor. İri elleri tellerin üzerinde tıngırdıyor, hızlı ve ustaca çalıyor. Parmakları uzun, bronz ve muhteşem. Bakmadan duramıyorum.

Ne kadar oynadığından emin değilim. Sonunda durup kafasını kaldırdığında ve beni gördüğünde, boynunda bir kızarma oluyor.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyor.

"Bu harikaydı. Hangi müzikti o?"

Hiç duymadığım bir grubun adını söyledi. Başımı salladım. Miles gitarı çabucak kaldırdı. Belli ki rahatsız.

Sessizlik içimi kemiriyor. Dedim ki, "Çalan kimseyi tanımıyorum. Ama her yıl Noel'de gitarla bir tatil şarkısı çalardık. Bunu hep sevmişimdir."

Miles yatağa doğru yürüyor ve ben çarşafı daha sıkı . "Bana elini ver, Cali."

"Hayır. Özür dilerim."

Karanlıkta yeşil gözleri gri ve fırtınalı görünüyor. "Uyumak istiyorum. Bana elini ver."

alabileceğini biliyorum. Neden sorduğuna bile emin değilim.

Yutkunuyorum. "istemiyorum."

"Biliyorum," diyor Miles bir parça hüznle. Yanımdaki yatağa tırmanıyor ve güçlü elimi tutuyor. Yatak onun ağırlığıyla çöküyor. O

arka cebinden bir şey - kelepçe - çıkarıyor ve kolumu yukarı uzatıyor. Soğuk metali bileğime geçiriyor ve paniğe kapılıyorum.

Kaçmaya çalışıyorum ama Miles bacağını göğsümün üzerinden geçirip kasıklarını yüzüme dayıyor ve diğer elimi kolayca kavıyor. İrademe rağmen ağzım sulanıyor. Beni yatağın direğine kelepçeliyor.

Kelepçelerin tutuşunu test ediyorum. Sıkı ama acıtacak kadar değil.

Miles üzerimden iniyor. Yumuşak bir sesle, "Babam eskiden çalardı. Gitar .

Gitmeden önce her gece bizim için çalardı. Uzun çalmadım." Bir süre onu izledim. Üzgün görünüyor. "Güzel olmalı," diyorum,

Ses tonum yumuşak.

"Öyleydi." Özlemle gülümsüyor.

Benim babam da gitti. Ben beş yaşındayken. Sonra onu sadece birkaç hafta sonu görebildim. Söylemek istiyorum ama kelimeler boğazımda düğümleniyor. Ağzımı açıyorum ama bir şey çıkmıyor.

Miles koltuğuna geri döner. "Şimdi biraz uyumaya çalış küçük gölge. Yarın bizimle savaşmak için bolca vaktin olacak."

OceanofPDF.com

CHAPTER 17

SAWYER

W Bodrumda bir ya da iki hedef tutmuyor muyuz? Canımı acıtacak bir bedene ihtiyacım var ve şu ana kadar Bunny güvenli davranıyor.

Saatlerdir olduğu gibi odamda volta atıyorum. Odam Miles'inkine benziyor ama benimki dağınık, 50'lerden kalma kumsaldaki bebeklerin eski posterleri .

Dağınıklık Ryder ve Miles'ı o kadar rahatsız ediyor ki buraya nadiren geliyorlar.

Tanrım, Ryder onsuz bir işaret aldığımı öğrenince çıldıracak.

Kapıma dik dik bakıyorum. Derim kaşınıyor ama kaşınmayı reddediyorum. Ryder her şeyin kafamda olduğunu düşünüyor. Deli olduğumu falan. Şey, deli değil. 'Hayatımdaki değişikliklerle iyi başa çıkamadığımı' ya da bunun gibi bir saçmalık.

Bir yığın kıyafeti tekmeliyorum. Cali çıplak. Tüm o görkemli, yumuşak teni sergileniyor. Üzerinde ne bir dövme ne de bir yara izi var. Bunu değiştirmek ne kadar lezzetli olurdu.

Tüylerim diken diken oldu. Normalde kadınlara gitmem. Yapmadığımdan değil; sadece erkeğim olmayan herkesten sıkıldım. Benimle dövüşecek, canımı yakacak ve bana yaşadığımı hissettirecek birine ihtiyacım var.

Belki de Miles şu anda onu işaretliyordur. Ona binerken sırtını kaşıyor, ondan küçük acı ve zevk iniltileri çıkarıyor. Bu fikir sikimi sertleştiriyor. Kıskançlık da içime doluyor. Neden onu onunla yalnız bıraktım? İzlemek istiyorum.

Oraya koşmamak için kendimi zor tutuyorum. Onu neden terk ettiğimi biliyorum. Onunla sevişmek eğlenceli. Ve onunla sevişmenin de eğlenceli olduğunu öğreniyorum. O kadar kavga ediyor ki

lezzetli.

Dizüstü bilgisayarına bakıyorum. Onu almadan önce telefonunu klonlamıştım ve tekrar göz atmak istiyorum. Kedisinin bir sürü fotoğrafı vardı. İş arkadaşlarıyla bazı mesajlaşmaları. Bazı iğrenç pornolar. Eski sevgilisiyle arasındaki mesajların silinmiş ekran görüntüleri vardı. Pisliğin tekine benziyor. Acaba bunlardan birini kullanabilir miyim? Bize rastladığı gün onunla olan tüm iletişimi aniden kesilmiş. Ve tabii ki, Ryder'a ihanet eden 911 çağrısı vardı.

İçimi yine öfke dolduruyor. Tangasına bakıyorum. Yastığımın üzerinde duruyor, elime almak için yalvarıyor. Alıyorum ve burnuma götürüp içime çekiyorum.

Tanrım. Günah ve korku gibi kokuyor. Ürperiyorum ve aletim sertleşiyor. Neden benim oyunumu oynamaya çalışmadı ki? Sabahın erken saatleri ve o kurallara uyuyor. Onu bunu yapacak biri olarak düşünmemiştim.

Yanılıyor muyum? Baskı altında kıvrılan birini mi kaptım?

Kapımı açıp Miles'in odasına doğru yürüdüm. Kilitli, piç kurusu. Bunun beni dışarıda tutabileceğini mi sanıyor? Ayağımı kaldırıp kapıyı tekmeleyerek içeri giriyorum.

Bir gümbürtüyle açıldı ve içeri girdim. Cali yatakta yatıyor, sestten irkilerek kalkıyor.

"Benim oyunumu oynamadın, tavşanım."

"Tanrım, ahbap," Miles banyodan çıkıyor, saçları ıslak. "Senin için açardım." Beline bir havlu sarıyor. Başımı eğiyorum. Yatakta komik bir şekilde yatıyor. İçimden bir şüphe geçiyor.

"Sikiştiniz mi?"

"Hayır," diye homurdanıyor. Kolları üzerinde gerilmiş, sabah ışığı üzerinde geziniyor. Yatağa doğru ilerliyorum ve o kaskatı kesiliyor. Battaniyenin sadece yarısı üzerinde.

Neden yalan söylediğini anlıyorum. Elleri kelepçeli. Oda bir saniyeliğine sessizleşti. Şu sapık orospu çocuğu.

"Yani sikiştin mi?" Ötüyorum.

"Hayır, dostum." Miles pantolonunu giyiyor.

Bir dakika bekle. Ona döndüm ve yorganı attım. "Bu da ne?" diye ağlıyor.

Miles'in gömleğini giyiyor.

Yüzümü boktan bir sırtışın kaplamasına izin verdim. "Vay, vay, . Demek bir oyun oynamak istedin."

Cali'nin göğsü kabarıyor. Yavrumun ona verdiği tişörtün altından meme uçları görünüyor. Heyecandan aletim zonkluyor. Miles'a döndüm.

Miles saklamaya çalışıyor ama sırtıttığını görüyorum. Kendini beğenmiş. Bütün gece ona sahip olduğunu biliyor ve şimdi benim kurallarına karşı gelerek onun gömleğini giyiyor.

Ona burada kimin yetkili olduğunu hatırlatılması gerekiyor. Kurtarıcıyı oynayarak kafasını çok büyütüyor.

"Miley..." Homurdanıyorum. "Eller ve dizler. Şimdi."

Miles bana gözlerini deviriyor. Bu benim aletimi tamamen sertleştiriyor. Kahretsin, şu anda benimle oynuyor. Beni kızdığını biliyor.

"Tavşana iyi bir evcil hayvan gibi nasıl davranılacağını göstereceksin." diye hırlıyorum. Miles pencerenin yanında duruyor, kollarını kavuşturmuş.

Üzerinde hâlâ tişört yok,
tüm kaslarını ve koyu renkli dövmelelerini gösteriyordu.

Bana sırtıyor. "Yap beni, koca adam."

Ona fırlatıyorum.

Yataktan bir nefes sesi geliyor.

Miles mesafeyi kapatmak için bana doğru hamle yapıyor, bacaklarımı yakalamak için alçalıyor. Ayaklarımı altımdan çekmeye çalışırken sırtının üzerine yayılıyorum. Ağırlığımla onu ezerek buna izin veriyorum. Miles ordudayken biraz dövüş sanatı öğrenmişti ama ben de yıllarca ders aldım. Miles her zaman başlangıçta tam gaz gider ve kendini erken yorar.

Bir süre birlikte yuvarlanıyoruz, o üstünlüğü ele geçirmek için çok uğraşiyor. Nefes nefese kalana kadar onunla birlikte akıyorum. Sonra Miles'ı yüzüstü dönmeye zorlayan bir tutuşla yakaladım. Acı içinde homurdanıyor.

Yukarı bakıyorum. Cali kocaman gözlerle izliyor.

"Kız arkadaşın boyun eğişini izliyor, yavrum. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Miles inliyor, yarı acı içinde, yarı tahrik olmuş. "Muhtemelen o küçük aleti çıkarmamanı umuyordur." diye homurdanıyor.

İçimden bir heyecan geçiyor ve gülüyorum, onu tutarken pantolonunu indiriyorum. Tutuşumu sıkı tutuyorum. Şimdi onu bırakırsam beni çevirmeye çalışacağını çok iyi biliyorum.

"Yerde kal, yavru," diye tıslıyorum. "Sence ona ne kadar küçük olduğunu göstermeli miyim?"

Kendi pantolonumu indirdim. Sikim o kadar sertleşmişti ki, ağrıyordu. Serbest kalıyor ve Miles titriyor. Ne kadar büyük olduğunu çok iyi biliyor.

"Yetkili kim, Miley?"

Bana hırlıyor. Boştaki elimi uzatıp saçını tutuyorum ve çekiyorum. "Kim?"

"Ryder," diyor.

Kıkırdadım ve kışına sert bir şaplak attım.

Cali yine nefes nefese. Miles altımda titriyor.

"Bu da ne? Cezaya dayanamıyor musun?" Kulağına kadar eğildim. "Kötü çocuklar kayganlaştırıcıyı hak eder mi?"

Miles mücadele ediyor. "Cehenneme kadar yolun var."

Onu sabit tutuyorum. "Cezalandırılmak için obur, oğlum."

Elime tükürüyorum ve sikimi aşağı yukarı ovuyorum. Miles dizlerinin üzerine çökmüyor, bu yüzden sıkışmışken büzülmüş deliğiyle aynı hizaya getiriyorum. Kıpırdamıyor.

"Oh, şimdi uslu duracak mısın?" Kafasını çekiyorum. "Ben senin kıcını doldururken ona bakmanı istiyorum. Sen tamamen raydan çıkarken onu izlemeni istiyorum."

Cali'ye bakıyorum. Yanakları kızarmış ve nefes alış verişi ağırlaşmıştı. Miles'ın kulağına fısıldıyorum, "Sanırım senin aşağılanmanı izlemek hoşuna gidiyor, evlat."

Miles yutkunuyor, boynunu ne kadar geriye çektiğim için ses yüksek çıkıyor.

Onu itiyorum. Nazik değilim. Benim oyunumu alıp bana karşı oynayabileceğini mi sanıyor?

Miles haykırıyor.

"Şşşt," diye kulağına fısıldadım. "İyi bir çocuk olursan boşalmana izin veririm." "Siktir git." Miles yine titriyor. Sıkı göt deliğine girip çıkıyorum. Acıdığını biliyorum - sırt kasları sert ve belirgin. Etrafına uzanıyorum. Miles sikine ulaşabileceğim kadar dizlerinin üzerine çöküyor. Onu kavriyorum ve iniltisi odayı dolduruyor.

Yatağındaki kadına bakarak içine girip çıkıyorum. Bizi izlerken taşaklarımdan elektrik fişkırıyor. İnliyor, yanakları pespembe kızarmış ve gözleri faltaşı gibi açılmış.

Taşaklarım geriliyor. Yavaşlıyorum, devam etmek istiyorum. Miles'ın üzerine eğilip, ellerini serbest bırakmaya çalışırken gözlerini bizden ayırmayan Cali'ye bakıyorum. "Sence gelmeli mi tavşanım?"

Dudaklarını yalıyor.

"Cevap ver, tavşancık."

Gözleri açılıyor ve benimkilere doğru fırlıyor. Kaşımı kaldırıyorum. Cali başını sallıyor.

"Onun boşalmasını izlemek ister misin?" diye sordum. Yine başını sallıyor.

"Kelimelerini kullan," diyorum sertçe.

"Evet." Sesi boğuk. Neredeyse boşalacaktım.

Miles onun sert uzunluğunu okşarken inliyor. Onu daha sıkı kavradım ve çektim. Cali'nin ellerini bağladığı ve oynamasını engellediği için ona içimden küfrediyorum.

kendisiyle.

Miles'a daha sert mastürbasyon yapıyorum, sevdiğini bildiğim şekilde vücuduyla oynuyorum. Elimi çekmeden önce onu tam sınıra getiriyorum.

"Kim önce gelir, sürtük?"

"Sen," diye inliyor Miles.

"Aynen öyle." İçine girip çıkıyorum, sıkı göt deliği beni mükemmel bir şekilde kavırıyor. Ateş içimi dolduruyor ve orgazmın yaklaştığını hissediyorum. Miles'ın kışını tokatlıyorum. "Onu izliyor musun?"

"Evet."

"Güzel. Kışını dölle doldururken küçük oyuncağımızı izle."

Başımı coşkuyla geriye atıyorum ve bir kükremeyle içine boşalıyorum, aletim zonkluyor. Miles taşaklarımı boşaltıyor, vücudu boşalma ihtiyacıyla sarsılıyor. Onun zevkle savaşmasını izlemeyi seviyorum. Bana ve istediklerime boyun eğmesini izlemek. Nabızlar durduğunda, Miles'a uzanıyorum ve kabaca sarsıyorum. Neredeyse anında hazırды. onu izlemesi için uyarıyorum. Homurdanarak dölleri yere fıskırtıyor.

Kızımız her şeyi izliyor, ağır ağır nefes alıyor. Kalçalarının seğirdiğini görüyorum.

Miles'tan ayrıldım ve ona doğru yürüdüm. Aletim hâlâ yarı sertti. Korku ve şehvet dolu gözlerle beni izliyor. Miles'ın gömleğindeki sikimi temizleyerek ona doğru eğildim. Meme uçlarına çarptığımdan emin oluyorum ve o da nefesini içine çekiyor.

Ben temizlendikten ve onun gömleği kirlendikten sonra geriniyorum. "Ben duş alacağım.

Kilidini aç Miles. Bırak oyunu oynasın. Bu sefer hile yok." Odadan çıkıyorum.

Bütün geceyi *hedefimle* geçirdi. Tanrım, neden bu küçük gerçek beni rahatsız ediyor?

CHAPTER 18

CALI

İki erkeğin sevişmesinden tahrik olacağımı hiç düşünmezdim ama... kahretsin. Sawyer ona ölümcül bir güçle vururken Miles'ın gözlerindeki bakış...

amımı sulandırdı.

Ben sikişirken zaman kontrolü elinde tutmakta ısrar ederdi ama hiçbir zaman içinden geliyormuş gibi hissetmezdi. Bana birkaç kez tokat atar, küfreder ve genellikle ben bitiremeden bitirirdi. Sonra arkasını döner ve telefonuyla oynardı.

Sawyer gidiyor, Miles da kelepçelerimi çözüp odadan çıkıyor.

Gömleği hala üzerimde. Bir dakika tartıştım, sonra çıkardım. Sawyer hâlâ yarı sertti ve peşimden seve seve geleceğini biliyordum. Kukum bu fikirle şakımaya başladı.

Ne oluyor be? Gerçekten o adamın sikini mi arzuluyorum? Kendi kendime acı acı gülüyorum. Görünüşe göre pisliklere karşı bir şeyim var. Ben bana gerçekten bir numara yaptım.

Oda sessiz. On dakika kadar bekledim. Miles nereye gitti?

Kapıyı yavaşça açıyorum. Koridor sessiz. Koridorun sağında hafif bir duş sesi duyuyorum.

Aman Tanrım. Meşguller mi?

Titreyerek odadan çıktım. Yemin ederim, ısıyı bilerek düşürmüşler. Çıplak ayaklarım ahşap zemine küçük sesler çıkarıyor ama bunun ve duşun dışında ev sessiz.

Önce mutfığa gidiyorum. Sabah güneşi ile aydınlık ve neşeli. Çılgınca bir bıçak bloğu arıyorum. Hiç yok. Hay sikeyim. Hemen mutfığı açıyorum.

Çekmeceleri kaydırıp bıçak ya da silah arıyorum. Son çekmeceye kadar hiçbir şey bulamadım. Üzerinde yapışkan bir not olan kıvrılmış bir kumaş parçası.

Onu kaptım.

Ryder eve gelene kadar bıçaklarla oynamayacağız.

Bu orospu çocuğu.

Kumaş ince bir bluz. Üstüme atıyorum.

İçeri girdiğim ön kapıya yöneldim. Üzerinde de bir not var.

Henüz gitme, bebeğim. Daha yeni başladık.

Kapıyı deniyorum. Kilitli. Yukarıdan kontrol ediyorum. Üst kenarda bir asma kilit var.

"Siktir," diye tıslıyorum sessizliğin içinde. Bir sarsıntıyla düşün sesini artık duyamadığımı fark ediyorum. Kalbim küt küt atıyor. Ne zamandır kapalıydı?

Henüz araştırmadığım koridora gitmek için dönüyorum. Belki arka tarafta bir kapı vardır? Yan odaya daldım - bir ofis. Süslü bir masa, kağıtlar, bir bilgisayar ve büyük bir pencere var. Lanet olsun! Burada kapı yok. Açılıp açılmayacağını görmek için pencereye doğru daldım. Daha dokunamadan saçlarım kabaca geriye doğru çekildi ve ayaklarım yerden kesildi.

Çılgılık atıyorum, ağır bir şekilde yere düşüyorum. Başım yere çarpmadan hemen önce saçlarım çekiliyor ve kafatasımın yere çarpması engelleniyor. Keskin, ateşli bir acı başımda patlıyor.

"Seni bu kadar erken yakaladığım için üzgünüm." Üzerime kocaman bir beden düştü. Bu Sawyer'dı. Göğsümün üzerine oturdu, bacaklarıyla kollarımı iki yanıma sıkıştırdı. Üzerinde boxer'dan başka bir şey yok ve gözleri çıldırmış gibi bakıyor. "Miles kovalamacayı benden daha çok seviyor. Bir ısırık almak için çok sabırsızım." Bana göz kırpmıyor ve ıslak saçlarından bir tutam yüzüne düşüyor. Sabun gibi kokuyor.

"Bırakın beni!"

"Görüyorum ki bir gömlek bulmuşsun. Ne kadar yazık. Güzel göğüslerin var."

Bir elini boğazıma doluyor ve beni kendisiyle birlikte kaldırıyor.

Nefesim kesildi. "Lanet olsun. Bu güzel boyun için bir tasma gerekecek."

Sawyer beni oturma odasına götürüyor. Tırmalıyorum, tekmeliyorum ve kavga ediyorum ama beni eski moda metal bir sobanın yanında yavaşça yere yatırıyor. Ondan ısı yayılıyor.

Dönüp kaçmaya çalışıyorum ama tüm ağırlığını bırakıp kalçalarımın oturuyor ve beni yere sabitliyor.

"Kal, tavşancık."

Sawyer şöminenin yanına uzanır ve eldivenlerle geri döner.

Adrenalinden titriyorum. Onları ulaşabileceğim bir yere koydu. "Miles nerede?"

Yanlış bir şey sormuştum. Sawyer'ın gözleri öfkeyle ve beyaz dişleri yanıp sönerik eğildi. "Miles seni kurtaramaz. O senin sandığın gibi parlak zırhlı şövalye değil. İnsanları zevk için öldürdüğünü biliyorsun, değil mi?"

Yutkunuyorum.

Güneş ışığı Sawyer'ın yırtık karın kaslarının üzerinde dans ediyor.

"Sana bazı şeyler yapacağım, tavşancık. Onları sevmediğini söyleyeceksin ama sevdiğinden emin olacağım."

"Hayır! Bırak beni."

"Hayır benim için hiçbir şey ifade etmiyor, Cali." Sawyer boxer'ının kemerini kavıyor ve hızlı bir hareketle yırtarak indiriyor. Aleti gururla ve dışarı fırlar. Miles'inkinden daha uzundur ve ucundan şimdiden bir damla prekum damlamaktadır.

Sawyer öne doğru eğilir ve yumuşak bir sesle, "Hazır mısın, benim küçük oyuncuğım?" der.

Sawyer'ın mavi gözlerine bakıyorum. Sert ve heyecanlıydılar.

Yapmak istediği şeyi yapmasına izin vermek için bedenimin arzusunu yutuyorum. Ve bu beni kızdırıyor. Bunu nasıl isteyebilirim? "Hayır."

"Sana o kelime hakkında ne demiştin? Ağlama." Sawyer başparmağıyla gözümün kenarını sildi. "Ne güzel gözlerin var. Ağlama, tavşanım. Bu eğlenceli olacak."

Nefes almak için çırpınıyorum. Sawyer hareketsiz duruyor, bekliyor, izliyor. Gözbebekleri tamamen şişmiş. Ben panik atağı engelleyecek kadar nefesimi sakinleştirene kadar hareketsiz kalmaya devam ediyor. Her nefes alışımında meme uçlarım ona değiyor ve vücudumda karıncalanmalar oluşuyor.

"Aferin kızıma," diye fısıldıyor Sawyer.

Aşağı doğru kayarak bacaklarımın arasına yerleşti. Geri çekilmek için çabalıyorum, ama aletini acımasız bir itişle içime sokuyor.

Çıglık atıyorum ve sırtım yere çarpıyor. Sawyer beni tutuyor. Acı keskin ve ağrıyor. Ondan kurtulmak için çırpınıyorum. Sawyer içimde kalıyor, bekliyor. Baskıyı hafifletmeye çalışarak onu pençeliyorum.

"Alabilirsin. Benim uslu kızım ol ve al."

Sawyer hareketsiz kaldıkça acı azalmaya başlıyor, yerini dolgunluk ve zonklama alıyor. Sawyer klitorisimi tıngırdatmak için bir elini aşağı uzatıyor.

Sırtım tekrar dikleşiyor ama bu sefer ani bir zevkle.

"İyi kız. Aferin kızıma." Nefes alıyor ve benimle oynamaya devam ediyor. "Şu haline bak, sikimi çok güzel alıyorsun." Küçük itişler ekliyor, kocaman aleti G noktam boyunca sürtünüyor.

Gözlerimi kapatıyorum. Sawyer elini çekiyor. Metal sesi duyuyorum ve gözlerimi açıyorum. Fırının kapısını açıyor ve sıcaklık üzerime geliyor.

"Ne yapıyorsun?" Gözlerimi odanın içinde gezdirip bir kaçış yolu ararken soruyorum.

Sawyer eldivenleri alıp birini takıyor. Kaçmaya çalışıyorum ama o sadece ağırlığını kalçalarımın daha fazla vererek içimde oturmaya devam ediyor.

"Biraz acıyla oynayacağız," diyor.

Sawyer fırının altından pense çıkardığında nefesim kesiliyor. Aklımdan milyonlarca düşünce geçiyor. Burada öleceğim. Bana işkence edecek ve öldürecek.

"Bunny." Sawyer eldivenli parmağıyla burnuma dokunuyor. "Unutma, bundan zevk alacağını söylemiştim."

Nabzım . "Sen hastasın."

"Teşekkür ederim." Sawyer bir eliyle penseyi fırının içine sokar ve kızgın bir metal plaka çıkarır.

Tekrar kaçmaya çalışıyorum. Sawyer homurdanıyor ve bir eliyle beni boğazımdan yakalıyor.

"Kımıldama. Seni kazara yakmak istemiyorum." Aleti içimde şişiyor.

Donup kaldım.

Sawyer tabağı fırının altındaki bir tepsiye koydu. Elini boğazıma götürüyor ve üzerimdeki tişörtü yırtıyor. "Seni damgalayacağım, Cali. Dövüşebilirsin, ama bana karşı koyma, yoksa istediğimden daha fazla yakarım."

"Ne oluyor lan?" Önce kızgın kırmızı metale, sonra gözlerine bakıyorum ve kaçmak için çabalıyorum.

Sawyer inliyor, biraz itiyor. "Hiç canın yandığı için boşaldın mı?" "Bırak beni!"

Gözleri parlıyor. "Yine de istedin. Arama geçmişini gördüm."

Bir süre ağrı oyununa baktım ama kimseye söylemedim. Özellikle de Ben'e.

Çılgılık atıp kaçmak istiyorum, bu da açıklanamaz bir şekilde amımı ısılatıyor. "Hiç fark etmez! Sen tamamen delirmişsin. Bırak beni!"

Sawyer uzanıp yerden alkollü bir ped alıyor ve beni sol köprücük kemiğimin hemen altından öpüyor. Soğuk pedi üzerine siliyor. "Tam buraya, herkesin göreceği yere. Bu güzel küçük yaratığın benim olduğunu görsünler."

"Seni psikopat kaltak, bırak beni!" Gözlerine vuruyorum. Sawyer başını eğerek yumuşak saçlarının burnuma sürtünmesine izin veriyor. Kafasını kaşıdım ve sol elimi penseye doğru uzattım. Eli dışarı fırlıyor ve benimkini yakalıyor. Onu karnıma yapıştırıyor ve sonra diğer eliyle de aynısını yapıyor, bir eliyle beni tutuyor. Kasları ışıktaki esniyor.

Nefes almaya çalışıyorum.

Sawyer diğer eliyle hızla sıcak metal tepsiye gidiyor. Kerpetenini kullanarak parlayan, sıcak metalden bir parça alıyor ve üzerime kaldırıyor.

O indirirken çığlık atıyorum.

Sawyer bana savaşacak zaman bırakmadı. Sıcak metali etime bastırıyor.

Yakıcı bir acı içimde yanıp sönüyor. Düşünebildiğim tek şey bu. Sawyer onu bana tutuyor, sonra hemen bırakıyor. Derim yanıyor, ısıdan fokurduyor. Kaçmak için mücadele ediyorum.

"Aferin kızım, çok iyiydin." Sawyer içime girdi. "Bir saniye ver."

Sırtımı kamburlaştırıyorum, acı içimde akıyor. Acı daha da artıyor ve tekrar çığlık atıyorum.

"Tanrım, sikimi çok sıkı sıkıyorsun, küçük tavşancık." Sawyer aşağı uzandı ve klitorisimle oynamaya başladı.

Sıcaklık artıyor, sonra içime bir adrenalin hücumu giriyor ve acı uyuşmaya başlıyor.

"Aferin kızıma. Bırak dopamin işini yapsın." Sawyer benimle oynamaya devam ediyor, amıma hisler gönderiyor. Görmezden gelmeye çalışıyorum, ama karıncalanma ve uyuşma vücuduma yayıldıkça, Sawyer'ın parmakları büyüyor ve göğsüm acıyla çarparken klitorisim daha hassas hale geliyor gibi hissediyorum. Sawyer yavaşça içime pompalamaya başlıyor. "Bana inlemelerini ver, güzel kız. Benim için tüm küçük seslerini duymak istiyorum."

Zevk sisli zihnimi dolduruyor. Daha da ıslandığımı hissediyorum. Ne oluyor?

Sawyer ellerimi bırakıp kalın bir kolunu başımın üstünde birleştiriyor. İçime girerek inliyor. "Ne kadar açgözlü bir amcık. Acıdan hoşlanıyor musun? Canını yakmamdan hoşlanıyor musun?"

Sawyer vücudumla ustaca oynuyor. Kaslarımdaki gerilim artıyor, artıyor ve bembeyaz zevk kaslarımı kilitliyor.

Sawyer başını kulağıma doğru eğiyor. "Artık benimsin. Becermek için benimsin. Canını yakmak benim. Sahip olmak benim. Kimse seni benden alamayacak. Beni duyuyor musun?" Kulağımla ısırdı. "Hiç kimse."

Orgazmım yuvarlanıyor ve patlıyor. Görüşümde kıvılcımlar çakıyor ve inliyorum, kaslarım mutluluk içinde kilitleniyor. Zevk nabız gibi atıp bacaklarımdan aşağı süzülmeden önce çok uzun süre böyle kilitli kalıyorum.

Sawyer küfrediyor ve içimde sertleşiyor. İçime boşalırken aleti titriyor, hala üzerimde duruyordu.

Nefes nefese kaldım, zihnim bulanıktı. Az önce ne oldu öyle?

Sawyer nefes nefese içimden çıktı. Aşağı baktı, gözleri parlıyordu. "Tanrım, Cali. Korkun çok tatlı." Eğilip burnumun ucuna kendi burnuyla vuruyor, sonra ayağa kalkıyor. Ben daha ne olduğunu anlamadan beni kollarının arasına aldı.

Göğsümde bir ateş oluşmaya başladı. Göz kırıyorum ve aşağı bakıyorum. Kızgın kırmızı kabarık çizgileri görebiliyorum.

Lanet olsun. Beni damgaladı. Sikeyim!

Ön kapı yüksek sesle çalındı. Sawyer beni taşıyor, yere yatırıyor ve anahtarla üst kilidi açıyor.

Miles kapıyı iterek açtı ve beni gördü. Gözleri anında daha da açıldı ve dondu kaldı.

"Ne yaptın sen?"

Sawyer kıkırdar. "Kıskanma, kardeşim."

Üzerime damgaladığı şeye bakmaya çalışıyorum. 5'e mi benziyor? Bir S? Bir kalp atışıyla zonkluyor ve ben sadece üzerine havalı bir şey almak istiyorum.

Miles yaklaşıyor. Bir saniye sessizlik olur.

"Ne yaptın sen?" diye ediyor. "Bana hiçbir şey yapmayacağını söylemiştin."

"Önce sen düşünmedin diye kızma Miley."

"Cali." Miles parmağını çenemin altına koyuyor ve beni ona bakmaya zorluyor. Gözleri parlak bir öfkeyle doluydu.

Yutkunuyorum.

"İyi misin?"

Öfke, korku, utanç ve üzüntü aynı anda üzerime çöküyor. Miles'a ters ters bakıp elini itiyorum. "Ben iyiyim. Beni rahat bırak."

"İşte, içeri gel." Sawyer ön kapıyı kapatıp tekrar kilitliyor ve beni mutfığa çekiyor. "Bu gece benimle kalıyorsun, tavşanım. Seninle ilgileneceğim."

"Aynen öyle." Miles Sawyer'ı o kadar sert itiyor ki Sawyer homurdanıyor.

Onlardan kaçmaya çalışıyorum.

"Onu damgaladın mı?"

"Ve bunu yaparken boşalmasını sağladı."

Miles yumruğunu o kadar hızlı savurdu ki zar zor görebildim. Sawyer eğiliyor ama zamanında değil ve Miles'ın yumruğu kafasından sıyrılıyor. Sawyer'ın gözleri zaferle parlıyor. "Senin derdin ne?"

"Ona işkence edemezsin!"

Sawyer gülüyor. "Bir adamın bağırsaklarını çıkarıp eğlence olsun diye ateşe verdiğini gördüm."

"Bu farklı!" Miles tekrar ayağa kalkar.

"Nasıl, Miles?" Sawyer Miles'ın yüzüne bakar, tüm eğlencesi gitmiştir. "Nasıl farklı?"

"Bu o." Miles tükürür. "O hiçbir şey yapmadı."

Sawyer'ın omuzları bükülür ve Miles'a doğru adım atar. "Kesinlikle yaptı! Ryder'ı içeri çağırdı! Yoksa o küçük ayrıntıyı kaçırdın mı?" Sawyer'ın boynundaki damar zonkluyor. "İşte oyun bu. Ben istediğimi yaparım, sen de bana uyarsın. Yoksa artık oyunlarımızı oynamak istemiyor musun?"

"Beni uzaklaştırmaya çalışmayı bırak! Elbette oynamak istiyorum ama *bunu* değil. Onunla. Ryder olmadan."

Küçük bir adım geri atıyorum. Ryder'ı ben mi çağırdım? Bunlar neden bahsediyor?

İki adam da birbirinin etrafında dönüyor, katil gibi görünüyorlar. Bu Sawyer'ın Miles'ı siktiği zamandan farklı. Onun eğlenceli olduğunu fark ettim. Bu sefer ölümcül.

Ön kapıya baktım.

"Kaçma Cali," diye bağıır Sawyer.

Miles bana bakıyor ve Sawyer bu küçük dikkat dağınıklığını kullanarak ona saldırıyor. Miles'ın yanağına sert bir darbe indirdi ve dövüş başladı. Ağır darbeler indiriyorlar, gümbürtü sesleri odayı dolduruyor.

Kimin kazanacağını görmek için beklemiyorum. Ofise koşuyorum, hemen pencereye gidip mandalları deniyorum. Açılıyorlar. Pencereyi çekip açıyorum ve bir alarm çalıyor.

Zıplıyorum ve çığlık atıyorum. Zihnim kaç, kaç, kaç diye bağııyor. Ekranı yumrukluyorum ve bir ayağımı dışarı sallıyorum.

CHAPTER 19

MILES

T Alarmin ığlığı öfkemi kesiyor ve donup kalıyorum. Sawyer sertleşiyor ve bir an için ikimiz de duraklıyoruz.

Cali kaçıyor.

Bedenimi Sawyer'ın elinden kurtarıyorum ve ön kapıya doğru koşuyorum. Aman Tanrım, kaçarsa onu öldürür.

"Cali!" Bağırıyorum, orada olmayınca midem bulanıyor. Hangi cehenneme gitmişti?

İşte, ofis kapısı açık. Koşarak içeri daldım.

Pencere açık. Dışarıda bir hareket yakaladım. Kendimi pencereye doğru fırlatıyorum ve içeri giriyorum. Cali çimlerin üzerinde koşuyor. Tamamen çıplak, teni kör edici güneşin altında solgun.

"Cali!" Tekrar bağırıyorum. "Dur!"

Beni dinlemiyor. Peşinden koşuyorum, bacaklarım olabildiğince hızlı atıyor. Çok ileride değil.

"Cali, lütfen! Sana zarar vermeyeceğim."

Ona yaklaşıyorum. Bana bir bakış fırlatıyor, gözleri beyaz çerçeveli ve panik dolu. Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve elimi bileğine doluyorum.

Cali ığlık atıyor. Kanımı donduruyor ve midemi bulandırıyor. Düşerken bizi çeviriyorum ve vücudumun onunla yer arasında olduğundan emin oluyorum.

Benimle savaşıyor, çığlık atıyor ve pençeliyor. Hıçkırıklar içinde eriyene kadar onu tutuyorum. Hıçkıra hıçkıra ağlarken toprakta yatıyoruz.

"Cali, özür dilerim. Özür dilerim, sana zarar vermeyeceğim." Onu rahatlatmaya çalışıyorum ama sözlerim sertleşmesine neden oluyor.

"Lanet olsun, yapmayacaksın!" Hıçkırıkları öfke dolu ve elinden geldiğince bana vuruyor. "Benden uzak dur!"

Darbeleri zayıflayana kadar onu tutuyorum, enerjisinin tükenmesine izin veriyorum.

Benden kaçmaya çalışırken kıvrandığını hissetmek beni sertleştiriyor. Ve bunun için kendimden nefret ediyorum.

Cali bunu hissetmeli. "Siktir...seni." Hıçkırığa ağlıyor. "Cali..."

"Öldür beni. Ya öldür beni ya da bırak gideyim." Yüzünü toprağa çevirdi. Artık dövüşmüyor ve tüm vücudu gevşemiş.

Onu kollarıma aldım. Orada yatıyor, hareket etmiyor. İçim daha çok burkuluyor.

Adımlarımı eve doğru atıyorum. Sawyer bahçede kollarını kavuşturmuş duruyordu.

Geçerken onunla alay ediyorum. Bizimle bilerek dalga geçiyor. Oyun her zaman oynamak olmuştur. Ama şimdi benimle oynuyormuş gibi hissediyorum, hem de iyi bir şekilde değil. Onunla tanıştığımndan beri ilk defa aynı takımda olup olmadığımızı merak ediyorum.

Sawyer hiçbir şey söylemiyor. Sadece Cali'yi içeri taşımamı izliyor.

Bizi yatak odama götürdüm ve onu yatağa yatırdım. Hâlâ kımıldamadı.

"Gölge." Eğildim. Yüzü solgun ve boş gözlerle duvara bakıyor. Çenemi sıkıyorum. Bu bakışı daha önce de görmüştüm. Çoğunlukla benimle birlikte askerlik yapanlarda ve annemde. Lanet olsun. Sawyer çok ileri gitti.

Cali'yi bundan kurtarmaya çalışmıyorum. Üzerine bir battaniye örtüp odadan çıkıyorum ama ayak bileğini yatağın direğine kelepçelemeden önce değil.

Sawyer'ın beni almaya gönderdiği şeyi almak için oturma odasına geri döndüm. Doğum kontrol hapı. İlk başta, bunun onun iyiliği için olduğunu düşünmüştüm. Şimdi, kendimi tam bir pislik gibi hissediyorum.

Sawyer fırında bir şey temizliyor.

Kollarımı kavuşturup ona bakıyorum. O bana dönüp bakmıyor.

"Sen söyledin!" Ona bağıriyorum.

"Ne dedim ben?" Omzunun üzerinden bir bakış fırlattı.

"Hiçbir şey yapmayacağını!"

Bakışları kararır. "Gitmezsen onu şimdi öldüreceğimi *söyledim*. Dalga geçmeyeceğimi söylemedim. Bu bir oyun Miley. Kuralları ben koyarım. Diğer herkes oynar."

İçimi öfke kaplıyor. "Bu hiç adil değil."

"Hayat adil değil!" Sawyer beni tersledi. Gözleri vahşi ve dengesiz.

Çenemi sıkıyorum. Ona başka bir şeyler oluyor. Ve aylardır devam ediyor. Kafayı yemişti ve bu bir noktada ortaya çıkacaktı.

"Ona S verdim." Sawyer kötü kötü sırtıyor. "Böylece onun benim olduğunu hatırlarsın."

Bu ifade içimde öyle güçlü bir öfke sarsıntısı yaratıyor ki dişlerimi sıkıp kan tadı alıyorum. Üçümüz daha önce hep her şeyi paylaştık. Neden onu paylaşamayacağımız bir şey haline getiriyor?

Sawyer beni yakından izliyor, dudaklarında bir gülümseme.

Topuklarımın üzerinde dönüp odama doğru yürüyorum ve kapıyı arkamdan çarpıyorum. Yatağımdaki kadınla göz göze geldiğimde anında pişman oluyorum. Kelepçeyle kavga ettiği belli ve bana ürkmüş, korku dolu bakışlarla bakıyor.

İçimi öfke kaplıyor. Bir kadını korkutan türden bir adam olmayacağıma yemin etmişim. Tüm hayatımı etrafında geçirdiğim türden bir adam.

Ellerimi kaldırdım. "Üzgünüm, Cali. Özür dilerim."

Cali hiçbir şey söylemiyor; sadece beni izliyor. Banyoya gidip bir el havlusunu ıslatıyorum ve geri çıkıyorum. Yatağa dikkatlice yaklaşıyorum.

Benden birkaç santim uzaklaştı.

"Yanığı yıkamam lazım," diyorum. "Böylece enfeksiyon

kapmaz." "Hayır." Yutkunuyor.

"Özür dilerim. Sana ağrı kesici ve kahvaltı getireyim." Yatağa oturdum.

Cali, zincirin ayaklarının yere değmesine yetecek kadar uzun olmamasına rağmen yataktan atlayacakmış gibi görünüyor. Benden kaçtığı için vücudu toz içinde ve saçları yerden yapışkanlarla dolu. Elimi havluyla birlikte yavaşça kaldırıyorum. Yanığı silerken güzel gözleri beni izliyor.

Çok acıttığını biliyorum ama ne ürküyor ne de kaçmaya çalışıyor. Onun yerine gözlerini dikip bana bakıyor. Bir süre sessizlik oldu ve sonra usulca "Nereye gittin?" diye sordu.

İçim daralıyor ve boğazımı temizleme isteği

"Nereye?" Tekrar soruyor, daha güçlü bir şekilde. "Gittin mi?"

"Koşup bir şey almam gerekiyordu."

Cali'nin göğsü kabarıyor. Yukarı bakıyorum ve bakışlarında yakıcı bir öfke var.

Bir hiçbir şey söylemiyor. Sonra "Anlıyorum." dedi.

Kendini kapattığını hissediyorum. Daha önce sahip olduğumuz küçük huzur şimdi tamamen yok oldu.

Temizlemeye devam ediyorum. "Çıkartmalar için bir tarağa ihtiyacın olacak."

"Ve bir gömlek. Sawyer'a o gömleği adil bir şekilde kazandığımı söyle." Sesi duygusuzdu.

Temizliği bitirdikten sonra bir tarak alıp geri getiriyorum. Cali elini uzattı. "Yani ne istersen alıyorsun, kimin canı yanarsa onu beceriyorsun, öyle mi?"

Ayağa kalkıyorum. Çenemi sıkıyorum. "İlaçları alıp geleceğim."

Odadan çıkıyorum, kapıyı çarpmadan önce kendimi yakalıyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 20

RYDER

I Hücremden çıkıp bekleme odasındaki dijital saate bakıyorum. Miles neden hâlâ aramadı? Burada zamanın ne kadar yavaş aktığını hep unutuyorum.

Sonunda bir gardiyan gelip beni bir telefon görüşmesi için aldı ve kabine götürdü.

"Hey, Miles," diyorum.

"Hey." Sesi gergin geliyor.

Sertleşiyorum. "Neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Sıkıldım. Sawyer paketi aldı." Ne oluyor be? Sesi garip geliyor.

"Sadece erkek tıraş seti yerine kadın tıraş seti vardı. Ona söyledim ama o yine de açtı ve kullandı. Şimdi her yere atıyor ve mahvediyor. Ama aynı zamanda onu kullanmam gerektiğini ve kullanmazsam tamamen yok edeceğini söylüyor."

Midem sıkışıyor. Yanlış bir şeyler var. Hiç böyle konuşmazdı.

Miles şaka yapıyormuş gibi gülüyor ama sesindeki gerginliği duyuyorum.

"Her neyse, onu düzeltmek için buraya dönmen gerekiyor."

Çenemi sıkıyorum. Miles korkuyor. Ve korktuğunda ne yaptığını biliyorum. Koşuyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum, "Duruşmama iki gün kaldı. Avukatım bana bir kefalet bulacak." Yargıcın beni serbest bırakacağı çılgın miktarı söylüyorum. Bu, artı ceplerini doldurmak için bizim fazlamız.

"Ben bakarım," diyor. "Sadece acele et, olur mu? Kendimi hayatımın geri kalanında pembe bir usturayla tıraş olurken görmeye başlıyorum ve buna izin veremeyiz." Gülüyor ve bu biraz manik.

"Geliyorum. Eve döndüğümde ondan kurtulacağım."

Telefonu kapattım. Ailemi koruyacağım. Her zaman korudum ve her zaman koruyacağım.

Hücreme geri dönüyorum ve orada ellerimi telefonun mikroplarından arındırıyorum ve her zaman yaptığım gibi dua ediyorum. Hücre bloğunda kötü bir grip dolaşıyor. Yıkadıktan sonra sağ elimi tekrar suyun altına tutuyorum çünkü sabunla bir noktayı kaçırmışım. Sonra emin olmak için birkaç kez daha. Sonra sol yüzük parmağımı ıskaladığımı fark ettim. Duama baştan başlamam gerekiyor. Emin olmak için parmağımı birkaç kez yıkıyorum. Bunu yaparken, Miles'ın çıldırmasına neden olan Sawyer'ın eve ne getirdiğini düşünüyorum.

Hay sikeyim. Şimdi de sabunluktaki mikroplar ellerime bulaştı.

Baştan başlıyorum. Adamlarıma bakmak için sağlıklı olmalıyım. Onları bir arada tutan tutkal benim. Tüm tırnaklarımın altını temizlerim ama başparmağımın tırnağının bir köşesini atlamışım.

Onları tekrar yıkarım.

Bir gardiyan telefonumu çaldırdı. "Kes şunu, dostum. Suyu boşa harcıyorsun." "Neredeyse bitti," diye mırıldandım. Sawyer eve bir kadın mı getirdi? Ve neden

Bunu yapmış olabilir mi?

Yıkadım, yıkadım, yıkadım.

Asla temiz olmayacaklar.

Asla yeterince iyi
olamayacaklar. Dışarı çıkmam
lazım.

CHAPTER 21

SAWYER

I kum torbasına tekrar tekrar vuruyorum. Yeterince sert vuramıyorum. Çantaya tekrar vurdum. Parmak eklemlerimdeki acı, uyuşan bir karıncalanmaya dönüştü.

Çantada kan var.

Whoopsie. Ryder çok kızacak. Etrafta dağınıklık bırakmamızdan nefret eder. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve damlaları sürüyorum. Sonra bir penis çiziyorum

o.

Şurada.

Çantaya vurmaya geri döndüm. Cali, Ryder'ı etti. Her şeyi hak ediyor. ve daha fazlasını elde ediyor. Miles bunu neden göremiyor?

Kahretsin, ama onun mücadelesi hoşuma gidiyor. Onun korkusu. Buna rağmen, ona yumuşak davranıyorum ve Miles bunu biliyor. Ya da bu kadar korkak olmasaydı bilirdi.

Çantaya tekrar vurdum. Ryder bilirdi. Şu anda acı çektiğini biliyorum. Bunu saklayabileceğini sanıyor ama hapisteyken bile bizim için o kadar endişeleniyor ki bu onu hasta ediyor.

Yine vurdum. Ryder birimimizi bir arada tutan yapıştırıcıdır. Bizim için her şeyi yapar.

Yumruk, yumruk, yumruk.

Tanrım, Cali'nin gözleri. Çok güzel ve perili ve *yanıyor*.

Cali bana çocukluğumu hatırlatıyor. Ve ateşimin nereden geldiğini biliyorum. Çirkin duygular karnımın altından başlar.

Yumruk, yumruk, yumruk.

Hissetme.

Çok baktansın, Sawyer. Hep benim gibi olmayacağını söyledin ama işte buradasın.

Lanet olsun! Sesler geri geldi. Daha sert vuruyorum.

Hissetmemek için her şeyi yap. Normalde avlanırken bir şeyler hissetmem. Benim avlarım normalde böyle değildir.

Bir sonraki yumrukta elim kayıyor. Geri çekilip ellerimdeki bandı yırtıyorum. Çok acıyor ama yeterli değil. Ellerim titriyor. Çirkinlik tekrar içeri sızmak istiyor. Yılın bu zamanı benim için hep kötüdür. Geçmişten gelen çok fazla anı var.

Sen her zaman benim en sevdiğim oğlumdun. Küçük bir sapık.

Bir şeyler yapmam lazım. Meşgul olacak bir şey.

Tanrım, neden Ryder burada olup canımı yakıp onu alamıyor?

Banyoya giderken kanım bodrum katına damlıyor. Oradan ayrıldım. Üst kata çıktığımda Miles'ı kanepede telefonuyla konuşurken gördüm. Kısa bir süre bana baktı ve sonra kızmış gibi telefonuna döndü.

"Ryder'ı aradım," diyor.

"Oh, iyi iş." Gözlerimi deviriyorum. "Babaya laf sokmak." Miles'ın yanında ilaç torbası var, ben de onu alıyorum.

Miles, "Oraya girmeyeceksin," diyor ama ses tonunda her zamanki ısrırganlıktan eser yok. Bu beni duraksatıyor.

"Burada kimin yetkili olduğunu hatırlatmama gerek var mı?" Aletim bu fikir karşısında çoktan sertleşti. İyi bir tavır kontrolü beni duygularımdan kurtarabilirdi.

Miles elindeki telefona bakar ve sesi alçalır, "Sawyer. Sana karşı gelmeye çalışmıyorum." Boğazını temizler. "Lütfen. Bu bizi ayırıyor."

Çenemi sıkıyorum. Ani duygular beni rahatsız ediyor. Oyun onun bana karşı oynamasını sağlamak içindi, ona karşı bir şeyler hissetmesini sağlamak için değil.

"Lütfen ne, Miles."

"Anneme söz verdim, Sawyer." Miles sonunda bana bakıyor, yüzünün güçlü hatları gölgeli ve sert. Tekrar aşağıya baktı. "Ona babamdan daha iyi bir adam olacağıma söz verdim."

Yutkunuyorum.

Benden daha iyi değilsin.

Kural olarak, geçmişimiz hakkında konuşmayız. Hepimiz berbat yerlerden geldik ve bunları deşmemeyi tercih ediyoruz. Miles annemi sormaz. Ben de onunkini sormam.

İçimde nefesimi kesecek kadar güçlü bir duygu karmaşası yaşıyorum. Ayağa kalkıp ilaç torbasını kaptım. Bu karmaşayla başa çıkacağım ama şu dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var. Ve onu burada bulamayacağım. Cali'nin odasına doğru yürüyorum.

Miles'ın sesi beni durdurdu.

"Şu anda ona zarar vermeyeceğine dair kardeşinin üzerine söz ver." Yumruklarımı sıktım.

"Lütfen."

Dişlerimi g. "Söz veriyorum," diye homurdanıyorum ve kapıdan içeri dalıyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 22

SAWYER

C Ali yataktaki yerinden kalkıyor. Hâlâ çıplaktır. Çıplak ve Miles'ın kokusuyla kaplı bir yatakta yuvarlanıyor.

Ona doğru yürüyorum, çantayı yatağın üzerine atıyorum ve üzerine eğiliyorum. Tenini uzun uzun kokluyorum. Ah, ter, korku ve Miles'ın lezzetli bir karışımı. Tanrım, zihnime bir miktar berraklık gönderiyor.

Cali geri çekilir. "Ne yapıyorsun?"

Doğrudum ve gömleğimi başımdan çıkardım. Ona fırlatıyorum. "Bunu giy." Bu onu benim kokumla kaplayacak.

Kanlı parmak eklemlerime vuruyor ama bu gözlerindeki ateşin alevlenmesini engellemiyor.

Güzel. Şu anda benimle dövüşmesine ihtiyacım var.

Cali çekerek güzel izimi kapatıyor. Yüzünü buruşturuyor.

Sırıttıyorum. "Nasıl oldu?"

"Acıyor, ahmak."

"Kukunu kastetmiştim. Hâlâ ıslak mısın?"

Yanakları kıpkırmızı oldu. "Ne? Hayır."

Tepkileri içimde bir heyecan yaratıyor. "Kontrol edeyim mi? Hâlâ döllerimi yatağa damlatıyor musun? Belki de kontrol etmeliyim."

Şimdi bütün boynu kırmızı. Benim küçük tavşanım bu fikre bayılıyor. Onun döllerimle dolu parıldayan amını düşündükçe sikim ağrıyor.

Ne mutlu ki, omuzlarımdaki ağırlık kalkmaya başladı.

"İşte." Çantamı karıştırdım ve Miles'ın ona vermemi istediği hapi uzattım. "Bu ağrı için."

Cali küçük burnunu bana doğru çeviriyor. Sikimi zıplattıyor.

"Bunny..." Uyarıyorum. Korkmuyor. Sadece beni seviyor. Bu kavgayı sahiplenme dürtüm var. Ondan koparmak. Benim yapmak. Sonra geri ver ki benimle sonsuza kadar dövüşebilsin.

"Bunu alacaksın," dedim ona.

Cali'nin gözleri açılıyor. Çok anlamlılar. Eğilip onun her ifadesini içime çekmek istiyorum. Bana karşı bu kadar açık olduğu için aptalın teki. Belki de öyle olmaya çalışmıyor.

"Seveceksin. Advil'den daha güçlüdür ve sana güzel bir vızıltı verir. Maddelerden kaçmayı seviyorsun, değil mi?"

Cali bir an için incinmiş görünüyor ve sonra dişlerini gösteriyor. "Ve acı içinde kaçmayı seviyorsun, değil mi?"

Kendi iyiliği için fazla gözlemci. İçimde adrenalin salgılanmasına neden oluyor. Şu anda kendi zihnimden kaçtığımı bildiğine dair ani ve mantıksız bir korku duyuyorum. Onu aşağı itiyorum. Bu çok saçma.

"Al şunu," dedim ona. "Yoksa ben seni yaparım."

Cali hapi elimden kapıp ağzına atıyor. Getirdiğim su şişesini aldım ve onu kırarak açtı, büyük bir yudum aldı.

"Eğer yanağında ya da dilinin altındaysa, o güzel kıcını kırbaçlarken seni boşaltacağım."

Cali'nin gözleri parlıyor ve bir yudum daha su içiyor.

Sikim zonkluyor. "Aferin kızıma. Bu sefer gitse iyi olur, yoksa o kıcı kırbaçlarım ama boşalmana izin vermem. Anladın mı?"

Gözlerini kısıyor ama hafifçe başını sallıyor.

"Aç."

Yapıyor ve itaati sikimin kalkmasına neden oluyor. Kontrol etmek için üzerine eğildim. Ne güzel bir ağız. Miles'inkinden çok daha küçük ve yumuşak. Çenesini kavrayıp açık tutuyorum. Hapi yuttuğunu fark ettim. Sırıtiyorum ve ağzına tükürüyorum.

Cali irkilmiş gibi bir ses çıkarıyor, ben de geri çekilmesine izin veriyorum. Gömleğine tükürdü.

"Seni... sik!"

Gömleği kaptım ve ağzıma götürdüm. Göz bebekleri büyümüştü. Gömleği yalayarak bir gösteri yapıyorum.

Ona dişlerimi gösteriyorum. "Tadın çok lezzetli. Şimdi." Çantamı karıştırıyorum. "Miley dışarı çıktı ve sana doğum kontrol hapi aldı." Bir şişe ve şırınga çıkarıyorum.

Cali geri çekilir, nefes alıp vermesi bir anda ağırlaşır ve hızlanır. "Ben... Ben - hayır."

Ona bakıyorum. Gözlerinde ateş yerine çiğ bir korku parlıyor. Doğrudan kasıklarına vuruyor. Gözlerindeki o korkuyla benimle savaşıırken ona doğru itildiğimi hayal ediyorum. Ona doğru ilerliyorum, sonra donup kalıyorum.

Lanet olsun. Ona zarar vermeyeceğime yemin ettim.

Küçük sorun yaratıcıma ters ters bakıyorum. Gözlerini iğneden ayırmıyor. "Benim için kıpırdamadan duracak mısın?" diye soruyorum.

Yutkunuyor, hafifçe titriyor. Bu bir hayır demek. "Miles!"

Havlıyorum.

Cali atlıyor.

Koridorda bir ses var. Periferimden, onun kapı aralığını doldurduğunu görüyorum.

"Buraya gel ve onu tut ki bunu ona verebileyim."

Miles odaya girdi.

"Lütfen, hayır," diyor Cali. Ter ve korku kokusu odayı doldurmuş. Ağzımı sulandırıyor. Miles'in bana ona zarar vermeyeceğime dair söz verdirmesi zalimce bir ceza. Benim ve onun için. Bundan zevk alacağını biliyorum.

Ona bir bakış attım. "Ya şimdi ya da sen uyurken." "Şimdi," diye hızlıca karşılık veriyor, sonra daha yumuşak bir şekilde "şimdi" diyor.

Miles aramızdaki yatağa oturdu. "Buraya gel, gölge." Onu kaldırıp kucağına oturtuyor ve kollarıyla kafesliyor.

Şimdi de ona lakap mı takıyor?

Adam ağır kollarını onun üzerinde kavuşturduğunda Cali'nin nefes alış verişini yeniden hızlanıyor.

"Miles...lütfen." Çırpınıyor. Aletim sarsılıyor. Sadece bunu izleyerek bile boşalabilirdim.

"Başına kötü bir şey gelmesine izin vermeyeceğim," diyor Miles. "Ben burada olacağım." Bana bakıyor. Gözlerinde çatışma var. Bundan nefret ediyor. İçim yine sızlıyor. Onun mutsuz olmasından hoşlanmıyorum.

Hay sikeyim. Tam bir oyunbozan. Şişeyi şırıngaya çekiyorum. Normalden daha büyük bir iğne ve Miles'a bir bakış atıyorum. Hafifçe başını salladı.

Cali titriyor ama konuşmayı bıraktı. Kolunu sildim ve iğneyi batırdım.

Sarsılıyor. Miles onu hareketsiz tutuyor, susturuyor, ben içindikileri verirken ve onu silerken kulağına fısıldıyor. Şortum ıslanmıştı. Sikim kalkmaya hazır. Bana verdiği güçle beslenmeye hazır. Ama Miles'ın yüzündeki ifade kalbimi sıkıştırıyor. Çenemi sıktım.

Lanet olsun bu adama ve kanayan kalbine. Sefil olduğu çok açık.

Miles ile oynamaktan zevk alıyorum. Onun mutsuz olmasını ve benimle savaşmasını istiyorum... Peki bu neden yanlış geliyor?

Bir şeyler yapmalıyım. Onu daha az suçlu hissettirecek bir şey. Onlara bakarken aklıma bir fikir geldi. Oh, kahretsin. Bu ikimiz için de işe yarayabilir.

Boğazımı temizliyorum. "Yeni kurallar."

OceanofPDF.com

CHAPTER 23

GALI

Sawyer açıklamasının ardından kollarını kavuşturuyor. Orada dururken çok tehditkâr görünüyor, kırmızı ve siyah dövmeler kollarında iz bırakıyor. Bu beni

ondan daha çok nefret ediyorum.

"Bunny, artık puan sistemindesin." Miles altımda sertleşti.

"Her iyi kız olduğunda puanlar eklenecek. Yeterince puan alırsan gitmene izin veririm."

Bir nefes çekiyorum. Dünya duruyor ve her şey sessizleşiyor. Onu doğru mu duydum?

"Ne?" dediğinde Miles'ın sesi bulanık geliyor.

"Yeterince puan alırsa gitmesine izin veririm." Sawyer beni geçip Miles'a bakıyor. Aman Tanrım. Aman Tanrım, gitmeme izin verecek.

Hayır, bir bit yeniği olmalı.

"Ne yapmam gerekiyor?" diye sordum.

"Pek çok şey sana puan kazandırabilir, tavşancık. Sana söylediğim gibi hapi aldığın için sana puan vereceğim. İki puan." Sawyer rahatlamış ve endişelenmemiş görünüyor ve gülümsüyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Gitmeme izin vermen için kaç puana ihtiyacım var?"

"Henüz karar vermedim." adamı izliyor. Bir an için bakışları yumuşuyor. Sonra tekrar o mutlu maskesine dönüyor.

"Size yapmak istediğimiz her şey... sizi becermek, işaretlemek, avlamak, size puan kazandıracak. Ne kadar eğlenceli, o kadar çok puan."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Yani beni damgaladığın için bana puan borçlusun."

"Evet, ama puanlar da geri alınıyor." Sawyer omuz silkiyor. "Bunun için yüz puan kazandın. Ama kaçmaya da çalıştın. Bu da en büyük hayır-hayır demek. Bu yüzden iki yüz puan düşülecek."

"İki yüz mü?" Çırpınıyorum. Bu şerefsiz! Yine benimle oynuyor. Sanki hayatım ve özgürlüğüm onun için bir oyunmuş gibi.

Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Yani canın istediği için rastgele puanları alabilirsin!"

"Kuralları ben koyarım tavşanım. Ama hayır. Tek katı kurallar şunlardır: koşma ve dış dünyayla iletişim kurmaya çalışma. Bunlar her seferinde kesinlikle ceza alacağın iki kural. Ama kendimi cömert hissettiğim için sıfırdan başlamana izin vereceğim."

Miles beni kucağından itti. "Onu bırakacağına yemin eder misin?" Sesi inanmaz gibi geliyor.

"Yeterince puan alırsa... Yemin ederim."

İki adam sessiz bir iletişim kurar. Sawyer'ın gözleri ciddidir. Miles'ın omuzları gevşer.

Yutuyorum. Sawyer çoktan kazandığını düşünüyor. Suratına yumruk atasım geliyor.

Omuzlarımı dikleştirip Miles'a dönüyorum. "Daha fazla puan kazanmak istiyorum."

Sawyer diyor ki, "İşler böyle yürümüyor. Onları ne zaman alacağınıza ve ne yapacağınıza biz karar veririz."

Bu Sawyer'a nasıl bir kontrol hissi veriyor olmalı. Bunların hiçbirini istemediğimi biliyor. Ben de onun muzaffer mavi gözlerinin içine bakıyorum. "Miles'ı becermek için ne kadar istiyorsun?"

Kaşları bir parça yukarı kalktı.

Kollarımı kavuşturuyorum. Bunu yaparken dünyam dönüyor. Göz kırıyorum. Bana hangi ilaçları verdi?

Sawyer beni bir şahin gibi izliyor. "Biliyor musun? Sana otuz puan vereceğim. Yere yat."

Ona ters ters bakıyorum. Beni test ediyor. İtaat edip etmeyeceğimi görüyor. Her ne kadar nefret etsem de, itaat etmek zorundayım.

Yatağa uzandım, böylece ikisini de görebiliyordum. Markam bu hareketle yanıyor ve dünya yeniden dönüyor. Kelepçe yüzünden bacağım garip bir açıda.

"Miles," diye bağılıyor Sawyer. "Dizlerinin üstüne çök."

Sıcak eller ayak bileğimden tutup kilidimi açıyor. Sonra bacaklarım onlara dönük olacak şekilde beni döndürdüler. Sawyer iki bacağımı da açıyor. Ona koyuyorum ama tutuşu sert ve sağlam.

"döllerimi ye, evcil hayvan."

Oh, lanet olsun.

Miles'ın gözleri parlıyor ve bakışlarında saf bir açıklıkla açıkta duran amıma bakıyor. Kanımın çekirdeğime hücum etmesine neden oluyor.

Mücadele etmeyi bıraktığımı fark ettim. Tekrar deniyorum, zayıfça.

"Hayır, hayır," diye cilvelenir Sawyer. "Bu iğrenç kadını istediğini biliyorum. Miles ağzını iyi kullanıyor. Değil mi evlat?"

Miles dudaklarını yalıyor ve bana şeytani bir bakış fırlatıyor. "Amını yememi mi istiyorsun, küçük gölge?"

Yutkunuyorum. Amım zonkluyor. Evet, bunu istiyor.

Miles yavaşça diz çöker ve Sawyer'ın ellerini kendi elleriyle değiştirir.

Kıkırdıyor. "Evet, artık benimle kavga bile etmiyorsun. Ne iyi bir kızsın."

Kısa süreliğine bacaklarımı kapatmaya çalışıyorum. Başım artık tamamen uğulduyor, tenim hem uyuşukluk hem de zevkle karıncalanıyor.

"Tsk, şimdi şov yapma." Miles ağzını tam amımın üzerine indiriyor, sıcak nefesi amıma üflüyor.

Nefesim kısa ve hızlı geliyor. Nefesi üzerine üflerken ne kadar ıslak olduğumu hissedebiliyorum. Yanaklarım hem sıcak hem de uyuşmuş hissediyor. Beni kaçırان adamdan nasıl bu kadar tahrik olabilirim?

Miles o yeşil gözleriyle hep beni izliyor. "Eğer gelmek istiyorsan, gözlerini benden ayırmayacaksın, tamam mı güzel şey?"

İçimi kısa süreliğine korku kaplıyor. Ben'le ve geçmişte seviştiğim insanlarla göz temasından hep kaçınmaya çalıştım. Çok savunmasız hissettiriyor.

"I..."

"Bunu yapabilirsin, Cali." Miles amımı hafifçe yalıyor. Dili klitorisimi hafifçe kaydırırken elektrik hissi içimi dolduruyor. Hafifçe sarsılıyorum.

Miles kıkırdar. "Çok lezzetli bir yemek olacaksın." Aşağıya dalıyor, kalçalarımı, açıklığımı, kıcıma kadar ve klitorisim hariç her yerimi yalıyor. Sürtünmeleri sıcak ve aç ve göz bebekleri daha da büyüyor. Kalp atışlarımın attığı yer hariç her yerimle uğraşıyor. Kıvraniyorum ve Miles beni sabit tutuyor.

Hâlâ yatağın yanında duran Sawyer'a bakıyorum, yüzü ifadesiz.

"Cali," diye homurdanıyor Miles ve iç baldırımı ısırıyor. Isırık hem uyuşuk hem de keskin bir his veriyor. Lanet olsun. Gözlerimi odaklamak için kırıştırıyorum.

"Eğer gelmek istiyorsan, o güzel gözlerini benimkilerden ayırmayacaksın. O güzel küçük kafanın içinden geçen her düşünceyi görmek istiyorum."

Oh lanet olsun. Klitorisim bu kelimelerle zonkluyor. Tüm vücudum beklentiyle geriliyor. Ama ona bakamıyorum. Ne kadar tahrik olduğumu görecektir. Ben sikişmek ve puan almak için katıldım, savunmasız olmak için değil.

Bakışlarım odanın içinde geziniyor, bir kaçış yolu arıyorum.

Miles alçak sesle homurdanıyor ve dişlerini uyluğuma canımı acıtacak kadar sert geçiriyor. Bakışlarımı tekrar ona çeviriyorum. Amım ağırırken göğsüm kabarıyor.

"İyi bir kız ol. Seni iyi hissettirmeme izin ver." Miles bana bakıyor. Titriyorum ama cevap vermiyorum. Oralardan hiç boşalmadım. Ben'e ne zaman oral öğürüyordu ve geçmişimdiki erkekler de beni asla boşaltmadı.

Miles hırslıyor ve sonra içime dalıyor, ateşli bir enerjiyle amımı ve klitorisimi yiyor. Zevk beni hemen dolduruyor, zonklayan klitorisim o kadar hızlı tepki veriyor ki beni korkutuyor. Sırtımı yataktan kaldırıyorum ve ani hissin bir kısmını hafifletmek için mücadele ediyorum.

"Kavga etmek onu sadece eder, tavşancık," diye gürlüyor Sawyer. "Yalan söylemiyor."

İtaat etmezsen gelemezsin."

Miles dilinin düz kısmıyla klitorisime sürekli masaj yapıyor. Zevk bacaklarımdan aşağı vuruyor ve tenim karıncalanıyor. Yine de göz teması kurmayı reddediyorum.

Dişler klitorisime batıyor.

Haykırıp doğruluyorum ve odanın daireler çizmesine neden oluyorum. Miles geri çekiliyor ve eliyle klitorisimi tokatlıyor. Acı içimde patlıyor. Aynı hızla ağzını tekrar klitorisime koyuyor ve emiyor.

İnliyorum. Çok iyi hissettiriyor. Parmaklarımı saçlarının arasına sokmak, onu kendime çekmek ve aynı anda kendimden uzaklaştırmak istiyorum. Hararetle ve düzenli olarak emiyor. Zevk beni eziyor ve tekrar inliyorum.

Miles geri çekildi ve bana tekrar tokat attı. "O da neydi Cali? Bu benim adım gibi gelmedi."

Bakışlarımı ona dikiyorum. Ağzı ıslak.

"Onun dölünü senden içerken yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum, gölge."

Ben cevap veremedim Miles tekrar aşağı iniyor ve tüm dikkatini açıklığıma odaklıyor. Hararetle yalıyor ve emiyor.

içkimi içiyor. Yarı kapalı gözlerini benimkilere kaldırdı.

Lanet olsun. Günahkar görünüyor.

Miles diğer parmağını içime sokarken elini klitorisimle hafifçe oynamak için yukarı kaldırıyor.

"Bu doğru." Sawyer'ın sesi hırıltılıydı. "Beni çıkar. İyi bir köpek yavrusu gibi ye beni."

Miles daha büyük bir enerjiyle dalıyor, inleyerek giriyor.

Başımı arkaya atıyorum. Siktir, boşalmak istiyorum. Gerginim.

Miles'ın vücudu benimkini tamamen terk ediyor ve zevk kayboluyor.

Bağırıyorum ve ona ters ters bakıyorum. Bana karanlık bir bakış atıyor ve klitorisime tekrar vuruyor. Sırtım eğildi.

"Sen..." *şaplak!* "...gelemezsin..." *şaplak!* "...itaat etmezsen." "Siktir, Miles!"

Öfkelendim ve onu tekmelemeye çalıştım. O sadece kendini daha yakına gömüyor

Bu yüzden tekmelerimin çok az gücü var.

"Kuralları biliyordun." Kızgın, tahrik olmuş ve aç görünüyor. Tekrar dalıyor, acıyı yatıştırıyor ve beni hemen zevkle dolduruyor. Beni tekrar sınıra getiriyor. Bilmesi için bedenimin değişmesini engellemeye çalışıyorum ama gerginliği hissetmiş olmalı ki tekrar duruyor. Sınırımı kaybetmeme yetecek kadar duraklıyor, sonra tekrar dalıyor.

Zevk aşırı uyarıcı ve uzaklaşmak için mücadele ediyorum. Miles hiçbir yere gitmeme izin vermiyor, parmaklarını kalçalarımın batırıyor ve bir ısırtık acı ekliyor. Ne zaman ona baksam, aç gözlerle bana bakıyor.

Sikeyim. Eğiliyor ve beni hiç kimsenin yemediği kadar tutkuyla yiyor. Hoşuma gidiyormuş gibi davranmak zorunda hissetmiyorum.

Miles beni izliyor. Ağzını sadece gürleyecek kadar kaldırıyor, "Aferin kızıma. Aynen böyle." Dilinin düz kısmıyla beni yalamaya devam ediyor, yüzünü belirgin elmacık kemiklerini görebileceğim kadar yukarı kaldırıyor. O kadar ateşli ki. Orgazmın kıvrıldığını hissediyorum. Aşağı uzanıp Miles'ın saçlarını tutuyorum ve başını istediğim tempoya çekiyorum.

Miles inliyor, kalçalarımı bırakıyor ve iki elini kıkımın altına koyarak beni ağzına doğru daha da yaklaştırıyor.

Sikeyim. Boşalmak istiyorum. Boşalmam lazım. Gözlerimi bir an için sıkıp kapatıyorum, sonra tekrar açıyorum, gözlerimi bana bakan yeşil kapüşonlu gözlerden ayırmıyorum. Miles'ın gözbebekleri o kadar büyük ki yeşilin sadece küçük bir halkası var. Zevk kıvrılıyor ve içimde patlıyor.

Şiddetle boşalıyorum, haykırıyorum. Kıvılcımlar tenimin her yerinde uçuşuyor. Miles beni yiyerek zevki uzatıyor. Ona doğru eğilerek onu içime çekiyorum. Dünyam aynı anda hem bulanık hem de uğultulu. Kendime gelmem biraz zaman alıyor.

Miles üzerimde sürünüyor, giderken karnımı öpüyor. "Aferin kızıma. Aferin kızıma. Bunu yapabileceğini biliyordum."

Gözlerimi kırıştıtararak odaya geri omzumdaki ağrının bir vızıltıya dönüştüğünü fark ediyorum. Miles yanıma uzandı ve beni kendine çekti. Kendimi mutlu ve rahatlamış hissediyorum. Bu iki şeyi hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

"Shhhh. Şimdi dinlen, Cali. Seni tuttum."

Sawyer'ın nerede olduğunu görmek için etrafıma bakındım. Gitmiş.

Miles bana mırıldanmaya devam ediyor. Vücudumun gevşediğini hissediyorum. İlaçlardan olmalı çünkü burada, şu anda, şu anda kendimi güvende hissediyorum.

Ve bu beni olması gerektiği kadar korkutmuyor.

Bir an dalmış olmalıyım çünkü gözümü kırptığımda Miles parmaklarıyla saçlarımı tarıyordu.

"Bütün çıkartmaları almamışsın."

Denedim. Kollarımı geriye doğru hareket ettirmek göğsümü çekti ve canım çok acıdı. "Beni dava et." diye mırıldandım.

Miles'in doğrulduğunu hissediyorum. "İşte, tarağı bana ver."

Ayağa kalktım ve dünya dönmeye başladı. Tanrım, bana ne verdiler?

"Vay canına," diye kıkırdıyor Miles ve beni sabitliyor. Beni açık bacaklarının arasına çekip sıcak göğsüne yaslıyor. Yatağın başucundaki masadan tarağı alıyor ve saçımın bir bölümünü tutuyor. Tüm karışıklığa rağmen nazik ve yatıştırıcı. Tüylerim diken diken oluyor.

Yutkunuyorum. "Bu konuda

iyisin." "Eskiden çok yapardım."

diye mırıldanıyor.

Keskin bir sancı... bir şey içimi kesiyor. Tabii ki bir kız arkadaşı vardı. Bu adamlardan herhangi birinin kız arkadaşı var mı?

Miles sertleştiğimi hissetmiş olmalı ki kıkırdıyor. "Annem için. Kışkandın mı gölge?"

Oh, kahretsin. Yanaklarım kızarıyor. "Hayır. Ve bu çok garip. Annenin saçını taraması gerekmiyor mu?"

Miles saçlarımdan bir tutam daha alıyor ve kafa derimde bir başka lezzetli karıncalanmaya neden oluyor. Vücudum hafifçe bulanık hissediyor. Buna rağmen, dokunuşu sırtımdan aşağıya ürperti yayılmasına neden oluyor.

"Şey...evet." sessizlik yerleşiyor. Taramaya devam ediyor.

Neden bilmiyorum, belki de uyuşturucunun etkisidir ama nostaljik hissediyorum. Uzun zamandır kimse saçımınla oynamamıştı.

Fısıldıyorum, "Hep saç pratiği yapmak istemiştin. Ama üzerinde pratik yapabileceğim bir kız kardeşim yoktu. Ya da bir annem."

Miles'ın parmakları bir tutam daha almadan önce ensemin gıcıklıyor.

Lezzetli bir rahatlık ve yorgunluk içimi dolduruyor. Yavaşça göz kırpiyorum.

"Annem," diye eklemeyen önce Miles boğazını temizliyor, "gece geç saatlerde vardiyasından eve gelir ve her zaman kanepede sızıp kalırdı. Saçları her zaman dağınık olurdu." Yanımda oluşturduğu yığının içine birkaç çıkartma bırakıyor. "Bazen yanına sokulur ve saçlarını tarardım. Onunla geçirebildiğim tek zaman buydu. Babam gittikten sonra hep çalışırdı."

Ellerime bakıyorum. Miles çalışmaya devam ediyor. Babasına ne olduğunu sormak istiyorum.

"Yani," diyor Miles. "Sawyer bana senin hakkında hiçbir şey anlatmadı." "Benden nefret ettiği gerçeği dışında mı?"

Öfkelendim.

"Dinle," diye kıkırdıyor Miles ve parmağını yan tarafıma sokuyor. Uzaklaşmak için güçsüzce mücadele ediyorum.

"Seni esir alan kişiyi gitmene izin vermesi için cezbetme konusunda pek de iyi bir iş çıkarmıyorsun."

Bunu şaka yapar gibi söylüyor ama hava durgunlaşıyor ve midem bulanıyor. Çünkü şey tam olarak bu.

Boğazımı temizliyorum. "Evet, bunda başarısız olamam. Beni öldürebilirsin." Miles'ın sesi alçalıyor, "Seni öldürmeyeceğim, Cali."

"Elbette." Gözlerimi tekrar kapatıyorum. "Ryder'ı ya da sizin düşündüğünüz şeyi ben çağırmadım."

Parmağını alnımda gezdiriyor. "Tamam."

Bir sessiz kaldık. Sonra dedi ki, "Bana kendinden bahset."

Kaşlarımı çattım. "Söylenecek ne var bilmiyorum. Kuaför olarak çalışıyorum. Kirada oturuyorum. Şişman ve çok şımarık bir kedim var." Boğazımın arkasında bir yumru oluşuyor. Ama hayır. Ağlamayı reddediyorum. Onu tekrar göreceğim. Geri dönmek için yeterli puanı kazanacağım.

Miles mırıldanıyor, "Erkek arkadaş mı?" Alay ediyorum. "Hayır."

Bana öyle geliyor olabilir ama sanki biraz rahatlamış gibi. "Peki ya sen?" diye sordum.

"Evet, iki tane var," diye kıkırdıyor.

"Hayır, kız arkadaş demek istedim."

"Hayır. O ikisi ellerimi dolu tutuyor."

Bir sessizce oturuyoruz. Miles taramaya devam ediyor. Sanırım her şeyi çıkardı, ama iyi hissettiriyor, bu yüzden şikayet etmiyorum.

"İşini seviyor musun?"

Bu soru beni biraz uyandırdı ve yer değiştirdim. Çok kişiselleştığımızı fark ettim. "Bunun için puan alıyor muyum?"

Miles cevap vermek yerine başka bir soru sorar: "Seni yediğimde neden gözlerimin içine bakmak istemediğini söyle."

Kaskatı kesildim. Bakışları çok anlayışlı olduğu için ruhumu görmesini istemedim.

"Bana puan vermediğiniz sürece buna cevap vermeyeceğim."

Sessizlik var. Miles, "Sawyer'ın sana puan vermesini sağlayacağım. Söyle bakalım."

"Emin misin? Bunu yapabilir misin?"

Miles'in vücudu gerilir. "Biliyor musun, bana birini hatırlatıyorsun. Agresif, saldırgan ve duygulara karşı alerjisi olan birini. Sana lanet olası puanları vereceğim. Konuş benimle."

İçimi korku kaplıyor ve birdenbire ona söylemek istemiyorum. "İnsanlarla yakınlaşmayı sevmiyorum."

"Neden?"

Çünkü güvendiğim son adam beni hayal kırıklığına uğrattı. Tüm sevgi duygularıma ihanet etti ve beni vurmaktan çok daha fazla incitti. Ama bunu ona söylersem lanetlenirim.

"Bu iki soru demek!" Ben de diyorum ki.

"O zaman iki puan, seni inatçı kadın. Neden insanlara güvenmiyorsun?"

Göğsüm sıkışıyor.

Miles kollarını doluyor ve sarılıyor. Bu bende panik isteği uyandırıyor. "Cali, az önce ağzıma boşaldın. Benimle konuşmanın ne farkı var?" "Bu ilk ve son kez oluyor," diye mırıldanıyorum.

"Anlat bana." Miles'in sesi talepkârlaşır.

"Çünkü!" İçimi öfke dolduruyor. "İnsanlara her yaklaştığında seni incitiyorlar. Ve eğer buna bir daha kanarsam lanetleneceğim. Bu senin için yeterince iyi mi?"

Miles hiçbir şey söylemiyor.

"Şimdi mutlu musun? Tanrım, keşke hepiniz beni rahat bıraksanız. Beni rahat bırakın ve gitmeme izin verin!" Kollarımı kavuşturmaya çalışıyorum ama uyuşuyorlar. Öfke patlaması beni yorgunlukla dolduruyor ve gözlerimi kapatmak istiyorum.

Miles'ın değiştiğini hissediyorum ve ayağa kalkıyorum.

Gözlerimi kapatıyorum. Belki onu görmezden gelirseml gider. Belki bütün bunlar geçer. Uyandığımda, kendi yatağıma dönmüş olacağım. Beni seven bir kediyle. Ve belki de hayatımı toparlayıp egzotik bir yerde yaşamak için bir milyon dolar. Sıcaklık etrafımı sarıyor, derin nefesler almamı sağlıyor. Çok lezzetli bir şekilde uyuşmuş durumdayım. Belki de bana el pençe divan duracak bir harem kurabilirim. Bu düşünce beni kıkırdatmak istiyor. Sanki.

"Mutluyken nasılsın, kırık küçük şey?" dediğini zar zor duyabileceğim kadar yumuşak bir ses duyduğumda uykuya daldığımı düşünüyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 24

MILES

"Y Telefonu bende," diyorum Ryder'ın ofisine girerken. Sawyer masada bilgisayarın başında oturuyor.

Sawyer homurdanıyor.

"İstedigini biliyorum. Onu istiyorum." Polislerin izini kaybettirmek için her zaman hedeflerimizin telefonlarını karıştırıyor.

Bana baktı. "Ben onu takip ederken onu bir kamyonu attı. Hayır, bende değil." Sönüyorum. Hay sikeyim.

"Ama..." Sawyer arkasına yaslanır. "Adli indirdim."

Umut yeniden içimde dalgalanıyor. Tabii ki o yaptı. Bu tür şeylerde iyidir. Bir keresinde benim ve Ryder'ın telefonuna girip bütün gün bize sık resimleri atmıştı. Ve onlar da onun aleti değildi.

Sawyer çalışmaya devam eder. "Bunu neden istiyorsun?"

"Çünkü" diyorum. Çünkü o berbat durumda ve ben bunun nedenini öğrenmek istiyorum. Çünkü onu neyin harekete geçirdiğini bilmek istiyorum. Onu neyin mutlu ettiğini. En sevdiği yemeğin ne olduğunu. Annesinin onu neden terk ettiğini.

Tanrım. Aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi konuşuyorum.

Sawyer bana sanki içimi görebiliyormuş gibi bakıyor. genelde görür. Bir kaşımı kaldırıyorum.

"Bir bakayım."

"Neden? Onunla eski sevgilisi arasındaki mesajlara mı bakmak istiyorsun?" Midem bulanmaya başladı. "Eski sevgilisi de kim?"

"Eziğin teki. Kimin umurunda?"

İçimden gerçek, derin bir öfke geçiyor. Önemsiyorum. Onu terk etti. Sadece Sawyer'da gördüğüm bir şekilde dünyaya kızgın. Ve nedenini bilmek istiyorum.

Sawyer sinirlendiğimi görüyor ve gözlerinde bir eğlence parıltısı beliriyor. Beni bilerek kızdırıyor.

"Eğer iyi bir yavru olursan, sana gösterebilirim." Bir kaşımı kaldırdım. "Ne istiyorsun?"

"Bir öpücük." Sawyer bana sırtıyor. Kahretsin, bu gülümsemeye bayılıyorum.

"Her zaman pazarlık," diye mırıldanıyorum ve ona doğru eğiliyorum. Dudaklarını yalıyor. Dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

Geri çekilmeye çalıştığımda, Sawyer ensemden kavırıyor ve beni kendine çekiyor. Öpüşmeyi derinleştiriyor, dilini içime sokabilmek için dudaklarımı onun için ayırmaya zorluyor. Vücudum ona elektrik kıvılcımlarıyla tepki veriyor. Sawyer'ın içinde eriyorum ve o inliyor. Kahretsin, zehrin tadı neden bu kadar güzel?

Sawyer benden uzaklaşıyor. "Lanet olsun, yavrum." Dudaklarını yalıyor ve ağzı açık bir şekilde bana . "Sen günahkârsın."

Sifonu çektim.

"İşte." Bilgisayarına geri dönüyor ve bir program açıyor. "Onu almadan önce telefonunda ne olduğunu görebilirsin."

Bilgisayarına odaklanıyorum. Bir sürü ekran ve veri var gibi görünüyor. "Bunu nasıl kullanacağımı bilmiyorum."

"İşte." Sawyer kalçalarımın tutup beni kucağına çekti. "Küçük tavşanımız hakkında ne bilmek istiyorsun?"

"Eski sevgilisi kim lan?"

Sawyer kıkırdar ve tıklamaya başlar. Bir metin konuşması getiriyor. Biçimlendirmeye alışmam biraz zaman alıyor ama alıştıktan sonra fareyi elime alıp kaydırmaya başlıyorum. Okudukça daha da sinirleniyorum. Bu Ben kim olduğunu sanıyor?

Çok üzgünüm bebeğim.

demek istemedim. Beni gerektiğini biliyorsun.

Ben: İşler çok kötüydü ve büyükannem öldüğünden beri her şey çok zordu. Senden yanımda olmanı istemiştin. Desteğim neredeydi? Nerede mi? Diğer erkeğinle dışarıda. Ne tür bir kız arkadaş bunu yapar?

Ben: Sana ihtiyacım olduğunda şu anda neredesin?

Ben: Kendimi öldüreceğim. Açıkçası yanımda olması gereken insanlardan hiçbir destek görmüyorum. Hayatım boyunca kimse yanımda olmadı.

Yani kendimi öldürmem umurunda değil, ha? Ne kız arkadaşmışsın .

Arkama yaslanıyorum.

Sawyer sessiz. "Bu herif onun eski sevgilisi mi?"

Sawyer'ın sesi kızgın geliyor. "Evet. Hesaplarını havaya uçuruyormuş. Tekrar denemek istiyor."

Bir anlığına yine yedi yaşımdayım, babam anneme aldatan bir fahişe olduğu için bağırırken ve ondan ne kadar nefret ettiğini söylerken merdivenlerin başında duruyorum. Dinozor pijamalarımın içinde donmuş bir şekilde dururdum, anneme yardım etmek isterdim ama çok korkardım. Sonra, sadece birkaç saat sonra, onu sevdiğini söylediğinde ona inanırdı. Her seferinde onu geri alırdı, çürükler ve her şey. Ta ki o bizi terk edene kadar.

"Pup." Sawyer bileğimi tuttu. "İyi misin?"

Boğazımı temizliyorum. Hay sikeyim. Bu beni neden hâlâ rahatsız ediyor? Yirmi beş yıl önceydi. Bunu aşmış olmalıydım. "Evet," diyorum. "Ben iyiyim. Bana kamera kayıtlarını göster."

Sawyer bir saniye kımıldamaz, sonra razı olur. Ekranda yüzlerce küçük resim yanıp sönüyor. Fareyi ele geçiriyorum ve onun resimlerini tarıyorum.

Kadının kedisini sevdiği çok açık. Başka insanların neredeyse hiç fotoğrafı yok. Hay sikeyim. *Onu* desteklemek için kim vardı?

Sawyer daha dik oturur. "Bekle."

Kaydırmayı bıraktım. Bir resme tıklıyor ve Cali'nin bir erkek gömleği dışında çıplak olduğu bir görüntü ekrana geliyor. Yüzü kameraya dönük ve tişörtünü vücudunun yumuşak ve lezzetli kıvrımlarını görebileceğiniz kadar aşağı çekmiş. Ağzım sulanıyor. Sawyer'ın aletinın altımda seğirdiğini hissediyorum.

"Lanet olsun," diye mırıldandım. "Gitmesine izin vermek için kaç puan?" "Beş yüz."

Nereden geldiğini bilmiyorum ama bir anlık dürtüyle "Bin olsun" diyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 25

CALI

I Uyandığında güneş yeniden doğduğu için bütün gece uyuduğumu varsayıyorum. Eskisinden çok daha iyi hissediyorum, ancak markam hala çok yanıyor. Az önce

Sawyer içeri girdiğinde tuvaleti kullanmak için kalktı.

"Benimle gel, tavşanım."

Bakışlarım Sawyer'ın elindeki zincirlere takılıyor. Neden zincirleri var ki?

Küçük bir adım geri atıyorum.

Sawyer'ın bakışları kararır. "Beni peşinden koşturma. Hiçbir yere varamazsın ve bu sadece sana zarar vermek istememe neden olur".

"Benimle ne yapacaksın?"

"Miles ve ben dışarıdayken bir yere gidemeyesin diye seni bağlayacağım. Gel." Sawyer döner ve dışarı çıkar.

Beni burada mı bırakacaklar? Hangi cehenneme gidiyorlar?

Yavaşça takip ediyorum. Mutfğa doğru koşmak istiyorum ama Sawyer kaşlarını bana doğru kaldırıyor. Ben de ona ters ters bakıyorum. Koridorun ilerisinde, sağ tarafta daha önce hiç gitmediğim bir yatak odasına doğru yürüyor.

Kapının girişinde duruyorum. Kral boy, sayvanlı bir yatağı olan büyük bir yatak odası. Yatak bir tarafta duvara dayalı, diğer tarafta ise büyük bir banyo ve dolap var. Sawyer banyoya gidiyor ve bana işaret ediyor.

Odaya bir adım attım. "Nereye gidiyorsunuz?"

Sawyer cevap vermiyor. Onu gördüğümde daha güzel kıyafetler giyiyor, koyu renk bir kot pantolon ve düğmeli bir gömlek.

Sawyer zincirin ucunu lavabonun altındaki bir şeye bağıyor ve sonra bana bakıyor. Üzerimde hâlâ sadece tişörtü var. Sawyer'ın bakışları tişörtün eteklerinin kalçalarımın üstünü örttüğü yere kayıyor.

"Sana bir daha sormayacağım. Buraya gel ve diz çök." "Neden?"

Sawyer bana boş bir bakış attı. "Nazik olmaya çalışıyorum. Seni yine tuvaleti olmayan bodruma atmamı istersen atarım."

Kahretsin. Bir süre burada mı? Ona doğru sertçe yürüyorum.

Ben öylece dururken Sawyer kaşlarını kaldırdı. Sonra, kayıt altına alabileceğimden daha hızlı bir şekilde kıcıma vuruyor.

"Ow!" Tıslıyorum.

Elini kaldırıp boynumu kavıyor ve beni dizlerimin üstüne çekiyor. Dizlerim yere çarpıyor ve acı bacaklarımdan yukarı fırlıyor. Ani hareketle yanıklarım da alevleniyor.

Zincir şingirdiyor ve Sawyer soğuk halkaları hızla boynuma doluyor. Soğuktan irkiliyorum ve geri çekiliyorum. Sawyer boynumdaki zincirin etrafına bir asma kilit takıyor. Kolonyasının kokusunu alıyorum. Erkeksi kokuyor ve bundan hoşlandığım için nefret ediyorum.

Dokunmak için uzandım. "Bu da ne böyle?" Beni boğmuyor, ama neredeyse hiç esneme olmayacak kadar sıkı.

"Üzgünüm, henüz uygun bir tasmam yok tavşanım." Sawyer bir an için pişman görünüyor. "Ama biz yokken onu koparmayacağına güvenmiyorum."

Ayağa kalkıyorum ve Sawyer da beni takip ediyor. "Ne kadarlığına gidiyorsun?"

"Emin değilim. Bu sadece her ihtimale karşı," diyor. "Aklına bir şey gelirse diye söylüyorum, buradan pencerelere ulaşamazsın ama hareket etmen ve tuvaleti kullanman için sana yeterince gevşeklik verdim. Küçük tavşanlar kafese kapatıldıklarında ne yaparlarsa onu yapman için."

Beni öylece tuvalette mi bırakacak? "Bunu yapamazsın!"

"Elbette yapabilirim," diye göz kırptıyor Sawyer. "Ve sen de iyi bir küçük kız olup bunu kabul edeceksin. Seni yumuşatmak için tek gereken şeyin küçük bir orgazm olduğuna inanamıyorum."

İçimden bir şok geçiyor ve sonra derimin altında öfke kaynıyor. Utanıyorum ve hiç de yumuşak değilim.

Sawyer cebinden bir telefon çıkarıyor ve benim örtbas etmemden daha hızlı bir şekilde bir fotoğraf çekiyor. "Acınası bir durum, gerçekten. Bütün geceyi burada geçirdim ve kaçmaya çalışmadım. Artık seni çözdüğüme göre seni kırmak kolay olacak."

Daha düşünmeden Sawyer'ın yüzüne doğru savruluyorum.

Sawyer geri çekilir, yüzünde boktan bir sırıtış vardır. "Uslu, uysal küçük bir şey ol."

Sonra da gitti.

Çığlık atıyorum. Hay sikeyim. Ben daha iyi biliyorum. Ben daha iyi biliyorum! Neden gardımı düşürdüm ki?

Aynada kaynayan yüzümü görüyorum. Boynum, asma kilitle bir arada tutulan zincirli bir tasma ile sarılmış. Eğilip nasıl çıkaracağımı anlamaya çalışıyorum. Uğraştıktan sonra, ciddi aletler ya da anahtar olmadan çıkmayacağını anlıyorum.

Tekrar çığlık atmak istiyorum.

Öfke damarlarımı dolduruyor. Sawyer beni kıramayacak. Beni kırmayı hak etmiyor. Odada kaçmak için kullanabileceğim bir şey var mı diye çılgınca arıyorum. Ama Miles'in banyosu gibi, işe yarar her şeyden arındırılmıştı.

Aynaya tekrar bakıyorum. Aman Tanrım, berbat görünüyorum. Vahşi. Neden Dün gece kaçmaya mı çalıştım? Neden kendimi rahat bıraktım?

Ayna büyük, çift lavaboyu kaplıyor ve neredeyse tavana ulaşıyor. Kırabilirim. Ama neyle?

Aşağı bakıyorum. Etrafta dolaşmak için yaklaşık 3 metrelik bir zincirim var. Banyodan çıkıp odanın ne kadar içine girebileceğime bakıyorum. Hemen yanımda büyük bir gömme dolap var. Zincir boynuma dolanmadan önce iki adım kadar gidebildim. Öksürüyorum.

Kır beni. Beni kıramaz. Çocukluğum beni yıkamadıysa, bu orospu çocuğu kesinlikle yıkamaz. Denediği için onu öldüreceğim.

Dolap takım elbiselerle dolu. İki yana dizilmişler ve tertemiz görünüyorlar. Tüm askılar eşit aralıklarla yerleştirilmiş ve her şey ütülenmiş.

Onlara beni ne kadar kontrol edebileceklerini göstereceğim.

Ulaşabildiğim her şeyi parçalamaya, takım elbiseleri askılarından sökmeye, kumaşları yırtmaya, ayakkabıları etrafa fırlatmaya başladım. Askıları alçıpanda delik açmak için kullandım. Sonra ilham geldi ve onlarla "siktir git" yazmaya çalıştım. Ama yapamadan bitirdim. Öfkelendim ve askıları banyo aynasında parçaladım.

Tedavi edici bir şey. Yok ederken, hayatımın ne hale geldiğini düşünüyorum. Benden nefret eden ve beni incitip öldürmeye niyetli olduğunu açıkça belli eden bir adamla bir şekilde ilişkiye girmek. Benim neyim var böyle? Ağlamak istiyorum.

Sonunda cam kırılana kadar aynaya bir şeyler çarpıyorum. Geri sığıyorum ama düşen parçalardan bazıları bacağımı kesiyor.

Kana bakıyorum ve içimde bir gerilim kaynıyor. Duvara yaslanıyorum ve bacağımdan aşağı akan kırmızıya bakıyorum. Kesik acıdığı için değil. Acımıyor. Ama bir şeye ağlayacağım. Yalnızım. Korkunç derecede yalnızım. Kimse benim için gelmiyor. Tanıdığım herkes beni terk ediyor, ben de önce onları terk etmeye çalışıyorum. Kahretsin, bununla bir sorunum yok sanıyordum. Şu an hariç. Şimdi, gerçekten birisinin olmasını isterdim.

Halloweiner'ı özledim. Kalbim sıkışıyor. Mutlu olduğunda kuyruğunu havaya dikmesini özlüyorum. Uyurken battaniyeyi yoğurmasını ve yatmadan önce beni öpmesini özlüyorum. Ona hep hırçın bir çocuk olduğunu söyledim. Ona son bir kez onu sevdiğimi söylemek istiyorum.

Gözyaşlarımın yüzümden aşağı yuvarlanmasına izin verdim, kendimi boşlukta hissediyordum. Kan bacağımdan aşağıya ve yere damladı. Onunla duvarları boyamak istiyorum ama tüm enerjimi kullandım. Sadece uyumak istiyorum. Bir gömlek alıp bir cam parçasının kenarına . Sonra banyonun dışına çöküp beklemeye başladım.

Zayıf mı? Onlara zayıflığı göstereceğim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 26

SAWYER

B Böcekler kollarımdaki derinin altında sürünüyor, küçük bacakları yüzeyin hemen altında ileri geri yüzüyor.

"Dostum, iyi misin?" Miles beni kaşınırken izliyor.

"İyiyim. Neden bu kadar uzun sürdü?"

Miles şerifin ofisine bakar. "İçeri girmememizi söyledi. Biraz daha bekleyelim."

Dizim zıplıyor.

Sen tam bir pisliksin.

Dişlerimi sıkıyorum.

Çarpık sikiş.

Tanrım. Annemin sesi, her kaçma çabasına rağmen daha yüksek ve daha sık hale geldi.

Evde küçük, güzel bir seks kölen mi var? Müşterilerimden bir farkın yok.

Yine kaşınıyorum. Onu Ryder'odasında bıraktım ve benim oyunumu oynadığı için kendini kötü hissetmesin diye onu kızdırdım.

Ve bunu yaptın çünkü seni etti. Çünkü boşalmak için her şeyi yaparsın.

Kolumu tırmalıyorum.

"İşte!" Miles daha dik oturuyor. Ben de baktım.

Ryder, güçlü ve kendinden emin adımlarla binadan çıkıyor. Cüssesine bir kez daha vuruldum. Benden bir hayli uzun.

Benden ve Miles'tan birkaç santim ve daha iri. Adam ayrıca, buruşuk takım elbisesinin örtmediği yerlerde bile, ayaklarından boynuna kadar tamamen koyu renkli dövmelerle kaplı ve bu dövmeler koyu renkli saçlarının arasında kayboluyor.

Ağzım sulandı. Ryder zorlukla gizlediği bir güçle arabamıza doğru yürüyor. Dışarı ve Ryder beni kucaklayarak kamyonun yan tarafına çarpıyor.

"Tanrım," diye öksürüyorum, zar zor nefes alabiliyorum. Ama onun ezici sarılışıyla seslerin geri çekildiğini hissediyorum.

"Seni özledim," diye mırıldanıyor Ryder saçlarıma doğru. Yutkunuyorum, "Ben de seni."

"Tamam, alo?" Miles seslendi. Anında serbest kalıyorum ve canavar bir adam Miles'ın saçlarından tutup başını geriye doğru çekiyor. Ağzının içine doğru sırtıyor. "Merhaba."

Miles güler. "Bırak beni, seni vahşi."

"Tsk, tsk, Miles. Talepte bulunmaman gerektiğini çok iyi biliyorsun." Ryder Miles'ın yapışır ve onu öper. Hava almak için onu bıraktığında, Miles yavru köpek gözleriyle Ryder'a bakar.

Ryder kıkırdar ve onu serbest bırakır. "Hadi gidelim buradan." Ryder'ın sürmesine izin veriyorum ve o da bizi otoparktan çıkarıyor. "Lanet olsun, özgür olmak güzel," diye gürlüyor Ryder.

"Yemek için durmak ister misin?" Miles sorar.

"Hayır. Hadi eve gidelim. Umutsuzca bir duşa ve tıraşa ihtiyacım var."

Eve. Tavşanımızla birlikte. Ve oyunumuzla.

Ryder dikiz aynasından bana bakıyor. Ses tonu talepkâr bir hale dönüşüyor. "Bana söylemek istediğin bir şey mi var, Sawyer?"

Evimizde ateşli bir kış parçasının tutsak olması gibi mi? O kadar güzel dövüşüyor ki onu daha çok incitmek istiyorum. Miles'ın onun derisinin altına kıvrılıp onu biz dahil her şeyden kurtarmak istemesine neden olan?

Hastalıklı oyunlarını oynamayı seviyorsun. durumdasın.

Omuz silkiyorum.

Ryder bunu yutmaz. Sessizleşiyor, sonra Miles'a bakıyor. Miles'ın çenesi o kadar gergin ki kaslarının seğirdiğini görebiliyorum.

"Kimse bana neler olduğunu söylemeyecek mi?"

Miles, "Bu Sawyer'ın suçu," diye . "Bu onun işareti."

Araba ölüm sessizliğine bürünüyor. Diğerleri dahil olmadan asla işaretleri seçmedik. Yıllardır, bu bir grup çalışmasıydı.

Benden daha iyi değilsin, Sawyer. Benden hep nefret ettin ama şu haline bak.

Tacizcimin sesi o kadar yüksek ki neredeyse yanımda olduğunu duyuyorum. Gözlerimi sıkıp kapatıyorum.

Ryder arabayı yolun kenarına çekti. İçimi küçük bir korku kaplıyor.

Kapım çekilerek açıldı. Ryder'ın sesi o kadar yumuşaktı ki neredeyse kaçıracaktım. "Siktir git."

Yaparım. Ryder ensemden tutup beni arabanın diğer ucuna doğru itti.

"İki kapıyı da aç Miles."

Ryder beni Miles'ın oturduğu koltuğa, kapıların arasına itiyor, böylece kimse göremiyor.

Kocaman vücudu üzerimde geziniyor, nefesi sağ kulağımın arkasını yalayıp geçiyor. "Bunun nasıl çalıştığını unuttun mu Sawyer?"

Yumruklarımı sıkıyorum.

"Ben soru sorarım, sen cevaplarsın." Kemerinin çıkarılışının fısıltısını duyuyorum.

İçimden lezzetli bir ürperti geçiyor. Canımı yakacak. Bunu istiyorum. Buna ihtiyacım var. Sesleri kovmak için buna ihtiyacım var.

"Sorunun öğle yemeğinde ne yediğin ya da en büyük korkunun ne olduğu olması umurumda değil." Ryder şiddetli bir hareketle kot pantolonumu yırtıyor. "Ben sorarım. Sen cevap ver."

Başımı deri koltuğa bırakıp Miles'ın kalçasını kavriyorum ve az sonra olacağını bildiğim şey için kendimi hazırlıyorum.

Düdük vuruştan önce geliyor ve temas ettiğinde tüm vücudum acıdan sarsılıyor. Lanet olsun. Islık sesi tekrar tekrar geliyor ve içimi ateş gibi bir acı kaplıyor.

İnledim.

"Aletini çıkar," diyor Ryder usulca. "Sen de Miles." İtaat ediyorum.

Düdük, vur. Lanet olsun.

İnliyorum, tamamen tahrik oluyorum. Acı beni başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde rahatlatıyor.

Hasta herif.

Düdük, vur.

Kendimi okşuyorum, aletim inanılmaz derecede sertleşiyor. Kıçım yanıyor. Ryder vuruşlarında çok hassas, maksimum acı için her seferinde aynı noktalara bilerek vuruyor.

Bir sonraki vuruşta acı içinde inledim.

Ryder arkamdan inliyor. "Benim için ağlayacak mısın, Sawyer?"

"Hayır," diye inliyorum. Bana tekrar vuruyor, tüm vücudumu acı içinde yakıyor ve lanet olsun, istiyorum. Boşalmanın eşiğindeyim.

"Eve hoş geldin gözyaşları yok mu, Sawyer? Ne..." *vurdu* "...kötü çocuk..." *vurdu*. "Fuuuck," diye inledim.

Ryder elini usulca kıçımda gezdirirken sıcıyorum. Tenim sıcak ve kaynaklanmış gibi hissediyor. Ryder kulağıma fısıldıyor, "Gelmek istiyor musun?"

"Evet," diye .

"O zaman konuş benimle." Geri adım atıyor ve bana tekrar vuruyor. , acı ve zevk tüm bedenimi sarıyor.

"Gel," diyor.

Elime geliyor ve arabaya doğru sarkıyorum. "Miles, sen bekle."

Miles inliyor.

Ryder kıkırdıyor. Omzuma vuruyor. "Eğlenceli bir ısınmaydı."

Hıçkırıklara boğuluyorum. Lanet olsun, bugün çok zayıfım. Bana neler oluyor böyle?

Ryder ellerini kollarımda gezdiriyor. "Sawyer, bana ne söylemen gerekiyordu?"

Pantolonumu yukarı çekiyorum, doğruluyorum ve yüzümü ona dönüyorum. Sesimdeki her duygu kırıntısını kovuyorum ve omzunun üzerinden arkasındaki çöle bakıyorum. "Seni çağıran kızı aldım, onu kendime hedef yaptım ve şimdi yatak odana zincirledim."

CHAPTER 27

RYDER

I Sawyer'ın gözlerinin arasına bakarak ne dediğini anlıyorum. Az önce sebep olduğum güzel gözyaşlarıyla cam gibiydiler. Kahretsin, onun işkence görmüş bakışlarını sikmek istiyorum. Onu son gördüğümünden daha kötü görünüyor. Şeytanlarıyla savaştığını biliyorum. Annesinin yaptıklarının peşini bırakmadığını biliyorum. Ama bu? Bu mu? daha kötü görünüyor.

Sawyer kadınlardan nefret eder. Birini kendine hedef olarak seçmesi an meselesiydi. Yine de, sanırım annesinin ilk olacağını düşünmüştüm.

Başımı salladım. "Arabaya geri dön."

Sawyer ilk kez itaat ediyor ve bu beni daha da endişelendiriyor. Eline geçen her fırsatta benimle kavga ediyor.

Onu arabaya kadar takip ettim. Sawyer evimize bir kadın getirdi. Neden onu oraya getirsin ki?

Tepkisini görmek için Miles'a bakıyorum. Bana bakmıyor.

İçim içimi yiyor. Bu birkaç kısa gün içinde ne oldu?

"Sawyer," diyorum duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak. "Neden bizim evimizde?"

Sawyer omuz silkti, sonra onu izlediğimi gördü ve sözlü olarak cevap verdi, "Daha önce hiç yapmadım. Eğlenceli olur diye düşündüm."

Miles alay eder ve Sawyer ona ters ters bakar.

İkisinin kavga etmesi beni biraz rahatlatıyor. Her zaman kavga ederler. Sawyer'ın sevgisini göstermesinin zehirli yolu.

Yolun geri kalanını sessizlik içinde sürdük. İkisinin de daha fazla soru sormamı beklediğini biliyorum.

Ben istemiyorum. Eve gitmek ve ben onların sınırlarıyla oynarken bana cevaplarını ağlayarak vermelerini sağlamak istiyorum. Kahretsin, acımasız bir sikiş ihtiyacım var. Onlara kime ait olduklarını hatırlatmalıyım. Bensiz *asla* bir şey yapamayacaklarını hatırlatmak için.

Arabayı garaj yoluna çekiyoruz ve ben yatak odamın penceresine bakıyorum. Orada beni ne bekliyor?

İki adam da beni takip ederken doğruca odama gidiyorum ve kapıyı açıyorum.

Orada, banyomun duvarında küçük vahşi bir yaratık oturuyor. Belden aşağısı çıplak ve bir bacağı kan içinde. İçeri girdiğimde sarsıldı. Bakışlarımız karşılaşıyor ve ben duruyorum. Mavi gözleri büyüleyici ve nefretle parlıyor. Muhteşem bir kız. Adamlarımı yok etmek için mükemmel bir oyuncak. Nereden geldi bu kız?

"Oh, sen Ryder olmalısın." Kadının sesi sıkılmış gibi geliyor ama tüm vücudu gergin. Etrafı tam bir karmaşa içinde. Daha yakından bakıyorum. Askılar, takım elbiseler ve camlar. Ve o... boynundan zincirlenmiş mi? Odam darmadağın. Sığınağım. Gitmiş. Midem sıkışıyor.

Kendini beğenmiş görünen Sawyer'a dönüyorum.

"Sawyer," diye homurdandım. "Onu neden benim odamda bıraktın?" Kaosun yarattığı paniğin iliklerime kadar işlediğini hissediyorum.

Miles'ın öfkeli sesi endişemi yarıp geçti, "Ona ne yaptın Sawyer?"

"Hiçbir şey." Sawyer ellerini kaldırır. "Yapmış olsam bile, oyun bu Miles."

Miles ona bakıyor ve gözleri gerçek bir öfkeyle parlıyor. Bu benim ruhumda hissettiğim öfkeyi yansıtıyor.

Genellikle küçük şeyler yüzünden kavga ederiz. Gece dışarıda yemek bırakmak ve kamyonu boş benzinle bırakmak gibi. Sawyer tepki almak için Miles'la uğraşıyor. İkisinin de tavrını sikip atıyorum. Bu daha ciddi.

Eve döndüğümde bölünmüş bir evle karşılaştım, ki bu ilişkimizin tarihinde hiç olmamıştı. Ve hepsi bu kız yüzünden.

Ondan hemen hoşlanmadım.

Siktir, bok gibi hissediyorum. Bu şu anda olmamalıydı. Yolculuğumuzdan kalan mikropları temizlemem gerek. Şimdi buruşamam. İkisinin de bana bu kadar ihtiyacı varken olmaz. İkisini de sistemimize geri döndürmeliyim.

Miles ve Sawyer'ı boyunlarından tutup yatağa doğru itiyorum.

"Bana burada gerçekten neler olduğunu anlatana kadar seni cezalandıracağım.

Ben hak ettiđinizi dűřünmedike ikiniz de gelmeyeceksiniz."

Onları becereceđim ve sonra da kűçük kısır sorunumuzdan kurtulacađım.

OceanofPDF.com

CHAPTER 28

MILES

T Ryder'ın sesindeki hırıltı beni ürpertiyor. Çok kızdı. Bu işe nasıl bulaştım bilmiyorum ama Sawyer büyük bir çocuk ve Nasıl çuvalladığını itiraf et.

Cali'ye tekrar bakıyorum. Kurnaz gözlerle bizi izliyor. Bacağındaki kan kurumuş, yani çok kötü yaralanmamış olmalı. Yine de yaralı olduğu gerçeği beni öldüresiye kızdırıyor.

"Miles. Bana yardım et," diye bağıyor Ryder. Sawyer'ı yatağın kenarında dizlerinin üzerine çöktürmüş, her iki elini de karşıdaki karyola direğine bağlamış. Karyola direkleri diğerlerinden daha yüksektir - Ryder'ın avantajına kullandığı bir özelliktir bu.

Sawyer'ın diğer elini tutuyorum ve kollarını iki yana açacak şekilde onu sabitliyorum.

Beni küçümsüyor. "Ne kadar da yalaka, itaatkâr bir yavrusun."

Ryder, Sawyer'ın morarmış kışını tokatlıyor. Sawyer sarsılıyor ve Ryder homurdanıyor, "Bu itaatkâr yavru, sen kıvrana kadar sikini yalayacak, o yüzden kapa çeneni."

Ryder bir hamlede Sawyer'ın tişörtünü yırtıp atıyor. Sawyer bağların sınırlarını test ediyor, kasları esniyor. Kahretsin, iyi görünüyor.

Ryder takım elbisesinin ceketini ve gömleğini çıkarır ve durup

Cali'ye bakar. Cali ona ters ters bakar.

Ryder arkasını döner ve alçak sesle, "Sawyer. Beni hayal kırıklığına uğrattın. Buraya bir hedef getirmemen gerektiğini çok iyi biliyorsun. İttiğimiz yere işemeyiz."

" daha eğlenceli," diye Sawyer.

"Bu şekilde daha tehlikeli." Ryder Sawyer'ın kulağını ısırarak için eğiliyor. "Son zamanlarda kendini sabote etmeye çok yaklaştın ve bana nedenini söyleyeceksin."

Sawyer hemen pes eder.

Ryder bana bir bakış fırlattı. Gözlerindeki heyecanı görüyorum. "Pantolonunu çöz."

Benim var. Daha indirmeden Sawyer'ın sertleştiğini hissediyorum. Hâlâ diz çökmüş durumda, bu yüzden hepsini çıkaramıyorum ama çıkarabildiğim kadar çıkarıyorum. Sawyer'ın aleti sallanıyor. Ryder, Sawyer'ın ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarıyor.

"Miles, kendinle oynayacaksın. İtaatkar bir yavru olduğunda neler olduğunu Sawyer'ın izlemesine izin ver."

Yatağa uzanıyorum, böylece hem Sawyer'ı hem de Cali'yi görebiliyorum. Nefes alış veriş hızı. Pembe yanaklarını ve kocaman gözbebeklerini görmek sikişimden aşağı zevk fışkırtıyor.

Ryder dolaba doğru ilerliyor ve Cali'nin gerildiğini görüyorum.

Bekle. Elinde bir şey var. Gözlerinde ateş yanıyor ve vücudu harekete geçmek için sertleşiyor.

"Cali!" Bağırıyorum, ses tonum hemen değişiyor. İrkildi ve bana baktı.

"Sakin ona dokunma."

Ryder bana bakıyor, bakışlarında bir parça merak var. Onu kolayca öldüreceğini biliyorum. Ona zarar vermek için aklına gelen aptalca fikir her neyse, sadece kendisi için tehlikeli olacaktı.

Ryder onun erişebileceği bir yere çömeliyor ve yumuşak bir sesle, "Beni bıçaklamaya mı çalışacaktın, kötü kalpli şey?" diyor.

Cali hâlâ gergin, vücudu titriyor. Akıllıca bir şekilde hiçbir şey söylememeyi seçiyor. "Yavrum neden seni savunuyor?" Ryder başını eğiyor. "Hmmm?"

Cali yutkunur ama yine de bir şey söylemez.

Ryder kıkırdar ve ayağa kalkar. Dolaptan istediği şeyi alır ve yatağa döner. Clothespins.

"Belki de seni motive etmek için biraz acıya ihtiyacın vardır, Sawyer." Ryder eğiliyor ve burnunu Sawyer'ın kaburgalarındaki deride gezdiriyor. Yüzü değişirse de Sawyer'ın tüylerinin diken diken olduğunu görüyorum.

"Kendine dokun Miles," diye bağırıyor Ryder. "Bir sormayacağım."

Ben yaparım. Daha önce oynadığım ve inmemeye izin verilmediği için zaten hassasım, bu yüzden yavaş gidiyorum.

Ryder, Sawyer'ın yan tarafını gıdıklayarak bir klipsi aşağı yukarı hareket ettirir. Kıkırdıyor ve ardından Sawyer'ın kaburgalarındaki deriyi çimdikleyerek mandalla sıkıştırıyor.

Sawyer gözlerini kapatır ve başını eğer.

"Benim için iyi bir çocuk olacaksın ve sana vermem gereken her şeyi alacaksın," diye gürlüyor Ryder. Bir mandal daha kapar ve ilkinin hemen üstüne sıkıştırır. Sawyer'ın sağ tarafının tamamı mandallarla kaplanana kadar çalışıyor. "Hasta herif," diye mırıldanıyor Ryder. "Sana verdiğim acıdan hoşlanıyorsun. Bayılıyorum.

Daha fazlası için yalvarıyor."

Sawyer'ın aldığı her nefeste mandallar titriyor. İkisinin de ne kadar tahrik olduğunu görmek için kendimi yavaşça okşuyorum.

Ryder Sawyer'ın diğer tarafına geçiyor, sonra Sawyer'ın iki meme ucunu da kesiyor. Sawyer tepki vermiyor, ama gözlerini kapalı tutuyor. Çok acıttığını biliyorum. Bana da bir iki kez yapmıştı ve hiç hoşuma gitmemişti.

"Pis, kirli sürtük." Ryder onu aşağılamaya devam ediyor. O yaptıkça Sawyer'ın siki daha çok sallanıyor ve prekum sızdırıyor. Kendimi okşuyorum.

"Ne iyi bir çocuksun, gözlerini benim için kapatıyorsun." Ryder, Sawyer'ın göz kapaklarının her birine, kaşlarının hemen altına birer mandal takıyor.

Bu bir tepki alır. Sawyer biraz inliyor.

Ryder kıkırdar. Ayağa kalkıp şifonyerine gider ve elinde bir kırbaçla geri döner.

Ryder pantolonunu çıkarmadı ama dikiş yerlerini zorladığını görüyorum. Bu adam kocaman ve Sawyer'ın kıcının bunun bedelini ödeyeceğini biliyorum. Sawyer'ın aleti tekrar sallanıyor ve ağzım sulanıyor.

"Benimle konuşmaya hazır mısın,

Sawyer?" Sawyer homurdanıyor.

"Git kendini becer."

Ryder'ın yüzüne lezzetli bir sırtıma yayılıyor ve kırbacı Sawyer'ın ayağının alt tarafına geçiriyor.

Odanın öbür ucundan bir nefes sesi

duyulur. Sawyer derinden inliyor.

"Em onu Miles," diyor Ryder. İtaat etmek için çabalıyorum, aletini kavırıyor ve ağzıma çekiyorum.

Sawyer titriyor.

Whack, whack, whack. Her vuruşta Sawyer biraz zıplıyor. Ryder'ın çok sert vurduğunu biliyorum. Sawyer'ın nasıl bu kadar sessiz olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Onu enerjiyle emiyorum, boğazımın arkasına doğru çekiyorum. Tuzlu prekumu ağzımı dolduruyor.

"Sawyer," diye şarkı söylüyor Ryder. "Sawyeeeeer. Cevap ver bana." Ona tekrar vuruyor ve tokat çok gürültülü. Sawyer ağzıma giriyor.

"Ne?" diye homurdanıyor

Sawyer. "Yetkili kim?"

Cevap vermiyor ve bir başka ağır darbe daha iniyor. "Sen," diye boğuluyor Sawyer.

"öyle," diye mırıldandı Ryder. Kırbaçla mandallardan bazılarını vurarak şiddetle kopmalarına ve üzerime düşmelerine neden oluyor.

"Fuuuck." Sawyer ağzımda şişiyor.

Ryder bana uyarıcı bir bakış attı. Sawyer'ın boşalmasına henüz izin vermemi istemediğini biliyorum. Biraz geri çekiliyorum ve aletini kucaklıyorum.

"Piçler," diye inliyor Sawyer.

"Neye ihtiyacın var?" Ryder sorar.

Sawyer'ın tüm vücudu gergin, her kası öne çıkıyor. Kısıtlamalarla savaşıyor. "Daha fazla," diye mırıldanıyor.

Ryder'ın gözleri parlıyor. Odanın diğer tarafına doğru ilerliyor ve Cali'nin kırdığı cam parçalarından birini kapmak için atılıyor. Camı tutarak bize geri döndü. Elini kesiyor ama irkilmiyor bile. Ryder kanlı elini tutuyor ve aletini çıkarıyor.

"Kanımı kayganlaştırıcı olarak kullanarak seni götünden sikeceğim. Ve sen de bana teşekkür edeceksin, seni iğrenç fahişe."

Ryder mesafeyi kapatıyor ve aletini Sawyer'ın kıkına bastırıyor.

"Siktir!" Sawyer havlıyor. Tüm vücudu gerilir. "Siktir git, sikik herif!"

"Oh, şimdi de benimle konuşmak mı istiyorsun?" Ryder birkaç mandal daha çıkarır ve şiddetli bir itiş kakışla Sawyer'ın kıkına sonuna kadar bastırır.

Sawyer'ı tekrar boğazımın arkasına alıyorum. İnliyor ve başını geriye atıyor, Ryder'ın itiş gücüyle içime pistonluyor.

"Konuş benimle o zaman. Benden ne kadar nefret ettiğini söyle," diye tıslıyor Ryder.

İkisine de bakıyorum. Ryder bardağı Sawyer'ın boynuna dayamış, aşağıya bir damla kan damlıyor. Ryder'ın mı yoksa Sawyer'ın mı kanı olduğunu bilmiyorum. Sawyer'ın başı Ryder'ın omzuna yaslanmış. İşkenceli bakış gitti ve şimdi sadece mutluluk var.

Kendimi daha sert okşuyorum. Kahretsin, onlara bakarken bile boşalmak istiyorum.

"Miles gelene kadar sen gelemezsin," diye homurdanıyor Ryder. "Bugün sürünün en altındasın Sawyer. Kendi güvenliğini riske atıyorsun, bizim güvenliğimizi riske atıyorsun." Sawyer'ın kıkına vuruyor.

İnleyip kaskatı kesiliyorum ve Ryder'a bakıyorum. Bardağı Sawyer'ın daha da derinlerine bastırıyor, kanı yalıyor.

Şiddetleri içimde zevk dalgaları yaratıyor.

"Lütfen" diyecek kadar uzun süre Sawyer'dan ayrıldım.

Ryder bana bakıyor, dudakları kıpkırmızı. "Evet, yavrum."

Zevk içimde patlıyor ve ben de boşalıyorum. Uzun aralıklarla boşalıyorum, çarşafların ve elimin üzerinde patlıyorum.

Ryder da hemen peşinden Sawyer'ın arkasında sertleşerek onu takip ediyor. "Bana nedenini söyle Sawyer," diye homurdanıyor Ryder.

Sawyer mutluluktan inliyor. "Eğlence için."

"Kendinden kaçabilirsin Sawyer, ama benden kaçamazsın. Şimdi gel."

Sawyer'ın aleti sertleşiyor ve ağzımda şişiyor. Sonra boğazımdan aşağıya boşalıyor. O kadar çok ki, hepsini yutmaya çalışırken boğuluyorum.

Sawyer titriyor. Ryder hemen çekilir ve Sawyer'ın ellerini çözer.

Sawyer yanıma yığılıyor, ikimiz de gevşemiş ve doymuş haldeyiz. Ben ne olduğunu anlamadan Ryder sıcak, ıslak bezlerle döndü, birini bana verdi ve Sawyer'ı temizlemeye başladı.

"Konuş benimle Sawyer," diyor. " oluyor?"

Sawyer odanın diğer ucuna bir bakış fırlatıyor. Kahretsin, bir an Cali'nin orada olduğunu unuttum. Yanakları kızarmıştı.

Ryder geriye bakıyor ve sonra tekrar bize bakıyor. "Bugün ondan kurtulacağız. Konuş benimle."

Ben de Sawyer gibi kaskatı kesiliyorum. Cali'ye bir saniye çok uzun süre baktı. Ryder önce ona, sonra ikimize bakıyor. Birden çenemi tutuyor ve yüzünü dayıyor. "Söyle bana," diyor. Tekrar susturmadan önce yüzünde bir korku titreşimi görüyorum.

Boğazımı temizliyorum. Ryder'ın bunu nasıl karşılayacağını bilmiyorum. "Sawyer onu hedefi olarak aldı. Bir puan sistemi var. Yeterince puan alırsa gitmesine izin vereceğiz."

OceanofPDF.com

CHAPTER 29

GALI

İ adamları pür dikkat izliyor. Ryder, Miles'in açıklamasından sonra kıpırdamadı. Keşke bana dönük olsaydı da yüz ifadesini görebilseydim. Ben izliyorum.

Onun yerine Miles. Delirdi mi? Ne düşünüyor?

Miles sadece Ryder'ın yüzüne bakıyor. Bana baktığında, sanırım korku görüyorum.

"Dışarı. Şimdi." Sawyer ayağa kalkıyor ve pantolonunu yukarı çekiyor. Üzerine bir tişört giymiyor ve ben yine sırtındaki kızgın, kabarık yara izlerine bakıyorum. O ve Ryder bu yara izleriyle kaplı.

Diğer ikisi bir saniye boyunca birbirlerine bakarlar.

Sawyer, "Gidelim," der.

"Bekle," sesim ciddiyetle çıkıyor. Boğazımı temizliyorum. "Ben ! Puanları kazanacağım."

Miles bana kapa çeneni bakışı attı. Odadan çıktılar ve kapıyı kapattılar.

Kalbim küt küt atıyor. Lanet olsun. Sawyer her zaman beni öldüreceğini söylerdi, ama benimle uğraşmaktan vazgeçmiş gibi görünmüyordu. Ryder mı? Sanırım beynime bir kurşun sıkmakta bir sakınca görmezdi. Hiyerarşi yıkıldı ve kendimi çılgına dönmüş hissediyorum.

Zincirlerden kurtulmaya çalışıyorum ama yapamıyorum. Buraya geldiğimden beri ilk defa tam bir panik atak geçiriyorum. Ölümün kafatasıma vurduğunu hissediyorum.

İşte bu kadar. Bu son.

Nefes almaya çalışıyorum ama alamıyorum. Lanet olsun. Bir içkiye ihtiyacım var. Gerçekten bir içkiye ihtiyacım var.

Beni kaçıran adamların yanında neredeyse çırılçıplak yerde otururken spiral çizdim.

Bu kadar kısa olacağını bilseydim hayatımda neyi farklı yapardım? Kahretsin, keşke aşkı bulsaydım.

Cenazemde büyükannemi hayal ediyorum, burnunun ucuyla bakıp yargılıyor. Tam da beklediği gibi çıktığımı söyledi.

Hayır. Göğsüm kabarıyor. Beni böyle görmemeliler. Bunu hak etmiyorlar. Beni zayıf görmemeliler. İlk tam nefesimi çekiyorum.

Hayatım boyunca kendim için ve gidene kadar da bunu yapmaya devam edeceğim. Hayatımı ve huzurumu alabilirler ama haysiyetimi alamazlar.

Omuzlarımı dikleştiriyorum.

Koridordan ayak sesleri gelir ve sonra kapı açılır. Sawyer orada durmaktadır, tekrar toparlanmış görünmektedir.

"Merhaba tavşancık. Oyun oynamak ister misin?"

OceanofPDF.com

CHAPTER 30

CALI

Sawyer bana yaklaşıyor, bana ayrılan mesafeye ulaşmadan hemen önce duruyor. " açacağım, ama beni bıçaklamaya kalkarsan devam et."

Ona ters ters bakıyorum. Mavi gözleri daha az manik görünüyor. Buz gibi ve sakin. Tamamen giyinik ve tekrar toparlanmış. Sanki az önce gördüğüm şey hiç olmamış gibi, boynundaki kırmızı iz hariç.

"Bıçaklanmayı hak ediyorsun," diye . "Bırak beni gideyim."

"Deniyorum." Sawyer çenemin altına uzanıyor, sıcak parmakları boynumu usulca sıyrıyor. Bu beni ürpertiyor.

"Belki bir gün beni bıçaklamana izin veririm. Kulağa sapıkça geliyor. Şimdi sen giyineceksin, ben de sana oyunu açıklayacağım." Sawyer elimi tuttu ve yürümeye başladı.

"Bekle," diye güçlü tutuşuna karşı çekiyorum. Bildiğim tek şey, beni vurulmam için dışarı çıkarıyor olması.

O sadece tutuşunu sıkılaştırır. "Şu anda benimle kavga etme, tavşanım." Sesi alçalıyor, "Seni hayatta tutmak için elimden geleni yapıyorum."

Çekmeyi bıraktım. Sawyer beni koridordan geçirip Miles'ın odasının karşısındaki odaya sokuyor. İçeri girdiğimizde kapıyı kapattı ve beni bıraktı.

Boynumu ovuyorum. Zincir olmadan çok daha hafif hissediyorum. Etrafıma bakıyorum. "Banyoda temizlen." Sawyer çekmecelerini karıştırırken bana bakmıyor bile. Bu oda Miles'ın odasının aynalı bir versiyonu ama

Dağınık ve yarı çıplak kadın ve erkek posterleriyle kaplı. Burası Sawyer'ın odası olmalı.

Banyoya geçiyorum. Bir banyoda olması gereken her şey var. Birden dişlerimi fırçalamayı o kadar çok istiyorum ki.

Bir havluyu ıslatıp kollarımın altından ve kanlı bacağımdan aşağıya doğru gezdiriyorum.

"Eğer oradaki herhangi bir şeyle canımı yakmaya çalışırsan, bil ki o güzel amcığa girecek," dediğini duyuyorum odadan. "O yüzden akıllıca seç."

Kapıdan dışarı bakıyorum. Sawyer geldi, yüzü sırtıyordu. Bana bir çift eşofman altı, boxer, çorap ve tenis ayakkabılarımı . "Giyin."

Kıyafetlere bakıyorum. "Bu bana puan kaybettirecek mi?" "Sadece itaat etmezsen."

Benim var. Kıyafetlerin rahatlığı anında kendimi daha güvende hissetmemi sağlıyor. Buraya geldiğimden beri ilk kez biraz rahat hissediyorum. Eşofmanları kalçalarımın tutmak için birkaç kez yuvarlamam gerekiyor ama onun dışında yumuşaklar.

Sawyer memnun bir beni izliyor. "Kıyafetlerimin içinde çok seksi görünüyorsun, tavşanım. Şimdi temizlen." Lavaboyu işaret ediyor ve odaya geri dönüyor.

Çekmecelere baktım. Sadece bir diş fırçası var. Siktir et. Üzerine diş macunu sürüyorum ve ne kadar iyi hissettirdiğini görünce neredeyse inleyeceğim. Deodorant buldum ve onu da kullandım. Artık gerçekten Sawyer gibi kokuyorum. Ağzımı sulandırıyor ve hemen ardından kendimden iğreniyorum.

Sawyer tekrar ortaya . "Lavabonun altında saç bağları var."

Elbette, bir paket buldum. Saçımı geriye doğru çekerken Sawyer'ı izliyorum. Bu adam çok huysuz. "Neden bana iyi davranıyorsun?" diye soruyorum.

Sawyer gülümser. "Ben buna kibarlık demezdim. Berbat kokuyorsun. Ayrıca, dışarı çıkıyoruz, bu yüzden normal görünmeni istiyorum."

Sifonu çektim ve donup kaldım. Ne oldu? Dışarı mı çıkıyoruz?

Sawyer kapının pervazına yaslanmış, bir eliyle üst tarafı tutuyor. "Yeni oyun. Saklambaç. Sen ve ben saklanıyoruz, Ryder ve Miles arıyor."

Yutuyorum. Vay anasını.

Sawyer tırnaklarına bakar. "On dakika öncesinden başlayarak saklanmak için bir saatimiz vardı. Yirmi mil yarıçapında herhangi bir yerde."

Nefes almayı bıraktım. "Zaman çoktan başladı mı?" Sawyer kıkırdıyor. "Rahatla."

"Rahatlamak mı?" Adrenalin içime işliyor. "Yakalanırsak ne olur?"

"Muhtemelen canımız çıkana kadar sikiliriz." Omuz silkiyor. "Seni evden çıkarır, böylece Ryder... bilirsin işte... seni öldürmeye ve oyunu şimdi bitirmeye karar vermez. Odası konusunda biraz kızgın."

Midem bulanıyor. "Hadi gidelim o zaman." Sawyer'ı itiyorum ve o gülüyor. Bunun olduğuna inanamıyorum.

"Neden benimle saklanıyorsun?"

Sawyer beni mutfığa kadar takip etti. "Yani kaçmıyorsun." Ön kapıya doğru ilerliyorum.

"Ah, bekle." Anahtar şingirtısı duydum ve döndüm. Sawyer'ın elinde bir set vardı. "İstersen koşabiliriz ama araba kullanmak daha hızlı."

Aman Tanrım, arabaya binmeme izin verecekler.

Sawyer sevgilisine eşlik eden bir centilmen gibi kolunu uzatıyor. Ona ters ters bakıyorum.

Muzip bir bakışla omuz silkiyor ve bizi dışarı çıkarıyor.

Hava ve güneş ışığı bana çarpıyor ve minnettarlık duyuyorum. Dışarı çıkmama izin veriyorlar. Kısa bir an için gözlerim yaşardı.

Sawyer benzin istasyonunda gördüğüm pikaba tırmanıyor. Aman Tanrım, aylar önceymiş gibi geliyor.

Bir an tereddüt ettim. Yürüyerek gitmeyi düşündüm. Sonra bu aptalca düşünceyi kovup yolcu koltuğuna atlıyorum.

"Kemerini , tavşancık. Durmam gereken bir yer var."

"Bekle, hayır." İçimden panik geçiyor. "Gidebildiğimiz kadar uzağa ve hızlı gidiyoruz."

"Şey, evet." Bana göz kırpmıyor. "*Koşup* küçük bir mola vereceğiz."

Kollarımı kavuşturuyorum. Tüm bunlar çok garip. Onun gizli amacı ne? "Beni doğrudan onlara götürmeyeceğini nereden bileceğim?"

"Yapmayacağım. Sana söz veriyorum." Sawyer gözlerimin içine baktı. Anladığım kadarıyla samimi görünüyor. Adamın hiçbir zaman gerçekten samimi olduğuna ikna olmadım.

Toprak yoldan çıktık ve güneye doğru ilerledik. Manzarayı içime çekiyorum, konumu ezberliyorum. Gerçekten hiçliğin ortasındayız.

"Kurallar nedir?" Ben soruyorum.

"Oyunu oynamak için elli puan alacaksınız. Ve eğer yakalanmazsak bir elli daha. Sadece iki kuralı çiğnerseniz hepsini kaybedersiniz."

Sawyer'a baktım. Ryder'ı görene kadar onun kocaman olduğunu düşünüyordum. O adam bir dev. Sawyer çok rahat görünüyor, bir eli direksiyonda, diğeri orta konsolda gevşekçe duruyor.

"Kaç puanla gitmeme izin vereceksin?"

"Bin. Ryder kalmama izin verirse."

Midem yine bulanıyor. "Seni hasta pislik." Tekrar dışarı bakıyorum. Bu oyun beni yolun onda birine götürebilir. Tabii yaşarsam. "Beni tutmaya karar vermesini nasıl sağlayabilirim?"

Sawyer'ın sesi ciddileşir. "Bilmiyorum, tavşancık."

Bir süre sessizlik içinde araba sürüyoruz. Yine ağlamak istiyorum.

Hayır. Bununla işim bitti. Onların aptal küçük oyununu kazanacağım. Yirmi mil büyük bir yarıçap. Sawyer hile yapmadan bizi nasıl bulacaklar?

"Telefonun nerede?" diye

sordum. "Cebimde."

"Ver onu bana."

"Sence ben aptal mıyım?" Sawyer bana bakıyor, gözleri parlıyor.

"Muhtemelen seni bununla takip ediyorlardır. Ve sen de onlara nerede olduğumuzu söyleyebilirsin."

"Söz veriyorum yapmayacağım. Ben de en az senin kadar sert sikileceğim ve canım yanıyor." Gözlerimi ona dikiyorum. "O kadar umursayacağını sanmıyorum."

Sawyer kıkırdıyor, sonra cebini karıştırıp telefonunu çıkarıyor. Gözümün önünde kapattı. "İyi mi?"

Kollarımı kavuşturuyorum. Hayır, iyi değil. Ama daha iyi.

Sürüşünü izliyorum. Beni arkadaşının aletine zorla soktuğu, damgaladığı ve beni öldüreceğini söylediği zamankinden çok farklı görünüyor. Şu anda sakın görünüyor. Gözlerinde o *bakış* yok.

"yemişsin , değil mi?" Ben soruyorum.

Sawyer başını geriye atıp gülüyor. Hemen ardından ayıldı ve bana baktı. Bir an için, onu şimdiye kadar gördüğüm en normal haline büründü. Sesi yumuşak çıkıyor, "Ben deli miyim, Cali? Yoksa sadece bir oyun mu oynuyorum?" Yolda 50 metre ilerlerken göz temasını sürdürüyor.

Çenemi sıkıyorum. "Nereye gittiğimize bak."

Sawyer göz kırpmıyor, sonra tekrar yola bakıyor.

Çenemi sıkıyorum. "Nerede duracağız?"

"Bir arkadaşım benim için bir şey yaptı. Onu almam gerekiyor."

Saat kaç olduğuna bakıyorum. Neredeyse akşam 5 olmuş, yani onlar gelmeden önce sadece otuz beş dakikamız var. Ne alması gerekiyor?

Arabayı terk etmeden önce mümkün olduğunca uzaklaşmak istiyorum. Bu arabayı bildiklerini biliyorum ve Sawyer'ın üzerinde takip cihazı olmadığına güvenmiyorum.

Bir yerlerde. Kıyafetlerimde olmadığını biliyorum. Kontrol ettim.

Uzaktaki birkaç çiftlik evinin yanından geçip küçük bir kasabaya giriyoruz. Daha dik oturuyorum. Burada insanlar var. İnsanlar bana yardım edebilir.

"Tüm puanlarını kaybedeceksin, Cali." Sawyer'ın sesi yumuşak. "Ve Ryder kaçmana iyi gözle bakmayacaktır."

Duygusuzca soruyorum, "Herhangi bir şeye iyi gözle bakıyor mu?"

"Evet. Sevdiği insanlar." Sawyer tek katlı, köhne bir evin önünde durdu. İndi, kamyonun etrafında yürüdü ve kapımı açtı. "Bana elini ver."

"Neredeyiz biz?"

"Arkadaşımın yeri." Kenarlarındaki boyalar dökülmüş ve çalıları neredeyse çatısı kadar uzamış olan bu yer yaklaşık 50 yıllık görünüyor. Sawyer elimi tutuyor ve bana aşağıya kadar eşlik ediyor. Kapıya doğru yürürken elimi tutuyor ve birkaç kedi merdivenlerden fırlıyor. Sawyer kapıyı çalıyor. Kapı açılıyor ve ben geri çekiliyorum. Kır saçlı ve gecelikli yaşlı bir kadın orada duruyor. Sawyer'a bir bakış atıyor ve gözleri kırışıyor. "Sawyer, ben de tam seni düşünüyordum!" Bana baktı ve "Bu kim?" dedi.

"Bu benim randevum. Cali, bu Jenny." Sawyer bana bakıyor. Gülümsemesi megawatt gücündeydi ve bilmesem neredeyse ona bayılacaktım. Şaşırtıcı derecede yakışıklı.

Sawyer bana hafifçe başını sallıyor. Gözlerimi kırıştıyorum. Aman Tanrım. Bir şey söylemem gerekiyordu.

Yutkunuyorum. "Hey, Jenny."

Sırıttıyor. "Aman Tanrım! Sawyer, o muhteşem. Yuva kurmak için iyi bir kadın bulacağını biliyordum. İçeri gel, içeri gel." Aceleyle içeri girdi.

İçeri giriyoruz ve burası da en az dışarısı kadar köhne. Kediler kaçışıyor ve ben sıcıyorum. Sawyer'a bakıyorum ama hâlâ hoş görünüyor. Bu kadın da kim?

Etrafta koşuşturuyor. "Senin için alıyorum. O kedi hâlâ sende mi? Turuncu olan?"

"Hayır, eve gelir gelmez benden kaçtı."

Kıkırdıyor. "Huysuz küçük şeyler onlar. Özellikle de turuncu olanlar."

Gümüş bir şey getiriyor. Bir kolye. Narin bir gümüş bant ve uçlarında iki küçük halkadan oluşan bir gerdanlığa benziyor. Kenarlarında solan ışığı yakalayan minik taşlar var. Muhteşem bir şey.

"Teşekkürler, Jenny." Sawyer onu diğer eliyle tutuyor ve eğilip alına bir öpücük konduruyor. "Sen en iyisisin."

Kadın kızarır. "Tanrım, merhamet et, değilim ama elimden geleni yapıyorum." Kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Şanslı bir kadınsın."

Sifonu çektim.

Sawyer gülüyor ve beni geri itiyor. "Geri döneceğim, Jenny."

Dışarı çıktığımızda, "Yüzük hazır olduğunda geri gel!" dedi. Parmaklarını bana doğru salladı.

Sifonu çektim.

Arabaya geri dönüyoruz.

"Kimdi o?" diye sordum.

"Çocukluğumdan beri tanıdığım biri." Sawyer bana bakmak için döndü. Kolyeyi uzattı. "Sana düzgün bir tasma alacağımı söylemiştim."

Yutkunuyorum ve elindeki kolyeye bakıyorum. Muhteşem ve ışıltılı, iç kısmında yekpare bir gümüş bant var. Dış kısmı ise iki ucunda halkalar olan, iç içe geçmiş düz ve çivili şeritlere benziyor. Ne buldun?

"Bak." Sawyer onu ters çevirir. Pürüzsüz iç yüzeyine çiçekler kazınmış. "Bunları tanıdın mı?"

Gözlerimi kısıyorum. "Hayır mı?"

"Yüksükotu ve baldıran otu. Sana aldığım ilk çiçekler."

Ona bakıyorum ve yutkunuyorum. Hiç kimse bana bu kadar ilgi göstermemişti. Göğsümde duygular yükseliyor. Sawyer bakışlarımı inceliyor, endişelenmeye başlıyor. "Sen iyi misin?"

Boğazımı temizliyorum. "Evet, ben iyiyim. Sadece biraz ürkütücü." "Bunların bir anlamı var. Güllerden daha iyi.

Gel buraya."

Hareket etmiyorum. Bakışları yumuşuyor, "Bu bir hediye, tavşancık. Bunu sana takmama izin ver." Kolyeyi tutuyor.

"Nasıl devam ediyor?" Ben soruyorum.

"Buralarda dolaşiyor." Eğilip kolyeyi boynumun arkasına doluyor ve ben yine onun parfümünü yakalıyorum. Harika kokuyor. "Ve ön tarafa kilitliyorum." Cebini karıştırıyor.

"Bekle, kilitleme." Geri çekiliyorum.

çekilmeme izin vermiyor. "Tasmanın amacı da bu zaten, tatlım." Ters ters bakıyorum. "Ben senin evcil hayvanın değilim."

Sawyer'ın gözlerinde bir şey parlıyor. Karanlık orada, kenarlarda geziniyor. "Artık Ben'e ait değilsin. Seni aldım. Seni işaretledim. Bizim yataklarımızda uyuyorsun. Bizi ve sadece bizi beceriyorsun. Bu seni benim yapar."

Derimin altındaki ısı alevleniyor. "İlişkiler böyle "

"Hayır mı?" Sawyer sırtarak eğiliyor. Şeytani derecede yakışıklı görünüyor. "Onun yerine gül mü istedin?"

"Sorun çiçekler değil!" Çığlık atıyorum. "Ben beni çiçek vermeden aldı. Sadece senin olduğumu söyleyip bunun doğru olmasını sağlayamazsın!"

Sawyer'ın gözleri daha da kararır. "Ben sana hiç çiçek vermedi mi?"

"Asıl noktayı kaçırıyorsun!" Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Beni öylece kaçırıp buna ilişki diyemezsin! Bu konuda bir seçeneğim olmalı."

Sawyer yakınımı eğiliyor, nefesi üzerimde geziniyor ve sesi alçak ve tehlikeli, "Benimleyken asla bir seçeneğin olmayacak, tavşancık. Ben seni seçtim. Bu benim olduğun anlamına geliyor. Hayatın, nefesin, umutların ve hayallerin. Son nefesine kadar hep bana ait olacaksın. Seni asla bırakmayacağım, Cali." Ruhuma bakıyor. "Ne yaparsan yap, ne kadar mücadele edersen et. Sen benimsin. Şimdi tak şu lanet tasmayı."

Yutkunuyorum.

Gerdanlığın uçlarından tutuyor ve kilidi kapatıyor. "Sen benimsin. Buna alışsan iyi olur."

CHAPTER 31

SAWYER

I benden uzaklaşmasına izin verdim. Narin boynu yakamda çok güzel görünüyor. Tanrım, ona bakmak beni zorluyor. İstemediğini söylüyor ama göz bebekleri büyümüş ve nefesi kesik geliyor. O bir lanet olası ucube, ve o bunu seviyor.

"Şimdi." Arkama yaslanıyorum. "Nereye patron?"

"Ben..." oyun oynadığımızı unutmuş gibi gözlerini kırıştırıyor. Sonra usulca "Bilmiyorum" dedi.

"Benim bir yerim var," diyorum ve arabayı Jenny'nin garaj yolundan çekiyorum. "Hayır." Cali daha dik oturuyor.

"Arabadan kurtulmamız gerek."

Biraz gülümsedim. Akıllı küçük savaşçı. Ona kamyon kasasındaki takip cihazından bahsetmeme izin verilmedi ama belli ki ona güvenmiyor.

"Tamam." Kamyoneti kasabaya park etmek için döndürdüm. Cali atladı ve ben de arkadan malzeme dolu sırt çantasını aldım. "Benim yerime kadar yürüyebiliriz."

"Senin yerini biliyorlar mı?" diye soruyor, yürürken bana yetişiyor. "Hayır," diyorum. "Sadece boş bir çiftlik evi. Eskiden hep orada takılırdım. çocukken."

Hava neredeyse karardı. Uzun bir süre sessizlik var. Genelde sessizlikten nefret ederim ama şu anda Cali'nin varlığı şeytanları uzak tutuyor.

Biraz yürüdükten sonra Cali "Çocukken nasıl biriydin?" diye sordu.

Bu soru beni şaşırttı. "Biraz bok gibiydim," diyorum.

Cali alaycı bir tavırla, "Vay canına, çok şaşırdım," diyor.

İçimden bir heyecan geçiyor ve doğruca sikime gidiyor. Tam bir ukala.
"Nasıl *biriydin*?"

Cali duraklar. "Bana saygısız olduğum
söylendi." Kendime rağmen bir kahkaha
patlatıyorum. "Sen değil."

Ofluyor. "Evet, şey, beni dövdüler, anlayamıyor musun? Ben ıslah oldum."

Mizahı saptırmanın farkındayım. Ben de yapıyorum. Birisi bu kadını
mahvetmiş. Çenemi sıkıyorum. Yine sessizlik içinde yürüyoruz. Ev birkaç yol
ötede, çalılıkların içinde. Düşüncelerimin içinde kayboldum.

"Kedileri sever misin?" Cali soruyor. Bu soru beni
ürkütüyor. "Ne?" Ona bakıyorum.

"Bilirsin işte. Kediler. Kedi. Hayvan." Gözlerini deviriyor.

Tanrım, gözlerini devirdiğinde kanım doğrudan sikime akıyor. "Evet, kuku
severim. Ve kedileri."

"Neden?" diye sorar.

"Bu nasıl bir soru böyle?" Ona bakıyorum. Güneş tamamen batmış ve
saçları alacakaranlıkta solgun ve hayalet gibi görünüyor, bukleler zayıf ışığı
yakalıyor.

"Benim bir kedim var, hani şu gördüğün. Pisliğin teki," diye alay ediyor.
"Ama onu seviyorum. Hep yanımda oldu."

Sevgiyle. Ona tamamen bakmak için dönüyorum.

Cali duraksıyor, rahatsız görünüyor. "Ne?"

"Hiçbir şeyi. Bir şeyi sevebileceğini düşünmemiştim. O huysuz tavrınla
falan." Ona elimle işaret ettim.

Arkasını döner ve yürümeye devam eder. "Yansıtma. Şimdiye kadar hiçbir
şeyi sevdiğinden şüpheliyim."

Ona yetiştim. "Bu doğru değil." "Neyi
sevdin?"

Yutkunuyorum. Göğsüm rahatsız oluyor ve kaslarım geriliyor.

Çocukları seviyorum.

Beni sevmiştin.

Çenemi sıktım. Tüm paramızı onun alışkanlığı yüzünden kaybettiğimizde
bile annemi sevdim. Yemeksiz kaldığımda bile. Kafası güzelken bile. John'ları
geldiğinde bile.

Beni onlara pazarladığında bile. O
zamanlar aptalın tekiydim.

Ve sen şimdi lanet bir aptalsın.

Yanımda yürürken Cali'nin eli benimkine değiyor ve bu beni irkilerek hafızamdan çekip çıkarıyor. Boğazımı temizliyorum. Bana bir cevap bekliyormuş gibi bakıyor.

Siktir, bir soru sordu.

Düşünüyormuşum gibi dudaklarımı büzüyorum. "Çocukken bir kedim vardı. Onu çok severdim."

Cali yere bakarken küçük bir tebessüm ediyor. Bunu yaptığının farkında olduğunu bile sanmıyorum. O kadar güzel görünüyor ki. Karanlığı kısa bir süreliğine kovuyor ve ben onu tekrar görmek istiyorum.

Devam ediyorum, "Aslında benim değildi. Beni her gün okuldan eve kadar takip ediyordu, ben de ona benim dedim. Ona Raisin Bran adını verdim, çünkü yedi yaşındayken bu mantıklı geliyor."

"Yedide okula yürüyerek mi gittin?"

Omuz silkiyorum. "Yedi yaşında her şeyi yaptım. Kardeşimi de büyüttüm."

Cali nefesini tutuyor ve ellerini ceplerine sokuyor. Yüzündeki gülümseme gitmiş ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Onu geri istiyorum.

"Birkaç kez Raisin Bran'ı içeri soktum ve ona sosisli sandviç yedirdim. Onları çok severdi."

Orada, gözlerine biraz ışık geri geliyor. Kıkırdıyor. "Eğer bunu deneseydim, hayatımın sonuna kadar kırbaçlanırdım."

İçimde iğrenç bir his dolaşıyor. Onu kim kırbaçlıyordu? O bana ait. Geçmişinde olsa bile kimse ona dokunamaz.

Yüzündeki o ifadeyi silmek istiyorum, bu yüzden aptal gibi konuşmaya devam ediyorum. "Evet, şey, annemlerden biri..." "Müşteriler bir gün onu öldürmeye çalıştı, ben de bir daha bunu yapmadım" diye eklemeyen önce duraksıyorum.

yumuşak. "Ah." Ama daha fazla kurcalamıyor.

Cırcır böceklerini dinleyerek karanlıkta yürümeye devam ediyoruz. Biraz rahatlıyorum. Cali usulca soruyor, "Halloweiner'a kim bakıyor?"

Gerginim. Onu kaçırdıktan sonra evinde öylece bırakamazdım. "Onu barınağa götürdüm."

"Hayvan barınağı mı?" Cali bana doğru dönüyor. Karanlıkta bile gözlerindeki korkuyu görebiliyorum. "Ya biri onu evlat edinirse? O bana ait!"

Hiçbir şey söylemiyorum. Söyleyecek bir şey yok.

Küçük ellerini göğsüme sokuyor. Zar zor hareket ediyorum.

Cali bağılıyor, "O benim!"

Midemde rahatsız edici bir şeyler kıvrılıyor. Suçlu mu hissediyorum?

Onu tam olarak göremiyorum ama sanırım gözlerinde yaşlar görüyorum.

Lanet olsun. Bana böyle hissettiremez! Çok uzun zamandır böyle hissetmemiştim. Parçalanmak istiyorum. Sesim sert çıkıyor, "Aptal kız. Zayıflık göstermemen gerektiğini bilmelisin."

Calı dönüyor, böylece artık bana bakmıyor. "Ne var biliyor musun? Sen korkunç bir insansın, Sawyer."

Bu his midemde daha da derinleşiyor. Homurdanıyorum, "Sadece sana bir şey öğretmeye çalışıyorum. Birileri her zaman senden faydalanacaktır."

"Her neyse." Daha hızlı yürüyor. Omuzları titriyor ama ses çıkarmıyor.

Kendimi hasta hissediyorum.

Yanılmıyorum. Dünya seni yer ve tükürür. Bunu ne kadar çabuk öğrenirse o kadar iyi olur.

Peki bu neden yanlış geliyor?

OceanofPDF.com

CHAPTER 32

RYDER

I Suyun kaynar derecede sıcak olması. Cildime iyi geliyor ve mikropları öldürüyor. Hâlâ bir şey bulaşma tehlikesiyle karşı karşıyaymışım gibi hissediyorum.

Derimi ovalıyorum ve kadını öldüreceğimizi söyledikten sonra Sawyer'ın yüzündeki ifadeyi düşünüyorum. Korkmuş görünüyordu. Sonra beni koridora çektiklerinde ikisi de aynı şeyi istedi.

Hâlâ şaşkınım. Tüm ilişkimiz boyunca bunu sorduklarını hiç duymamıştım. Ve yıllar içinde pek çok iz bıraktık. Büyük şehirde bir kulüpte tanıştık ve oradan Japonya kıyılarındaki özel bir av kulübüne dahil olduk. Sadece insanları avlıyorduk. Adamlarla birlikte avlandık ve anında birbirimize aşık olduk. Orada yıllarca ekip olarak avlandıktan sonra haritadan sıkıldık ve kendi yolumuza gittik.

Tırnaklarımın altını tekrar temizliyorum.

Birçok adam öldürdük. Ve bir kez bile pişmanlık duymadık. Ama koridorda ilk kez adamlarım benden bir hedefi öldürmememi istedi.

Sadece bu da değil, kavga etmek yerine bir karar üzerinde bir araya geldiler.

Başka zaman olsa, bu beni mutlu ederdi. Sawyer aylardır kendini kaybediyor. Ama evimize getirdikleri bir kadın için mi bir araya geliyorlar? Şimdiden kargaşaya sebep olan bir kadın için mi? Onlar için tehlikeli. Bizim için de. Gardlarını düşürdükleri an kaçacaktır.

Tırnaklarımı tekrar temizliyorum. Onlar için orada olmalıydım. Asla gitmemeliydim.

Beni gitmeye zorladı.

Yüzümdeki kaşıntıları temizliyorum. Kendimi hasta hissederken onları becermemeliydim. Hapishanede her ne oluyorsa kötüydü. İki kişiyi hastaneye gönderdi. Ama buna ihtiyaçları vardı. Sawyer'ın ihtiyacı vardı. Kahretsin, parçalanıyordu.

Hastalanmamaları için dua ediyorum, artık Tanrı'ya inandığımdan değil. Gördüğüm şeylerden sonra inanamıyorum. Bu sadece kurtulamadığım bir alışkanlık.

Kapı çalınınca irkiliyorum ve kaskatı kesiliyorum.

Miles içeri girdi ve tezgâha yaslandı. Sawyer'ın odasında duş almak zorunda kaldım çünkü lanet olası bir nedenden dolayı banyomdaki her şey gitmişti.

Miles cam duş kapılarının ardından beni izliyor, bir aşağı bir yukarı bakıyor. "Kahretsin. Av için geri sayım başladı diyecektim ama..."

"Ne yani, o amcığın peşine düşmeden önce biraz sık mi istiyorsun?" diye sorarken öfke ağzımı sertleştiriyor.

Yüzünü buruşturuyor. " bir şey değil."

"Hayır mı?" Duştan ve havlumu aldım. "Ona vurmayacak mısınız?"

Miles kurulanmamı izliyor. İyi görünüyor. Lezzetli bir şekilde iyi. O sıkı vücudun altımda nasıl hissettirdiğini biliyorum. Sikişmeden günler geçirmeye alışık değilim ve tekrar yapmaya hazırım.

Miles bana cevap vermiyor.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum," diye homurdandım. Kadınları sikmeleriyle ilgili bir sorunum yok. Kahretsin, hepimiz birlikte kadınları becerdik. Ama evimize bir tane getirmek? Hepimizi hapse attıracak ve bir dava kamuoyuna yansıdığına para bir yere gidiyor. Onlardan tekrar ayrı kalmaya dayanmamam. Ne için, küçük bir amcık için mi?

Küçük güzel bir amcık ama yine de.

Miles kollarını kavuşturuyor. Temiz kıyafetlerimi giydim. Mahvolmamış bir takım elbise bulmak zordu ve bu beni daha çok kızdırıyor.

"Miles. Burada ne yaptığını sanıyorsun? O yaşayamaz. Bizi gördü. Ne yaptığımızı biliyor. Tanrı aşkına, onu sen kaçırdın."

"Biliyorum," diye ensesini ovuşturuyor. Bir şey söylemek ister gibi görünüyor ama söylemiyor.

Tanrım, dişlerimi kötü hissediyorum. "Siktir dostum, diş fırçam nerede?" "Muhtemelen bodrumdadır."

Bodrumda mı? Neden bodrumda olsun ki? Lanet olsun, siktir et.

Saçlarımı ve göz millerimi kurulamaya devam ediyorum. Umarım şu anda biraz mantıklı düşünür. "Onun yaşayamayacağını biliyorsun, değil mi?"

Miles rahatsız görünüyor. "Onu öldürmeden herkesi güvende tutmanın bir yolu var."

Midem bulanıyor. "Peki bu ne sikim olabilir?"

Sawyer'ın lavabosunun altında açılmamış bir diş fırçası ya da tıraş bıçağı arıyorum. Bulamadım ama bir paket saç bağı buldum. Tiksintiyle geri atıyorum.

"Onu yanımızda tutuyoruz."

Donuyorum. Lavabonun altındaki şeyler odaktan çıkıyor. Bu iş düşündüğümünden çok daha ileri gitti.

"Miles," diye . "Beni aradın ve ondan kurtulmamı istedin."

"Aradım çünkü Sawyer kontrolden çıkmıştı."

"Peki şimdi değil mi?" Kapıları çarparak kapattım ve doğruldum. "Bu sorumlulukla etrafta koşturup aptalca bir saklambaç oyunu oynuyor mu, oynamıyor mu? Onu öldürmek yerine?"

Miles dudağını ısırır. "Ben sadece birden fazla çözüm olduğunu söylüyorum."

Miles'ın yüzüne doğru adım atıyorum. Geri adım atmıyor. Yeşil gözleri benimkilere dik dik bakıyor. "Ne yani? Sana aşık olacağını mı sanıyorsun? Senin küçük kız arkadaşın olacak ve tüm sırlarımızı saklayacak mı?" Daha yakına eğildim.

Miles'ın keskin çene çizgisi boyunca bir kas kıpırdıyor.

Fısıldıyorum, "Stockholm'ün etkisinin geçmeyeceğini ve sonsuza dek mutlu yaşayacağımızı mı sanıyorsun? Sana kızdığında ne olacak Miles? Buraya nasıl geldiğini hatırladığında? Tek yapman gereken bulaşık makinesini yanlış doldurman ve hepimizin hayatımızın geri kalanını hapiste geçirmemiz. İstedğin bu mu?"

Yüzünü buruşturdu. "Hayır. İstedğim bu değil."

"Güzel." Doğruldu. "Bu kız için her şeyi bıraktığından endişelenmeye başlamıştım."

Hiçbir şey söylemiyor. Ve bu hoşuma gitmiyor.

Homurdanıyorum, "Şimdi bana diş fırçamın nerede olduğunu göster. Gidip Sawyer'ın aklını başına getirmeliyim."

CHAPTER 33

MILES

I Sawyer'a bir mesaj at.
Ryder .

Cevap vermiyor.

Planlar değişti, onu aramak isteyebilirsin. İki mesaj da teslim edilemedi olarak geri geldi.

"Siktir." Telefonumu sıkıca kavradım. Şerefsiz telefonunu kapatmış olmalı.

Ryder onun gitmesini istiyor.

Bunu düşünmek bile beni hasta ediyor. Bu doğru değil. Her şeyi berbat ettik ve şimdi bunun bedelini ödüyor.

Ryder yanımdan geçti. Silahını beline soktu. "Hadi gidelim."

OceanofPDF.com

CHAPTER 34

CALI

"H İşte buradayız," diyor Sawyer.

"Nerede?" Duruyorum ve etrafıma bakıyorum. Artık hava tamamen karanlık ve tarlalardaki şekilleri seçmekte zorlanıyorum.

"Beş yıldızlı otelimiz." Sawyer sağa doğru işaret ediyor. Bir ağaç kümesinin içinde eski bir çiftlik evine benzeyen şeyin şeklini zar zor görebiliyorum.

Sawyer yoldan çıkarken onu takip ediyorum. Zemin engebeli ve bir sonraki adımında şiddetle sağa doğru düşüyorum.

"Ow!" Dengemi yeniden kazanmaya çalışıyorum. "Dikkatli ol," diye uyarıyor Sawyer.

"Teşekkürler." Gözlerimi deviriyorum. Ben daha ne olduğunu anlamadan Sawyer aşağı inip beni kaldırıyor, dizlerimin ve omuzlarımın altından tutup taşıyor.

Çığlık atıyorum, çırpınıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Aptal kığın incinmesin diye seni taşıyorum. Sızlanmayı ve sızlanmayı sanmıyorum."

"Beni yere bırak!" Güçlü tutuşuna karşı mücadele ediyorum. "Hayır," diye cevap veriyor, sesi sıkılmış gibi.

Ne kadar direnirsem direneyim Sawyer'ın tutuşu amansız. Sonunda nefes nefese kalarak duruyorum. Sawyer umursamadan yürümeye devam ediyor. Göğsü sıcak ve bana karşı sert.

"Taşınmama gerek yok." Hareket kabiliyeti olan tek kolumla onu itiyorum.

"Cali, Tanrı aşkına, savaşlarını seç." Sawyer'ın sesi göğsüne bastırıldığı kolunda gümbürdüyor. Bizi terk edilmiş, iki katlı bir çiftlik evi olduğunu açıkça görebildiğim yere kadar götürüyor. Sawyer beni arka merdivenlerden yukarı taşıyor ve kapıyı açıp içeri giriyor.

Kapı gürültülü bir çatırtıyla sessizliğe çarpıyor.

Bağırdım. "Tanrım! Bu gerçekten gerekli miydi?"

Sawyer beni yere bıraktı. "Hiç şikayet etmeyi bıraktın mı?"

"Sadece kaçırıldığımda."

Bana bakıyor. Alaycı bir

şekilde gülümsüyorum.

Sawyer gözlerini devirir. "Burada dikkatli olun ve birinci katta kalın. Yıllar önce temizledim ama çok eski. Hâlâ ayakta olmasına şaşırdım."

Burası küf kokuyor. Pencerelerden içeri sızan yetersiz ışıktan, eski bir mutfakta duruyormuşuz gibi görünüyor. Zeminin rengi solmuş ve tavandan parçalar düşmüş. Sawyer evin önüne doğru yaklaşıyor.

Takip ediyorum, kaval kemiğimi bir yere çarpıyorum. Bacağımda bir acı hissettim ve "Burası karanlık" diye tısladım.

"Evet, dışarısı karanlık." Alay

ediyorum. Bu adam.

Ön pencerelerden biraz ışık geliyor. Sürünerek dışarı bakıyorum. Bodur ağaçlarla ayrılmış boş tarlalardan başka bir şey görmüyorum.

"Eskiden..." Sawyer etrafı karıştırıyor. "Ah! Tanrım, ben bir dahiyim."

Gözlerim alışıkça daha fazlasını görebiliyorum. Sawyer karanlık bir şey taşıyor ve onu yere düşürüyor. Hava üzerimde dalgalanıyor ve naftalin kokusunu neredeyse alabiliyorum; çok güçlüler.

"Eskiden burada kalırdım. Battaniyelerimden bazıları hâlâ burada."

Kollarımı kavuşturup tekrar pencereye bakıyorum. "Sence şimdi bizi mi arıyorlar?"

"Evet." Battaniyeleri için işe koyuldu. "Burada mı uyuyacağız?" Sawyer'a bakıyorum.

"Hareket halinde kalırsak yakalanma şansımız artar. Buralarda insanlar meraklıdır, özellikle de gece geç saatlerde."

Yutkunuyorum. "Bilmiyorum. Bizi bulmalarını beklerken kendimi tuhaf hissediyorum."

"Ohhh, demek erkek arkadaşlarımdan saklanma konusunda uzmansın, ha?"
Sawyer sırtarak beyaz dişlerini bana gösteriyor.

Anında savunmaya geçtim. "Hayır! Sadece bana tuzak kuruyormuşsun gibi hissediyorum."

Sawyer'ın sesi alçalır. "Sana söz verdim, Cali." Sesinde bir uyarı tonu var.

Öfkelendim ve tekrar dışarı baktım. Belki o yatarsa, temelli gidebilirim. Tek şansım bu. Arabayı çalıp gideceğim.

"Buraya gel." Sawyer battaniyeleri okşar.

Kesinlikle olmaz. İnsanlar aktif olarak beni avlarken olmaz. Bu benim kaçma şansımken olmaz. İlgisizmişim gibi davranıyorum. "Yatmayacağım."

"Ne, çekiciliğime karşı koyamayacağından mı korkuyorsun? Gecenin bir yarısı bacağımı becermeye başlayacağından mı?" Sawyer bana bir sırtış fırlatıyor. O kadar yakışıklı görünüyor ki, amım ısınıyor.

Yanaklarım alev alev yanıyor. Tanrıya şükür göremiyor. "Hayır!"

"Merak etme, zaten rızamı aldın." Uzaniyor. "Serbest kullanımı seviyorum."

Bakışlarımı kısıyorum. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bilirsin işte. Beni istediğin zaman becer, ister uyanık, ister uykuda... ya da uyuşturulmuş olayım." Kaşlarını oynatıyor.

Ben'in eli pantolonumun içindeyken uyandığım zamanlara geri dönüyorum. Hayır cevabını kabul etmezdi ve ben pes edip içime boşalmasına izin verene kadar bana baskı yapar, sızlanır ve elle taciz ederdi. "Oh, harika. Ben buna bayılırdı."

Oda ölüm sessizliğine bürünüyor. Ensemdeki tüylerin diken diken olduğunu hissediyorum.

Sawyer'ın sesi o kadar karanlık ki sıçramama neden oluyor, "Öyle mi?" Boynumun arkasını ovuyorum.

"Tanrım, garipleşiyorsun." Sawyer homurdanıyor, "Cali.

Sana ne yaptı?"

Kahretsin, bendeki değişimi görebiliyor mu? Konuşmak istemediğim şeylere burnunu sokmasını istemiyorum. Buna ne hakkı var? İçimden beyaz bir öfke geçiyor.

"Neden umursuyorsun ki? Beni resmen kaçırdın!"

Sawyer bana bir bakış attı. Onu hiç görmediğim kadar vahşi görünüyordu. "Evet, sen benimsin. Ve neden birdenbire bu kadar tuhaflaştığını bilmek istiyorum."

"Bu işler böyle yürümez! Beni kaçırıp düşüncelerimi öğrenmeyi talep edemezsin."

Sawyer beni doğal olmayan bir şekilde hareketsiz bakışlarla kilitledi.

Lanet olsun. Zayıflık gösterdim. Savunmaya geçmemem gerektiğini bilmeliydim.

Sawyer başını eğiyor. Bir anda yüzünde daha önce var olan her şey silinir ve "Buraya gel," der.

"Hayır." Kaslarım enerjiyle şarkı söylüyor. Aynı anda hem savaşmak hem de koşmak istiyorum. "Yatağa gitmiyorum. Yorgun değilim."

Sawyer'ın yüzünde hâlâ ürkütücü bir sırıtma var. İfadesini zorlukla hareket ettiriyor. "Uyumak istiyorum ve bunu sensiz yapmayacağım, böylece kaçıp aptalca bir şey yapmazsın."

Küçük bir adım geri atıyorum. "Sawyer, lütfen."

Yanlış hamleydi. Sawyer fırlıyor.

Çılgılık atıyorum. Ön kapıya doğru fırladım. Vücudum ağır çekimde hareket ediyor gibi. Adrenalin içime hücum ediyor ve kendimi önce sağ ayağımdan, sonra sol ayağımdan fırlatıyorum. Kahretsin, tam arkamda.

Sert bir beden arkamdan bana çarpmadan önce parmak uçlarım tutamağı okşuyor.

"Anladım."

Sawyer beni kapıya yapıştırırken nefesim kesiliyor. "Gerçekten benden kaçabileceğini mi sandın Cali?"

Sert bir kas duvarına karşı mücadele ediyorum. Ben mücadele ettikçe Sawyer daha çok bastırıyor. Onu her yerde hissedene kadar bana yaslanıyor.

Sawyer burnunu boynumdan aşağı, kolyemin tenime dayandığı yere doğru uzatıyor ve beni ısırtıyor. Acı, adrenalinle karışarak içime doğru fırlıyor.

"Bırak beni!"

"Oyuncaklarımla istediğimi yaparım," diye homurdanıyor Sawyer.

O her yerde ve ağır ve benim havamı soluyor. Benden bir oyuncak olarak bahsetmesi beni kızdırıyor. "Ben senin değilim," diye nefes alıyorum.

Birdenbire kapıdan koparılıp oturma odasına itiliyorum. Dengemi sağlayamadan Sawyer beni tekrar yakalıyor ve pencereye doğru itiyor. "Sana ne kadar benim olduğumu göstermemi ister misin? Herkes görsün diye seni pencereye dayayıp sikeyim mi? Miles ve Ryder gelip seni almadan önce onları kışkandırayım mı?"

Cam sıcak tenime karşı soğuk.

"Hayır." Bu fikir içimde bir heyecan yarattı. Herkesin gözü önünde beni sahiplenmesi fikri.

Sawyer burnunu yanağıma dayıyor ve nefesini içine çekiyor. "İşte o lezzetli kelime. Bu seni utandırıyor mu, tatlım?"

Cama doğru itiyorum, ama o beni kolayca orada tutuyor.

"Hayır," diyorum. Çırpınışılarımın rağmen amım sıcacık. Kendi kalp atışlarıyla nabız gibi atıyor ve giysilerimin her santiminin tenime değdiğini hissedebiliyorum. "Nasıl olsa kimse görmeyecek."

"Oh, Cali. Bizi bulamayacaklarını mı sanıyorsun?" Sawyer bir elini bana doğru uzatıyor ve eşofmanımın altına sokuyor.

Kıvraniyorum.

"Yaşamak için insanları takip ediyorlar, tavşanım." Kıkırdıyor. "Ve bence bunun için çok ateşlisin." Elini karnımdan aşağıya, ödünç aldığım boxer'ımın altına doğru uzatıyor. Dehşetle fark ediyorum ki daha ileri giderse ıslak olduğumu hissedecek.

"Sanırım onların seni boşaltmamı izlediklerini düşünmek seni tahrik ediyor. Adımı haykırışını izlerken sertleşmeleri fikri hoşuna gidiyor."

Parmakları amımı okşarken nefesim kesildi.

Sawyer tekrar kıkırdıyor ve fısıldıyor, "Lanet olsun, Cali." Elini çekip tişörtümü yakalıyor ve başımın üzerinden çekip çıkarıyor. Çok büyüktü ve kolayca çıktı.

Sawyer, "Göğüslerini cama bastır," diyor.

Sikeyim. Klitorisim sürtünme için çaresiz. Yer değiştiriyorum. Bir saniye fazla tereddüt ettim ve Sawyer ensemden tuttu. Beni pencereye doğru itti. Gerdanlığım cama çarpıyor ve soğuk cam meme uçlarıma çarptığında içimden keskin bir şok geçiyor.

Sawyer hiç vakit kaybetmeden pantolonumu indiriyor ve hemen aletini kıcımda hissediyorum. "Hadi onlara gösterelim, hmmm? Benim olduğunda ne kadar güzel görüldüğünü onlara gösterelim."

Sawyer acımasız bir hamleyle içime giriyor. Ani acı ve zevk beni dolduruyor ve nefesim kesiliyor.

"Aferin kızıma. Göster onlara." Anında çenemi kapattım.

Sawyer yavaşça çekiliyor ve tekrar içime giriyor. Sonra kıcıma öyle sert vuruyor ki boş odada yankılanıyor.

Haykırıyorum.

"Mmmm," diye inliyor Sawyer. "Ne güzel bir ses."

İçime girip çıkıyor. Pencerenin soğuşuna kıyasla sıcaklık ve izleyen insanların korkusu baş döndürücü bir kokteylde karışıyor. Çok iyi hissettiriyor.

Sawyer hızını artırıyor, bir elini klitorisimle oynamak için dolaştırıyor. Diğeri gelip boynumu çenemin hemen altından kavıyor, başımı geriye yatırarak göğüslerimin cama tamamen bastırılmasını sağlıyor.

"Bunların hepsi benim," diye homurdanıyor. "Her bir parçan. Saçından göğüslerine, tatlı amından ayak parmaklarına kadar. Benim. Ve Miles'ın. Ve hatta Ryder'ın."

Sawyer klitorisimi okşuyor ve içimde bir his uyandırıyor. İnliyorum ve itişleri daha da şiddetleniyor.

"Benden hiçbir şey saklamıyorsun, Cali. Hiçbir şeyi."

Zevk içime doluyor ve klitorisimde oluşmaya başlıyor. Geriliyorum. Sawyer elini çekip inliyor. İçimde şişiyor, bir kez daha içime giriyor ve sonra içimde durup boşalıyor.

"Siktir," diye inliyor. "Kahretsin, Cali, çok iyi hissediyorsun."

Kafam güzelleşmeye başlıyor ve elimi klitorisime götürüyorum.

"Hayır." Sawyer elimi çekip beni cama daha da yaklaştırıyor. "Kötü kızlar gelemes."

Yükseklik daha da azalıyor ve inliyorum. Klitorisim zonkluyor, ilgiyi arzuluyor. Onu rahatlatmak için hareket edemiyorum.

"Siktir git," diye tısladım.

Sawyer yarı kıkırdar, yarı inler. "Ceza cezadır, tavşanım." Benden ayrılıyor ve başını enseme koyuyor.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun."

Kaçmak için mücadele ettim. Hâlâ başım çıplak.

"Tanrım, dostum."

Sawyer hareket edebilmem için bir adım geri çekildi. Bana onaylayarak bakıyor. "İYE olmamı mı istiyorsun?" Kıyafetlerimin geri kalanını çekiştiriyorum.

Beni izliyor, değerlendiriyor. "Hayır. Git bahçeye işe."

"Ne?" Başımı çevirip ona bakıyorum.

Sawyer teslim olmak için ellerini kaldırır. "Üzgünüm, güzel kız. Burada tuvalet yok Ya da tuvalet kağıdı."

Dişlerimi hırıldayarak gösteriyorum. Bu orospu çocuğu. Arka kapıya doğru yürüyorum.

ne kadar nefret etsem de, gitmem gerekiyor ve bir İYE ile uğraşmak istemiyorum. Evden çıkarken ağır ayak sesleri beni takip ediyor.

Sawyer'ın üzerinde dönüyorum. Cırcır böceklerinin sesi havayı dolduruyor. "Gerçekten izleyecek misin?"

Elini gözlerinin üzerine vurdu. "Hayır. Devam edin, güzel bayan."

Etrafa bakıyorum. Mahremiyet yok. Çömelecek yer yok. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Pantolonumu indirip buraya mı gireceğim? Yukarı bakıyorum. Görüşüm alıştığı için burası daha da aydınlık. Parmaklarından birinin arasından bakıyor.

Yanaklarım yanıyor. Hayatımın her alanında mahremiyet duygumu kaybettim. "Çişin mi var, ahbap?" diye bağıryorum. Arkanı dön."

Dediğimi yapıyor.

"Hayır, ama Miles olabilir."

"İğrenç." Pantolonumu olduğum yerde indirip çömeliyorum. "TMI." "Nasıl yani? Adamın sikini gırtlığına ve diline

Amcığın."

Öfkeleniyorum. Bu adamlar hakkında daha fazla şey öğrendikçe, onları gerçek insanlar olarak görüyorum. Ve bu kabul edilemez. "Siktir git, ahbap."

İşim bittiğinde, ölü otları silerek yanından geçip gidiyorum. İçeri giriyorum. "Yatağa geliyor musun, güzel çocuk, yoksa ne?"

"Güzel çocuk mu?" Sesi gerçekten kırgın geliyor. "Güzel olan Miles."

Arkamdaki mavi gözlü, siyah saçlı, yontulmuş tanrıya bir bakış fırlatıyorum. Bir kaşımı kaldırıyorum. O da kaşını kaldırıyor.

Yere serdiği battaniyenin üzerine oturuyorum ve Sawyer yanıma uzanıyor.

"Uzan," diyor.

Dişlerimi sıkıyorum. Ona itaat ettiğime inanmasını istiyorum ama bunu yapmak bana acı veriyor. Sertçe uzanıyorum. Yatar yatmaz bir kolunu bana doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Vücuduna tamamen yerleşene kadar beni çekiyor. Başını boynumun arkasına gömüyor.

"Miles'in şampuanını mı

kullandın?" Kaşlarımı çattım.

"Evet mi?"

İnliyor ve arkamda sertleştiğini hissediyorum.

"Tanrım," kaçmak için kıvranıyorum. O sadece beni daha sıkı çekiyor.

"Hiçbir şey yapmayacağım," diyor. "Gelmene izin vermemek için kendime güvenemem ve buna izin veremeyiz."

Sawyer beni tamamen kendine çektiğinde rahatlıyor. Ev sessizlikle doldu.

Diğer adamları düşünüyorum. Ne kadar yakındalar? Arabayı takip edebildiler mi? Eğer öyleyse, karanlıkta bizi bulmaları ne kadar sürer?

Sawyer arkamdan gürlüyor, "Ben sana ne yaptı?"

Hemen sertleşirdim. Ben sonunda pes edene kadar sızlanır ve şikayet ederdi. Zaten çabucak boşalır, sonra yuvarlanır ve uykuya dalardı. Rızam yokmuş gibi değil. Sadece bu konuda iğrenç hissediyorum. Ve Sawyer'ın bu kadar kişisel bir şeyi kurcalıyor olması beni korkutuyor.

"Hiçbir şey," diyorum. "Uyumaya çalışıyorum."

"Bunny..." Sawyer'ın sesi sırtımda gümbürdüyor. "Yalan söylediğini biliyorum."

"Ben değilim!" Gözlerimi kapatıyorum.

Sawyer beni kendine doğru daha sıkı çekiyor. "O zaman bana neden paniklediğini söyle.

Onu öldürmem mi gerekiyor?"

Tanrım! Yüzümü battaniyeye döndüm. "Bu işin peşini bırak, tamam mı Sawyer? Rahat bırak. *Beni* rahat bırak."

Sawyer hırılıyor. Orada kaskatı uzanmış, daha fazla dövüşmesini bekliyordum. Beni daha fazla zorlamasını. Ama yapmadı. Öylece yatıyoruz, sessiz binada kollarını bana dolamış. Hafifçe gevšemem bile uzun zaman alıyor ve onun nefeslerinin kesilmesi daha da uzun sürüyor.

Düşüncelerim çocukların bizi avlamasından kaçışımıza ve bu geceki konuşmamıza sıçırıyor. Sawyer daha fazla açılıyor. Daha rahat olmaya başladı. Ama aynı zamanda benim hayatımı da araştırmak istiyor ve bu beni çok korkutuyor. İçimden bir ses bir şekilde sırlarımı nasıl ortaya çıkaracağını bulacağını söylüyor.

İnsanlarla yakınlaşmam. Yaklaşmam işte.

Fazla zamanım olmadığını biliyorum ama erkenden kaçmaya da çalışmam.

Ne kadar süre bekleyebilirim?

CHAPTER 35

SAWYER

T Sigara dumanı kokusu -eski ve yeni- burnuma doluyor. Annem mutfakta gülerken odaklanmayı seçtiğim tek şey bu. Az önce yeni bir tane yaktı. Bir hata yaptım, bir rutini çok uzun süre takip ettim ve o da beni ele geçirdi.

Müşterisine söylediği şeyi duymazdan geliyorum ve önümdeki yıpranmış halıya odaklanıyorum. Üzerine bir şey dökülmüş. Koyu, yapışkan ve eski kirlerle kaplı. Belki de yemektir?

"Sawyer!"

Annemin sert sesiyle sıçradım. Kahretsin. Kanepede yanıma oturmaya geldiğini fark . Üzerindeki alkol kokusunu alabiliyorum.

"Sawyer, dikkatini ver. Jerald'a selam söyle dedim."

Kanepedeki adama bakmıyorum bile. Bakmadan biliyorum ki o da annemin eve getirdiği tüm erkekler gibi çirkin ve aç. Bana oyun oynattığı tüm erkekler gibi.

"Hey," dedim.

Annem sırtımı ovuyor ve John'la konuşmaya devam ediyor. Bakışlarımı tekrar halıya yöneltiyorum. O lekeyi ben mi yaptım? Muhtemelen. Annem benim yaptığımı söylediler. Ama ne olabilir ki? Her yemeği buradan uzakta yemeye çalışıyorum. Burada yakalanmaktan korkuyorum.

Bugün güçsüzdüm. Raisin Bran'i yolun kenarında ölü buldum ve üst üste üçüncü gece eve geldim. Annemin ona ne olduğunu bilip bilmediğini görmek istedim. Onu yine gizlice içeri soktuğum için mi öldürdüğünü görmek için.

"Sawyer," dedi annem yine.

Atlıyorum. Belki de leke çikolatalı sttr. Ona benziyor. Ama bir dokusu var.

"Bay Jerald sizinle oyun oynamaya geldi."

sıkıyorum gözlerimi kapatıyorum. biliyorum Jerry. Dehşet yuvarlanıyor iimden .

Elma püresi mi? Belki de elma presidir.

Omzuma ağır bir el inince sıçrıyorum. Anında kolum kaçınmaya başladı. Annem böcekler olduğunu söyledi ve geceleri burada uyurken beni ısırđıklarından eminim.

"Sawyer, Jerry tekniğinin berbat olduğunu söyledi. Sana nasıl doğru yapılacağını oğreteceğim."

Kolumdaki böcekleri kaşıdım. Hayır, elma püresi olsaydı, Raisin Bran onu yemeye çalışırdı. Yemeğe takıntılıydı. Jerry'nin kemerinin çözüldüğünü duyduğumda tamamen kendimden geçtim. Muhtemelen eski sigara kldr.

Acaba Bayan Jenny'nin kaşıntı önleyici kremi var mıdır? Belki bana lekenin ne olduğunu söyleyebilir.

CHAPTER 36

RYDER

I Kamyonun izini çabucak bulduk. Sawyer'ın eski uğrak yerlerinden birinde. Kendi kamyonetimi yanına park ettim ve avlanırken yaşadığım o tanıdık heyecanı hissettim.

İnsanlar. Tek fikirli odaklanma içimi yakıyor ve yaşadığımı hissediyorum.

"Sence yürüyerek mi kaçtı?" Miles soruyor. Evden ayrıldığımdan beri bana söylediği ilk şey bu. Kızgın ama bununla başa çıkmak zorunda kalacak. Ben ailemizi koruyorum.

Etrafımızdaki her detaya bakıyorum. Artık hava tamamen kararmıştı. Sawyer kamyoneti kasabanın kenarında, kırlara doğru bıraktı.

Açıkçası onu buraya getirmesine çok şaşırdım. Ve biraz da kızgınım. Sawyer kendini kaybetmek üzereyken hep buraya gelir. Bana ne yaptığını asla söylemez, ama biraz daha az kırılmış olarak ve neredeyse her zaman dışarıda tutmasını sağladığım bir tür kirli hayvanla geri döner.

Omuz silktim. "Gidip karavana bir şey görüp görmediklerini soracağım." Komşularla konuştuktan sonra, benzini biten arkadaşlarımın bir saat kadar önce kırlara doğru yürüdüklerini görmüşler.

Artık benden saklanamaz. Cebimden el dezenfektanını çıkarıp elime biraz sıkıyorum.

Miles, "Sawyer telefonunu kapatmış," diye mırıldandı. Ona bakıyorum. Kızgındı.

"Ne yani, senden gerçekten kaçmasından mı korkuyorsun?" diye sordum.

"Kuralları çiğnedi," diye Miles. "Açık bırakması gerekiyordu."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Ayrıca hedeflerini öldürmesi gerekiyor, onları becerip evcil hayvan olarak saklaması değil."

Miles cebinden ısı çıkarır ve etrafı tarar. Sessizdi. "Devam edelim."

Bu sadece bir zaman meselesi olacak. Dünyamız etrafımızda parçalanıyor, ama ben onu tekrar bir araya getireceğim. Kızdan kurtulacağız ve sonra da bu davadan kurtulacağız. Kurtulmak zorundayız.

Başka kimseyi kaybetmeyeceğim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 37

CALI

Sawyer yanımda sertleşiyor. Nefes alış veriş ağırlaşıyor. Gözlerimi açıyorum ama hiçbir şey söylemiyor. Sadece biraz inliyor.

Hay sikeyim. Rüya görüyor.

Tutuşundan kurtulmaya çalışıyorum, ama beni daha sert bir şekilde , beni göğsüne bastırıyor. Sert aletinın sırtıma bastırıldığını hissediyorum.

"Sawyer," diye alıyorum.

Orada donmuş bir şekilde yatıyor. Nefes almakta zorlanıyorum ve onun tutuşu acıtıyor.

Onu uyandırayım mı? Birini rüyasından uyandırmaman gerektiğini biliyorum.

Tekrar inliyor ve daha sert sıkıyor. Lanet olsun, bu acıtıyor.

"Sawyer!" Bağırıyorum ve kollarını tırmalıyorum. Tutuşu biraz gevşiyor ve ben de kaçacak kadar çırpınıyorum. Oturuyor, ağır ağır nefes alıyor.

Bakışları üzerimde gezinirken donup kalıyorum. Şu anki gibi görünmüyor. Karanlık gözlerinin önünde ve ortasında ve vahşi görünüyor. Hareket etmeye korkuyorum.

Odanın diğer tarafından derinden gelen bir ses "Sawyer!" diye bağırır.

Çığlık atıyorum ve sesin geldiği yöne doğru dönüyorum. Mutfakta iki gölge belirdi.

Sawyer ayağa fırlıyor ve kendini önüme atıyor. "Siktir git, belki seni öldürmem." Elinde bir bıçak parladı. Ne zamandan beri bıçağı var?

"Sawyer, benim."

Bu.. Miles mı? Sikeyim. Beni buldular.

Dönüyorum ve ön kapıya doğru koşuyorum. Yerde çizmeler ve ağır ayak sesleri var. Kapıya ulaştığımda kolu çekiyorum ama sıkışmış. Hemen planlarımı değiştirip merdivene doğru atılıyorum. Bir el beni yakalamak için uzanıyor. Eğildim ve güçlü parmaklar topuzumu yırttı.

Acı kafa derimi yakarken haykırıyorum.

El beni bıraktı.

"Cali, kaçma." Ben Miles.

Basamakları tırmanıyorum. Ayak sesleri beni takip ediyor. Ev inliyor. Üst kısım bir koridora açılıyor ve ben sıçrayarak duruyorum. Zemin çürümüş.

Güçlü kollar belime dolanıyor ve beni geri çekiyor. Merdiven boşluğuna doğru itiliyorum ve hemen hindistan cevizi kokusu alıyorum.

"Tanrım, Cali! Kendini öldürtebilirsin." Yakışıklı yüzü endişeli görünüyor.

Hayal kırıklığı içinde çılgılık atıyorum ve onu itiyorum. Beni tekrar yakaladı. Miles gitmeme izin vermiyor. Sadece sert vücudunu benimkine yaklaştırıyor.

Miles dudaklarını kulağıma dayadı. "Tanrım, şu anda seni becerebilirim. Benimle çok lezzetli dövüşüyorsun."

Ürperiyorum. Bana sahiplenici bir şekilde bastırması içimi bir zevk ürpertisiyle dolduruyor. Bende çok yanlış bir şeyler var.

Alt kattan öfkeli sesler geliyor. Miles iç geçiriyor ve beni omzuna atıyor.

"Beni yere bırak!" Sırtına vuruyorum. Dünya tekrar dönüyor ve elimi sıkıca tutarak beni oturma odasına bırakıyor.

Sawyer Ryder'ın suratında. İkisi de burun buruna ve nefes nefese.

"Bu benim oyunum," diye Sawyer.

Ryder beni aşağıda yakaladı. Elini hareket ettiriyor ve zaman yavaşlıyor. Ryder elini bana doğrultacak şekilde kaldırıyor. Bir silah tutuyor.

Ağır çekimde Sawyer aramıza girmek için hamle yapıyor ve Miles beni arkasından çekiyor.

"Tanrım!" Ağır darbelerin sesi duyuluyor ve metal bir şey yere çarpıyor.

Miles'tan uzaklaşmaya çalışarak sıçradım. Tam bir savaş ya da kaç duygusu beni vuruyor ve tek görebildiğim Miles'in gömleğinin arkası oluyor.

Bana silah doğrulttu. Kaçmam lazım. lazım.

Çırpınıyorum, tekmeliyorum ve pençeliyorum, dünyam bulanıklaşıyor. Bağışmalar var ama ne olduğunu anlayamıyorum. Hayatım için savaşıyorum. Gittikçe daha fazla kapana kısılmış hissediyorum.

"Cali!"

Göz

kırpyo

rum.

Adım tekrar bağırıldı. Miles'in tam yüzüne odaklanıyorum. "Cali, sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Tekrar göz kırpyorum. Kapana kısılmış gibi hissediyorum. Göğsüm ağrıyor. Ryder az önce beni vurmaya çalıştı!

Etrafıma bakındım. Miles beni duvara yapıştırdı. Nefesim o kadar ağır ki tam nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Tekrar etrafıma bakıyorum.

"Cali." Miles yeşil gözleriyle tekrar bakışlarımı yakalıyor. "Sana zarar vermeyecek. Buna izin vermeyeceğim."

Diğer iki adamın hâlâ kavga ettiğini duyuyorum. Kendimi geri çekmeye çalışıyorum ama Miles izin vermiyor. "Bir dakika içinde dışarı çıkacağız Cali. Sadece benim için birkaç nefes almanı istiyorum."

Yapabilirmişim gibi hissetmiyorum. Bana çok yaklaştı. "Bırak beni," diye nefes nefese kaldım.

Ryder'in derin sesi homurdanıyor. "Oyunu çok ileri götürdün. Ben devreye giriyorum."

Miles omzunun üzerinden geriye bakar. "Keser misin lan şunu? Onu öldüremezsın."

Miles diğer iki adamı görebileceğim kadar yana kayıyor. Sawyer bağırıyor, "Yani tüm puanları alamayacak ve o zaman halledeceğiz! Hiçbir şey çok ileri gitmedi."

İkisi de nefes nefese, saçları ve kıyafetleri darmadağın. Birbirleriyle yuvarlanmış gibi görünüyorlar ve havayı toz ve naftalin kokusu dolduruyor.

"Cali benim hedefim," diyor Sawyer nefes nefese. "Sıra sana geldiğinde benim seninkileri değiştiremeyeceğim gibi sen de benim kurallarımı değiştiremezsin. Sen kendi hedeflerini becermemeye karar verdin diye ben de kendi hedeflerimle istediğimi yapamayacağım anlamına gelmez."

İçim daralıyor. Lanet olsun.

Hareket etmeye çalışıyorum ama Miles yine bana doğru eğiliyor ve alçak sesle fısıldıyor: "Sakin ol Cali. Yardım etmeye çalışıyor."

"Sawyer," diye homurdanır Ryder. "Mahkemede bekleyen bir cinayet devam var. Polisler onu ya da DNA'sını evimizde bulursa ne olacak? Bunu hiç düşündün mü?"

Sawyer hiçbir şey söylemiyor.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Siz de gideceksiniz. Ölüm için olmasa bile hayatım için gideceğim Sawyer. Bunu mu istiyorsun?"

"Hayır! Öyleyse gidiyoruz."

"Bir tutsakla mı?" Ryder Sawyer'ın üzerinden gözlerimin içine bakıyor.

"Olay çıkarmadan bir yere gidecek gibi görünmüyor, Sawyer."

Kaskatı kesildim.

Sawyer bana baktı. Sonra Ryder'a döndü. "O benim." Oda ölüm sessizliğine büründü. Miles beni biraz daha sıkı kavradı.

"Bu sorundan kurtulmanız gerekiyor ve bunun bir an önce olması gerekiyor." Ryder Sawyer'ı işaret ediyor. "Avin kurallarına saygı duyuyorum ama onun çözülmesine ihtiyacım var. Şu anda başımızda çok fazla şey var."

Ryder döner ve evi terk eder.

Sawyer hareketsiz duruyor, Ryder'ın arkasından bakıyor.

Miles geri çekilip elini uzatıyor. O kadar sessiz söylüyor ki kulaklarımdaki çınlamadan neredeyse duymuyorum, "Hadi, küçük gölge. Seni eve götürelim."

CHAPTER 38

CALI

I Sawyer ve Miles'la birlikte kamyonetle eve dönüyorduk. Yol boyunca tek düşünebildiğim bir içkiye ne kadar ihtiyacım olduğuydu. Şarap, tekila, viski, hatta bira. Şu anda hissetmek istemediğim her türlü şeyi hissediyorum. Özellikle de panik. Sawyer beni kendisinin olarak işaretledi ama onu sıkıldım anda beni öldürecekmiş gibi davranıyor. Miles iyi adam devam ediyor, ve Ryder açıkça beni öldürmek istiyor. için bir sorumluluğum var.

Dönüp pencereden dışarı bakıyorum. Hâlâ gecenin bir yarısı ama kendimi o kadar gergin hissediyorum ki yorgunluğun yanından bile geçmiyorum.

Geri döndüğümüzde Miles beni tutmadı. Eve doğru yürürken bana seçme şansı veriyor. Ben de kavga etmeden içeri girdim. Başka ne seçeneğim vardı ki? Açıkça görülüyor ki, kaçmak benim için işe yaramayacak.

Olduğumdan daha akıllıca çalışmalıyım. Oyunu çözmem lazım. İçeri girdiğimizde kabaca "Ryder nerede?" diye sordum.

"Muhtemelen çoktan duşa girmiştir." Miles buzdolabına gider ve yiyecekleri çıkarmaya başlar.

Lanet olsun, açlıktan ölüyorum. Ve titriyorum. Sawyer beni izliyor. "Krep yapacağım."

"Hayır, dostum," diye inliyor Miles. "Tam bir felaket yaratıyorsun ve şu anda bununla başa çıkamam."

Mutfak adasına oturuyorum ve Sawyer bana göz kırpmıyor. Bu beni duraksattı. Işıktaki gözünün şiş ve kırmızı olduğunu görebiliyorum. Ryder onu yakalamış olmalı. Yine de hiçbir şey olmamış gibi davranıyor.

"Sadece acıkmışsın." Sawyer bir şeyler aldı. "Bunny, gel yardım et."

Robot gibi ayakta duruyorum. Kıpırdamadan oturup paniğin tenimde izin vermekten daha iyi. Sawyer dolaptan bir kutu karışım alıyor. "Kaseler adanın altında."

Onları almak için eğildim. Yukarı çıktığımda Sawyer pembe fırfırlı bir önlük giyyordu.

Göz kırpıyorum. Beklediğim tahmin edilemez katile o kadar zıt ki beni şaşırtıyor.

Sawyer bana baktı. "Güzel, onları bulmuşsun."

"Sawyer," diye soruyor Miles, "boynundaki de ne?"

Sanki yanlış bir şey yapmışım gibi aniden keskinleşen ses tonuyla sığıyorum. Sawyer gülüyor. "Yakam."

Miles bir kaşını kaldırıp beni içeri alıyor. Ona belirsizlikle bakıyorum. Sawyer'a bağırmasını bekliyorum ama bağırıyor. Sadece başını sallıyor. "Seksi görünüyor."

Sifonu çektim.

Yemeği yapmaya koyulduk. Hepimiz erkek arkadaşları beni öldürmeye çalışmamış gibi davranıyoruz. Sanki daha sonra beni öldürmek için planları yokmuş gibi.

Miles karıştırmam için bana bir çatal uzatıyor ve küçük bir gülümseme veriyor. Boğazımda bir yumru oluşuyor ve her şeye rağmen hayatımın geri kalanının akıp gitmesini ve buradaki sahnenin gerçek olmasını diliyorum.

Sawyer ilk birkaç krepı yakar. Miles ona bağırıyor ve bu Sawyer'ı daha da cesaretlendiriyor. Mutfağı dağıtıyor ama krepler çıktıkça bize yediriyor. Vermeden önce bolca şurupla ıslatıyor ve tadı muhteşem oluyor.

Yemek yerken Miles daha da sessizleşiyor. Sawyer'ın dikkatle onu izlediğini görüyorum. Ben de ona bakıyorum. Kendi içine çekiliyor gibi görünüyor.

"Yanında mimoza var mı?" Mırıldanıyorum.

"Alkol yok." Sawyer bana bir krep daha uzatıyor, ben de inleyerek tabağıı geri itiyorum.

"Tanrım, Cali, bana dönek olduğunu söylememiştin." Sawyer elindeki spatulayla bana işaret etti. "Biraz daha ye, ihtiyacın var."

"Bir tane daha kaldıramam, tılandım."

Sawyer sırtıyor.

Ona ters ters baktım. "Büyü artık."

"Oh, henüz doldurulmuş hissetmedin." Kaşlarını oynatıyor ve mavi gözleri parlıyor. "Değil mi Miley?"

Miles kafasını bile kaldırmıyor.

Sawyer Miles'a bakar. "Doldurulmuş demişken, bana henüz teşekkür etmedin Miley."

Kaskatı kesildim. Belli ki Miles'ın canını sıkan bir şey var ve gerçekten onunla yine kavga mı edecek?

Miles Sawyer'a ters ters bakar. "Ne için?"

Sawyer'ın bakışı kararır. "Tavrını yeniden düşünmek ister misin, yavru?"

Miles'ın sinirlenmesini bekliyorum ama onun yerine yeşil gözleri parlıyor. Nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor.

"Neydi o?" Sawyer eğildi.

"Yap. Beni." Miles öyle diyor ama gözlerinde yeniden canlanan bir yaşam belirtisi görüyorum.

Sawyer adanın etrafında döner ve Miles'ın boynuna sarılır. "Bana dizlerinin üzerinde teşekkür etmeye ne dersin, tatlı çocuk?" Miles'ı taburesinden çekip aşağı iter.

Tam önümdeler. Taburemde biraz geri çekiliyorum ama hareket etmeye zahmet etmiyorum.

"Sikim hala Cali'nin amıyla kaplı. Onu üzerimden temizle, yavrum." Miles'ı boynundan tutup geri itti. "Şimdi."

Sıcaklık içime doluyor ve klitorisim zonkluyor.

Miles'ın gözleri acıkır. Sawyer önlüğünü yırtıp pantolonunu indirir ve sertleşmiş siki serbest kalır. Miles onu hemen ağzına alır ve yanaklarını çukurlaştırır. Sawyer inliyor.

Miles aşağı yukarı sallanıyor, sonra Sawyer'ın boynunu yalıyor, inliyor.

"İşte iyi bir çocuk. İşte bana böyle teşekkür edilir." Sawyer parmaklarını Miles'ın saçlarında, sonra da yüzünde gezdirir.

Sawyer aniden elini kaldırır ve Miles'ın yüzüne vurur.

İçimdeki panikle sıçradım. Ama Miles iri bedenini Sawyer'ı geri itmek için kullanmıyor. Onun yerine inliyor ve gözleri geri kaçıyor.

Sawyer sert bir kıkırdama çıkarır. "Bir dahaki sefere beni küstahlaştıracak mısın, evlat?"

Miles elinden geldiğince başını sallar ve Sawyer'ı emmeye devam eder. Sawyer sırtıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm. Şimdi o güzel ağzını kullanmama izin ver." Miles'ın kafasını kavrar ve ağzına girip çıkarak işi devralır. Miles öğürüyor ve gözyaşları yüzünden süzülüyor ama gözlerini Sawyer'dan ayırmıyor. Onları izlemek beni azdırıyor.

"Siktir, yavrum. Beni şimdiden boşaltacaksın." Sawyer sertleşir ve inler, Miles'a son bir kez daha vurur ve durur.

Sawyer Miles'ın boğazına boşalırken şehvet içimi dolduruyor. O boşalırken birbirlerini izliyorlar, zevk her ikisinin de yüzünü dolduruyor.

Ellerimi sıkıyorum. Sikeyim. Amımdan sular damlıyor.

Sawyer elini Miles'ın çekerek gözyaşlarını siler. "Aferin oğlum. Aferin oğluma."

İkisi de bir dakika boyunca oldukları yerde kalırlar. Sonra Sawyer elini Miles'ın boğazına, çenesinin hemen altına sarar ve onu ayağa kaldırır.

Klitorisimdeki darbenin bir kısmını hafifletmek için yer değiştiriyorum. İki adam da orada olduğumu unutmuş gibi bana bakıyor.

Sawyer bana küçük bir gülümseme veriyor. "Miles, neden ona etrafı göstermiyorsun? Ben duş alacağım."

Miles başını sallar ve Sawyer gider. İkisi arasında ne oldu bilmiyorum ama ilk kez bu kadar iyi anlaştıklarını görüyorum.

Ve garip bir yanımdan hoşlanıyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 39

MILES

I Cali'ye evi gezdiriyorum. Üst katın çoğunu zaten görmüştü, ama ona ofisi tekrar gösterdim, sonra onu alt kata indirdim. Onun Kocaman kanepeyi, televizyonu ve oyun sistemini görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Ayrıca bir bardo ve langırt masası ve tabii ki derme çatma hücremiz de var. İnsanları buraya getirmeye niyetimiz yoktu ama Ryder her zaman aşırı hazırlıklıdır. Seks odasını . Henüz buna hazır olduğundan emin değilim.

Cali elini bardo masasında gezdiriyor. "Siz parayı nereden kazanıyorsunuz?" Hâlâ Sawyer'ın ona verdiği kıyafetleri giyiyor, saçları dağınık ve gözleri uykudan ağırlaşmış. Çok güzel görünüyor.

Onu Sawyer'ın eşyalarıyla kaplı görünce kıskançlık kıvılcımı arıyorum. Ama gelmedi.

"Ryder borsada oynuyor. Aslında bu işte gerçekten iyi. O bizim şeker babamız, diyebiliriz."

Cali bana inanmadığını eden bir bakış fırlattı.

Kıkırdıyorum. "Ryder mafyaya ya da senin düşündüğün başka bir şeye bulaşmayacak kadar akıllı. Çok fazla kural, çok fazla risk var. Hadi, film izleyelim."

Elini tutuyorum. Benimkinde çok küçük ve yumuşak. Bir kez olsun benden uzaklaşmıyor ve bu da kolumdan aletime doğru zevk fişkırıyor. Muhtemelen yorgun olduğu içindir ama yine de.

Onu yanımdaki kanepeye oturttum. "Hangi filmleri seversin?"

Bir esnemeyi tutmaya çalışıyor. "Bilmiyorum. Ne seversin? Slasher filmleri mi?"

Ona bakıyorum. Küçük, arsız bir sırıtış atıyor.

Başımı salladım. "Dayak yemek istemiyorsan bana küstahlık etme gölge."

Bir aksiyon filmi seçip oynatıyorum. Cali yine esniyor.

"Buraya gel." yere bir yastık attım. "Otur." Kafası karışmış görünüyor.

"Otur. Saçını yapacağım."

Bir dakika boyunca Cali kararsız görünüyor. Sonra yavaşça önümde yere çöküyor. Bu küçük güven işareti içime, bu sefer göğsüme doğru bir zevk şimşegi daha fırlatıyor. Bunu hak etmiyorum ama o yine de veriyor. Hay sikeyim.

Boğazımı temizliyorum ve kumandayı alıp kanepenin hemen arkasındaki sehpanın üzerine koyuyorum. Her iki ayağımı da onun iki yanına koyarak saçlarını dağınık topuzundan çekiyorum. Birkaç deneme gerekiyor ama elimden geldiğince nazikçe yapıyorum.

Ben saçlarını tararken bir süre filmi izliyoruz. Ya da o izliyor. Saçlarına bakıyorum ve düşüncelerimde kayboluyorum.

Ryder için çok kötü hissediyorum. Bu onun ilk günü ve her şey yanlış. Sawyer'ın onu kontrol edeceğini biliyordum. Duşuna bir yığın krep getirmişti.

Cali'nin yumuşak sesi beni düşüncelerimden koparıyor. "Ee... sizin olayınız nedir?"

"Ne demek istiyorsun?" Parmaklarımla kafa derisine masaj yapıyorum. Titriyor, sonra titremiyormuş gibi yapıyor.

"Mesela... Sawyer bir Dom mu?" "O bir anahtar," diyorum.

Bir dakika sessiz kaldı. "Ve sen bir denizaltı mısın?"

Kıkırdıyorum. "Ben bir değiş tokuşçuyum, bebeğim. Gerçi çoğunlukla erkeklere hizmet ediyorum." "Neden?"

Saçından bir tutam alıp örüyorum. Neden? Bilmiyorum. Bu şekilde seviyorum. Aklımdaki kaosu yatıştırıyor.

Boğazımı temizliyorum, "Ben hep . Neden boyun eğmeyi seviyorsun?" Sertleşiyor. "Bilmiyorum."

Bir tutam saç daha tutuyorum. "Cali, yatak odasından bahsediyorum, zihninden değil. Ama istersen bunun hakkında da konuşabiliriz."

"Yapmamayı tercih ederim," diyor.

Sessizce saçlarıyla oynuyorum. Film oynuyor. "Ryder da bir anahtar mı?" diye soruyor.

Onun otoriter, kontrolcü kıçının bizden birine boyun eğdiğini düşünmek beni güldürüyor. "Hayır, bebeğim, o tamamen üstte."

"Eğer Sawyer bir , neden geldikten sonra... bilirsin işte." "İyiliğe karşılık vermek için mi?"

Vites değiştiriyor.

Saçındaki farklı sarı tonlarına odaklanarak üç parçayı birbirine örüyorum. "Sawyer kafa vermiyor."

"Neden?"

Kaskatı kesildim. "Bu benim anlatacağım bir hikâye değil gölge."

Zorlamaya devam etmesini bekliyorum ama o sadece başını sallıyor ve filmi izlemeye devam ediyor. Parlak renkler yanıp sönüyor ve görüntüler ekranda hareket ediyor ama ben hiç dikkat etmiyorum. Parmaklarımı saçlarında gezdirirken vücudum gevşiyor. O da öyle. Başını birkaç kez öne eğiyor.

"Miles?" Cali usulca sorar.

"Öyle mi?"

"Bana ne olacak?"

Çenemi sıkıyorum. Onun güvende kalacağı tek senaryo benimle olması. Yakınımda, gölgem olarak. Bu noktada onun için en güvenli şey bu.

Bir de onu bırakmak istemiyorum. Çok cesur, güçlü ve ilgi çekici. Ne zaman odaya girse, ona doğru çekiliyorum. Ona dokunmak istiyorum. Onu hissetmek. Onu iyi hissettirmek. Beni mutlu hissettiriyor ve nedenini bilmiyorum.

Ama bunu ona söyleyemem. Şimdi olmaz. Onu güvende tutmaya çalışmak hakkında onunla konuşamam bile... Doğru zaman değil. Bu konuda bana karşı çıkacağını biliyorum. Mantıklı düşünemeyecek kadar korkuyor.

"Miles?"

İç çektim. "Şu anda bu konu hakkında konuşmayalım." Vücudu sertleşiyor.

"Lütfen, Cali. Daha sonra konuşabiliriz. Geç oldu, biraz uyuyalım."

Televizyona bakmaya devam ediyor. Onu yukarı çekip yanıma yatırıyorum. Bir kaskatı kesiliyor, sonra gevşiyor. Yanına sokuluyorum ve kendimi iyi hissediyorum. Sawyer ve kendi doğal kokusunun karışımı gibi kokuyor.

Ve kendimi huzurlu hissediyorum. Sanki onun burada olması eksik olan bir şeyi tamamlıyor.

Ve onun gitmesine izin vereceğimi hiç sanmıyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 40

MILES

"Mom! Takım elbisem nerede?" Masanın üzerindeki bir yığın kâğıdı karıştırıyorum. Balo eşim her an burada olabilir ama annem kirayı ödemedi. Kavalym amigo kızlardan biri.

Birinci .

Hay sikeyim. Annemin çek defteri buradaydı. Nerede o? Masadan bir yığın kâğıt daha aldım. Burada yeri olmayan her şeyi atıyor... ki bu her şey.

"Ne?" Annem yukarıdan bağılıyor.

"Takım elbisem!" Kahretsin, burada da yok. Yığının üzerinde bir hamam böceği sıçırıyor ve öfke dolduruyor. Kâğıtları yere fırlatıyorum. Bu konuda geç kalamayız. Zaten bir kez tahliye konusunda uyarıldık. Annemin şimdiki erkek arkadaşının kartıyla dolaşmasına izin verdiğini düşünürsek, hesaba koyduğum miktarın yeterli olduğundan bile emin değilim.

Merdivenlerden ayak sesleri geliyor. Döndüm. Annem sigara içiyor, gözlerinin altında koyu halkalar var. "Son kontrol ettiğimde takım elbisen odandaydı."

Gözlerimi kıstırıp kapatıyorum. Yeni değil. Muhtemelen üç farklı kişiye aitti ama aylardır biriktiriyordum. Erkek arkadaşının çalacağını düşünmemiştim. Neredeyse hiç değeri yok.

Çenemi sıkıyorum. Geç kalacağım. Ve dışarı atılacağız. Yine. Şehirde bizi duymamış ya da bir yerden kovmamış ev sahibi neredeyse yok.

"Anne. Çek defteri nerede?"

Bir nefes daha çekiyor. "Masada değil mi?"

"Hayır, masada değil!" Patladım. "Neden onu özel bir yerde tutmuyorsun? Bu ev darmadağınık ve yardım etmeye çalışan tek kişi benim!"

"Vinny yardım ediyor!" diye hurlıyor.

Öfke görüşümü kaplıyor. "Vinny yardım etmiyor!" Yüzüne bakıyorum, onun seviyesine iniyorum ve bağıriyorum, "Senin paranı çalıyor anne! Paranı çalıp seni dövüyor ve sen ne yapıyorsun? Bunun için ona teşekkür ediyorsun!"

Annem bana bir şeyler bağırırken bile benden uzaklaşıyor.

Anında geri adım atıyorum. Midem bulanıyor ve dünya yavaşlıyor. Bu tam olarak babama attığı bakıştı.

Başka birinin yüzüne asla bakmayacağıma yemin ettiğim bakış. Geri çekildim. "Anne... Özür dilerim."

Bağırmaya devam ediyor.

"Ben..." kalbim hızla çarpıyor. "Çek defterini bulacağım. Onu bulacağım ve her şey yoluna girecek."

Masaya çarptım.

Ben de tıpkı onun gibiyim. Asla farklı olmayacağım. Asla onun gibi olmayacağıma yemin etmişim ama tıpkı onun gibiyim.

CHAPTER 41

MILES

İrkilerek uyanır, zor nefes alır. Yüksek sesler odayı doldurur. Bir kadın - Cali uzanıyor. Gerçekliğe geri döndüm. Cali doğrulmaya başladı. "Neler oluyor?"

Tamamen doğruldum. Sadece bir rüyaydı. Sadece bir rüya. Bunun annemi canlı olarak son görüşüm olacağının farkında değildim. Son zamanlarda bu rüyayı daha çok görmeye başladım. Tekrar öldürme vakti geldi. Ne zaman kötü niyetli bir pisliği yeryüzünden silsem, rüyalar yine yok oluyor.

Bir patlama sesi odayı dolduruyor. Kahretsin, televizyon hala açık. Kumanda nerede?

Doğru, şifonyerin üstünde.

Onu almak için Cali'ye uzandım.

Ellerini yüzünün önüne atarak şiddetle geri çekiliyor. Donup kaldım.

Cali geri çekiliyor ve ellerinin arkasından bana bakıyor.

Buz midemi dolduruyor. Ona vuracağımı düşünmüş gibi davranıyor. Ona vuracağımı mı düşündü? Suçluluk duygusu hemen içime doluyor, onu öfke takip ediyor.

"Cali..." Yutkunuyorum, sonra . "Biri sana vuruyor mu?"

Biraz daha geri çekiliyor. "Özür dilerim. Özür dilerim! Ben... istemeden oldu... özür dilerim." Gözleri odanın içinde kaçacak bir yer ararken çenemi sıkıyorum.

Sesim karanlık çıkıyor, "Neden ikinci kez böyle irkildiğini söylemek ister misin?"

Cali'nin nabzının boğazında attığını görebiliyorum. Daha dik oturuyor. Bir bahane bulmak için çabalıyor gibi görünüyor. "Belki de sadece senden korkuyorumdur," diyor.

Bu sözler karnıma bir yumruk gibi indi. Yutkunuyorum. Öfke de aynı hızla içeri giriyor. Hayır, sadece örtbas etmeye çalışıyor.

Gözlerimi kısıtım ve homurdandım, "Yanımda uyumaktan pek korkmuyor gibiydin."

Cali'nin gözleri tekrar uzaklaşır. "Evet...şey! Yorulmuştum! Bu beni kaçırdığın gerçeğini ortadan kaldırmaz!"

Benden ilk kez ürkütüğünü hatırlıyorum. Bunu görmezden gelmişim çünkü bu yüzden benden korkabileceğini düşünmüştüm. Artık korkmuyor.

"Cali," sesim alçak ve uyarı dolu. "Sanırım küçük bir konuşma yapmanın zamanı geldi."

Çenesini sıkıyor. "Hayır."

Gözleri korku dolu. Kanımı kaynatıyor. Bir daha asla o bakışı görmeyeceğime yemin ettim.

Kusacak gibi hissediyorum.

"İstedğin kadar reddet," diyorum, niyetimden daha yüksek sesle. "Bana karşı dürüst olana kadar bu koltuktan kalkmayacaksın."

Cali bacaklarını yukarı çekiyor ve kollarını bacaklarına doluyor. Bana bakıyor, gözleri korkudan kocaman açılmış.

Lanet olsun, yine yaptım. Nefes alıyorum. Ellerim titriyor. Her şeyi berbat ediyorum. Neyim var benim böyle? Ben babam değilim. Ben o değilim.

Ama sen de onun gibisin. İnsanları korkutuyorsun.

"Cali," boğazımı temizliyorum ve daha yumuşak bir sesle tekrar deniyorum. "Ne tür insanları avladığımı biliyor musun?"

Ellerine bakıyor ve cevap vermiyor.

Uzanıp bana bakması için çenesini yukarı kaldırmak istiyorum ama yine irkilirse kendimle yaşayamam.

"Cali," diyorum sesimin titremesini engellemeye çalışarak. Tanrım, şu anda çok zayıf davranıyorum. Bu yüzden benden nefret etmesini istemiyorum. Boğazımı temizliyorum. "İşaretlerim karısını dövenler. Bok parçaları. Kadınları ürküten türden insanlar."

Cali'nin yutkunmasını izliyorum, narin boynu sallanıyor. Bana bakmıyor.

Bekliyorum, kalbim hızla çarpıyor.

Nefes alıyor ve bakışları yukarıya yöneliyor.

Gözlerindeki korkuyu görmekten korktuğum için bakışlarımı kaçırıyorum. Tam olarak anlamasına ihtiyacım var. Derin bir nefes alıyorum. "Onları sefil hayatlarından koparıp ellerine bir su şişesi ve bir bıçak veriyorum. Onları kaçırmaya zorluyorum ve yakaladığımda tıpkı kadınlarına yaptıkları gibi dövüyorum."

Hayatları tükenene kadar onları yumruklarımla dövüyorum. Bunu düşünmek bile içimde bir heyecan yaratıyor. Bu da hemen ardından kendimden nefret etmeme neden oluyor.

Sen de onun gibisin ama daha güçlüsün. Daha büyük kabadayı.

"Bıçak ne olacak?" Cali fısıldayarak beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor.

Bıçak mı? Endişelendiği şey bu mu? Göz kırıyorum. "Bazen beni onunla kesmeye çalışıyorlar."

Sessizlik var. O kadar uzun süre sessiz kalıyor ki Cali'ye bakmaya cesaret edebiliyorum. Korkmuş görünmüyor.

İçimden akıp giden büyük rahatlama dalgasına engel olamıyorum. Ama korkuyor olsaydı bile, yine de yapacağım bir sonraki şeyi yapardım. Yine de onun korkmaması işimi kolaylaştırıyor.

Öne doğru eğildim. "Öyleyse bana kim olduğunu söyle, yoksa kendim bulacağım. Hayatındaki herkesi gözden geçireceğim ve ne senin ne de onların benden saklayabileceği hiçbir şey kalmayacak. Ve bunu istediğini sanmıyorum."

Cali o mavi gözleriyle bana bakıyor ve "Onlara ne yapacaksın?" diye soruyor.

"Kim, gölge mi?"

"Hiçbir şey yapmayanlar mı?"

Göğsüme hastalıklı bir zafer duygusu yerleşiyor. "Demek bir şeyler yapan biri var." diye homurdandım.

Çenesini sıkar ve sessiz kalır.

"Neden benimle konuşmuyorsun?" diye soruyorum. Hayal kırıklığı içimde yuvarlanıyor. Her şeyi berbat ediyorum.

Cali bana bakıyor ve bakışlarını öfkeyle bana yöneltiyor. "Sawyer bana zayıflık göstermenin aptalca olduğunu söyledi."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Evet, bu o salak herifin söyleyeceği bir şeye benziyor.

"Sawyer bazen aptalın teki oluyor."

"Ama o haksız değil Miles," diyor kızgınlıkla. "Önümüzdeki hafta hayatta kalabilecek miyim bilmiyorum. Erkek arkadaşın yüzünden! Neden seninle konuşayım ki?"

Biraz geriye yaslanıyorum. Ona dokunmasına izin vermeyeceğim. Bunu ona söylemiştim.

Sesimi eşit tutmaya çalışıyorum, "Cali, seni öldürmesine izin vermeyeceğim."

Alay ediyor. "güzel sözler, değil mi? Ama iş başa düştüğünde, gerçekten erkek arkadaşın yerine beni mi seçeceksin?"

Dışlerimi gıcırdatıyorum. "İşler o noktaya gelmeyecek."

"Nasıl? Seçeneklerim neler Miles?" Cali'nin gözleri parlıyor. Kahretsin, bunlar gözyaşı mı?

Kalbim çatlıyor.

"Bizimle geleceksin," diyorum. "bir tehdit oluşturmuyorsan bizimle kalmana izin verecek."

"Peki ya yeterli puan almak?" Yüzünden aşağı bir damla gözyaşı süzülüyor.

Yutkunuyorum. "Ryder bizim hakkımızda bir şey söyleyeceğini *düşünse* bile peşine düşer."

"Yapmayacağım! Her şey üzerine yemin ederim." kavramak için uzandı. "Bana inanmalısın."

Donup kaldım. Bana dokunuyor. Uzanıp ona sarılmak istiyorum ama ürkeğinden korkuyorum. "Seviyorum."

"mi?" diye öfkeyle karşılık veriyor. "mi, yoksa öylesine mi söylüyorsun?"

Hay sikeyim. Titriyor. Yavaşça ona uzanıyorum.

"Dokunma bana!" diye bağırıyor.

Aradaki mesafeyi kapatıyorum ve onu kollarımla sarıyorum. Bir saniye mücadele etti. Ona daha sıkı sarılıyorum. Keşke tüm bunlardan onun için kurtulabilseydim. Ama nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Gerginlik Cali'nin bedenini terk eder ve hıçkırıklara boğulur. "Eve gitmek istiyorum. Eve gitmek ve hayatımın normale dönmesini istiyorum. Kedimi istiyorum. Yatağımı, yemeğimi ve içeceklerimi istiyorum. Lütfen Miles."

Saçlarını daha önce ördüğüm örgünün üzerinden aşağı doğru okşuyorum.

Kalbim kırılıyor. "Lütfen." Cali ağlamaya devam ediyor.

Bir yanım ona teslim olmak istiyor. Onu böyle yıkılmış görmekten nefret ediyorum. Ama o eski hayatın artık onun için asla gerçek olamayacağını biliyorum. Bizi terk edemez. Kim olduğumuzu ve ne yaptığımızı bilerek etrafta dolaşmasına izin veremeyiz.

İçimden bir ses hiçbir şey söylemeyeceğini haykırıyor. Ama ben gitmesini istemiyorum.

Gitmesine izin vermeyeceğim.

"Ben," diye fısıldıyor.

"Ne?" Eğildim.

Hıçkırıyor. "Bana vuran Ben'di."

OceanofPDF.com

CHAPTER 42

RYDER

I Ailemle birlikte yemek masasında oturuyorum. Babam masanın başına ağır bir şekilde oturur ve çatal bıçak takımını şingırdatır. Kötü bir ruh hali içinde.

Bu gece.

"Ryder, dua et," diyor.

Yutkunuyorum ama başımı eğiyorum. Belki bunu doğru yaparsam daha mutlu olur. Haftanın her günü için farklı bir dua var ve onları hatırlamak çok zor. Yumuşakça başlıyorum, "Sevgili Tanrım, affet-"

Bir çatal şingırdıyor ve ben sıçıyorum. Babam eğik başıyla bana bakıyor. Hangi kısmı yanlış söyledim?

Baştan başlıyorum. "Sevgili Tanrım, ihtiyacımız olan ve hak etmediğimiz bağışlanmayı bize ver. Bizler sefil günahkârlarız..." Gözlerimi sıkarak duayı sonuna kadar okuyorum.

İşim bittiğinde, sessizlik Yukarı baktım.

Babam bir kaşını kaldırdı. Yutkunuyorum.

"Bu yanlış dua, evlat."

Korku mideme vuruyor. Babam doğru söylemezsem Tanrının duymayacağını ve yemeğin kutsanmayacağını söylüyor. Yemek kutsanmazsa hastalanacakmışız.

Baştan başlıyorum.

"Ryder, 'merhametinle ruhumu kurtar'ı unuttun."

Midem gurulduyor. "Bana hatırlatabilir misin?"

Babamın sesi kızgın. "Deniyor musun ki? Hastalanmak mı istiyorsun? Kızgın bir tanrının ellerinde ölmek korkunç bir ölüm olur."

Doğru duayı tekrar ediyorum.

Babam başını sallar. "Bir dahaki sefere ilk seferde doğru yap." Patates püresini alır.

Yemeği bekliyorum. Açlıktan ölüyorum ama onu kızdırmak istemiyorum. Annem bana brokoliyi uzatıyor, derin derin öksürüyor. Bir süredir hastaydı.

"Ee, oğlum," diye soruyor babam. "Bugün okul nasıldı?"

Ona bakıyorum. Kızgın görünmüyor. Hiçbir şeye benzemiyor. "Güzel."

Tırnaklarımın etrafındaki deriyi koparıyorum. Lütfen benimkileri sorma. Notlar. Lütfen. Belki annem ona söylememiştir.

"Sınavın nasıl geçti?"

Ağzımın iç kısmındaki deriyi çiğniyorum. "İyi." "Kaç puan aldın?"

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Zordu."

Masa sessizliğe gömülür. "Kaç not aldığınızı sordum, zor olduğunu düşünüp düşünmediğinizi değil. Cevap ver bana."

"B," diye fısıldıyorum.

Babamın çatal bıçak takımı masaya çarpıyor ve annem irkiliyor.

"Evlat, burada büyük bir sorun görüyorum. Denemiyorsun. Elinden geleni yapmıyorsun. Sana defalarca yardım etmeye çalıştım ama işe yaramıyor." Başını sallıyor. "Yine tuvalete gitmemiz gerekecek."

"Hayır." Gerginim. "Lütfen, hayır."

"Tatlım, denedi-" Annem yardım etmeye çalışır ama babam onun yerine konuşur.

"Ya bilerek kötü bir çocuksun ya da içinde kötü bir ruh var. Annen sana Tanrı'nın yollarını öğretmek için evde eğitim veriyor ve senin kalbin katılaşmış."

Sırtım kaşınıyor. Oraya son gittiğimizde kabuk bağlamamıştı.

Babam bağırıyor, "Kaldır kıçını!"

İrkildim. Yine düş alıyorum. Sawyer'ın saklandığı ev pis, toz, kurşun boya ve asbestle kaplıydı.

Çocuklara da yıkanmaları gerektiğini söyledim ama küçük kız arkadaşlarıyla vakit geçirmek için beni omuz silktiler.

Düş normalden daha uzun sürüyor. Dışarı çıktığımda, Sawyer'ın bana vurduğu yerde yanağımın zonkladığını hissediyorum. Kadını aynamı kırdığı için yansımamı kontrol edemiyorum.

Alınan küçük şey. Bahse girerim yatakta eğlencelidir.

Hay sikeyim! Hayır, bunu düşünemem. Güçlü olan ben olmalıyım. Belki birkaç gün sonra erkekler onu sistemlerinden atarlar. Çıkarmak zorundalar. Bir kadın için hapse girmelerine izin vermeyeceğim. Ne kadar güzel olsun.

OceanofPDF.com

CHAPTER 43

SAWYER

I Duştan sonra Ryder'a kahvaltı getirdim. Takdirle homurdanıyor. Gitmek üzereydim ama uzanıp yanındaki yatağa vurdu.

"Kal," .

Donup kaldım. Kavgamız yüzünden ne kadar kızgın olduğundan emin değilim.

Ryder bakışlarını yumuşatıyor. "Son birkaç gündür tek gözüm açık uyumak zorunda kaldım. Lütfen. Kal."

İçten içe irkildim. Bunu yaşamak zorunda kalmasından nefret ediyorum. Yatağa onun yanına kayıyorum ve birkaç dakika içinde kendinden geçiyor.

Kitaplarımdan birini almak için gizlice dışarı çıkıyorum ve sonra onun yanına sokularak kitap okuyorum.

Bir ön kapının çarptığını ve kamyonetin duydum. Miles'dan bir mesaj aldım:

Cali bodrumda uyuyor. Dışarı çıkıyorum. Döndüğümde hazır ol.

Daha dik oturuyorum. Hazır olmak mı? Neden bahsediyor bu?

Cali'yi kontrol ediyorum, gerçekten de uyuyor, alt kattaki kanepeye kıvrılmış.

Orada durup ona bakıyorum. Çok yumuşak ve savunmasız görünüyor.

Ryder ve Cali arasında kaldım. Onu öylece başıboş bırakamam. Ama Ryder kalmamı istedi.

İsteksizce Ryder'ın odasına geri dönüyorum ve Cali'yi dinlemek için kapıyı aralık bırakıyorum.

Birkaç saat boyunca hiç hareket olmadı. Sonra Miles'ın döndüğünü duydum ve onu ön kapıda karşıladım.

Sadece o değil. Omzunun üzerinde bir ceset var.

"Miley!"

"Hey, Cyrus." Omuzlarını kaldırıp yanımdan geçti ve içeri yürüdü. "Bana bir iyilik yap ve bodrum kapısını aç." Ter ve sidik kokusu alıyorum. Miles'ın gözleri hayat doluydu ve yetişkin bir adamı kolaylıkla omuzladığı için seksi görünüyordu.

Heyecandan içim içime sığmıyor ve yardım etmek için öne atılıyorum. "Kendini neyin içine soktun Miley?"

"Avlanma sırası bende. Bu yüzden avlanıyorum."

Vay anasını. İçime lezzetli bir heyecan yayılıyor ve onu yakından takip ediyorum. Miles aşağı inerken arkasından kan damlıyor. Adam bayılmış olmalı çünkü mücadele etmiyor. Belli belirsiz tanıdık geliyor ama yüzünü tam olarak göremiyorum.

Miles onu hücreye götürüyor, ben de olabildiğince yakından takip ediyorum. Adamı omzunun üzerinden beton zemine atıyor.

Adamın kafası boş bir çatırtı çıkarır.

"Dostum," diye Miles'ın omzuna yumruk atıyorum. "Ne yazık, uyanık bile değil. Kim o?"

Miles tiksintiyle içeri doğru hareket eder.

Bu olayı dramatik şekilde ele alıyor. Miles kızgın. Ne kadar heyecan verici. Cesedin üzerinden geçip çömeliyorum.

"Vay, vay, ." Ayağı kalktım. Tiksinti işliyor. "Bu Ben değil mi?"

CHAPTER 44

MILES

I bodruma bakıyorum. Cali kıpırdamadı. Hücrenin kapısını kapattım. Kalın ve sese karşı biraz dayanıklı.

Daha önce buraya bir sedye getirmiştım. Sawyer, Ben'i sedyeye koyup bağlamama yardım etti. Hatta saç sakalı birbirine karışmış, sarı saçları ve sürekli somurtan ağzıyla tam bir orospu gibi görünüyordu.

Damarlarımda saf nefret dolaşıyor. Vücudum başka bir av fikriyle uğulduyor. Cebimden kokulu tuzları çıkarıp burnunun altında salladım.

Ben sarsıldı.

Bok parçasının üzerine eğilip parmağımı yanağında gezdiriyorum. "Uyan, uyan, uykucu."

İnliyor.

Öldürürken en sakin halimdeyim. En huzurluyum. Sanki dünyanın geri kalanı yok oluyor ve tek amacım cinayeti tamamlamak oluyor.

Cali'yle tanışana kadar en sakindim. Benim için bir şey yapıyor. Nasıl tarif edeceğimi bilemediğim bir şey. Sanki ruhum onun yanında evimdeymiş gibi. Ve bu beni korkutuyor.

Verimli bir enerjiyle Ben'e odaklanıyorum. İnliyor ve sulu gözlerle etrafına bakıyor.

"Hoş geldin uykucu. İyi uyudun mu?"

Ben kısmen bana odaklanıyor ve geri çekiliyor. Elinden geldiğince. Çaresizliği içimde ve doğrudan sikimde bir heyecan yaratıyor.

"Sen..." diye .

"Evet, ben," diye gülümsüyorum. "Bana Karma diyebilirsin. Cali'ye yaptıklarını sana ödeteceğim."

"Cali?" Yavaşça göz kırpmıyor, hâlâ hiçbir şeye odaklanamıyor.

"Cali'ye ne yaptı böyle?" Sawyer homurdanıyor.

İçimde öfke kaynıyor. Ben, Cali unutulabilirmiş gibi mi davranıyor? Sanki ona yaptıklarının hiçbir önemi yokmuş gibi? Ellerimi sedyenin kenarına, her şeyi titretecek kadar sertçe vuruyorum.

Sawyer tüm dikkatini bana çevirdi. "Ne. Ne yaptı? O. Yaptı?" Gözlerinde yine karanlık titreşiyor. Korkuyor. İşaretlerimin ne yaptığını biliyor.

Sedyenin önüne geçiyorum. "Sawyer, bu benim hedefim. Sakın ona dokunma."

Çenesini sıkıyor, nefes alış veriş ağırlaşıyor. "Anlat bana."

Yutkunuyorum. Onu öldürecek. Ona söylemek istemiyorum.

Sawyer bunu gözlerimde görüyor olmalı.

Sawyer sedyeye doğru hamle yaptı. Onu durdurmak için kendimi vücuduna attım. "Sawyer! Onu öldürme. Onu öldürme!" Onu bir santim geriye ittim. "O ölürse oynayamam."

"Oynamak umurumda bile değil," diye Sawyer. "O benim hedefim!"

Sawyer'ı tüm itiyorum. Tek bir adım geri atıyor. "Siktir git Sawyer. Onu ben öldüreceğim."

"Beni öldürmeyin!" Ben sedyede ağılıyor. "Aman Tanrım, beni öldürme!"

Sawyer dişlerini sıkıyor, boynundaki damarlar şişiyor. "Cali'ye dokundu mu? Kafasını vücudundan ayıracağım. Yoldan çekilin." "Cali'yi tanıyor musunuz? O burada mı? Cali! Cali! Cali, bana yardım et!" Sawyer'ın ölümcül bakışları yavaşça masaya yöneldi.

Ben hıçkırarak, "O benim kızım! Lütfen bana nerede olduğunu bildiğini söyle." Bir anda Ben'in üzerine atıldım, yumruğumu yüzüne indirdim. "O bizim kızımız," diye tısladım. "O senin için fazla iyi."

Ben bağılıyor, bir ileri bir geri çırpınıyor ve ağılıyor. Sawyer sedyenin ucunda kalmış, gözlerindeki karanlığı zar zor dizginliyor.

"Miley," diye . "Başka bir hedef seç. Bırak onu ben öldüreyim."

"Oh, şimdi de işaretimi bırakmamı mı istiyorsun?" Ona homurdanıyorum. "Küçük kız arkadaşınla bunu yapmaya çok istekli olduğun için mi?"

Ben bağlarına karşı mücadele eder. "Kız arkadaşın mı? Cali! Seni lanet olası aldatan fahişe!"

Kırmızı görüyorum. Az önce kız arkadaşıma fahişe mi dedi? Hem de her şeyin üstüne? Kendimi tutamayıp Ben'in vücuduna yumruk üstüne yumruk atıyorum, kafamı yüzüne çarpmayacak kadar tutuyorum ki onu hayatta tutabileyim. Diğer tarafta Sawyer'ın da aynı şeyi yaptığını hissediyorum.

Emredici bir ses . "Ne haltlar ?" Sersemliğim arkama

bakmama yetecek kadar dağılıyor. Bu Ryder.

Yüzünde boş bir ifadeyle kapı aralığına yaslanıyor. "Yine bensiz mi oynuyorsunuz çocuklar?"

OceanofPDF.com

CHAPTER 45

RYDER

N iki adam da cevap verir.

Masadaki adama bakıyorum. Anlaşılmaz bir şeyler söylüyor, ağzından kanlar akıyor.

Adamlarıma bir kaşımı kaldırıyorum. Miles'ın göğsü kabarıyor. Kontrolden çıktı. Birkaç derin nefes aldıktan sonra doğruldu. "Arabada başka bir şey daha var. Sawyer, onu öldürürsen ben de seni öldürürüm."

Miles yanımdan geçerken mırıldandı: "Ellerini ondan uzak tut Ryder. O benim."

Miles çok sahiplenici davranıyor. Masadaki adama tekrar bakıyorum. Bir şeylerden yakınıyor ve birinin ona yardım etmesi için ağlıyordu.

Genelde Miles onları kovalamasına yardım etmemize izin verir. Bunda farklı olan ne?

Sawyer'la bir anlığına göz göze geliyorum. Gözleri yine karanlık ve perili.

Sikeyim. Onu sikip attığımı sanıyordum. İki adam da dönüyor. Tanrım, bu cinayete ihtiyacımız var, sonra da iyi bir sikişe.

Miles geri döner ve yere derme çatma bir kafes ve bir torba atar. İçi farelerle dolu.

Ne yaptığını anladım ve aletim sertleşti. Vay be. Bu tür bir işkence Miles'ın normal bir şeyi değil.

Sawyer içinde bulunduğu sersemlikten kurtulur. Adamın üzerine eğilir. "Sana onun bize ne kadar ait olduğunu göstereceğim."

Kaslarım gerginleşiyor. Onlara "ait" mi? O sadece bir oyuncak, hem de tehlikeli bir oyuncak. Lanet bir kız arkadaş değil.

Miles çantadan birkaç eşya alır ve "Oyun oynamak ister misin, orospu çocuğu?" diye sorar.

OceanofPDF.com

CHAPTER 46

CALI

Uyanmak yukarı Kısmen ne zaman Miles ve Sawyer gel Alt katta. Yorgunum ve vücudum uykuyla ağırlaşıyor. En son ne zaman İyi uyudun mu?

Kanepede uzanmış, berrak rüya görüyorum. Zayıf tartışmalar rüyalarım süzülüyor.

Kızgın sesler bir geçmişe dönüşü tetikliyor. Her zaman olduğu gibi başlıyor. Normal.

Çiçek desenli kanepenin kolçağına tünemiş durumdayım. Tinker Bell'e dua edersem uçmama izin vereceğini biliyorum.

Oyuncağımı tutuyorum. Parlak yeşil bir eteği ve başında sarı bir topuzu var. Annem gibi güzel. Büyükannem gibi.

Dokulu kanepede beş yaşındaki ayaklarımın altını kazıyor. Büyükannem bana iyi bir kız olup dua edersem dualarımın kabul olacağını söylüyor. Ve ben bütün hafta uslu durdum.

Gözlerimi sımsıkı kapatıyorum ve Tinker Bell'in lütfen, lütfen uçmama izin vermesi için dua ediyorum. Ona ve duaların her zaman duyulduğunu söyleyen büyükanne güveniyorum. Bir nefes alıyorum, heyecanlıyım, ayak parmaklarım karıncalanıyor. Sonra atlıyorum.

Bir anlığına uçuyorum. Sonra bir gümbürtüyle tüylü halıya çarpıyorum. Göğsümün çırpınışlarının sakinleşmesi bir dakika sürüyor ve yavaş yavaş içimde bir hüznün belirliyor.

Sorun değil. Bu sadece bir hataydı.

Tekrar kanepeye tırmanıyorum ve Tinkerbelle'den bana yardım etmesini istiyorum. Tekrar deniyorum.

Yine bir şey yok. Bu ihanetin yerleşmesine izin vermeyi reddediyorum ve tekrar tekrar deniyorum. Büyükanнем dua işe yarar demişti. Neden dinlemedi?

"California!"

Zıplıyorum.

Büyükanнем odaya fırlıyor. Makarna için kullandığı tahta kaşığı tutuş şeklinden kızgın olduğunu anlıyorum.

Büyükanнем çok kızgın. Bunu beklemeye başladım.

Dudakları dişlerinin üzerinde incecik geriliyor. "Kaseni temizlemedin mi?" Kasemi mi? Oh! Akşam yemeğinden. Yutkunuyorum.

Büyükanнем bana, Lincoln Log ahırımı yıktığında ağabeyime baktığım gibi bakıyor. Sanki benden nefret ediyormuş gibi.

"Buraya gel, California."

Bacaklarım tutuldu, itaat ettim ve Tinker Bell'e takıldım. Kanepenin altına sıçradı.

Büyükanнем . "Arkanı dön."

Kaşığa bakıyorum, kalp atışlarım göğsümde çarpıyor. Bana vuracak mı? Bana sadece ağabeylerim vurur ve bu yüzden başları belaya girer.

Ellerim terlemeye

başladı. "Pantolonunu

indir."

Orada donup kaldım. Pantolonumu indireyim mi? İnsanlar görmesin diye iç çamaşırlarımızı hep çamaşır ipinde saklarız. İç çamaşırını göstermek utanç vericidir.

"Hayır."

"Sana bir daha söylemeyeceğim." Büyükanнемnin sesi yükseliyor ve dudakları kötü bir koku almış gibi kıvrılıyor.

İşte yine öfke. Bunu biliyorum. Bu çok rahat. Tek yapmam gereken bağırmak ve kalbim içimde bir davul seti gibi atmayı bırakacak.

Göğsüm ısınıyor. "Hayır!"

Büyükanнемnin gözleri daha önce hiç görmediğim bir şekilde açılıyor, sanki yaptığım en küçük hareketi bile görmeye çalışıyor. Sonra beni kollarıyla öyle hızlı sarıyor ki, bir saniyeliğine öylece kalakalıyorum. Her günün sonunda sarılmak böyle bir şey işte. Başımın üstünü öpmek için beni kendine çektiğinde nasıl hissettiriyor.

Sadece bir göz kırpması kadar sürüyor ve sonra oturup beni de yanına çekiyor. Karnım dizlerine gömülüyor. Damarlarımda sıcaklık dolaşüyor ve kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Bir şeyler çok yanlış.

Ellerini pantolonumda hissediyorum.

*Bağırıyorum ve sertçe geri itiyorum,
yanaklarım yanıyor. "Sakin arkana dönme,
Cali."*

*Bir şeyler yolunda gitmiyor ve ne yaptığını göremiyorum. Çırpınıyorum ve
görmek için belimden dönüyorum. Büyükanнемin yüzü kıpkırmızı ve
gülümsüyor. Sadece mutlu değil, iyi notlar aldığım zamanki gibi. Elleri de o
gün için kıyafetlerimi seçerken olduğu gibi hareket etmiyor.*

Bir an için daha önce görmediğim birine benziyor.

*"Arkana dön, yoksa daha fazlasını alırsın!" Göğsümü tekrar aşağı
bastırıyor. Kaşık! Kaşık nerede?*

*Dizi karnıma saplanıyor. Korku beni öyle bir çarpıyor ki nefes alamıyorum.
Göremiyorum. Göremiyorum!*

*Sahip olduğu rahatlık gitmiş, yerini uzaklaşmak için çabaladığım bir
boşluğa bırakmıştı.*

*"Hayır!" Ağlıyorum ve çırpınıyorum ama o vazgeçmiyor. Sesimdeki o korku
çatlağından, gözlerimdeki yaşların yanmaya başlamasından nefret ediyorum.
Bu canımı yakacak. Doktorun muayenehanesindeki iğneden daha fazla.
Bisikletten düşmemden daha fazla. Bana bakışından canımın çok yanmasını
istediğini biliyorum.*

*Korkuyla savaşıyorum. Savaşıyorum,
ağlıyorum ve çığlık atıyorum. Neden bakmama
izin vermiyor?*

*Doğrulup oturdum, nefes almaya çalıştım. Lanet olsun. Neredeyim ben?
Etrafıma bakıyorum. Bodrumdayım. Çocukların olduğu bodrum.*

Nerede tutulduğumu.

*Gözyaşlarımın yüzümden aşağı süzüldüğünü fark ediyorum. Onları
siliyorum. Bu geçmişe dönüşten nefret ediyorum. Büyüdüğümde o oyuncacı
aradım. Kaybolduğu yeri bulursam belki geri dönüşler durur diye
düşünmüştüm. Sanırım onu bulamamış olmam iyi bir şey. O gün ona inanmayı
bıraktım.*

*Boğuk, öfkeli sesler duyuyorum. Bir an için büyükanнемin sesine
benziyorlar ve kaskatı kesiliyorum. Seslerin daha alçak ve erkek olduğunu
duyar duymaz rahatlıyorum.*

Etrafa bakıyorum. Nereden geliyorlar?

*Ben bunu yaparken, beni tuttukları hücrenin kapısı açılıyor ve sadece
Sawyer ve Miles değil, Ryder da dışarı çıkıyor. Miles kapıyı arkalarından
kapatıyor. Hepsi bana bakıyor ve Ryder kollarını kavuşturuyor.*

*Miles ve Sawyer bana bakıyor ama bakışları boş. Sawyer başını yavaşça
eğiyor. Yırtıcı bir hayvan gibi görünüyor.*

Kaslarım geriliyor. Doğru olmayan bir şeyler var.

"Ne... Ne yapıyorsunuz siz?" diye soruyorum.

Sawyer'ın yüzünde yavaş bir gülümseme belirliyor. "Merhaba tavşancık."

Ne be? Kanepenin kenarına oturdum. Bu normal Sawyer değil. Her ne yapıyorsa şalteri indirmiş.

Miles bile farklı görünüyor. Kopuk görünüyor.

Derin bir nefes alıyorum. Gözlerim merdivenlere kayıyor.

Sawyer, "Ya dövülecek ya da kaçacak, hangisini seçeceğine karar veremiyor."

"Neden ikisini de yapmam gereksin ki? Siz ne yapıyorsunuz?" Kalbim küt küt atıyor.

"Hadi küçük bir oyun oynayalım." Sawyer kanepenin merdivenlere en yakın tarafına doğru ilerliyor.

Bir adım geri çekiliyorum.

Miles'ın sesi kısmen arkamdan geliyor. "Puan alacaksın, tavşancık."

Sıçradım. Miles diğer taraftaki kanepenin etrafını sararak Sawyer'dan kaçışımı engelledi. Arkamda televizyon var.

Sawyer sırtıyor. "Ryder, haçı getir."

Bakışlarım Ryder'a kayıyor.

Sessiz bir nöbetçi gibi duruyor.

Alçak sesle homurdanıyor. "Ben senin evcil hayvanın değilim,

Sawyer. Kendin al." "Peki." Sawyer omuz silkiyor. "Sen

bilirsin, Miley."

Sawyer dönüp bodrumun diğer tarafına doğru yürüdüğünde, merdivenlere giden yolumu açık bırakıyor.

Özgürlüğe doğru atılıyorum.

CHAPTER 47

CALI

Miles aynı anda hareket eder.

Kocaman eli bileğime kenetlenmeden önce en alt basamağa ulaşıyorum.

Çığlık atıyorum. Miles beni tekrar kendisine doğru çekiyor ve ellerimi kaldırıp gözlerine pençe atıyorum.

"Tanrım." Beni yakaladı ve göğsüne çekti.

"Bırakın beni!" Çığlık atıyorum. Kollarım göğsüne yapıştı. Bacaklarının arasına vurmak için dizimi kaldırıyorum. İkimizi de kanepeye bırakıyor ve üstüme uzanacak şekilde hareket ediyor.

"Sakin ol, Cali. Sana zarar vermeyeceğim."

"Çekil !" Elime geçirebildiğim her deriyi pençeliyorum. Miles başını boynuma gömüyor. "Hayır."

Nefes almak için göğsüm kabarıyor. Beni kısırdı ve zorlukla hareket edebiliyorum.

Hindistan cevizi kokusu burnuma doluyor, başka bir şeyle

karışıyor. "Senin neyin var böyle?" diye soruyorum. " oluyor?"

Miles bana cevap vermiyor ve bu kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor.

Sawyer geri geliyor ve görebildiğim kadarıyla X şeklinde ahşap bir haç taşıyor. Bir Aziz Andrew haçı.

Donup kaldım.

Sawyer onu televizyonun tam önüne

sürüklüyor. "Hayır," diye fısıldıyorum.

Miles kulağıma, "Yüz puan. Tam burada, hemen şimdi."

Yutkunuyorum.

Sawyer pantolonunu indirir. "Tanrım, bu çok ağır." Odanın diğer ucuna bakıyor. " yüzden mi almadın?"

Cevap yok.

Sawyer bir kaşını kaldırarak bize doğru ilerliyor. "*Kaçıp dövüşmek mi? Haklı olmamı o kadar çok mu istiyorsun tavşancık?*"

Ona homurdanıyorum.

Sawyer Miles'a döner. "Sence onu becerebilir misin Miley? Zaten zorlanıyor gibi görünüyorsun."

Neden bahsettiğini anlamak için başımı sallıyorum.

"Yapabilirim."

Sawyer parça kumaş düşürdü. Miles beni biraz itiyor.

"Miles! Ne yapıyorsun?" Arkamı dönmeye çalışıyorum ve o da bana izin veriyor. Üzerime ağır bir şekilde oturmadan önce yüzüstü yatıyorum. Eğildi, "Hiç duysal yoksunlukla uğraştın mı?"

Donup kaldım.

"O güzel amcığı öyle bir sikeceğiz ki sonra yürüyemeyeceksin." Bir nefes çekiyorum.

Miles kumaşı gözlerimin üzerine çekerek dünyamı karanlığa gömüyor. Aman Tanrım, göremiyorum.

Adrenalin içime işliyor ve mücadele ediyorum. "Hayır!"

Miles onu başımın arkasına bağladı. Üzerimden kalkıyor ve bir anda havaya fırlatılıyor. Hareket ettiğimi hissediyorum.

Hiçbir şey göremiyorum. Hareket baş döndürücü. Göz bağımı koparmak için hamle yapıyorum ama sırtım sert bir şeye çarparken eller benimkileri tutup başımın üzerine çekiyor.

Göremiyorum. Görmeme izin vermiyorlar. Bunu yapamam. "Hayır!

Hayır, , hayır." "Hey, Cali. Hey." Miles'ın sesi tam kulağıma geliyor.

"Sakin ol, bebeğim."

Nefes almak için çırpınıyorum. " şunu. Çıkar, görmek istiyorum."

Soğuk deri tokalar ellerime çarpıyor ve onları soğuk tahtaya sabitliyor.

Çırpınıyorum ve kalbim hızla çarpıyor. Lanet olsun. Neden böyle davranıyorum ki? Geçmişe dönüş zihnimde taze, ama artık bana dokunamayacağını biliyorum.

"Cali, iyi misin?" Miles soruyormuş gibi geliyor.

Göğsüm kabarıyor. Hayır. Hayır, zayıflık

gösterme. Başımı bir kez sallıyorum.

Birden Miles'ın sesi kulağımda yankılanıyor. Hırlıyor, "Bana yalan söyleme, gölge. Neler oluyor?"

Kalbim güm güm ve duymaması için dua .

"Hiçbir şey," diye fısıldıyorum.

Sanki içlerinden biri çekip gidiyor. Kalbim küt küt atıyor. Bir kapı sesi ve ardından bir takırtı. Sonra yine sessizlik.

Bağlarımı test ediyorum. Çok sıkılar. Herkes hâlâ odada mı? Ryder hâlâ burada mı?

Eller kalçalarımına değiyor ve sıcıyorum.

Alçak bir ses odanın diğer ucundan şöyle diyor. "Yalan söylediğin için cezalandırılacaksın, güzel şey. Bize asla yalan söyleme."

Yutkunuyorum, genellikle beni öfkeyi bulmaya çalışıyorum. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin." diyorum.

Sert kıkırdamalar odayı dolduruyor. Sanki her geliyorlarmış gibi.

Bağlarımı tekrar çekiyorum.

Sawyer, "Onu pencereye karşı becerdim," diyor. Sesi yakın geliyor. "Küçük tavşanımız izlenmeyi seviyor."

Yanaklarım ısınıyor ve içime bir sıcaklık yayılıyor.

Alçak bir ses fısıldıyor, "İğrenç şey. İnsanların seni izlemesi hoşuna gidiyor mu?"

Isı amıma hücum ediyor.

"Hayır." Sesimi düz tutmaya çalışıyorum.

"Hayır mı? Yani bu odadaki herkesin beni bu güzel vücutla oynarken izlerken sertleşmesi fikri sana bir şey ifade etmiyor mu?"

Klitorisim bir kalp atışı oluşturuyor. Neyim var benim böyle?

Boğuk bir inilti, sonra bir vuruş sesi.

Zıplıyorum.

Bir el eşofmanımın bandı boyunca geziniyor ve ben . "Güzel kız, sen yalvarmadıkça kimse sana vurmayacak."

Her kimse kıkırdıyor ve pantolonumu indiriyor. Serin hava amımın üzerine hücum ediyor ve ne kadar ıslak olduğumu fark ediyorum. Korku içime hücum etti.

Birinin vücudu bana doğru bastırıyor. Onları göremediğim için kısa bir panik anı yaşıyorum. Ama vücudunun baskısı beni topraklıyor. Parmakları klitorisimi okşayana kadar aşağı iniyor.

Başka bir çift el meme uçlarımı okşuyor.

"Ne mükemmel bir kız, bizim için çok iyi." Sawyer'ın sesine benziyor ama hangi elin kime ait olduğunu anlayamıyorum.

Tam önümdeki klitorisimin etrafında daireler çiziyor ve vücuduma elektrik titreşimleri gönderiyor.

"Seni burada becereceğiz. Sen bizimsin. Sadece ve sadece bize aitsin ve sana dokunanı öldürürüz."

"Sawyer," diyorum. Bunu söyleyenin o olduğunu biliyorum. Her zaman bana sahip çıkmaya çalışır. Odaklanmakta zorlanıyorum. Eller beni çok iyi hissettiriyor. Görüşüm kaybolunca duyularım daha da arttı. Tüylerim diken diken oluyor. Benimle ustaca oynuyorlar, meme uçlarımı cımbızlıyorlar ve amımın hiçbir şeyin etrafında sıkılmaması için doğru miktarda baskı yapıyorlar.

Biri kıpırdıyor, kıyafetler hışırdıyor, sonra bir aletin sıcak ucunun amıma bastırıldığını hissediyorum. Her kimse klitorisimi aşağı yukarı ovuyor, inliyor.

"Tanrım, çok ıslaksın, edepsiz kız." Sawyer gibi konuştun.

Hareket çok iyi hissettiriyor. İnliyorum ve başımın geriye düşmesine izin veriyorum.

Alet girişime doğru bastırıyor. Vücudum titriyor. Bu ekstra sürtünmeye ihtiyacım var.

Bana doğru itiyor.

Zevk hemen içime doluyor. Sawyer inliyor. "Siktir, pis kız. Çok iyi hissediyorsun."

İçime girip çıkıyor, beni çarmıha karşı tutuyor.

"Lanet olsun, Cali. Miles çok sert. Kızımız Miley'i almamı izlemek hoşuna gidiyor mu?"

Sawyer içimde bir noktaya vuruyor ve inliyorum, kıvılcımlar kaslarımı sıkıyor. "Siktir." Arayan Miles'tı. Sesi nefes nefese ve gergin.

Görememek bu hissi artırırken içimi de korkuyla dolduruyor. Tüylerim diken diken oluyor ama yine de kendimi coşkulu hissediyorum.

"Sen benim kadınımsın. Bizim kadınıımız." Sawyer beni iterken homurdanıyor. "Bu odadaki tüm erkeklerin senin için sertleştiğini bilmek seni azdırıyor mu?"

Gözbağını çıkarmak için uzanmaya çalışıyorum ama bağlar elimi engelliyor. "Hayır, hayır." Bir el uzanıyor ve sağ meme ucuma vuruyor.

Ciyaklıyorum.

"Bırak seni duysunlar, tavşanım. O güzel küçük sesleri duysunlar." Sawyer bana daha sert vuruyor ve bu beni inletiyor. Nefes alış verişi ağırlaştı. Klitorisimle oynamak için aşağı uzanıyor. "Miles kendine dokunuyor. Sana sahip çıkmamı izlerken elinde değil. Aleti şu anda o kadar sert ki acı veriyor gibi görünüyor."

Sawyer klitorisime sertçe bastırıyor ve ben sertleşerek başımı geriye atıyorum.

Klitorisimi sertçe çimdikliyor ve "Bırak seni duysunlar Cali" diye homurdanıyor.

İnliyorum. Sawyer anında acıyı dindiriyor. Bunu lezzetli zevk dalgaları takip ediyor.

Sawyer kulağıma eğiliyor ve fısıldıyor, "Ryder kendine dokunmamak için kendini zor tutuyor, tavşanım. Bu sana nasıl hissettiriyor?"

Hay sikeyim. Bunu istememem gerektiğini biliyorum ama içimden güçlü bir coşku geçiyor.

"Seni istemesinden nefret ediyor. değil. Çok ." Sawyer boynumun kenarını öpüyor.

Bu benim felaketim. Boşalıyorum, kör edici bir zevk bedenimi yıkıyor.

"Siktir, Cali," diye homurdanıyor Sawyer. "Beni çok sert sıkıyorsun."

Gözlerimin arkasında renkler dans ediyor. İçimde yuvarlanan dalgalara kilitlendim.

"Benim adım ne, Cali?"

"Sawyer," diye inliyorum.

"İyi kız. Aferin kızıma," diye inliyor ve sonra içimden çıkıyor.

Nefesim kesiliyor, aşağı inerken başımı sarkıtıyorum.

"Daha işin bitmedi prenses." Eller bileklerimde, beni çözüyorlar. Sendeliyorum ve sıcak eller beni yakalıyor. "Dikkatli ol. Miles önünde."

Göz bandını çıkarmaya çalışıyorum ve bir kol ellerimi aşağı doğru iterken sağ meme ucuma sert bir tokat daha atıyor.

"Buraya gel, gölge." Eller beni dizlerimin üstüne çöktürdü. Yerde yatan şeyin Miles olduğunu hissediyorum. Kalçalarım tutuldu ve Miles'ın üzerine doğru çekildim, böylece ona binmiş oldum. "Sür beni, Cali."

Miles kendini girişime yönlendiriyor ve beni yavaşça kendi üzerine itiyor.

Dolgunluğu tekrar içime bastırırken inliyorum. Amım onun etrafında kenetleniyor ve o inliyor. "Tanrım, kadın. Beni bu kadar çabuk boşaltma."

Eller göğüslerimde geziniyor, meme uçlarımı okşuyor. Vücudumda hisler uyandırıyorlar ve başımı geriye atıyorum.

"Kimin kızıydın sen?" Miles

homurdanıyor. Çenemi sıkıyorum.

"Benim kızım."

Miles ağır ağır giriyor. "Yanlış. Kimin aleti ?" "Senin," diye inliyorum.

"Sanırım biraz daha hatırlatmaya ihtiyacı var. Ve bize yalan söylediği için biraz cezalandırılmaya" diyor Sawyer. Kıcıma soğuk bir şey damlıyor. Sıcıyorum, otomatik olarak dönüp bakıyorum ve göz bağını almak için uzanıyorum.

"Uh uh." Eller bileklerimi kavırıyor ve kalçalarımnda tutuyor. Parmaklar b         deli  ime ulaşana kadar soğuk sıvıyı   atla  ımdan aşağıya sürüyor. Kenarıyla oynayarak daha sıkı sıkımmı sağlıyorlar.   ime coşku gönderiyor.

"Daha önce hiç k   nla oynadın mı, tavşancık?"

"Hayır," diye homurdandım.

Miles beni kendine doğru çekiyor, böylece g     ne uzanıyorum. "Eski sevgilinle bile mi?"

Ben mi? Ben bir keresinde 'yanlışlıkla' yanlış deliğe girmişti ve acımıştı. Bir daha denemesine asla izin vermedim.

"Hayır," dedim.

"Güzel. Ne kadar iyi bir kızsın, bunu bizim için saklıyorsun."

Sawyer parmağını içeri bastırıyor. Sertleşiyorum. Basınç rahatsız edici.

"Rahatla, bebeğim." Miles bir elini aramıza sokuyor ve klitorisimle oynuyor.

"Nazik davranacaktır."

Sawyer bir parmağını daha içeri sokuyor, Miles'ın içime ittiği ritimle hafifçe dışarı pompalıyor. Nefesimi tutuyorum. "Bekle."

"  yi olacaksın, Cali." Bastırmaya devam ediyor. Bir ısırık acısı duyuyorum ve çenemi sıkıyorum. Acı hızla azalıyor, yerini zevke bırakıyor.

"Sence sı  ar mıyım?"

Odanın diğer ucundan gelen hırçın bir ses, " olmaz," diye cevap verir.

Sawyer kıkırdar. "Sadece izle. Kızımız sürprizlerle dolu."

Birden parmaklar gitti, yerini sikiinin ba  ı aldı. Yavaşça bastır  ı  ında gerildim. Parmaklarından çok daha büyüktü.

"Sakin ol gölge. Gerginlik daha çok acıtıyor," diye gürlüyor Miles.

Hafif bir panik yaşadım. Miles şimdiden beni dolduruyor. Daha fazla yer yokmuş ve baskıdan ka  ı   yokmuş gibi hissediyorum. Mücadele ediyorum. Sawyer bastırmaya devam ediyor ve içimde bir acı halkasının alevlenmesine neden oluyor. Kaçmak istiyorum.

Çenemi sıkıyorum. Zayıflık gösterme.

Miles klitorisimle oynuyor, oda  ımı acı ve zevk arasına çekiyor.

"Ne iğrenç bir kız, gidiyorsun. Siktir, neredeyse ucunu aldın." Sadece ucu mu? Zaten çok dolu hissediyorum.

Sawyer k  ımı tutup sıkıca kavırıyor. "  şte böyle, iyi kız. Şimdi ikimiz de sizinleyiz."

Kıpırdamıyor, rahatlamamı bekliyor. Acının ısırığı dindik  e rahatlıyorum ve en dolu hisle ba   başa kalıyorum. Miles klitorisimi okşuyor ve bu his

Kıçıma kadar. İnledim.

"Oh, hoşuna gitti mi? İyi bir sürtük gibi iki erkeğin sikini de aynı anda almak?"

Sawyer içime girip çıktıkça, his daha da dolgunlaşıyor. Kukum kasılıyor ve iki adam da inliyor.

"Tanrım, dostum, sikimi sağmaya çalışıyor."

"Seni onun içinde hissedebiliyorum. Lanet , çok iyi hissediyorsun."

Artık kimin ne dediğini anlayamıyorum. Zevk beni bunalttı ve beynimi sisli hale getirdi. Daha önce hiç bu kadar dolu ve zevkli hissetmemiştim. Orgazmın yaklaştığını hissederek gerildim.

Miles klitorisimi çimdikleyerek içime acı gönderiyor. "Sakın kime ait olduğunu söylemeden gelmeye kalkma. Sadece iyi kızlar istedikleri zaman boşalabilirler. Ve sen bize yalan söyledin."

O zevki geri almak için elini sürmeye çalışıyorum.

"Cali," diye homurdanıyor. "Bu odada senin kime ait olduğunu duyması gereken insanlar var."

İnliyorum. Orgazm farkındalığının sınırlarında geziniyor ve şu anda düşünebildiğim tek şey bu.

Sawyer kabaca içime doğru itiyor, içime acı gönderiyor. Bu sadece orgazmı daha da yakınlaştırıyor. "Kim, Cali mi?"

"Sen!" Ağlıyorum. Lanet olsun, boşalmama izin vermeleri için duymak istedikleri her şeyi söyleyeceğim.

"Ve başka kim?" diye . Miles klitorisimi buluyor ve tekrar ovuyor. "Miles," diye inliyorum.

"Kahretsin, inlediğinde ismim kulağa çok hoş geliyor."

Öforik ağırlıksızlık beni vurana kadar beni çalıştırıyorlar. Orgazm bedenimi ele geçiriyor ve ben bu hissin içinde yüzüyorum. Küfürler savurduğuma eminim. Yükseklik çok uzun sürüyor. Aşağı inmeye başladığımda, beni tekrar yukarı çıkarıyorlar. Tüm hisler ezici.

Sırtımı kamburlaştırdım. "Hayır, hayır, lütfen, bu çok fazla."

İkisi de içime girerken Miles klitorisimi çekiştiriyor. "Öyle değil ve bunu kaldırabilirsin. Bizim için tekrar gel."

Zevk aniden yükseliyor ve tekrar boşalıyorum, onları sıkıyorum, bir şeyler inliyorum. Tekrar üzerime gelmeden önce sadece bir saniye sürmeme izin veriyorlar, vücudumla tüm doğru şekillerde oynuyorlar. O kadar gerginim ki canım yanmaya başlıyor.

"Lütfen... hayır," diye inledim.

Dinlemiyorlar. Bunun yerine, hazır olmadığımı düşündüğüm zevkleri içime sokarak hızlanıyorlar.

İstemediğim halde yine geldim.

İnliyorum. Zevk ve acı seli içindeyim.

Belli belirsiz, Miles'ın altımda sertleştiğini hissediyorum. Bağırışı farkındalığımın sınırlarında geziniyor, onu kısa bir süre sonra Sawyer takip ediyor.

"Bunu görüyor musun, orospu çocuğu? Ona bok gibi davrandığın anda vazgeçtiğin şey buydu."

Düşüncelerim yüzüyor. Ryder'la mı konuşuyor?

Güçlü bir kol tarafından kucaklanıyorum. "İşte böyle. Aferin kızıma, seni yakaladım. Çok iyiydin."

Zevk azalıyor ve yerini rahatlamaya bırakıyor. Kendimi onun kollarında erimeye bırakıyorum.

"Hadi seni temizleyelim."

Gözbağı çıkarıldı. Göz kırıyorum ve etrafıma bakıyorum. Sawyer beni kollarına aldı. Görüşüm biraz açılıyor ve Ryder'ın gölgelerin arasında bir şeyin yanında durduğunu görüyorum.

Vay . Burada başka biri daha var.

Korku beni vuruyor. Kaçmak için mücadele ediyorum. "Bu da kim lan?" Sawyer beni daha sıkı sıkıyor. "O artık seni ilgilendirmiyor."

Ne kadar zamandır buradayım ve hiç başka birini görmedim? Patlayıcı bir hareketle bacaklarımı tekmeliyorum.

"Bırakın beni!" Başka biri yardım anlamına gelebilir. Tüm bunlardan bir çıkış yolu anlamına gelebilir.

Kollarından görebileceğim kadar sıyrılıyorum ve gördüğüm şey beni anında durduruyor.

CHAPTER 48

MILES

C Ali ığlık atar, sesi tiz ve kan dondurucudur. Sawyer'la gerçekten dövüşmeye başlıyor. Onu incitmemek için çabaladığını görüyorum. Onu sürüklüyor, küfrediyor

ve çığlık atıyor, üst katta.

"Miles." Ryder'ın sesi sakindi ama hiç de öyle olmadığını biliyordum. "Bu da kim ?"

Bunca zamandır bağlı ve ağzı tıkalı olan Ben'e tiksintiyle bakıyorum. Ryder'ın görevi çok ses çıkarırsa burnunu sıkmaktı. Büyük keyif aldığı bir işti.

"Ona vuran pislik bu." Ryder sertleşir.

"Merak etme," diye çıkıştım ona. "Bunu öldüreceğim."

Sedyeyi hücreye geri çekiyorum. Daha yeni çıktığımı biliyorum ama hâlâ rahatsızım. Bu cinayete ihtiyacım var.

Ben gözlerini deviriyor ve başını sallayarak kaçmaya alışıyor. Sıan kafesini aldım. "Hadi başlayalım, olur mu?"

CHAPTER 49

CALI

Sawyer beni banyosuna attı.

"Duş al," diye tersledi ve kapının önünde durdu.

Ellerimi göğsüne bastırdım. "Eski sevgilimi bodrumunda mı tutuyorsun? Bizi sevişirken mi izledi, Sawyer?"

Sawyer kopuk gözlerle beni izliyor. İçimden türlü türlü düşünceler geçiyor. Eski sevgilim az önce beni bu adamlarla sevişirken izledi. Beni kaçıran, benim diyen ve her türlü kafa karıştırıcı duygunun içime dolmasına neden olan bu adamlar.

Bana bok gibi davranan eski sevgilim. Bir daha asla görmemeyi umduğum. Psikopat katillerle bodrumda bağlı olan eski sevgilim.

Kahretsin, neden şu anda burada olmak zorunda? Gerçek hayatım, bir parçası olduğum bu ateşli rüyayla kesişiyor ve bu beni tamamen şaşırtıyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Bırakın gideyim. Onu görmek istiyorum."

Sawyer'ın gözleri bana beni ilk becerdiği zamanı hatırlatıyor. Vahşi ve öngörülemez. Topuzundan saç telleri dökülmüş. Gözleri kısıldı. "O artık senin erkek arkadaşın değil."

Öfke beni dolduruyor. "Umurumda değil! Parmaklarınızı ait olmadıkları yerlere sokuyorsunuz!"

Sawyer'ın çenesi sıkılır. "Sana vurdu. Bence kesinlikle ait olduğumuz yerdeyiz."

Ben tartışmaya başlayınca Sawyer hırladı: "Sana dokunduğunu biliyorum. Bu yüzden yaşamasını istemiyorsam beni affet."

Göğsümde garip bir şey kıpırdıyor. Sıcak bir şey. Benim için savaşıyorlar. Daha önce kimse benim için bunu yapmamıştı.

Kendimi silkeliyorum. Onu öldürecekler. Bunu önemsemeliyim. Onu öldürecekler ve beni tüm bunların içinde anlamsızmışım gibi kilitleyecekler. Sanki hiç sesim yokmuş gibi.

Sawyer orada öylece duruyor, sessiz. Mermer tezgâhı kavrayıp daha dik duruyorum, "Onu görmek istiyorum."

Sawyer bana ölümcül bir bakış atıyor ve duşu işaret ediyor. "Gir içeri."

"Hayır!" Gözlerinin içine bakıyorum. "Tıpkı onun gibisin - bana hiçbir konuda söz hakkı vermiyorsun. İstedğin bu mu?"

Sawyer'ın gözlerinde bir an için öfke dans ediyor. Kendimi dik durmaya zorluyorum.

İstedği kadar sinirlenebilir. Bıktım artık bundan.

bakıyoruz, banyo ürkütücü bir sessizlik içinde.

Korku, öfke, nefret ve umutsuzluk aynı anda içime doluyor. Ellerimi havaya kaldırdım. "Ne yani, bununla başa çıkamayacağımı mı düşünüyorsun? Beni inciten bir adamın ölümünde söz sahibi olmayı hak etmediğimi mi?" Sesimi alçaltıyorum. "Ona zarar vermeyi hak eden biri varsa, o da benim Sawyer."

Sawyer bir saniye bana bakıyor. Gözlerinin arkasında hiçbir şey olmuyor ama çenesi birazcık sıkılıyor.

"Tamam." Yoldan çekiliyor.

Onu iterek geçtim ve bodruma doğru koştum. Hücre kapısına doğru koştum ve kapıyı iterek açtım.

Kayarak durdum. Miles, Ben'in çıplak karnının üzerinde bir kafesle duruyordu. Ona mı bağlıyor?

Miles dönüp bana bakıyor, Ryder da öyle. İkisi de aynı anda boş bakışlarla başlarını eğiyor.

Bir saniye sessizlik oldu.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Ben hayatıma karışmak istediğinde bir kenara attığın bir baş belası değilim Miles."

Bir saniye daha sessizlik oldu. Miles bana veremediğim bir bakış attı.

Ryder homurdanıyor. "Oyuncağını kontrol et Miles."

Sawyer'ın sesi arkamdan geliyor. "O da oynamak istiyor." Arkamı döndüm. Kapının pervazına yaslanmış, neredeyse kapıyı iri cüssesiyle dolduruyor. "Ayrıca, ben de izlemek istedim."

Miles ve Sawyer arasında konuşulmayan bir iletişim var. Bunu gözlerinde izliyorum.

Miles başını sallar. "O buraya ait değil. Çıkarın onu buradan."

Sawyer kımıldamıyor.

Ryder bana doğru gelmeye başladı.

"Hayır!" Ona ters baktım. "Sakin bana dokunma."

Ryder'ın koyu renk gözleri meydan okurcasına parlıyor ve bir anda üzerime atlıyor. Dev eli boğazıma dolandı ve ben farkına bile varmadan duvara yaslandım.

"O da neydi?" diyor alaycı bir şekilde.

"Ryder!" Sawyer aramıza girmeye çabalıyor. "İşaretimle. Çek ellerini onun üzerinden."

Ryder onu görmezden geliyor. Sıkıyor ama sıkı sıkı tutuyor. Kulağıma eğiliyor ve arkasında Miles'ı görebiliyorum. Kolonya ve nane kokusuyla çarpılıyorum. Derin sesi kulağımda gümbürdüyor. "Burada emirleri veren sen değilsin, küçük gizem. İstersem sana dokunurum. Ve senin ya da küçük yavrularının bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok."

Bir nefeste ürperiyorum. Ryder'ın sesi derin ve sarhoş edici bir günah gibi etrafımda dönüyor. Tanrım, bu beni neden etkiliyor?

Bana zorbalık yapabileceğini düşünmesi içimi öfkeyle dolduruyor. Ben'le yeterince uzun süre bununla yaşadım.

"Peki," diye dişlerimi gıcırdatıyorum. "O zaman gitmeme izin verme, orospu çocuğu. Aslında, neden etrafta dans etmek yerine beni şimdi öldürmüyorsun?"

Birinin nefes aldığını duyuyorum. Miles bize doğru geliyor.

Ryder'ın koyu kahverengi gözlerine bakmak için gözlerimi kaldırıyorum.

Öfke ve anlam bir şeyle dolup taşıyorlar. Parmakları, nabzımın onlara doğru hızla attığını hissedebileceğim kadar geriliyor ve başım dönmeye başlıyor. İşte

bu . Çok ileri gitti ve bir tepki aldım. Zafer içime işledi. Bu büyük kötü adam kontrolü elinde tutmayı çok istiyor ama şu anda onun hareketlerini kontrol eden benim.

Nefes alıyorum ve sırtıyorum. "Ne yani, büyük kötü kurt beni öldürmek istiyor ama adamları onu asla affetmeyeceği için yapamıyor mu?"

Bu bir kumar. Sawyer ve Miles'ın bu konuda ne hissedeceğini bilmiyorum. Ama Ryder'ın gözlerinin öfkeyle parladığını ve bana doğru eğildiğini görüyorum. Sesler kesilmeye başlıyor ve kulaklarımda bir uğultu var. Belli belirsiz bağırışlar duyuyorum ve sonra boynumdaki baskı kayboluyor.

Gözlerimi kırıştıyorum, nefes alıyorum. Kükreme . Öksürüyorum. Haklıydım.

Beni öldürmesine izin vermeyecekler.

Gülüyorum. Neden güldüğümün emin değilim ama elimde değil. Aynı anda güçsüzken hiç bu kadar güçlü olmamıştım.

Doğruluyorum. Ryder hâlâ orada, göğsü kabarıyor. Sawyer onun biraz önünde duruyor. Üç adam da kızgın görünüyor.

Miles'a döndüm. "O *bana* vurdu, sana değil. Ona ne yapacağını söyle."

OceanofPDF.com

CHAPTER 50

RYDER

M Görüşümün kenarları bulanıklaşıyor. Önümdeki sinir bozucu kadının vahşi, kıvrıkcık sarı saçlarından başka hiçbir şeye odaklanamıyorum. Benim

cilt sıcak hissediyor.

Ne oluyor lan? Hiçbir şey beni etkilemiyor. Hiçbir şey. Nasıl kapatacağımı uzun zaman önce öğrendim. Babam sadece bir tepki alırsa beni daha sert döverdi. Ama bu kadın? Uzun zamandır beni her şeyden daha çok etkiledi. Ve şimdi, açıkça aramıza girmeye çalışma cüretini gösteriyor.

Altımda çaresiz, aciz ve tamamen merhametime kalana kadar onu ezmek istiyorum. Sikim bu fikirle sarsılıyor.

Miles, "Onu öldüreceğim, Cali." diyor.

Başını daha yukarıda tutuyor, yüzünde bir sürü duygu dolaşıyor.

Sawyer'ın ellerini üzerimden çekip kollarımı kavuşturuyorum ve kendimi tekrar kontrol altına almaya çalışıyorum. Hissedebildiğim bir şey düşünmeye ve diğer her şey yerine ona odaklanmaya çalışıyorum. Sol başparmağımda bir tırnak batması var. Onu kaşıyorum. Tıpkı babam beni dövmeden önce kendimi sakinleştirdiğim zamanlardaki gibi. Başka bir şeye ihtiyacım var. Bunu geri almak için başka bir şey yapmalıyım.

Kadının kristal mavisi gözlerine bakıyorum. "Şu kafesi görüyor musun... Cali?" Burnunu bana doğru çeviriyor.

"Miles üstüne yanan kömürler koyacak. Farelerin erkek arkadaşının karnından başka gidecek yeri olmayacak. Acı verici ve yavaş olacak."

Cali'nin güzel yüzünde bir tiksinti ve korku titreşimi görüyorum, sonra bunu öfkeyle gizliyor.

Kıkırdıyorum. "Ne? Katiller bildiğin şeyi yapana kadar seksi mi oluyorlar?" Yüzüne doğru eğildim. "Miles'ın kaç kişiyi öldürdüğünü düşünüyorsun, kızım?"

"Ryder..." Miles diyor ki.

Bakışlarımı ona dikiyorum. "Ona yalan söylemeyi mi tercih ediyorsun?" Bana ters ters bakıyor ama sessiz kalıyor.

"30'un üzerinde." Cali'nin kızgın yüzüne geri dönüyorum. "Her biri özenle seçilmiş.

Her birini vahşice öldürdüm. Genelde neden öldüklerini biliyor musun?"

Öfkeli bakışları üzerimde. O kadar yakınız ki nefesi yüzüme çarpıyor. Sadece ona doğru eğilmek ve tüm nefesini emmek istiyorum. Savaşmasını, ağlamasını ve geri almak için yalvarmasını istiyorum. Bana boyun eğmesini sağlamak.

Yüzümü boş tutuyorum. "İç hasar. Gitmek için zor bir yol. Yavaş. Yumruklar çabuk öldürmez."

Cali'nin bakışları sedyedeki adama ve tekrar bana kayıyor.

Erkeklerime duyduğu bu aptalca aşktan kurtulmasını istiyorum. Eğildim, "Bu adamın sana yaptığı bu değil mi? Yumruklar mı?"

"Ryder!" Miles havlıyor.

Ona bakmıyorum. Onu korumaya çalışıyorum. Bu muhteşem kadın hapisten ve ömür boyu hapis cezasından başka bir şey getirmiyor. Ve ailemin parçalanması. Hayatının geri kalanında incinmesindense kısa bir süre incinmesini tercih ederim.

"Bunu bir düşün, Cali." Ayağa kalkıyorum. "Şimdi. Madem bu kadar dahil olmak istiyorsun, neden yardım etmiyorsun?"

"Ryder, hayır."

Miles'a doğru dönüyorum. Gözlerinde korku dolaşıyor ama bunun benden korkmak olmadığını biliyorum. Bu onun için. Bu beni daha da kızdırıyor.

"Eğer senden hoşlanmasını bu kadar çok istiyorsan, ondan bir şeyler saklamayı bırak Miles."

"Sorun o değil." Sertçe yutkunuyor.

"Kömürleri getir," diyorum ona.

Kollarını kavuşturur. "O bizden biri değil. Ona bunu yaptırmayacağım."

"Ben ." Cali'nin sesi güçlü çıktı. Onu görmezden geliyorum ve sesimi alçaltıyorum, "Ama onun bizim gibi olmasını istiyorsun, değil mi?"

Miles küçük bir tepki verir, sonra hiçbir şey yapmaz.

"Yaptığımız şeyin düşüncesi bile onu hasta ediyorsa, nasıl bizim gibi olacağını düşünüyorsun?" Ona doğru eğildim. "Bu. Will. Asla. Çalışın. İçinden

geçir

kafa."

"Kes şunu." Miles göğsümü itti. "Kıskandığın için göt gibi davranıyorsun."

Kollarımı kavuşturuyorum, içimden savunma öfkesi geçiyor. Kıskançlık mı? Ben kıskanç değilim. Midem sıkışıyor. Bu adamları kendi şehvetlerinden ve aptallıklarından korumaya çalışıyorum.

Miles'a "Hayır," dedim. "Her şeyi olduğu gibi anlatıyorum. Gerçeği ne kadar çabuk görürsen o kadar az acı çekersin."

"Yani hepiniz ben burada yokmuşum gibi benim hakkımda mı konuşacaksınız?" Cali kollarını kavuşturur.

İki adam da rahatsız görünüyor. Ben de rahatsızım. Hasta hissediyorum. Adamlarımla kavga etmekten nefret ediyorum. Ama onları güvende tutmak için bunu yapmam gerekiyorsa, yaparım.

"Onu sessiz tutmaya çalış Miles. Yukarıda yapmam gereken bazı işler var. Çılgınlıklarından rahatsız olmak istemiyorum."

Kapıyı çarpmaktan kaçınarak odadan çıkıyorum. Vücudum sıcak ve ağır hissediyor. Tanrım, birinin canını yakmalıyım. İncitmek ya da becermek. Ya da ikisini birden. Dürtülerime göre hareket etmek ve Cali'nin önünde iki erkeğimi de becermek istiyorum. Onlara gerçekten kimin sahip olduğunu göstermek için.

Ama ben vermiyorum. Çünkü tepki vermiyorum. Benden başka bir tepki almasına izin vermeyeceğim. Bedelini ödeyecek. Ve çok yakında ödeyecek.

Ofisime geçtim ve kapıyı kapattım. İşimi yapmaya çalışıyorum. Borsa yeni açıldığı için saat yeterince erken.

Bilgisayarına odaklanmaya çalışıyorum ama ekrandaki veriler birbirinin içinde kayboluyor. Çok kızgınım.

Bana ulaştı. Beni nasıl etkiledi? Nefret dolu küçük gözlerinin bana bakışı, ağlayıp durmam için yalvarana kadar onu incitmek istememe neden oldu. Dizlerinin üstünde, kanlar içinde çok güzel görünürdü. Bıçağımda çok tatlı bir tadı olurdu.

Aletim sertleşiyor.

Lanet olsun.

Biraz önce onu becerdikleri görüntüler zihnimde canlandı. İki güçlü bedenlerinin onu neredeyse tamamen yiyip bitirishi. İkisinin de girmesine izin vermek için acı içinde gerilmesi. Acıdan inleyişleri. Miles'ın çıkardığı sesler ve Sawyer'ın coşkuyla başını geriye atışı.

Sikim o kadar sert ki acıyor.

Homurdanıyorum ve tekrar bilgisayarına odaklanmaya çalışıyorum.

Tanrım, dölleri her iki deliğinden de damlıyordu. Yüzlerini içine sokmak istedim. Morarana ve af dileyene kadar onları boğmak istedim.

Ayağa kalkıyorum. Bu kadar yeter. Bundan tahrik olmayı reddediyorum.

O bir oyundan bağka bir şey değil. Adamlarım onu oynamaktan yorulacak. Peki neden daha yeni bağlıyormuşuz gibi hissediyorum?

OceanofPDF.com

CHAPTER 51

CALI

Ryder çıkıp gitti ve ben iki adamla baş başa kaldım. Ve Ben. Ne Sawyer ne de Miles bir saniye bile kıınıldamadı.

İçimi öfke dolduruyor. Bir kere bile fikrimi sormadılar. Ben'e küçümseyerek bakıyorum.

İki adam da rahatsız görünüyor.

"Kömürleri bana ver."

Miles bakışlarını bana çevirdi. "Ne?"

"Ver bana. Kömürleri," diye

homurdandım.

Ben ağzındaki tıkacın arkasından bağırma ve çırpınmaya başlar.

"Hayır." Miles başını sallar ve arkasını döner. "Bu senin için değil. Ryder gitti. Yukarı çık."

"Hayır." İçime adrenalin pompalanıyor ve yerimde duruyorum. Minnettarlık, öfke ve korku karışımı bir duygu aynı anda içimi kaplıyor.

"Cali!" Miles tersledi. "Yukarı çık! Bana kanıtlaman gereken hiçbir şey yok."

Sawyer'a dönüyorum. Kaşlarını kaldırdı. "Bana bakma, tavşancık. Her şeye varım ama bu Miley'nin avı."

"Bana Miley deme," diye tersliyor Miles.

İçimden öfke akıyor. Yine, yaşama seçeneği de dahil olmak üzere tüm seçenekleri elimden almaya çalışıyorlar. Benden bu kadar. Nasıl davranacağımı bilemiyorum. Öfkeme yenik düşüp parmağımı Miles'ın göğsüne koyuyorum. Yeşil gözleri parlıyor ve kızgın görünüyor.

Tıslıyorum, "Senden parlak zırhlı şövalyem olmanı istemedim. Aslında, burada olmayı hiç istemedim. Eğer kurtarabileceğin çaresiz bir kadın arıyorsan, onu burada bulamazsın. O yüzden ya parmaklarını hayatımdan çek ya da bana söz hakkı ver."

Miles'ın gözlerinde kısa bir an için acı parlıyor ve içimde bir şeyler kıpırıyor. Sonra gözleri öfkeyle parlıyor ve Miles hırlıyor, "Biliyor musun? İyi o zaman. Sawyer, kömürü getir."

Sawyer'ın gittiğini duydum. Miles ve ben bakıştık. Yeşil gözlerinde öfke dolaşüyor. Bu, daha önce bana yönelttiğini hiç görmediğim bir bakıştı. İçime korku ve öfke karışımı bir duygu gönderiyor. Ama acımdan iyidir.

Sawyer geri döndü. Kovayı ondan kaptım ve Ben'e doğru koştum.

Sulu gözleri korkudan kocaman olmuş. Mideme asit damlıyor. Gerçekten bunu yapmak üzere miyim? Tüm geçmişimiz gözümün önünden geçiyor. İyi anlaştığımız ve kanepede yan yana huzurla oturduğumuz günler. Beni güldürdüğü zamanlar ve beni boşalttığı zamanlar. Kova metal sıcak, parmaklarımin derisinin yandığını hissedebiliyorum.

Çılgınlık. Bana fırlatılan birçok şey. Onu aldattığıma inanarak telefonumu karıştırdığı geceler.

Bir nefes çekiyorum ve kovayı kafesin üstüne bırakıyorum.

CHAPTER 52

SAWYER

C Ali gözlerinde ateşle üzerimizde dönüyor. Vahşi, canlı ve korkmuş görünüyor. Bir nefes çekiyorum, korkusu doğrudan sikime gidiyor. Beni sarsıyor

bir saniyeliğine karanlığımdan çıktım.

Cali bana iki kez baktı, "Neye gülüyorsun, güzel çocuk?"

Yüzümü inceliyorum. Sırıttığımı fark etmemiştim. Alaycı bir şekilde, "Sen, güzel kız." dedim.

"Bu hiç komik değil."

Ellerimi teslimiyetle kaldırıyorum. "İnan bana. Adamlarımın ikisi de kendini kaybetmek üzere ve bu gece beni öldürmeyeceğinden tam olarak emin değilim. Bunda komik bir şey yok."

Karanlığın içimde döndüğünü hissediyorum. Daha önce Ben'den bahsederken yüzünde beliren o kırık ifade, gözlerini bağladığımızda yüzünde beliren korku ve ona vurduğunu öğrendiğimde karnıma inen o yumruk beni yeniden şeytanlarımın içinde döndürüyor. Beni çocukluğuma geri döndürmenin bu kadar kolay olmasından nefret ediyorum.

Çünkü ait olduğun yer burası evlat. Ben senin evimim. Sana öğrettiklerime sınımsız sarıl.

Başımı sallıyorum.

Cali yüzüme baktı. "Ben yukarı çıkıyorum."

Ondan fişkıran ateşi içime çekiyorum. Bir saniyeliğine zihnimi temizliyor. Ve sonra o gitti.

Parlaklığını geri almak için peşinden gitmek için hamle yapıyorum ama Miles kolumu tutuyor. "Konuşmamız gerek."

Onu . "Ne?"

"Ryder'la nasıl başa çıkacağız? O yaralı."

Şu haline bak, sevdiğin insanları incitiyorsun. Benden asla kaçamayacaksın, evlat.

Sen de benim gibisin.

Başımı tekrar sallıyorum.

Ben yine tıkacının arkasından bağırmaya başladı. Fareler huzursuzlanmaya başladı. Bir saniyeliğine zihnimi boşaltıyor.

Miles'ın bana baktığını hissedebiliyorum. "Cali konusunda ne yapacağız?" diye soruyor.

Farelerin Ben'in midesinin bir ucundan diğerine koşuşunu izliyorum. Kötü bir şeyin yaklaştığını biliyorlar.

Miles adımı söylüyor.

Ona doğru döndüm. "Bilmiyorum! Onu öldürmeyeceğim Miles. O benim." Sahiplenme duygusunu sesimden uzak tutamıyorum. Miles bunu görüyor, kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor. Başka tarafa bakıyorum. Miles'ın bunu nasıl karşılayacağını bilmiyorum. Ama sanırım... Sanırım bu benim için bir oyundan daha fazlası. Cali açıklık, ateş ve hayat getiriyor. Onun sırlarını öğrenmek istiyorum. Onlara sahip olmak istiyorum. Ona sahip olmak. Ruhuna sahip olmak. Onunla işim daha bitmedi.

Ve bu beni biraz

korkutuyor. "Bizim," diye

nefes alıyor Miles.

"Ne?" Nefesimi içime çekiyorum ve adamıma tekrar bakıyorum. Hücrenin sert ışığında yıkanıyor, tüm sertliği ve samimiyetiyle.

"O bizim" diyor.

Orada durup birbirimizin gözlerine bakıyoruz. Onun gözlerinde samimiyetten başka bir şey görmüyorum. Son zamanlarda durmadan birbirimizin boğazına sarılıyorduk. Ama şimdi? Sanki anlayabileceğimiz tek şey buymuş gibi hissediyorum.

Başımı eğip kısa bir veriyorum. gerginliğin bir kısmı gidiyor. "Bunu kilitleyeceğim, böylece ona ulaşamayacak," diyor.

Derin bir nefes alıyorum. Bir an için karanlık sis dağılıyor. Başımı salladım. "Ryder' konuşacağım."

Ona nazik davranılması gerekiyor. Kalmasının kendi fikri olduğunu düşünmesini istiyorum. Ve bunu o ve Cali birbirlerini boğazlamadan ve Cali ölmeden önce yapmalıyım.

CHAPTER 53

CALI

Onunki delilik. Tüm bunlar delilik. Onu benim için kaçırdıklarına inanamıyorum. İyi hissettiriyor. Kimse beni bu kadar önemsememişti.

Gözlerim doluyor ve ön kapıdan geçerken kapıya bakıyorum. İçimi bir duygu karmaşası dolduruyor. İlk gün Cali bana kaçmam için bağıırıyordu. Daha akıllı Cali, dışarıya bir adım bile atarsam Ryder'ın anında peşime düşeceğini söylüyor. Aptal Cali kaçmanın onlara ihanet etmek olduğunu söylüyor.

Aşağıda bir dakika daha kalamazdım. Sawyer'ın odasına daldım ve kapıyı dikkatlice kapattım.

Aman Tanrım. Aman Tanrım, az önce birinin ölümüne mi yardım ettim? Kusmak istiyorum.

Hayır. Hayır, Cali, şimdi ayrı düşmeyeceğiz. Yüzüme biraz soğuk su çarpıyorum. Lavabodan akıp giden suya bakıyorum ve kendimden geçmeye çalışıyorum. Hayır, bunu düşünme Cali.

Etrafa bakıyorum. Ortalık sessiz.

Lanet olsun. Düşünmeyi bırakmam için bir şeyler yapmam lazım. Bir içkiye ihtiyacım var. Hayır, sarhoş olmam lazım. Ryder'ın viskisini bulmak için neredeyse odadan çıkıyordum, sonra duraksadım. Ryder bazı işleri halledeceğini söylemişti. Ofiste olma ihtimali yüksek.

Çaresizce odaya bakıyorum. Etrafa saçılmış giysiler var, yatak toplanmamış ve Sawyer'ın şifonyeri tam bir karmaşa.

Etrafa bakabilirim. Buraya onsuz hiç gelmemiştim.

Ben ağlıyordum. Ağlıyordum! Hay sikeyim. Sawyer'ın şifonyeriyle başladım, üst kısmına baktım. Makbuzlar, kolonya, bozuk para, saatler ve ıvır zıvır var. İçini karıştırdım ve dolu bir tabanca şarjörü buldum. Yutkunuyorum. Burada bir silah mı var? Çekmeceleri açıyorum, hiçbir şeyi kaçırmadan hızlıca ilerlemeye çalışıyorum. Hiçbir şey yok.

Pencerenin yanındaki duvar boyunca büyük bir kitaplık sırası var. Oraya gidiyorum. Her türlü kitapla dolu, sırtlarındaki renklere göre sıralanmış. Aslında buradaki tek düzenli şey bu. İçlerinde gizli kaplar olup olmadığını merak ederek birkaç kitap çekiyorum ama gerçek kitaplardan başka bir şey bulamayınca duruyorum.

Daire çiziyorum. Sawyer'ın ortalıkta silah bırakacağını düşünmek zor biliyorum ama katiller böyle yapmaz mı?

Yatağın altını kontrol ettim. Hiçbir şey yok.

Komodinin üstünde hâlâ bir su şişesi, şarj aleti ve kirli bir gömlek var. Çekmeceyi açıyorum.

İçinde üç şey var: bir kitap, düzleştirilmiş bir kuruş ve bir resim. Nefesimi tutuyorum ve fotoğrafı çıkarıyorum. Kollarını birbirine dolamış iki çocuk resmi - belki on yaşlarında? Kirliler ve pislik içinde bir odada duruyorlar ama yüzlerinde kocaman bir gülümseme var. Fotoğrafın kalitesi berbat.

Resmi ters çeviriyorum. Üzerinde hiçbir şey yazmıyor. Çocuklara daha yakından bakıyorum.

Biri Sawyer'ın siyah saçlarına ve mavi gözlerine sahip. Kameraya en arsız sırıtışını yapıyor. Diğer çocuk da ona benziyor, belki biraz daha genç.

Odanın dışında bir şey gıcırıyor ve ben sıçıyorum. Resmi çekmeceye geri koydum. Ama hiçbir şey hareket etmiyor.

Sawyer'ın bahsettiği kardeş bu mu?

Ürpererek nefes alıyorum ve bozuk paraya bakıyorum. Kardeşimle birlikte tren raylarının üzerine koyduğumuz, ancak geri döndüğümüzde ezilmiş halde bulduğumuz bozuk paralara benziyor.

Odanın geri kalanını kontrol ettim. Silahı bulamadım. Evin içinde bir yerde olmalı.

Bahse girerim iyi malları ofiste ya da arabalarında tutuyorlardır.

Bu gece. Bu gece, onlar uyuyana kadar beklemeli ve sonra gitmeliyim. Özgürlüğümü geri almalıyım.

Midem sıkışıyor ve ter, yanan kömürler ve hindistan cevizi kokusunu düşünüyorum. Asla eski halime geri dönemeyeceğim.

Bahaneler buluyorum. Kaçarken yanımda bir silah olmalı çünkü içimden bir ses beni ellerinde ne varsa onunla avlayacaklarını söylüyor. Bu sefer daha iyi ateş ederim. Yapmak zorundayım. Başka seçeneğim yok.

Bu düşünce neden göğsümü daraltıyor?

OceanofPDF.com

CHAPTER 54

SAWYER

I Ryder'ı ofiste buldum. İçeri ve kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım. Bilgisayarından başını kaldırıp bakmıyor bile. Karanlık ve düşünceli görünüyor, kamburu çıkmış.

Kollarımı kavuşturuyorum.

"Konuşmamız gerek." "bir şey yok,"

diye homurdanıyor Ryder.

"Elbette var," diyorum. "Hapishanede hiç seksi erkek olup olmadığını bana hiç söylemedin."

Bakışlarını bana doğru çeviriyor.

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Beni burada asılı bırakıyorsun."

Ryder tekrar bilgisayara bakıyor, gözleri karanlık ve gölgeli. "Bunu bilmek için ben oradayken araman gerekirdi."

Masadan bir kağıt ağırlığı kapıp onunla oynuyorum, havada aşağı yukarı savuruyorum. "Seninle ilgileneceklerini düşünmüştüm. Bilirsin, sıcak mahkûm, taze et."

Ryder homurdanıyor.

Ağırlığı birkaç kez daha fırlatıyorum. "Peki bu dava bize ne kadara patlayacak?"

Ryder yazmaya devam ediyor. "Neden şu anda benimle konuşuyorsun?"

"Huysuz mu?" Ona sırtıyorum. Bana neden kızgın olduğunu biliyorum. Aşağıda ona meydan okuduk.

"Şunu atmayı keser misin?" Ryder tersler.

Kocaman bakıyorum. Lanet olsun, adam yakışıklı, karanlık ve düşünceli. Tekrar fırlatıyorum. "Bana yapacak mısın?"

Bana ters ters bakıyor, sonra kendini toparlayıp işine geri dönüyor. "Ne yani, denersen seni döverim diye mi korkuyorsun?"

Kafasını bile kaldırmıyor.

Ellerimi masaya vurup hırlıyorum, "Beni görmezden mi geleceksin Ryder?"

Ryder dudağını bana doğru kıvrıyor. "Beni yalnız bırak, Sawyer. Yapacak daha iyi bir işin yok mu? Kız arkadaşınla belki?"

Adrenalin içime işliyor. Masanın üzerinden yüzüne doğru eğilip bilgisayarını kapatıyorum. Cali'nin burada olmasını kabul etmediğini biliyorum ama benimle aynı fikirde olmasına ihtiyacım var. Sadece onu nasıl ikna edeceğimi bilmiyorum. Ben de onunla kavga ettim.

"Yapmam gereken bir şey var," diye tıslıyorum. "Yapıyorum."

Ryder bana hiç tepki vermiyor. Ona yönelttiğim meydan okumalar karşısında gözlerinin parladığını görüyorum ama o bunları kabul etmiyor. Onun yerine sandalyesini geriye itiyor. "Kasabaya gitmem gerek."

O kapıya ulaşmadan, ben masanın etrafında dönüyorum. Elimi göğsüne koydum ve ittim. "Benden kaçma."

Ryder'ın eli boynuma dolanıyor ve beni duvara doğru itiyor, beni orada sertçe sabitliyor ve öksürmememe neden oluyor.

Yüzüme doğru eğiliyor, sesi alçak ve öfkeli. "Beni zorlama, yavrum. Sana karşı, işaretine karşı olduğum kadar dikkatli olmayacağım."

"Elinden gelenin en kötüsünü yap." Gözlerimi zaferle kısıyorum.

Ryder'ın kara gözleri gözlerime dikildi ve yüzüme doğru hırladı, "Anlamıyor musun? Seninle oynamak istemiyorum. Siktir git. Defol."

Bana dokunmaya dayanamıyormuş gibi beni bırakıyor. Donup kaldım.

Ryder odadan çıkar.

Peşinden bakıyorum, kanım buza dönüyor. Beni bir kez bile itmedi. Aslında her zaman Miles ve benim peşinden koşan, kendisinden sır saklamamıza asla izin vermeyen ve onunla kavga ettiğimizde bize boyun eğdiren kişi o.

Dışarıda bir araba kapısı çarptı ve ben sıçradım. Ryder'ın kamyonetinin garaj yolundan çıktığını gördüm.

Sikeyim.

Buna alışık olmalısın, Sawyer. İnsanlar hep gider. Seni sevdiklerini söyleyenler bile.

Yutuyorum. Siktir et. Kapa şu lanet .
Hışımla odadan çıkarken kolumu kaşıdım.

OceanofPDF.com

CHAPTER 55

CALI

S Ben banyo aynasında saçlarımdaki kırıışıklıkları taramaya çalışırken Sawyer'ın yatak odasının kapısı pat diye açıldı.

"Caliii," diye bir ses şarkı söylüyor.

Kapıda Sawyer'ın varlığını hissediyorum. Ona bakmayı reddediyorum. "İşe yarar bir şey buldun mu?" diye soruyor, sesi karanlık.

Donmamak için kendimi zor tutuyorum. Eşyalarını karıştırdığımı bilmesine imkân yoktu. "Ne demek istiyorsun?"

Alçak sesle kıkırdar. "Oh, tavşancık. Bana yalan söylememeyi bildiğini sanıyordum."

Hala ona bakmıyorum.

Sawyer arkamdan yaklaşıyor ve başını benimkinin arkasına yaslıyor. Nefesini içine çekti. "Yalancılara ne olur biliyor musun, Cali?"

"Ben yalancı değilim." Onu görmezden gelmeye çalışarak saçlarımı gevşek bir örgü haline getiriyorum.

Onun varlığının beni nasıl ateşlendirdiğini görmezden gelmeye çalışıyorum.

Sawyer parmaklarını omurgamda yavaşça gezdiriyor. Yine karanlık bir şekilde kıkırdıyor.

İçinde mizah yok.

"Tam benim için yaratılmışsın, değil mi Cali? Cezalandırılmak için lanet bir obursun."

Parmakları enseme ve parmaklarını saçlarıma geçiriyor. Sonra sertçe kavıyor.

Bir acı sarsıntısı içime işliyor ve bir nefes çekiyorum.

Sawyer başımı geriye atıyor ve gözlerim aynada onun mavi gözlerine kayıyor.

"Ah, sonunda beni kabul etti. Gereken bu mu Cali? Biraz güç mü?" Tekrar çekerek gözlerimin dolmasına neden oldu.

"Bırak."

Sawyer nefesini içine çekiyor ve kasıklarını bana bastırıyor. Sertleşti.

"Bırak," diye alay ediyor.

Ona hırladım.

"Awww, bak, tavşan korkutucu olmaya çalışıyor." Sawyer başımı sağa doğru çekerken eğiliyor. Açıkta kalan boynumu sertçe ısıyor. Kafa derimdeki keskin acıyla karışan donuk bir acı yayılıyor içime. Daha sert ısıyor ve ben kaçmak için sarsılıyorum.

Sawyer kıkırdarak boynumu bırakıyor. "Çok tatlısın amına koyayım."

"Ben sevimli falan değilim." Etrafımda dönmeye çalışıyorum. Amımı ateşlendirmiyormuş ve kaslarımı titretmiyormuş gibi davranmaya çalışıyorum. Sawyer beni lavaboya bastırıyor. "Tsk, tsk, sadece olmasına izin ver." Eğilip omzumu ısıyor ve dişlerini tenime geçiriyor.

Onun iri bedenine karşı güreşerek haykırıyorum. Derimin morardığını hissediyorum.

Sawyer beni serbest bırakıyor ama tekrar ısıyor, biraz daha aşağıdan. Defalarca ısıyor, çırpınmama rağmen derimi morartıyor ve eziyor.

Her acı parlaması doğrudan amıma vuruyor.

"Siktir git," diye ayağına basıyorum.

Sawyer tepki bile vermiyor. "Lanet olsun, izlerimle kaplı çok güzel görünüyorsun."

Beni kaptığı gibi yatak odasına götürdü.

"Sawyer!" Beni yatağa fırlatırken haykırıyorum. Hemen peşimden sürünerek geliyor. Geri çekiliyorum. "Dur! Şu anda bunu yapmak istemiyorum."

Sawyer ağır, dövmeli bir koluyla dizlerimi düzleştiriyor ve kalçalarımın doğru sürünüyor. "Farkında olduğunu sanmıyorum..." Pantolonumu indirdi. "Şu anda söz hakkın yok."

Adrenalinim yükseliyor. Sawyer bana gülümsüyor, gözleri karanlık ve kızgın.

Amımı ıslatmasından nefret ediyorum.

"Şu anda beni durdurmak için hiçbir şey yapamayacağını bilmek seni tahrik ediyor mu?" Boxerımı kalçalarımın altına çekiyor.

"Hayır! Sen boku yemişsin." Onu üzerimden çekmek için elimi gözlerinin üzerinde gezdirdim.

Sawyer başını amıma doğru eğiyor ve nefesini içine çekiyor. "Lanet olsun. Sen sadece pis bir sürtüksün, değil mi? Çok ıslaksın." Nefesi amımın üzerinde pufluyor. "Tanrım, kollarımda gevşeyene ve benimle savaşmayı bırakana kadar seni yemek istiyorum. Sonra da aramızdaki farkı anlayamayana kadar geri kalanını tüketeceğim." Bacaklarımı geri çekiyor, böylece tamamen onun manik bakışlarına maruz kalıyorum. "Benden sır saklamayacaksın, Cali. Benimle dövüşebilirsin ama bana yalan söyleyemezsin."

Ağzı klitorisime çok yakın ve içimi bir rahatsızlık kaplıyor. Duş almadım.

Sawyer'ın keskin bakışları beni inceliyor. "Oral konusunda neden tuhaf olduğunu söyle bana." Ona ters ters bakıyorum. "Garip davranmıyorum!"

"Yalan söyleme." Sawyer beni kendine doğru çekti. "Miles'la bir tuhaftın, şimdi yine bir tuhafsın. Bana söyleyeceksin." Parmakları kalçalarımın saplanıyor.

"İyi," diye tıslıyorum. "Dürüstlük mü istiyorsun? Miles beni boşaltan ilk kişiydi."

Sawyer dondu kaldı. Mavi gözleri üzerimde geziniyor, her şeyi içine çekiyor.

Bakışlarımı daraltıyorum. "Kafadan. Kafadan hoşlanmıyorum. Ya beni bir erkek gibi becer ya da hiç becerme."

Sawyer'ın gözleri meydan okurcasına parlıyor ve bir anda kafası amıma gömülüyor. Beni tutkuyla yiyor, yalamak, emmek ve kemirmek arasında gidip geliyor.

Zevk beni dolduruyor. "Siktir git, Sawyer. Hayır dedim." Sırtımı kamburlaştırıyorum, hem ona doğru bastırmaya hem de ondan uzaklaşmaya çalışıyorum. Klitorisime yaptığı saldırı ezici ve aşırı uyarıcı.

Ellerimi aşağı uzatıp başını itmeye çalışıyorum.

Sawyer beni izliyor, saldırısını yavaşlatıyor ve dilini düzleştiriyor, hissi azaltırken derinleştiriyor. İçime doğru inliyor, hareketine devam ediyor. Coşku içime işliyor. Sawyer yaptığı şeyi değiştirmeden sürdürüyor, gözlerini benimkilere kilitlemiş, her hareketimi izliyor.

Onunla savaşmayı bıraktığımı fark ettim. Parmaklarımı saçlarından geri çektim.

İnliyor ve gözleri geri dönüyor.

Kahretsin, bu kadar kolay pes edemem. Onlardan kaçmaya çalışıyor olmam gerekiyordu.

Uzaklaşmak için çabalıyorum ve Sawyer beni sıkıca kendine çekiyor.

"Beni biraz yönlendirmen gerekecek, Cali. Uzun zamandır kafa vermemiştin."

Donuyorum. Hay sikeyim. Ona bakıyorum. Sawyer'ın gözlerinde karanlık var, ama çoğunlukla tahrik olmuş görünüyor.

"Sawyer, bunu yapmak zorunda değilsin."

"Kapa çenenin," diye tersliyor, bakışları sertleşiyor. "Bana nasıl hoşlandığını söylemediğin ya da adımı haykırmadığın sürece, bunları duymak istemiyorum."

Ağzımı kapattım. Tekrar içime dalıyor, klitorisimi sertçe ısıyor.

Nefesim kesiliyor ve ondan geri çekiliyorum. Dilini tekrar düzleştirerek ve klitorisimi düzenli olarak ovalayarak takip ediyor. Bu, hislerin tekrar içime hücum etmesine neden oluyor. Kaskatı kesildim, ne yapacağımı bilemiyordum.

Sawyer geri çekilir. "Aklını başına topla, tavşancık. Bugün boşal. Başka şansın yok."

Tekrar içime dalıyor, beni saldırganlıkla yiyor. Her şeye rağmen çok iyi hissettiriyor. Vücudumu dinliyor, benimle birlikte hareket ediyor. Her yumuşadığımda, tam olarak ne yapıyorsa ona devam ediyor. Ben sertleşene kadar devam ediyor. Boşalacağım ama hiç istemiyorum.

Gözlerinde zaferle bana bakıyor, dili içimde bitmek bilmeyen bir zevk yaratıyor.

"Sawyer..." Homurdanıyorum.

Parmaklarını kalçalarımın derinliklerine sokarken aynı anda ısıyor. Haykırıyorum, tüm vücudum kilitleniyor. Sanki damarlarıma ateş doluyor ve gözlerimi kapatıyorum, saf zevk dalgalar halinde içimde yuvarlanıyor.

Ben orgazmdan çıkamadan Sawyer geri çekiliyor ve beni yüzüstü çeviriyor.

Oh lanet olsun. Ne yaptığını göremiyorum. İçimi bir korku kaplıyor ve Sawyer'a bir bakış fırlatarak geri dönmeye çalışıyorum.

Pantolonunu indirdi, sert aleti sallanıyor ve sertleşiyor. Sırt üstü yuvarlandım.

Sawyer üzerime tırmanıyor. "Bir gün, seni gözlerini kapatmaya korkutan kişiyi bulacağım, tavşancık. Ve eğer çoktan ölmemişlerse, onları senin için öldüreceğim."

İçime daldı, ilk hamlesinde beni tamamen . Sırtımı eğdim, bir inilti benden kaçtı.

"İyi kız. Sikimi çok güzel sıkıyorsun." Sawyer yavaşça çeker, sonra tekrar sokar.

"Ne iğrenç bir sürtük. Benimle savaşılamazsın. Bedenin bana boyun eğiyor ve çok yakında kalbin de boyun eğecek."

Vücudum korkuyla dondu. Siktir, hayır. Kesinlikle olmaz.

Sawyer elini aşağı uzatıp klitorisimle oynuyor. "Benimle savaşmayı bırak, Cali. Faydası yok."

Vücudumla çok ustaca oynuyor. Öfori tenimde sızıyor ve kaslarım geriliyor.

"İşte bir kız. Benim için gel, benim güzel fahişem."

Yapıyorum. Duygularım patlıyor, her kasım geriliyor. Zevk omurgamda hızla yükseliyor ve tenim vızıldıyor. Sawyer homurdanarak içime girmeye devam ediyor. Karın kasları geriliyor ve sonra adımı inleterek içime boşalıyor.

İkimiz de burada nefes nefese yatıyoruz.

Tavana bakıyorum. Kaslarım jöle gibi. Çok doymuş ve bitkin hissediyorum. Sikeyim. Beni boşalttı. Birden çok kez.

Sawyer yuvarlanıyor ve kolunu omzuma atıp beni kucaklıyor.

Lanet olsun, düş almam lazım.

Hareket etmeye çalışıyorum ama Sawyer beni göğsüne çekerek daha sıkı tutuyor. "Kal, Cali."

Kolu etrafımda güçlü bir bant gibi. Onun tutuşuyla rahatlıyorum.

Uzun bir süre sessizlik içinde yatıyoruz, ikimiz de yavaşça nefes alıyoruz. Gerçekler yüzüme çarpıyor. Hayatıma değer veriyorsam onlardan uzaklaşmam gerektiğini biliyorum. Ama şu an garip bir şekilde huzurluyum.

Sawyer konuştuğunda beni korkutuyor. "Daha az doğrudan baskı mı istiyorsun?" Sesi alçak ve boğuk.

Göz kırpıyorum.

"Seni yediğim mi?"

Yanaklarım kızardı. "Ben...uh. Bilmiyorum."

"Bilmiyorum da ne demek?" Sawyer elini kaldırıyor ve damganın kabarık kısmını bulana kadar köprücük kemiğimin etrafında gezdiriyor. Hâlâ iyileşiyor ve acıtıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Anlamıyorum... insanlar beni çok sık yemiyor."

"Neden?"

"Ben asla istemedi."

Ben'in adını duyunca sertleşiyor.

Yine sessizliğe gömüldük. Kendimi rahatsız hissediyorum. Ne söyleyeceğimden emin değilim. "Başına geleni hak ettiğini biliyorsun."

Bir saniyeliğine gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Bu konuda konuşmamayı tercih ederim."

Sawyer sustu.

Gözlerimi açıyorum ve odaya bakıyorum. Bunun dışında herhangi bir şey hakkında konuşmak istiyorum. "Kardeşin nasıl biri?"

Sawyer bir an için nefes almayı keser. Sonra yumuşak bir sesle, "Vahşi. Benden daha vahşi."

"Bunu hayal etmek zor," diye kestirip atıyorum.

Sawyer usulca kıkırdar. "Bu muhtemelen benim hatam. Onu ben büyüttüm ve ona daha iyisini öğretemedim."

Yine bir süre sessiz kaldık.

"Şimdi ne yapıyor?" diye sordum. "Uyuşturucu. Hapse girip çıkıyor." Yutkunuyorum.

"Ah... Özür dilerim."

"Olma." Kolumu sıktı. "Senin suçun değil."

Bir süre daha öylece yatıyoruz ve ben kıvranıyorum. "Gerçekten duş almam gerek." "Beni üzerinden yıkamak için bu kadar hevesli misin?"

"İğrenç hissediyorum!"

"Tamam. Benim de bir taneye ihtiyacım var." Yataktan zıpladı ve bana elini uzattı. "Ama bu sadece seni kokumla tekrar işaretlemem gerektiği anlamına geliyor. Ve yakında."

İnliyorum ama uzattığı eli tutuyorum. İçeri girdiğimizde, Sawyer beni temizlemek için ısrar ediyor.

Sabunu ondan kaptım. "Yapabilirim."

"Bana bırak." Bana göz kırpmıyor. "O zaman beni yapabilirsin." Gözlerimi deviriyorum ve köpürmeye başlıyorum.

"Miles ya da Ryder ile duş alma. İkisi de su domuzudur."

Sawyer ellerimi sürdüğüm yerin hemen arkasını ovalıyor, tam arkamı temizliyor.

. "Kendimi Ryder ile duş alırken görmüyorum. Asla." Sawyer omuz silkiyor ama bir şey söylemiyor.

Duruyorum. Bekliyorum. Bunun olmasını mı bekliyor? adama bakıyorum. Dizlerinin üzerinde kalçalarımı yıkıyor. "Bu ne... hepimiz... birlikte duş falan mı alacağız?"

Sawyer yıkamaya devam ediyor. Kocaman ellerinin cildimde çok nazik olması iyi hissettiriyor.

Sessizliği beni korkutuyor. Sormamalıydım. Bu sadece bir oyun.

Sawyer'dan uzaklaşıyorum. Kalçalarımı kavırıyor ve beni kendine doğru çekiyor, akan suyun içinden bana bakıyor. "İstediğim pek çok şey var Cali. Ama şu anda bunları duymaya hazır değilsin." Kalçalarımın üst kısımlarını öpüyor.

ve ayağa kalkar. "Bana yalan söylemeyecek kadar güvenmekle başlayalım, olur mu?"

Yutkunuyorum. Bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Ama istediğim için korkuyorum. Neden istiyorum ki?

OceanofPDF.com

CHAPTER 56

MILES

I Daha fazla sıcak kömür almak için üst kata ikinci yolculuğumdayım. Üst kat, akan bir duş dışında sessiz. İçim heyecan ve rahatsızlıkla dolup taşıyor.

Ben'in yaptığı şeylerin bedelini ödemesini izlemekle ve Cali'yi kollarıma alıp kıvrılmak.

En iyi kararına rağmen, aşağıya iniyorum.

Cali bize yine gerçek bir korkuyla baktı ve bu beni hasta etti.

Bu adamın sana karşı kullandığı şey bu değil mi? Yumruk mu?

Hay sikeyim. Ryder'ın sözleri beni yine karnımdan vurdu, korku ve öfke içime aktı. Kapıyı yırtıp açtım.

Ben çırpınıyor, ağzının içinde çığlık atıyor. Fareler etini kazmaya başlamış, tüyleri kanla kaplanmış. Acı verici görünüyor.

Ben onun gibi değilim. Ben de babam gibi

değilim. Kömürleri kafesin üzerine

bırakıyorum.

Sıcaklığı hisseden fareler daha hızlı koşuşturuyor. Burası korkunç kokuyor, pişmiş kürk ve sidik gibi. Yanmamaları için farelerin daha hızlı kazmalarını istiyorum.

Ben'in boğuk çığlıkları kan dondurucu, vücudundaki her kas gergin. Aletime kan fişkırıyor. Onun acı çekmesini, tamamen merhametime kalmasını izlemek hoşuma gidiyor.

Ben'in başının üzerine eğilip usulca soruyorum, "Sesi böyle miydi? Merhamet için ağlarken ve sen yine de onu döverken?"

Gözyaşları Ben'in yüzünde iz bırakıyor. Şu anda beni duyamıyor bile.

"Hayır, ağlamadı." Başının üst kısmını okşadım. "O senden daha cesur. Sen zavallı bir korkaktan başka bir şey değilsin." Alnındaki terli sarı saçları tarıyorum. "Beni gördüğünde altına işiyorsun. Bizi gördüğünde ne yaptığını bilmek ister misin?"

Bir fare gıcırıyor, kafesin içinde çılgınca bir enerji patlıyor. Ben bağlarına karşı savaşıyor, çaresizce geriliyor. Aletim daha da sertleşiyor.

"Bizimle savaştı." Yüzümde bir sırıtma belirdi. "Beni öldürmekle tehdit etti."

Onun ateşinin hatırası tüm sinir uçlarımı aydınlatıyor. Sikim o kadar sertleşti ki acıyor.

Ben boşuk bir çığlık attı. Pantolonumu indirdim, aletimi yumrukladım.

"Bu doğru, sahip olduğu her şeyle bizimle savaştı. Hâlâ da bizimle savaşıyor. Aptal, cesur kadın." Gözyaşlarının gri, mumsu teninden aşağı akmasını izleyerek kendimi okşuyorum. Taşaklarım şimdiden gerildi.

"Onu incitmek sana kendini güçlü hissettirdi mi koca adam?" Yüzüne sert bir tokat attım. "Seninle konuşurken bana bak."

Ben'in gözleri kapanır ve tüm vücudu sarsılır. Lanet olsun. Şu anda dinleyemiyor bile. Am götlü orospu.

Ryder'a onu öldürmesini söylediğinde Cali'nin gözlerinden fişkıran zehirin görüntüsü zihnimi dolduruyor ve bedenim zevkten kilitleniyor. İçimde yuvarlanıyor ve Ben'in yüzüne meni akıtarak boşalıyorum. Kahretsin, o kadar mükemmel ve güzel ki. Ve aptal.

Orgazm , kendimi pantolonuma geri sokuyorum. Hay sikeyim. Burası gerçekten kokuyor.

"Henüz işimiz bitmedi." Ben'in omzunu okşadım ve yukarı çıktım. Kır havasını içime çekerek dışarı çıkıyorum. Yükseklik azalmaya başlıyor ve yorgunluk içimi dolduruyor. Alacakaranlığın koyu moruna karşı gökyüzündeki tek kara bulutu izliyorum.

Ryder'ın Cali'ye öldürdüklerimle ilgili sataşırkenki sesi aklımı dolduruyor. Sesi çok kendini beğenmiş geliyordu. Tıpkı ona vuran adam gibi olduğumdan o kadar emindi ki.

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. Yani, onu biz kaçırdık. Kendi özgür iradesiyle burada değil. Utanç üzerime çöküyor. Bizimle olduğu sürece, asla gerçek bir seçim şansı olmayacak. Ona takıntılı olan yeni sahiplerinin kölesi ama yine de sahipleri.

Elimi yüzüme sürüyorum. Ryder nerede? İçimdeki duyguları dışarı atması için ona ihtiyacım var. Ve belki ben de onu yaptığı şeyi söylediği için döverim.

İçeri girmek için döndüğümde, kamyonetinin burada olmadığını fark ettim. Lanet olsun. Hangi cehenneme gitti?

Koridorda yürüyorum ve Sawyer'ın kapalı kapısının önünde duruyorum. Bütün ev sessiz. Yavaşça açıyorum.

Oda karanlık ve alışmam bir dakika sürüyor, ama alıştığım da Sawyer ve Cali'nin yatakta birbirlerine sarılmış uyuduklarını görüyorum. Sawyer'ın bir kolu onun etrafında. Saçları ıslak ve görebildiğim kadarıyla ikisi de çıplak.

Ruh halime rağmen aletim seçiriyor. Odaya giriyorum, kapıyı arkamdan usulca kapatıyorum. İkisi de kımlıdamıyor. Sawyer'ın horlamasını duyuyorum ve bunun altında onun yumuşak nefeslerini duyuyorum.

Kahretsin, ikisi de çok huzurlu görünüyor. Onları izlerken rahatlatıcı nefesler ciğerlerime doluyor. Cali'nin kirpikleri soluk tenine karşı koyu renk ve ağzı uykuda ayrılmış. Sawyer yeni tıraş olmuş ve teni pürüzsüz. Tıraş losyonunun kokusunu alabiliyorum.

Lanet olsun. Derin bir nefes alıyorum. Gitmeliyim. Duş al, yemek yap, Ryder'la kavga et. Sonra Ben'le ilgilenip onu biraz daha hayatta tutabilirim.

Ama ben izlemiyorum. Uyumalarını izliyorum. Sanki manyetik bir çekim varmış gibi yatağa doğru çekiliyorum. Ne kadar yaklaşırsam kalbim o kadar huzur bulacakmış gibi geliyor.

Siktir et. Kanlı kıyafetlerimi çıkarıp Cali'nin yanına uzandım. Yüzünü ona döndüm, böylece her küçük ifadesini görebiliyordum. Biraz kayıyor, ağzını kapatıyor ve inliyor.

Lanet olsun. Şimdi yine taş gibiyim.

Cali'nin nefes alış veriş i düzleşiyor ve ben buna engel olamıyorum. Parmağımı alnında gezdiriyorum.

Uzun süre uyuyamam. O pisliğ e serum takıp onu iyileştirmeliyim. Benim yüzümden bu kadar çabuk ölemez.

Önümdeki muhteş em kadın değ iş ti. Bir an için onu mutlu gördüm. Sawyer mutfakta krep yaptıktan sonra bize baktığı gibi. Bakışları yumuş amış tı ve o anda gördüğ üm en güzel şeydi. Şimdi de o zamanki gibi görünüyor. Sanki kaçmayı bırakmış, savaşmayı bırakmış ve gerçekten yaşamasına izin vermiş gibi.

Donup kalıyorum. Sertçe yutkunuyorum, sonra dudaklarımı teninde gezdiriyorum. "Kendini güvende hissettiğinde böyle mi görünüyorsun güzel kız?" Bir süre sessizce oturuyorum, göğsüm hayranlıkla ısınıyor. "Keş ke her gün böyle görünebilsen."

CHAPTER 57

CALI

I Miles'ın fısıltılı sözlerini duyuyorum. Uyuyormuş gibi yapıyorum ve o da bir süre daha yüzümü izlemeye devam ediyor.

Omurgamda bir ürperti dolaşıyor. Sözleri sıcak bir kucaklamayla beni sarıyor. Kendimi güvende hissetmemi mi istiyor? Bu düşünce göğsümdeki gerginliğin azalmasına ve küçük bir umut ışığının yeşermesine neden oluyor. Ama hayır. Hayır! Aşağıda Ben'e işkence ediyorlar. Ve sırada ben varım. Değil mi? Koruyucu davranışları yüzünden erimek isteyen içimdeki hüznü sese bağırmaya çalışıyorum.

Hayır. O duygusal tarafım beni öldürtecek. Onu ezmeye çalışıyorum.

Miles'ın nefesinin düzelmesi de biraz zaman alıyor. Düşünceler zihnimde yarışıyor. İkisinin de bu yumuşak tarafı, daha önce çok net görünen şeyleri bulanıklaştırıyor.

Oyun hâlâ bu mu? Beni onlara inandırmak için mi? Çünkü lanet olsun, eğer onlara inanmak istemiyorsam. Onların sert ama koruyucu fırtınalarına kapılmamı istiyorlar.

Yutkunuyorum. Sawyer bir keresinde ben açıldıktan sonra beni kırmanın kolay olacağını söylemişti. Aslında, kendisi bana açılmamın aptallık olduğunu söylemişti. Kahretsin, ben zayıfım. Çünkü yapmak istediğim şey tam olarak bu.

Boğazımın arkasında bir sızı oluşmasına neden oluyor. Açılmak asla sahip olabileceğim bir şey olmayacak. Yapabileceğimi düşünmek bile zalimlik. Tanrım. Lanet olası bir içkiye ihtiyacım var.

Ellerimi kaydırıyorum. İki adam da hareket etmiyor. Yavaşça yukarı itiyorum. Yine hareket yok. , bu yüzden yatağın ucuna doğru kaymak zorundayım. Yapıyorum.

böylece battaniyeyi Sawyer'ın üzerine geri serdim. Kapıya doğru ilerliyorum.

İki adam da uykuda ağır ağır nefes almaya devam ediyor. Bir nefes alıyorum ve kapıyı açıyorum.

Ev sessiz ve karanlık. Bir süre dinliyorum. Hiçbir şey yok. Dışarı çıktım. Ryder'ın yatak odasının kapısı kapalı. Gece yarısı olduğuna göre uyuyor olmalı.

Koridordan mutfağa doğru ilerliyorum. Askıda araba anahtarı yok.

Hay sikeyim. Bunları yatmadan önce kaldırıyor olmalılar. Ofiste bir bilgisayar gördüğümü hatırlıyorum. Dış dünya ile iletişim. Bu fikir kalbimi hoplattı. Bir yanımda heyecanlandı. Bir yanımda da bunun yanlış olduğunu hissediyor. Onlar bana güveniyor ve ben bu güveni yakıyorum.

Ofis kapısı aralık. İçeri girip arkamdan tekrar kapatıyorum. Görmek zor ama karanlık masanın üzerinde bir şeyler gölgeleniyor. Koltuğa oturup etrafı yokluyorum.

Evet! Kahretsin, burada.

Dizüstü bilgisayarı açmadan önce duraksıyorum. Yanlış hislerden kurtulamıyorum. Zihinsel olarak kendimi tekmeliyorum. Özgürlüğüm için mücadele etmeye hakkım var.

Çenemi sıkıyorum. Kendin için savaş, Cali. Sonsuza kadar kurban olamazsın.

Açıyorum, mavi ışık üzerimde parlıyor, bir an için gözlerimi acıtıyor ve kırıştırmama neden oluyor.

"Bu çok ilginç."

Derin ses beni sıçrattı. Sandalyemde geriye doğru savruldu, küçük bir çığlık attım. Umutsuzca sesin kaynağını bulmak için odayı araştırıyorum. Sağımda, içeri girerken fark etmediğim bir koltukta gölgeli bir şekil oturuyor.

Kapıya doğru birkaç adım atıyorum, kalbim hızla çarpıyor.

"Sanki seni yanlış bir şey yaparken yakalamışım gibi davranıyorsun." Ryder arkasına yaslandı. Gözlerimin alışması için gözlerimi kırıştıyorum.

"Ben... beni korkuttun."

Hiçbir şey söylemiyor. Sonra, "Cennette sorun mu var?"

diye sordu. "Sen neden bahsediyorsun?" Doğruluyorum.

"Ne yapıyordun?" Bilgisayara doğru başını sallıyor.

Bir bahane bulmaya çalışıyorum. "Sadece istedim... Sawyer yapabileceğimi söyledi..."

Ryder bir kaşını kaldırıp çırpınışımla izliyor. Sonunda kollarımı kavuşturup ters ters bakıyorum. "Beni gözetleyerek ne yapıyordun?"

Parmaklarını dikleştiriyor. "Casusluk yapan ben değildim, Cassie." "Cali."

"Doğru." Kayıtsız bakışına geri dñnmeden önce küçük bir gülümseme yakalıyorum. "Elektronik cihazlara binmeye karşı kurallarınız var."

"Nasıl..." Ben başlıyorum.

Dudağı kıvrılıyor. "Onlar benim de erkek arkadaşlarım. Onlar da benimle konuşuyor. Sadece seninle değil."

O da mı? Çıktığımızı mı sanıyor? "Çıkmıyoruz..." Duruyorum. Çünkü durum bu kadar berbat olmasaydı, Sawyer, Miles ve ben kesinlikle çıkıyormuşuz gibi görünüyordu. Kahretsin, bu gece bir an için ben de öyleymişiz gibi hissettim.

Boğazımı temizliyorum. "Biz... bir şey değiliz."

Ryder hiçbir şey söylemiyor, bana bakmaya devam ediyor. "Neden buradasın?" "Kaçırıldım!"

"Yani onlara karşı bir şey hissetmiyorsun?"

"Hayır!" Duygular içimde dönüyor, midem sıkışıyor. Neyim var benim böyle?

Ryder'ın sesi tehlikeli bir oktava kadar alçalıyor. "Gerçekten mi? Çünkü ya onlara karşı bir şeyler hissediyorsun ya da onları bilerek yönlendiriyorsun."

İçim daralıyor. Sanki içimi görebiliyormuş gibi bana bakmasından hoşlanmıyorum. "Onları yönlendirmek, ne? Sen neden bahsediyorsun?"

Bilgisayarın soğuk mavi ışığı yüzüne düşüyor. "Sana kafayı takmışlar. Daha önce bir kadına karşı böyle davrandıklarını hiç görmemiştim."

Garip bir sıcaklık içimde kıvrılıyor.

Ryder öne doğru eğiliyor. "Onları manipüle etmek için ne yapıyorsun?"

Manipüle etmek mi? Manipüle edilen *benim*! "Ben değilim!" Tersliyorum. "Bunu tam olarak nasıl yaptığımı düşünüyorsun?"

Ryder bana bakıyor. "Anlayamadığım şey de bu." Başını hafifçe eğiyor. "Ya oyun oynuyorsun ya da onlardan gerçekten hoşlandığını düşünüyorsun."

Çenemi sıkıyorum.

Ryder başını sallar. "Bunu konuştuğumuzu sanıyordum. Onları ne kadardır tanıyorsun, birkaç gündür mü? Onları gerçekten sevdiğini nereden biliyorsun? Spor olsun diye öldürüyorlar. Onları gerçekten tanı mıyorsun."

"Onlardan hoşlandığımı hiç söylemedim!" Kekeliyorum.

Öne doğru eğiliyor. "Sawyer'ın en sevdiği kitap nedir? Miles stres atmak için ne yapar?" Ryder ayağa kalkıyor, birden benden çok ama çok daha uzun boylu oluyor. "Korktuklarında ne yaparlar? Kızgın? Üzüldüklerinde?" Bana doğru yaklaşıyor.

"I..." Geri çekilip kapıya yaklaştım.

"Cevap ver kızım," diye bağıyor.

"Bilmiyorum!" Boğazım düğümleniyor.

"Bu doğru. Bilmiyorsun." Bana doğru eğildi, dudağı kıvrılmıştı. Sırtım kapının arkasına çarptı. Lanet kapatmamalıydım.

Ryder neredeyse bana dokunana kadar hareket ediyor. O kadar uzun ki burnum sadece göğsüne ulaşıyor. Ona bakmak için boynumu eğiyorum. Karanlık yüz hatları odadaki ışığı emerek gözlerinin boşluğuna çekiyor. Bir an için üzgün görünüyor.

Sonra üzerindeki alkolün kokusunu alıyorum.

Arzu içimde alevleniyor. , içki içmeyeli uzun zaman olmuştu.

Şu an umutsuzca bir taneye ihtiyacım var.

Ryder bana bakıyor. "Eğer onlarla çıkmıyorsan, onlardan hoşlanmadığını söylemekte bir sakınca görmezsin."

Yutkunuyorum. Düşüncesi bile midemde hoşuma gitmeyen hisler uyandırıyor.

"Değil mi?" Ryder'ın sesinde bir uyarı var. Ondan bir yudum daha viski alıyorum.

"Doğru," diye homurdandım.

Ryder küçük bir adım geri atıyor. Masanın üzerindeki alkolü fark ettim. Bakışlarımı takip ediyor, sonra tekrar bana bakıyor, gözleri yüzümde geziniyor. "Biraz ister misin?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Aklımı okuyabiliyor mu? Kahretsin evet, biraz istiyorum. Ryder o sinir bozucu bakışlarıyla beni izliyor. Şişeye yavaşça uzanıyor, sonra ağzına götürüyor ve beni izlerken uzun bir yudum alıyor.

Burun deliklerim açıldı. Göt herif.

Ryder çenemin altından boğazımı kavramak için elini uzattı. Beni kabaca kendine doğru çekiyor ve bir nefesle göğsüne doğru sendeliyorum. Diğer eliyle çenemi kavırıyor ve açıyor. Şaşkınlıkla ağzımı açıyorum ve Ryder ağzını benimkine bastırıp içine bir ağız dolusu viski tükürüyor.

İrkildim. Alkol anında yakıyor, ağzımı hoş bir acıyla ısıtıyor. Yutkunuyorum, boğazım sıvıyla yanıyor.

Ryder hâlâ orada, beni kendisine doğru tutuyor, dudakları neredeyse dudaklarıma değiyor. Nefes alışverişinde bulunuyoruz. Koyu renk gözleri biraz vahşi. Bir saniyeliğine birbirimizin bakışlarına yakalandık, parlak gözleri sahiplenici, acımasız ve korkutucu.

Sonra beni bırakıyor, tökezleyerek bir adım geri atıyor. Düzeliyor, düğmeli bluzunu düzeltiyor. "Neden kaçmıyorsun?" diye soruyor.

"Ne?" Nefesimi tutuyorum. "Şu anda. Seni durdurmayacağım."

"Çünkü sırtıma bir kurşun sıkacaksın."

Ryder pantolonunun arkasından bir şey çıkarır ve büyük bir gürültüyle masaya vurur. Bu bir tabanca.

Adrenalin derimin altında yanıyor.

"Yapmayacağım. Şu anda olmaz," diyor.

"Şu anda mı?" Gözlerimi ona dikiyorum. "Evet, bu rahatlatıcı."

Ryder masaya doğru ilerler ve biraz tökezler. Lanet olsun. Kafayı mı yedi? Ondan önce silahını alıp alamayacağımı görmek için baktım.

"bakalım," diyor Ryder, konuşması birden berraklaşıyor. "Sarhoş bile olsam seni birkaç saniye içinde vurabilirim."

Donup kalıyorum. Ryder sırtıyor.

Gitmem için duyduğu arzuyu düşünüyorum. Kaçmamı istiyor ki adamlarını kızdırmadan beni ortadan kaldırılsın.

Doğruluyorum. "Hile yapmaya çalışıyorsun. Sawyer'ın arkasından oyun oynayamazsın."

"Yapmaya çalıştığın şey bu değil miydi?" Ryder bilgisayarı işaret ediyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Sonuçlarını biliyordum."

"Ben de öyle." Beni izliyor.

"Öyle mi? Benim için sonuçlar benim hayatımdır. Senin için ne?" Tüm bu olanların ne kadar adaletsiz olduğuna dair içimde bir öfke dolaşıyor. "Bir sevgili kavgası mı? Küçük bir kıskançlık mı? Yani her şeyi siktir edip gideceksin ve her şey yoluna girecek. Ben *ölmüş* olacağım. Bunun nasıl adil olduğunu bana açıkla!"

Ryder geniş kollarını kavuşturur. "Hayat adil değil, küçük gizem. Bunu anlayacak yaşta olduğumu sanıyordum."

Alkol kafamın içinde vızıldıyor. İçki içmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki, şimdiden beni etkilemeye başladı. Tükürüyorum, "Oh, endişelenme. Bunu uzun zaman önce öğrendim. Benim hatam, beni insani bir anımda yakaladın." Topuklarımın üzerinde dönüyorum. "İyi geceler, Ryker."

Yanlış ismi duyunca homurdanıyor ve ben de kapıyı çarpıyorum. Bunu yaparken cesaretim beni terk ediyor ve koridorda koşarak Sawyer'ın odasına geri dönüyorum. İkisi de hâlâ yataklarında uyuyorlardı. Dikkatlice aralarına giriyorum, en azından beni içimden geçen duygulardan koruyabileceklermiş gibi davranmam gerekiyor.

Sawyer horlamaya devam ediyor ama Miles kayıyor ve kolunu bana doluyor. "Nereye gittin?" diye mırıldandı.

"Banyo." Gözlerimin arkasından yaşlar süzülüyor. Üzgün olduğumu söylemek istiyorum.

"Mmmm," diye mırıldanıyor Miles saçlarıma doğru. Birkaç saniye içinde tekrar uykuya daldı.

Lanet olsun. Artık bu oyunu oynamak istemiyorum. Bu yolculuktan nasıl
ineceğim?

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

CHAPTER 58

RYDER

T Evin durumu içler acısı. Her yerde kirli kıyafetler ve neredeyse hiç yiyecek kalmamış. Zihnim durmadan çalışıyor.

Market açılır açılmaz alışverişe çıkıyorum. Reyonlarda ilerlerken, viskiyi ağzına tükürdüğümde Cali'nin göz bebeklerinin nasıl büyüdüğünü düşünmemeye çalışıyorum.

Kahretsin, çok güzel ve itaatkâr görünüyordu. Kendine bile yardım edemiyor. Yürüyen her kırmızı bayraktan etkileniyor.

Çekici ya da bizi becermeye çalışıyor. Ya da ikisi de.

Mısır gevreği reyonundayken avukatım aradı. İlk çalışta açtım. "Hey, bastırma duruşmasını erteleyecekler. Polis memuru tatil."

Homur
danıyor
um.

"Hâlâ anlaşmamız üzerinde çalışıyorum, ama bilirsiniz diye söylüyorum, hiçbir yere varamıyorum."

Hay sikeyim. Telefonumu o kadar sıkıyorum ki parmaklarımdan acı fişkırıyor. Bunun için endişeleniyordum. Bu iş mahkemeye giderse, yıllarca, belki de ömür boyu hapiste yatarım. Peki ya Miles? Bu aslında onun işaretiydi. Onun DNA'sıyla nasıl bağlantı kurmadılar, bilmiyorum. Ailemi dağıtmak istemiyorum ama bu iş yatarsa ülkeyi terk edeceğim.

"Orada
mısın?"
"Evet."

"Tamam. Sadece bildiğinden emin olmak istedim. Daha fazlasını teklif ederdim ama korkarım bu yeni adamın ahlaki değerleri onu etkileyecek."

Biri deli gibi arabasını etrafımda dolaştırıyor. Bütün koridoru kapattığını fark ettim.

Kapatıyorum. Bu olasılığa karşı hazırlıklıyım. Offshore paravan şirketlerde hesaplarım var ve Wyatt ile iletişim hatlarını her zaman açık tutuyorum. Ayrılmamız gerekebileceğini her zaman biliyordum. Boğazımın arkasında bir çizik hissediyorum.

Eve döndüğümde, adamlarım için daha fazla yemek hazırlamaya başladım. Miles'in en sevdiği quesadillas ve Sawyer'ın et ve patates püresi için yeterince var. Kendimi bu göreve gömmeye çalışıyorum. Önce bununla, sonra da diğer işlerle ilgileneceğim.

Hazırlanırken, tavuğu çıkarmadan önce gömleğimi ters çeviriyorum. Salmonella'nın her tarafa bulaşmasını istemiyorum. Sawyer'ın giydiği önlüğü giymeyi reddediyorum. Onu hiç yıkamıyor ve adamın ondan daha fazla hastalanmaması bir mucize. Hazırlanırken, bıçak bloğuna uzanıyorum.

Orada değil.

Daha fazla çekmeceye baktım. Lanet olsun. Bıçaklar hangi cehennemde? Her yere baktım. Mutfakta değiller.

Onları nereye koyduğunu sormak için Miles'ı aradım. Odası boştu ve yatağı hâlâ yapıydı. Kaşlarımı çatıyorum, sonra Sawyer'ın odasına gidiyorum.

Kirli kıyafetlerle kaplı ama yatağı darmadağın. Kahretsin, odası darmadağın. Buraya geldiğimde çamaşırları hep ben yıkarım ama döndükten sonra yıkamayı unutmuşum. O sarışın bomba tüm rutinlerime giriyor. Kıyafetleri alıp yıkamaya başlıyorum.

Miles'a mesaj attım: Bıçaklar nerede?

Neredeyse hemen cevap veriyor: Bodrum.

Ellerimi havaya kaldırdım. Bu ne ? Aşağı iniyorum.

Sawyer aşağıda, arka planda televizyon açık. Görünürde bıçak yok. "Siz aptallar bıçakları tam olarak nereye koydunuz?"

Sawyer bana bir kaşını kaldırıyor, sonra tekrar telefonuna bakıyor. "Seks odası."

Mırıldanarak oraya doğru ilerliyorum, sonra durup kapıya takılan yeni kilide bakıyorum. "Kilitli mi?"

Sawyer huffs. "Evet, başka türlü insanları nasıl tutmamızı bekliyorsunuz?"

"Kilidi açın." Ona ters ters bakıyorum.

Sawyer gözlerini deviriyor ve dediğimi yapıyor. Bıçak bloğunu seks banklarından birinin üzerinde buluyorum. Onu kaptım, sonra da kapıyı çarptım.

Sawyer'a ters ters baktım. "Ne yani, kız arkadaşının seni öldürmeye çalışmasını mı bekliyorsun?
gerçek aşk budur."

Sawyer bana bakmıyor ama hafifçe sırtıyor. "Beni bıçakla tehdit ediyorsun ve buna aşk diyorsun."

Kendime rağmen, bunu düşünüyorum. Hay sikeyim. Boynu bıçağıma karşı çok güzel görünüyor.

Sawyer drone'ları, "O sidikli kışını yukarı götür ve tek başına somurt. Sinir bozucu olmaya başladı."

İçimdeki öfke o kadar hızlı kabarıyor ki neredeyse ona bir ders vermek için üzerine atılacağım.

Sonra bana muzaffer bir bakış fırlattı ve ben durdum. Bu tam da onun istediği tepkiydi. Miles'a yaptığı gibi beni de kızdırmaya çalışıyor.

Sawyer'a ters ters bakıp merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Onunla anlaşmazlık içinde olmak yanlış geliyor. İlk kez kavga etmiyoruz ama bu doğru gelmiyor.

Ama adım atmayacağım. Bunu onun için yapıyorum.

Tavuğumu dilimledikten sonra mikroplardan kurtulmak için bıçağı ve kesme tahtasını hemen yıkarım.

Ben yemek pişirirken Sawyer gelip adaya oturuyor. Sessiz kalıp telefonuyla uğraşıyor.

Miles ve Cali'nin mutfak penceresinin önünden geçip ön kapıya doğru yürüdüklerini görüyorum. Miles'ın üzerinde koşu şortu vardı. Cali'nin yüzü kıpkırmızı ve saçları dağınık. Miles onu koşuya çıkarmış olmalı. Gülüşüyorlar, çocuklar gibi birbirlerini itip kakıyorlar.

Midem bulanıyor. Miles onun kalbini kırdığında çok incinecek. Çok sert ve çok hızlı düşüyor. Onu kıran şeyin bu olmasını istemiyorum.

Miles ve Cali hâlâ kıkırdarak içeri giriyorlar. Miles mutfağın önünden geçerken bana tek parmağıyla şakacı bir el sallıyor, sonra da konuşmasına devam ediyor. Yatak odalarına doğru gözlerim ikisinin de kışına takılıyor. Miles'ın kışçı şortunun içinde dar görünüyor. Cali çok büyük bir eşofman giymiş ama yine de yanaklarının kabardığını görebiliyorum.

Sawyer'ı bana sırtırken yakaladım. Ona ters ters baktım. "Ne?"

"Hiçbir şey." Yığınımından bir tortilla aldı ve yemeye başladı. "Sadece bir parça istiyorsun gibi görünüyor."

Ona ölümcül bir bakış attım.

"Biliyor musun, ikisine de sahip olabilirsin." Sawyer ortasından bir delik açıyor ve bana bakıyor. "Aslında hepimiz."

"Hayır, yapamam." Yemeği hazırlamaya geri döndüm. "Gerçekler ortaya çıktığında birilerinin iyi olması gerek."

"Tanrım, çok dramatik davranıyorsun." Sawyer bana ters ters bakıyor ve bakışları doğrudan sikime gidiyor.

"Ses tonuna dikkat et."

"Hayır, aslında yapacağımı sanmıyorum."

Başımın arkasına bir şey çarptı ve döndüm. Ayaklarımın dibinde bir tortilla yatıyordu. Öfke içime hücum etti. Gerçekten onu bana fırlattı mı?

Sawyer göz kırpmıyor. "Bence yüksekte uçmayı bırakıp sakinleşmen gerekiyor." Ayağa kalkıp lavaboya gidiyor ve yolda beni omzumdan kontrol ediyor.

Dudağımı kıvırıyorum. Sawyer elinden gelen her şeyi yapıyor. Kendimi kaybetmemi istediğini biliyorum. "Beni sınamayı bırak, Sawyer."

Gözlerini deviriyor. Adam gözlerini deviriyor. Bu kadar yeter. Bu kadar yeter.

Sawyer'ı tezgâha sıkıştırarak ona doğru atıyorum.

Sawyer bana bakıyor, gözlerinde karanlık bir ifade var. "Tanrım, sakın ol Ryder.

Çok duygusal davranıyorsun."

Elimi tezgahın üzerinde duran bıçağa götürüyorum. Sawyer hareketi görüyor ve vücudunu bana doğru yaklaşıyor, başını eğip beni kolumun altından sarmaya çalışıyor.

O dönerken ben de dönüyorum, ikimiz de yere düşüyoruz ve düşüşün çoğunu onun vücudu alsın diye dönüyorum.

Sawyer homurdanıyor ve ben bıçağı bir anda boğazına saplıyorum.

"Bıçak oyununda, göt herif," diye tısladım. "Sakin ol."

Sawyer aşağı uzandı ve pantolonumun üzerinden sikimi kavradı. Beni sertçe kavıyor, içime acı ve zevk veriyor. Bıçağı, derisini kesecek kadar ona doğru eğiyorum.

Tutuşuma boyun eğmek yerine, Sawyer gülüyor ve sikimi acıyla çekiyor. Elim boynunda sabit tutmak için elimden geleni yaparak sarsılıyorum.

"Dikkat et, sik." Şahdamarına çok yaklaştım.

"Ne, korktun mu? Kes beni, sikik. Canımı yak."

Sawyer'ın gözlerine bakabilmek için yer değiştiriyorum. Genellikle kaybolmak üzereyken bunun için yalvarır. Bakışlarımı kristal mavisi gözleriyle karşıyor. Berraklık şok ediyor

Ben. Karanlık onu ezmek yerine sadece kenarlarda.

Sawyer yüzüme tükürüyor.

Onu yüzüstü yatacak şekilde çeviriyorum ve şiddetli bir hareketle gömleğini yırtıyorum. Ayağa kalkmaya çalışıyor ama ben bacaklarının üzerine oturup boştaki elimle başını mutfak zeminine sabitliyorum.

"Acıtmamı mı istiyorsun?" Saçlarını öyle sert kavriyorum ki kaskatı kesiliyor. "Acıtacağım, seni lanet velet. İşim bittiğinde merhamet için ağlıyor olacaksın."

"Bilmiyorum," diyor sıkılmış dişlerinin arasından. "Sanırım hapse girdikten sonra biraz korkaklaştın."

Sözleri öfkenin içimden geçip doğrudan sikime girmesine neden oluyor. Yaralı sırtına bakıyorum ve yaptığım işi hayranlıkla seyrediyorum. İsmim her tarafına kazınmış, bazıları yeni, bazıları eski "Ryder's". Eğilip yeni izlerden birini ısııyorum. Sawyer acı içinde tıslıyor.

"Şimdiden ağlamaya mı başladın? Daha başlamadık bile." Saçına sert bir darbe indiriyorum. Sawyer'ın iniltisi keskin. "Hapse girdiğimden beri bu kadar ödlekleştiğini fark etmemiştim."

Sawyer kabaca gülüyor. Bir damla gözyaşının yanağından aşağı süzüldüğünü görüyorum. Eğildim ve gözyaşını yaladım. Hay sikeyim. Acısı doğrudan sikime gidiyor. Kıçına sürüyorum.

"Canımı yak artık, Ryder. Beni bırak." Mücadele ediyor. Ben gülüyorum. Kahretsin, bunu özlemişim.

CHAPTER 59

SAWYER

Ryder'in otoriter tutuşu beni kaya gibi sertleştiriyor. Sırtımdaki devasa ağırlığına karşı koyamıyorum.

Soğuk çeliği belimde hissediyorum ve kendime rağmen sıçıyorum. Bıçağının ısırığını birçok kez hissettim ve çok acıttığını biliyorum.

Korkuyu ve adrenalini içime çekiyorum. Acı verici derecede sertim.

Ryder bıçağı kasıtlı olarak çıkarıyor, derimde yumuşak bir şekilde yukarı aşağı sürüklüyor. Şerefsiz. Mücadele etmemeye çalışıyorum.

"Çok yaramazlık yaptın. Sana bunu yapmamı hak edip etmediğini bile hâlâ bilmiyorum."

İçimi gerçek bir korku kaplıyor ve dün gece beni reddettiği anım aklıma geliyor. Yukarı itmeye çalışıyorum, kafa derimde başka bir keskin çekiş kazanıyorum. Gözlerim yaşıyor.

"Hayır, hayır. Artık seçme şansın yok. Kıpırdamadan yat ve sana vereceğim şeyi kabul et, siktiğimin orospusu."

Belime yakıcı bir acı saplanıyor ve kaskatı kesiliyorum. Acı keskin ve vücudumdaki her içgüdünün savaşmak için çılgılık atmasına neden oluyor. Direniyorum, hedefini mahvetmesin diye kıpırdamadan yatıyorum. Ama lanet olsun, eğer hatırladığım kadar kötü acımıyorsa. Her kesik tenime sıcak bir damga gibi vuruyor ve kanın biriktiğini hissediyorum.

"Kahretsin, benim için çok güzel kanıyorsun." Ryder eğilip yarayı yaladığında keskin acının yerini bir çekiştirme alıyor. Ryder doğru inliyor,

ve inlemekten kendimi alamıyorum. Zevkli bir sis zihnimi uğultulu bir huzurla sarmaya başlıyor.

Ryder eğilip bir sonraki harfe geçiyor, ben acıdan sersemleyene ve dünya bana çok uzak gelene kadar kesme ve yalama arasında gidip geliyor.

Belli belirsiz pantolonumu indirdiğini hissediyorum.

"Bir kez daha kayganlaştırıcıyı hak etmiyorsun Sawyer. Sen hayatımda gördüğüm en büyük ceza oburusun."

Hayır, orası Cali.

Ryder kıcıma sert bir şaplak atıyor, bu da beni sırtımdaki ağrının sisinden zar zor çekip çıkarıyor. Lanet olsun, sisin içinde kaybolmak iyi hissettiriyor.

Ryder'ı girişte hissediyorum.

"Benim için gerilme, evlat. Bunu acıtmaktan büyük keyif alacağımı biliyorsun."

Bedenimi rahatlamaya zorluyorum. Yine de Ryder, hoşuma gittiğini bildiği şekilde, acımasız bir güçle içime giriyor. İçimden kopan iniltiye engel olamıyorum. Bu acı keskin ve parçalayıcı ve hiç boşluk bırakmıyor.

İstemediğim halde gözlerim doluyor.

"Kahretsin," diye homurdanıyor Ryder, içimden çekiliyor ve tekrar içeri giriyor. "Tanrım, çok iyi hissediyorsun. Acıyor mu, velet?"

"Hayır."

Kendime rağmen gözümünden bir damla yaş süzülüyor.

Ryder taze yarama bir şaplak attı. "Çok kötü bir yalancısın. Buna bayılıyorum."

Bu sefer acıya kilitlenmiş bir şekilde haykırıyorum. Göz ucuyla Miles'ın içeri girdiğini görüyorum.

"Ah, Miles. Bu kıştan bir parça ister misin?"

Gözlerimi sıkıca kapatıp acının bekliyorum. Yakında geçecek.

Lanet olsun, cehennem gibi yanıyor. Zonklama yavaş yavaş azalıyor. "Dizlerinin üzerine çök, Sawyer."

Ryder'ın bunu ilk kez söylemediğini fark ederek gözlerimi kırptırıyorum. Sesi bir an için yumuşak, sonra onunla göz göze geliyorum ve o da sırtıyor. "Miles bir dahaki sefere senin kışını tekmeleyecek. Sakın gelmeyi aklından bile geçirme."

Kaskatı kesildim ve arkama baktım. Miles daha önce hiç bir erkeğin tepesine çıkmamıştı, her ne kadar geçerken aşağı ineceğini düşündüğünü söylese de.

Miles bana şehvetle bakıyor. "Bu senin için sorun olur mu?"

Etrafta Cali'yi arıyorum. O burada değil. "Bana bunu sorma, havayı bozuyor, sikik." Yere bakıyorum. "İster al, ister alma, umurumda değil."

Ryder yine kıcımlı tokatlıyor. "Bu coşkulu bir evetti. Buraya gel." Eline tükürüyor ve Miles'in kavırıyor. "Tıpkı bir amcığı sikmek gibi."

"Sen bu konuda ne bilirsin ki?" Dişimi sıktım. "Evinizdeki kişiyle bile konuşmuyorsunuz."

"Sanırım onu susturacak bir şeye ihtiyacı var, sence de öyle değil mi?" Ryder etrafımda dolanıyor ve diz çökerek sikini yüzüme doğru itiyor. "Sars onu. Eğer beni incitirsen, şu anda hissettiklerini kelebek öpücüğü gibi hissettiririm."

Aletini sıkıca kavradım, misk ve kış kokusunu aldım. Miles açıklığıma doğru iterken onu okşamaya başladım. İnledim. Duraklıyor.

"İyi gidiyorsun Miles," diyor Ryder. "Biraz daha baskı yap. Halkayı geç."

Miles daha fazla itiyor. Ryder'ın daha önceki saldırısından dolayı kığım acıyor ve inliyorum. Ryder'ı kabaca sarsıyorum. Acı doğrudan kasıklarına vuruyor. Ryder'ı bırakıp sikimi kavramak için aşağıya uzandım.

Ryder saçımdan tutup başımı geriye çekiyor. "Kendine dokunabileceğini söyledim mi?"

Sırtımdaki ve kıcımdaki ağrı görüşümü bulanıklaştırıyor. Yarı kapalı gözlerle Ryder'ın devasa bedenine bakıyorum. Gözleri parlıyor. "Gözyaşlarım nerede, Sawyer?"

Ben kendimi hazırlayamadan Ryder kolunu kaldırıyor ve yüzüme öyle sert bir tokat atıyor ki kulaklarım çınlıyor. Gözlerim yaşardı. Ryder çenemi kavırıyor, yüzümü ona doğru çekiyor ve gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı yuvarlanışını izliyor.

"İşte buradalar. Siktir, çok ateşlisin."

Miles arkamızda inliyor. Artık tamamen içime oturmuş durumda. "Tanrım," diye mırıldanıyor. "Çok... sıkı."

"Cennet, değil mi?" Ryder acıyan yanağımı çimdikleyerek sarsılmama neden oluyor ve kaslarım Miles'in etrafında geriliyor.

Miles tekrar inler ve Ryder güler.

"Kendine dokun," diyor Ryder.

Bunu yapıyorum, sikimi sertçe okşuyorum, zevk hemen sisle karışıyor ve beni bir coşku durumuna sokuyor.

Her iki adamım da beni kullanarak zevklerinin peşinden koşuyor ve bu beni daha da sertleştiriyor. Miles'in sertleşip inlemesi çok uzun sürmüyor. Ryder yavaşça üzerimde otuz bir çekiyor, elini aşağı yukarı kaydırıp dışarı çıkarıyor.

Beni tutan tek kolum titriyor. Ryder, Miles'a bir şeyler söylüyor. İçimden çekiliyor ve Ryder beni arkaya oturtuyor.

"Beni boşaltmak için gözyaşlarını kullanacağım. Bitirebilirsin ama ben bitirdikten sonra. Anladın mı?"

Başımı salladım.

"Gözlerini benden ayırma, Sawyer."

Bakışlarımı ona doğru çeviriyorum. Ryder'ın gözleri şehvet ve sıcaklıkla kararmış. Güçlü, yumuşak ve aç görünüyor. Başka bir vuruş için geri savrulduğunu görüyorum ama gözlerimi kapatmıyorum. Vuruş sert ve gözlerim yine sulanıyor. Gözyaşlarımın yüzümden aşağı akmasına izin veriyorum.

"Siktir." Ryder kendini şiddetle üzerime atıyor ve yüzüme boşalıyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, sıcak döl fişkırımlarının alnıma ve yanaklarıma çarptığını hissediyorum. Ağzım açık, sikimi okşayarak bekliyorum. Taşaklarım o kadar sıkı ki patlamak üzereyim.

"Benim için gel, velet."

Yapıyorum, coşku bedenimi dolduruyor. Sert patlamalarla elime boşalıyorum. Lanet olsun, çok iyi hissettiriyor.

Yükseklik düşmeye başladığında, alt damlanın yerine kilitlendiğini hissediyorum ve duygularım hemen düşüyor.

Sıcak eller omuzlarımı kavıyor ve beni yukarı çekiyor. Ryder beni sarıyor, vücuduna çekiyor. "Bir şeyin . Gayet iyiydin. Miles, sıcak bir bez getir."

Gözlerimi kapatıyorum, başımı Ryder'a gömüyorum. Acı çok yoğun, her hareket ettiğimde içimi parçalıyor.

Sıcak bir şey yüzümün yan tarafını okşuyor.

"İzin ver yüzünü alayım," diye gürlüyor

Ryder.

Hafifçe geri çekiliyorum. Miles endişeli görünüyor. Ryder döllerini yıkıyor.

Göğsümde tuhaf, histerik bir kahkaha hissediyorum. Genellikle onu altuzaya sokan ben ya da Ryder olurum, tersi olmaz.

"O iyi." Ryder kollarını bana doladı. "Birkaç ağrı kesici al ve bana sıcak bezler ve bandajlar getir."

Ryder'ın bizi kanepeye çektiğini hissediyorum. Minnetle içine gömülüyorum.

Fazla konuşulmuyor. İki adam da benimle ilgileniyor ve ben de kendimi tamamen rahatlamaya Sikeyim. Her şey neredeyse mükemmel hissettiriyor.

Neredeyse.

İlk defa, üç kişilik grubumuzda bir şeylerin eksik olduğunu hissediyorum. Cali'yi aramak için başımı kaldırıyorum. Gölge koridorda bir anlığına onu gördüm.

Başımı tekrar eğiyorum, memnunum. O burada. Huzur üzerime çöküyor. İşte böyle olmasını istiyorum. Hepimiz birlikte, mutluyuz.

Karşı çıkacağını biliyorum. Ama ona izin vermeyeceğim. Bizimle mutlu olması için onu zorlayacağım. O bizim ve gitmesine asla izin vermeyeceğiz.

OceanofPDF.com

CHAPTER 60

CALI

A Önce Sawyer'ın onları gözetlediğimle ilgili bir şeyler söyleyeceğini düşündüm. Ama demedi. Ryder'ın kucağına geri uzanıyor. Adamlar Benim burada olduğumdan habersiz, alçak sesle konuşmaya devam ediyorlar. Miles bir şeye gülüyor, gözleri kırışıyor ve Ryder'ın yüzünün yan tarafının minik bir gülümsemeyle kalktığını görebiliyorum. Onları hiç bu kadar mutlu gördüğümü hatırlamıyorum. Çok huzurlu. Koşumuzdan sonra duşa girdim. Dışarı çıktığımda Miles gitmişti ve onu burada buldum. Yaptıkları her şeyi göremiyordum.

ama duydum ve tüm kanımın amıma hücum etmesine neden oldu.

Ben buraya gelmeden önce böyle görünüyor olmalılar. Mutluyum.

Boynumu çevreleyen gümüşü parmaklıyorum. Miles'la içeri girdiğimde Ryder'ın nasıl gerildiğini ve Ryder'ın değişimini gördüğünde Sawyer'ın vücut dilinin nasıl değiştiğini kaçırmadım. Ve hiç şüphem yok ki oturma odasına girsem, şu anda da her şey değişirdi.

Yutkunuyorum. Sawyer'ın onun olduğumu ve Miles'ın gitmeme izin vermeyeceğini söylemesine rağmen, burada gerçekten bir yerim olmadığı acı verici bir şekilde açık. Bir şeyleri değiştiriyorum. Her şeyi değiştiriyorum. Daha önce hiç dördüncü tekerlek olmaya zorlanmamıştım ama lanet olsun... Bundan hoşlanmıyorum.

Koridora doğru bir adım attım.

Dün gece tam bir fiyaskoydu. Bir hata yaptım. Ryder'ın nerede olduğunu bilmiyordum ve gitme şansımı mahvettim.

Bu gece farklı olacak. Olmak zorunda. Kendim ve onlar için.

OceanofPDF.com

CHAPTER 61

SAWYER

O Ağrı kesiciler etkisini gösterdiğinde, Ryder'a yemek hazırlamada yardım etmek için kalktım. Miles da bize katılıyor ve Ryder'ın hazırladığı yiyeceklerden atıştırıyor.

Ryder tavuğu atmak ister. Miles ona hayır der ve yiyecekleri dışarıda tutmak için gıda güvenliği kurallarına bakar.

Ryder hala dışarı atmaya çalışıyor.

Tezgâhın üzerinde diğer yiyeceklerle birlikte birkaç şişe şarap görüyorum.

"Hey adamım," diyerek onları kaptım. "Kaldır şunu."

Ryder bana garip bir bakış attı. "."

"Hayır, yani... bunları dışarı çıkaramayız. Onları bodruma koyacağım."

Ryder peyniri yere bırakır. "Bu kadar bodrum yeter. Dolaplarımızın olmasının bir sebebi var."

Bir şey kaçırmadığımdan emin olmak için çantalara bakıyorum. "Cali'ye detoks yapıyorum."

Miles bana tuhaf tuhaf baktı. "Ne oluyor be?"

Bu sözleri söylemek zorunda kaldığım için bile içim öfkeyle doluyor. "Bunu almasını istemiyorum." bağıriyorum.

Miles şaşırmış görünüyor.

"Özür dilerim." İç çekiyorum ve bir elimi saçlarımın tepesinde gezdiriyorum. "Ben sadece... bunu ondan uzak tutmaya çalışıyorum."

Ryder her şeyi içine atıyor, hiçbir şey söylemiyor. İkisi de annemin bir bağımlı olduğunu biliyor ve ben de onun izinden gitmemek için dişimi tırnağıma takarak mücadele ettim.

"Özür dilerim Miles, patlamak istememiştim."

Ellerini kaldırır. "Her şey , dostum. Ondan uzak tutacağım."

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum, eşyaları bodruma indirip kilitliyorum. Ağrı kesicilere rağmen sırtım fena halde ağrıyor. Bu kadar çok hareket etmemem gerektiğini biliyorum.

Ama yapmam gereken başka bir şey daha var. O bahsettiğinden beri bunu yapmak istiyordum. Anahtarlarımı kaptım ve Miles'a Cali'ye göz kulak olmasını söyledim. Tasmanın gevşediğini hissettiğinde kaçmayacağına hâlâ tam olarak güvenmiyorum.

Miles ben çıkarken kıcıma bakıyor. "Sanırım ondan bir parçaya daha ihtiyacım olacak."

"Rüyada görürsün yavrum," diye homurdanıyorum ve kapıdan çıkıyorum.

Birkaç saatliğine gidiyorum. Uzakta olduğum süre boyunca cildim kaşınıyor. Bizimle birlikte olduğundan beri ne kadar rahatladığımı fark ediyorum. Kendimi onu kovalamak için yeni terk edilmiş mülkler ararken buluyorum. Onu zorlayabileceğim yeni yollar düşünüyorum. Bana koşarak gelmesini sağlayacağım. Sadece isterse her şeyi sağlayacağımı anlamasını sağlamak.

Kadın düşüncelerimin her alanını işgal etti.

Eve döndüğümde, halkımın bana yakın olduğunu bilmek beni anında daha huzurlu hissettiriyor. Ödülümü taşıyorum, adamların bana bok atacağını biliyorum. Ama oturma odasında değillerdi. Onu odamın dışına bırakıp içeri giriyorum. "Cali?"

Sessizlikle karşılaştım. Bütün odamı kontrol ettim. Kirli kıyafetler gitmiş ama o burada değil.

Bir an için midem bulandı. Siktir, kaçtı.

Miles'ın odasına daldım ve onu yatağında oturmuş, pencereden dışarı bakarken buldum.

"Ah, başkasının çekmecelerini karıştırmak mı?" Diye soruyorum ama kalp atışlarımın sakinleşmesi bir saniye sürüyor.

Bana zar zor bakıyor.

"Hey, sorun ne?" Rahatsızlık içimi dolduruyor. Bir an tereddüt ediyorum, sonra sertçe yanına oturuyorum.

"Yok bir şey." Bana sahte bir gülümseme veriyor.

Kalp atışlarım tekrar hızlandı. "Cali..." Uyarıyorum. "Bana yalan söylemen konusunda sana ne demiştim?"

Yutkunuyor. "Önemli değil, Sawyer." Sonra daha alçak sesle, "Sadece üzgünüm." dedi.

Hay sikeyim. Midem bulanıyor.

Cali'nin çenesini kavıyorum ve bana bakmaya zorluyorum. İçimden zehir akıyor. "Seni kim üzdü? Onları öldüreceğim."

Acı acı güler ve çenesini geri çeker. "Sorun değil. Sadece hislerime kapıldım. Bunu atlatacağım."

Onu tekrar yakaladım. "Kim, Cali mi?"

Benden uzaklaşmaya çalışıyor. "İyiyim dedim ya."

Sesim alçalıyor ve karanlık içeri giriyor. "Kim?"

Kendisi de gözyaşlarıyla parlayan gözlerimin içine bakarak tersliyor. "Ya sen olsaydın, Sawyer? O zaman ne yapardın?"

Ben mi? Acı gibi bir şey kalbimi sızlatıyor. Göğsüm daralıyor. "Ne?"

"Evet, sen." Cali öfkeli bakışlarını bana çevirdi. "Ben'e işkence ettin! Gitmeme izin vermiyorsun ve birine işkence ettin, ama bana karşı çok iyisin! Bana o kadar iyi davranıyorsun ki kafam karışıyor. Kafamı karıştırıyorsun, Sawyer! Ve bu adil değil. Ben..." Cali'nin nefesi kesildi. "Oh lanet olsun!"

"Ne?" Onu taradım ve yanlış bir şey görmedim. Onu tutup çeviriyorum, onu rahatsız eden şeyi arıyorum. Hiçbir şey göremedim.

"Kanaman var!" diyor. "Ne?"

Onu kontrol etmeye devam ediyorum.

Cali kaçmak için mücadele eder. "Sırtın. Kanaman var, Sawyer."

Aşağı baktım. Oh. Gömleğim kırmızı lekeli. Bandajdan sızıntı yapıyor olmalıyım.

"Cali, sorun ."

"Çok kanaman var!" Banyoya doğru yöneldi.

"Cali! yok." Ama ortadan kayboldu. Islak bir havlu ve tuvalet kağıdıyla geri geldi. Bir parçam onun endişesini görünce ısındı.

"Sadece yeni bir bandaja ihtiyacım var." Gömleğimi yukarı çekip sırtımı görebileceği şekilde döndürüyorum.

Cali sessiz.

Ne düşündüğünü görmek için arkamı dönmek istiyorum ama yapmıyorum. Bir yanımda çirkin olduğunu düşünmesinden korkuyor.

Arkamı dönüp ayağa kalkıyorum, içimi tuhaf bir duygu kaplıyor. Kaçmaya hazır hissediyorum. "Evet. Her neyse, sadece seni kontrol etmek istedim."

"Bekle." Cali elindekilere bakar.

Durakladım. Söyleyecek bir şey arıyor gibi görünüyor.

"Cali, senin sempatine ihtiyacım yok," diyorum, kastettiğimden daha sert bir şekilde. Kahretsin, bu benim için neden bu kadar zor?

"İyi," diye tersledi. "Çünkü vermeyecektim." Derin bir nefes alır. "Daha fazla puan kazanmak istiyorum."

Bu kelimeleri algılamam bir saniye sürdü. Bekle. Gitmek mi istiyor?

Acı içime işledi. Bir an için oyunu unutmuştum. Yolda kafamda kurduğum hayali dünya yıkılıyor ve öfke üzerime çöküyor. Topuklarımın üzerinde döndüm ve kapıya doğru yürüdüm. "Hayır."

"Lütfen!" Cali diyor ki. "Her şeyi yaparım."

Öfkenin göğsümde sıkıştığını hissederek döndüm. Duygularımın işe karışmasına izin verecek kadar aptal olmamalıydım. "Bir şey var mı?" Alaycı bir şekilde söyledim.

Cali havluyu yatağın üzerine atıyor ve ellerini kalçalarına koyuyor. "Her şeyi yaparım," diyor.

Umutsuzca ona 'her şeyin' kalmak olduğunu söylemek istiyorum. Ama bu konuşmayı zaten ne kadar berbat ettiğimi görünce, bunun iyi gideceğini sanmıyorum. Kendime kızıyorum. "Peki," diye hırlıyorum. "Ryder'ı becerirsen sana puan veririm."

"Kaç tane?" Cali karşılık verir.

Göğsümde bir hırıltı oluşuyor. "Yüz." "Bu yeterli değil! Ryder beni asla beceremeyecek."

Bundan pek emin değilim. Omuz silkiyorum. "Bu alman gereken bir risk. Ya oyunu oyna ya da oynama, Cali."

"Bu çok boktan Sawyer, bunu sen de biliyorsun. Sekiz yüz ve daha azına yapmam."

Sesimdeki havlamayı engelleyemiyorum. "Bu gitmen için yeterli."

"Mesele de bu zaten, ahmak." Cali tıslıyor ve kollarını kavuşturuyor.

Karanlık görüşümün üzerine çöktü. Daha iyi bilmeliydim. Kalmak isteyeceğine dair umutlanmamalıydım.

"Peki," diye hırladım. "Ama ona anlaşmadan söz edemezsin. Ya da Miles'a. Ve bunun önümüzdeki üç gün içinde gerçekleşmesi gerekiyor, yoksa tüm puanlar silinir." Kapıya doğru yürüdüm. "Beni duyuyor musun? Hepsini kaybedeceksin. İyi şanslar, tavşanım."

Kapıyı çarpıyorum ve neredeyse kapının dışında getirdiğim şeye takılıp düşüyordum.

Miles Ryder'ın odasından çıkıyor.

"Tanrım, mısır gevreğine kim işedi?" Yerdeki kutuya bakıyor. "O da ne?"

İhanet göğsümde dönüyor. Ama hissetmemeliydim. Hissetmemem gerektiğini bildiğim halde bir şeyler hissetmeme izin vermem benim hatam.

"Onun kedisi," diye hırladım ve kapımı çekerek açtım.

"Ne?" Miles'ın kafası karışmış gibiydi. "Sorun ne Sawyer?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Kapımı çarpıyorum.

Bir saniye sonra kapı açılır ve Miles içeri girer. "Evet, o karamsar halinle siktir olup gidebilirsin. Sadece konuş benimle. Bir şey mi oldu?"

Yatağıma . "Kitap okuyorum, anlayamıyor musun?"

"Çok ilginç bir hava olmalı." Kollarını kavuşturuyor ve şifonyerime yaslanıyor.

Kitabı şifonyerimden alıp gösteriş olsun diye açıyorum ama hiçbir kelimeye odaklanamıyorum. Aman Tanrım. Eski erkek arkadaşını gördü ve bizi istemediğine karar verdi.

Ayağa fırladım. "O şerefsiz hâlâ hayatta mı?" "Kim? Ben mi?"

Kolumdaki derinin altında böcekler geziniyor. Miles'ı iterek geçmeye çalışıyorum. Kaslı kolunu uzatıp beni nefesimi kesecek kadar sert bir şekilde geri itiyor. "Konuş benimle, Cyrus."

Göz kırpıyorum, bir saniyeliğine odaklanıyorum. Miles endişeli görünüyor.

Kelimeleri zorlukla söyleyebiliyorum. Söylemek acı veriyor. "Cali gitmek istiyor."

Miles'ın bakışları yüzümde geziniyor. Cevap vermesi bir saniye sürüyor ve cevap verdiğinde kelimeleri yavaş ve dikkatli söylüyor. "Şey, evet. Burası onun evi değil. Burada kıyafeti bile yok Sawyer."

"Kedisini getirdim." Elimi saçlarımın arasında gezdirip inanamayarak gülüyorum. Miles bir an için şaşırılmış görünüyor. "Ve kızdı mı?"

"O bilmiyor." Çenemi sıktım. "Tanrım, dostum." Miles nefesini dışarı üflüyor.

"Eski sevgilisini gördü ve şimdi de ayrılmak istiyor." Miles'ın yüzünde öfke parlar.

"Çekil yolumdan." Onu geçmeye çalışıyorum.

Bir saniye tereddüt etti, sonra bana izin verdi. "Onu öldürme, Sawyer. Onun ölümü benimdir."

"Yapmayacağım," diye hırlıyorum. "Ama o bana yalvaracak."

CHAPTER 62

MILES

W Orry beni sular altında bırakıyor. Sawyer'ın iyi gününde ne yapacağı belli olmaz ama Cali yanındayken daha iyi olmaya başladı. Peki onu yine ne tetikledi?

Tekrar koridora çıkıyorum. Bir karton kutudan yüksek sesle miyavlama geliyor. Lanet olsun. Gerçekten kedisini mi getirmiş? Sawyer için bir şeyler yapmakta iyi değildir. Hiç olmadı. Yani, onu bunu yaparken görmek? Kısa süreli bir

Hayranlık doluyor içime.

Kapım açıldı ve Cali hışımla dışarı çıktı. "Ne oluyor be?" Beni ve kutuyu görünce kısa bir süre durdu.

Ellerimi kaldırıyorum. "Hey."

Cali bana dik dik bakıyor, gözlerinden ateş fişkırıyor. Tanrım. Ne oldu böyle?

Kutudan bir miyavlama daha geliyor. Cali bakışlarını aşağı kaydırıyor. "O da ne?"

Bir adım geri çekilip kutuyu gösteriyorum. Donup kalıyor, sonra yavaşça diz çöküyor. Kutuyu açmaya gidiyor, sonra bana güvenmiyormuş gibi tekrar bakıyor. Bu bakış karnıma bir yumruk gibi indi. Sanki ona zarar verecek bir şeyin yanına yaklaşmasına izin verecekmişim gibi.

Kapaklardan birini açar ve nefesi kesilir. Tüm vücudu donuyor. Bir süre ses çıkarmaz. Kutunun içinden siyah bir kedi kafası çıkıyor. Cali hareketlenir ve nefesi kesilir, uzanıp kediyi yakalar. Onu vücuduna yapıştırır, sallanır. "Weiner! Aman Tanrım, Weiner, sensin. Aman Tanrım." Bir kez daha bakmak için kediyi tekrar tutuyor. Hayvan çırpınıyor, kaçmak için kıvranıyor.

Weiner mı? Kaşlarımı çatıyorum.

Onu tekrar tutuyor ve dönüp yerden bana bakıyor. Gözlerinde yaşlar parlıyor, önceki öfkenin tüm izleri kaybolmuş. Gözleri sulu mavi çukurlar halinde. Nefes alıyor, "Teşekkür ederim."

Yutkunuyorum. Kahretsin, şu anda çok güzel görünüyor. "Cali. Ben-"

"Onu nasıl buldun?" diye sözümü kesti. Bakışları o kadar taparcaydı ki, tamamen . Bu bakışı onda daha önce hiç görmemiştim. Hay sikeyim. Ateşinin sıcak olduğunu sanıyordum. Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey. Ve asla kaybolmasını istemiyorum.

Cali cevap bekliyor. Tekrar yutkunuyorum. Bana attığı o bakışı durdurma düşüncesine dayanamıyorum. Kendimden nefret edeceğimi bildiğim bir şey yapıyorum ve "Şanslı buldum sanırım." diye mırıldanıyorum.

Ayağa kalkıyor, hâlâ kıvranan hayvanı tutuyor. "Cidden. Size ne kadar teşekkür etsem azdır."

Ben durduramadan kelimeler dökülüveriyor, "Bana bir öpücük verebilirsin."

Cali'nin sulu yüzünü bir gülümseme kaplıyor. Bu anı sonsuza dek dondurmak istiyorum. Asla gitmemizi istemiyorum. Cali parmak uçlarında yükseliyor ama yine de bana ulaşamıyor. Eğiliyorum, nefesim dudaklarında geziniyor. Yine de onu öpmüyorum. Onun beni öpmesini istiyorum.

Ve yapıyor da. Yumuşak, dolgun dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ağzımı kendi dudaklarıyla dolduruyor. Tüm sinirlerim karıncalanıyor ve ağzımı açıyorum. Hemen dilimi yalamaya başladı. Boynunun arkasını kavriyorum ve ağzını ağzıma yapıştırıyorum, öpücüğü derinleştiriyorum ve onun özünü içime çekiyorum. Tanrım, onu her yerimde, içimde, her şeyimde istiyorum. Bedenini çaldık, şimdi de ruhuna ihtiyacım var. Ve onu alacağım. Ona bir sonraki nefesim gibi ihtiyacım var.

Kedi aramızda boğuşuyor.

Cali nefes nefese gülerek öpüşmeyi kesiyor. Kaşlarımı çatıyorum, gitmiş olmasından nefret ediyorum.

Birden rahatsız olmuş gibi görünüyor ve kendini geri çekiyor. "Özür dilerim, teşekkürler."

Davranışlarındaki ani değişimden nefret ediyorum. Uzanıp çenesini tutuyorum ve yüzünü bana çeviriyorum. "Özür dileme, Cali. Asla."

Küçük bir duraksamadan sonra yüzünde küçük bir gülümseme beliriyor. "Sana son temiz gömleğini çaldığımı söylesem bile mi?"

Gülüyorum. Sanki buna hiç kızacakmışım gibi. Bu kadının yapabileceği hiçbir şeyin beni gerçekten kızdıracağını sanmıyorum. Kaçmaya çalışsa bile. Peşine düşerdim ama sanmıyorum. Kaçmak için bir sebebi var.

Onu çaldık. Sawyer çaldı. Ama şimdi ben de suç ortağıyım. O sadece hayatta kalmak için yapması gerekeni yapıyor. Ben de bizi onun hayatta kalmasının karmaşık bir parçası yapmak için yapmam gerekeni yapıyorum.

Telefonum çalışıyor.

Sawyer: Onu buraya getirin. Ryder'ı da. Bundan büyük keyif alacak.

OceanofPDF.com

CHAPTER 63

SAWYER

I Ben'in önünde bıçağımı yavaşça sildim. Serumuna verdiğim adrenalin sayesinde uyandı. Miles'ın geçmişteki askeri eğitimi için Şeytan'a şükürler olsun.

Çünkü o adam hayatta olmamalıydı. Ama yaşıyor. Bu da benim için daha fazla eğlence demek.

Canlı hissediyorum. Sanki kendimi adrenalinle vurmuşum gibi, oysa . Ben titriyor.

"Cali bana senden bahsetti." Bıçakta bir an kendimi görüyorum. "Ona bir şey yaptığımı biliyorum. Sana karşı çok iyi olduğu için bu konuda konuşmuyor ama bir şey yaptığımı biliyorum."

Bıçağı Ben'in yan tarafına doğru sürüyorum ve kıyafetlerini keserek vücudunu ortaya çıkarıyorum.

Kapı açılır ve Cali ile Miles içeri girer. Ryder da hemen arkalarından gelir.

"Ah, mükemmel. Artık başlayabiliriz."

"Ölmedi mi?" Cali'nin nefesi kesildi. Onu izlediğimi görmeden önce bir saniyeliğine Miles'ın içine doğru büzüldü. Sonra küçük omuzlarını dikleştirip bana meydan okuyan bir bakış attı.

İçimde bir sürü duygu dolaşıyor ama en büyüğü öfke. Ona neyi korumaya çalıştığımı öğreteceğim. Ona geri dönemez. O benim. Bizim. Ve bunu ne kadar çabuk öğrenirse o kadar iyi olacak.

Ben'in kıyafetlerini, buruşmuş aleti ve taşakları odada görünene kadar geri çekiyorum. "Bunları özledin mi, Cali?"

"Senin derdin ne lan?" diye homurdanıyor.

"Bu bir hayır değildi." Soğuk çeliği taşaklarına yerleştiriyorum. Ben ağzındaki tıkaçın arkasından tekrar çığlık atmaya başlayınca adamlarıma bakıyorum. İlgili ve tamamen odaklanmış görünüyorlar. Yaptığımız şey bu. Bundan güç alıyoruz.

"Ryder, benim için bir yemek daha hazırlamak ister misin?" Bir kaşımı kaldırıyorum, Cali'yle göz göze geliyorum ve deriyi temiz bir şekilde keserek Ben'in taşaklarını vücudundan ayırıyorum.

Ondan yükselen çığlık derimin altına hücum ediyor, böcekleri kovalıyor ve bedenimi elektrik ısıyla dolduruyor.

Cali bakışlarını hep üzerimde tutuyor. Dik dik bakıyor, gözleri ateş saçıyor. Ve bu beni daha çok kızdırıyor. Tacizcisine hak ettiğini verdiğim için bana kızgın.

Kanlı topları yüzümün önünde tutuyorum ve alaycı bir ses tonuyla soruyorum, "En sevdiği sos neydi Cali?"

Burun delikleri alevleniyor ve cevap vermiyor. "Cevap ver yoksa meme uçlarını da eklerim."

"Giyiniyor musun?" diye soruyor. Ben onlarla oynarken elimdeki damlayan toplara bakmamaya çalışıyor. Gevşek çuvallar içinde yumuşacık zıplayan toplar gibi hissediyorlar.

Cali bir bana, bir toplara, bir de masadaki adama bakıyor. Yüzünde bir sürü duygu dolaşıyor, takip edemeyeceğim kadar hızlı. Dişlerini sıkıyor. "Sen boku yemişsin."

"Sürekli söylüyorsun. Cevap ver," diye homurdanıyorum, yumruklarım sıkılıyor.

Cali bana ters ters baktı. "Belki meme uçları iyi bir garnitür olur."

Tamamen duruyorum, ona yakından bakıyorum. Yüzünde bir kabadayılık var ve boynundaki nabız hızla atıyor. Ama ona baktığında öfke de var. Bir an için kendimi sorguluyorum. Bana mı yoksa ona mı kızgın?

Cali hırıltısını bana çeviriyor.

Tamam, ben o zaman. "Tamam. Ryder, barbekü sosu yap." Ben'in taşaklarını göğsüne koyuyorum, iki meme ucunu da kesiyorum ve Ryder'a veriyorum. Koyu bir kahkaha atıyor ve onları benden alıyor.

Ben'in gözleri yuvalarından fırlar ve hareketsiz kalır. Herif yine bayıldı.

Yüzüne sert bir tokat attım. "Uyan, korkak. Senden on kat daha fazla acıyla başa çıkabilen adamlar gördüm." Daha fazla adrenalin almak için hareket ediyorum.

Miles uyarıyor, "Çok fazla yaparsan kalp krizi geçirebilir." Ben'in yüzüne bir tokat daha attım. Cevap vermiyor. Yine de adrenalinini enjekte ediyorum.

Ben'in gözleri açıldı, teni nemli. Üzerine eğilip ağzındaki tıkaçı çıkarıyorum.
"Şimdi, sik dediğin o buruşuk şeye gelelim."

OceanofPDF.com

CHAPTER 64

CALI

M Kalbim hızla atıyor ve avuçlarım terliyor. Burada dururken her türlü duyguyu yaşadım. Bununla işimizin bittiğini sanıyordum. I Tanıdığım birine uygulanan vahşeti izlerken midem bulanıyor. Ama Ben'in yüzünü her gördüğümde, eve gelip bana nefret dolu şeyler haykırdığı zamanlara geri dönüyorum. Beni boğmak için uzanan ellerini görüyorum.

Ama bir parçam hâlâ bu kadar acıyı hak etmediğini söylüyor. Belki bir benim hatamdı. Ben geçinmesi kolay bir insan değilim.

Lanet olsun. Ne düşüneceğimi ya da nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Bir içkiye ihtiyacım var.

Miles beni tekrar bedenine çekerek topraklıyor. Onun sıcaklığına yaslanıyorum. "Lütfen," diye yalvarır Ben, sesi kısıktır. "Ne yaptığımı bilmiyorum ama her şeyi yaparım. Annemin parası var."

Nedense annesinden bahsetmesi beni sinirlendiriyor. O kadın için hiçbir şey yapmadı ve şimdi ona para mı teklif ediyor?

Miles arkamda sertleşti. Oh lanet olsun. Bu hoşuna gidiyor mu? Ben bundan hoşlanıyor muyum? Midem bulanıyor ve ondan uzaklaşmak için çabalıyorum. Ama beni korkutan o değil. Aynı anda hem çok fazla şey hissediyorum hem de hiçbir şey hissetmiyorum. Olan biten her şeyi hissetmeye devam ederken tüm bunları bedenimin dışından izliyormuşum gibi hissediyorum.

Sawyer kıkırdar ama bunda komik bir şey yoktur. "Ne yaptığınızı bilmiyor musun?"

Miles gitmeme izin vermiyor ama eğilip fısıldıyor: "İyi misin gölge?"

Hayır! Evet mi? Kahretsin, bu çok fazla. Bana çok fazla dokunuyor. Kollarını üzerimden çekmeye çalışıyorum.

Sawyer yumuşak bir hareketle Ben'in aletini kesti. Donup kaldım. Bir saniye önce bağlıydı ama şimdi değil. Kulaklarımda bir uğultu var ve eskiden sikişimin olduğu kanlı noktaya bakıyorum. Koyu kırmızı kan parlıyor.

Sawyer önümde beliriyor, intikamcı, yakışıklı bir tanrı gibi görünüyor. Çömeldi ve bana baktı. "Ne, bana o küçük şeyi özlediğini söyleyemezsin. Onu nasıl kullanacağını bilmesine imkan yok."

Yutkunuyorum. Çoraplarıma kan damlıyor.

"Ölmeden önce ona seni bir kez daha tattırmak istiyorum." Sawyer bakışlarını Miles'a çevirir. Aralarında bir tür iletişim vardır.

"Cali?" Miles sorar.

"Ne," diye boğazımı temizliyorum. "Ne demek istiyorsun?" "Seni son bir kez onun sikiyle becereceğim."

Kükreme kulaklarımda çınlıyor. Göz kırpyıyorum. Ne? Ne yapmak istiyor?

Sawyer uzantıyı önümde tutuyor. Eskisinden daha küçük, ama çılgınca bir şey değil. Süper gerçekçi bir dildoya benziyor. Tüm bunların gerçek olduğuna inanamıyorum. Gerçek değil, değil mi? Her şey o kadar saçma ki göğsümde bir kahkaha kabarıyor. Bu gerçek olamaz. Ama Sawyer önümde öylece oturuyor, onu tutuyor. Belli belirsiz inilti duuyuyorum.

Başımı salladım. "Benden uzak dur. Ben yukarı çıkıyorum."

Sawyer bana karanlık bir bakış attı. "Ne kadar da uygun, küçük tavşan korktuğunda kaçıyor."

Daha çok gülüyorum. "Tam anlamıyla psikopatsın. Bir dakika önce iyi ve normalken, bir dakika sonra eski erkek arkadaşımın aletini yüzüme mi sallıyorsun?" Miles'ın kollarını silkip kapıya doğru geri çekiliyorum.

Sawyer beni izliyor, tamamen hareketsiz. Beni takip ediyor gibi görünüyor. Sanki beni avlıyor. Derim ürperiyor.

"Yani ona karşı hâlâ bir şeyler hissediyorsun?" Sawyer homurdanıyor.

"Ne? Aklın oraya mı gitti?" Yine güldüm. "Sen kafayı yemişsin. Hayır, bilmiyorum."

"Güzel, o zaman onun aletini amına sokarken sorun yaşamazsın, böylece ben de onun boğazına sokabilirim." Hâlâ o doğal olmayan bakışıyla beni izliyor. Miles'a bakıyorum. Onun bakışları da karanlık ama Sawyer'inkinden daha az dengesiz. Bir kaşını kaldırıyor. "Seni zorlamayacağız, Cali."

"Sanki yapmayacağız da," diye Sawyer.

"Tanrı aşkına." Miles Sawyer'a döner. "Ona kur mu yapmaya çalışıyorsun yoksa travma mı yaşıyorsun Sawyer? Çünkü bazen ikisi arasındaki farkı anladığını sanmıyorum."

Sadece göz kırpmıyorum.

Kapı açılıyor ve Ryder içeri giriyor. Bakışlarımı ona dikiyorum. Üzerinde mavi lastik eldivenler var ve elinde bir tabak taşıyor. "Deriyi üzerinde bıraktım. Onu benim için çıkarmadığın için teşekkürler, seni iğrenç pislik."

Sawyer gülümseyerek ayağa fırlar. "Teşekkürler, kardeşim."

Ryder tabağı uzatıyor ve sonra duvara yaslanıp beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Senin kız biraz yeşil görünüyor, *kardeşim*. Bu senin için oldukça PG. Hâlâ seni idare edebileceğini düşünüyor musun?" Bana döndü. "Utanılacak bir şey yok. Geçen gece bana onlara karşı bir şey hissetmediğini söylemiştin, değil mi?"

Miles ve Sawyer donup kaldılar. İkisi de bana doğru döndü. Sawyer inanmamış görünüyor.

Çenemi sıkıyorum.

"Değil mi, Cali?" Ryder alay ediyor. Sesindeki uyarıyı duyuyorum. İtiraf etmezsem onlara kuralları çiğnediğimi söyleyecek.

"Evet," diye homurdanıyorum. Onlara bakmak istemiyorum. Bakamıyorum. Her şeye rağmen onları incitmek istemiyorum. Ryder'ın kendini beğenmiş yüzüne odaklanmayı tercih ediyorum. O bakışı tersine çevirmeye.

"Evet, ne?" Ryder soruyor.

"Evet, onlara karşı bir şey hissetmiyorum."

Oda tamamen sessizleşiyor. Kalbim sıkışıyor. Yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum. Ben sadece oyun oynuyorum. Öyle değil mi? Ama bu bile bana düşük geldi.

Sawyer ve Miles'in orada durup beni izlediklerini hissedebiliyorum. Hay sikeyim. Hâlâ bir şey söylemiyorlar. Bir şey yapmam lazım. Bunu ortadan kaldıracak herhangi bir şey.

Sawyer diyor ki, "Yani onun sikini sikmek istiyorsun."

İçimi öfke dolduruyor. Peki, hâlâ eski sevgilimi istediğime inanmamı mı istiyor? Bu noktada neye isterse ona inanabilir. Alaycı bir şekilde, "Tabii, her neyse. Buna inanıyor görünüyorsun, o halde doğru olmalı."

Sawyer uzantıyı Ryder'a uzatıyor. "Onu bununla becer." Her şey duruyor ve ben donup kalıyorum.

Ryder dudaklarını aşağı çevirir. "Ne?"

"Beni duydun." Sawyer sürekli beni izliyor. Delirmişti. Kızgınlığın ötesinde, tamamen gitti.

Korku içime işliyor. Bir adım geri atıyorum. Ryder bir saniye bana bakıyor. Koyu renk gözleri temkinli ama bakışlarını benden ayırmıyor. İfadesinde bir şey yanıp sönüyor. Sonra benden uzaklaşıyor. "Hayır."

Donup kaldım. mı? Ağzım açık kaldı. "Hayır mı?"

"Sawyer, al şu iğrenç şeyi." Onu Sawyer'a fırlatır. "Belli ki istemiyor."

Sawyer homurdanıyor, "Oyun oynuyor."

"Hayır dedim."

Şok içinde duruyorum. Ryder tabağı geri aldı. "Soğuyorlar."

Sikeyim. Bana bunu yaptırmayacak. Rahatlama soğuk nehirler halinde tenimden akıyor ve kendimi güçsüz hissediyorum.

Ryder, Ben'in üzerine eğilir. "Aç kapıyı, yavru kuş. Üzgünüm, saçları hâlâ üzerlerinde."

Ben başını ileri geri sallıyor. Ryder şaşırtıcı bir hızla eldivenli elini indirip Ben'in çenesini kavırıyor. "Aç dedim."

Sawyer, Ben'in yanına gider. Tabaktaki iki küçük parçadan birini kapar. Sosa bulanmışlar.

"Tadını çıkar, sikik." Ben'in ağzına atıyor. Ryder çenesini kapatmaya zorluyor. Ben çırpınarak sesler çıkarıyor. Ryder'ın iri cüssesi onu kolayca zapt ediyor, kaslı kolları zar zor esniyor.

"Çiğne yoksa boğulup ölürsün." Ryder kıkırdar.

Ben'in yavaşça çiğnediğini görüyorum ve sonra öğürdüğünü duyuyorum. Vücudu kalkmaya çalışıyor ama tutulmuş.

"Kusarsan onu da yemek zorunda kalırsın," diye homurdanıyor Sawyer.

Ben öğürmeye devam ediyor. Ryder uzanıp burnunu çimdikliyor. "Yemeklerim o kadar da kötü değil, sikik."

Oda tatlı sos ve pişmiş et gibi kokuyor. Boğazımda safranın yükseldiğini hissediyorum, ama onu geri bastırıyorum. Onların önünde olmaz. Yapamam.

Miles'a bakıyorum. Yavru köpeğini tekmelemişim gibi bana bakıyor. Bakışlarımı başka yöne çeviriyorum.

Ben'i ikinciye yemeye zorluyorlar ve o öğürmeye devam ediyor. Nasıl yuttuğundan emin değilim. Sonra Miles duvarı itiyor. "Benim sıram, pislikler."

Ben'in göğsünden kesik aleti aldı. Ben'in başının üzerinden yuvarlar. "Küçük şeyler boğulma tehlikesi yaratır. Ağzını aç."

Ryder uyuyor.

Miles aleti Ben'in ağzına sokar ve burnunu sıkar.

Ben çırpınıyor. Miles sakince onu tutar ve tükürmesini engeller. "Şşşt, sikinde boğulmak merhametli bir ölüm şekli, inan bana. Çok daha kötüsünü hak ediyorsun ama kızımızı fazla sarsmak istemiyorum. Ona teşekkür edebilirsin. "Teşekkür ederim Cali" de.

Üç adam da Ben'in etrafını ölümcül katiller gibi sarıyor. Dövmelerinin siyah mürekkebi kollarından aşağı yukarı akıyor ve ona kıyasla ne kadar büyük olduklarını fark ediyorum. İkinci kez bir sıcaklık doluyor. Benim için savaşıyorlar. Olabilecek en berbat şekilde, ama yine de benim için savaşıyorlar.

Gözlerimin arkasından yaşlar süzülüyor. Bu çok .

Sonunda Ben hareket etmeyi bırakır. Bir süre daha onu tutmaya devam ederler. Sonra Sawyer tabağı Ben'in vücuduna koyar ve parmaklarını Ben'in gömleğine siler. "Bu çok hızlı oldu. Öğle yemeğinde ne var Ryder?"

CHAPTER 65

RYDER

I Herkese yemek hazırlama görevi bana verildi, ben de sinirli bir şekilde birkaç sandviç hazırladım. Cali'ye kayıp köpek yavruları gibi bakıyorlar.

Eskiden bana öyle bakarlardı.

Cali'nin sandviçinin ortasına biraz barbekü sosu koyuyorum ve kendime ofisten sağlıklı bir bardak viski dolduruyorum. Wyatt'a ulaşmak için kanepeye geçtim. Onu tanıştığımız kulüpten tanıyorduk. Eğer ülke dışına taşınmak zorunda kalırsak, bizi radara yakalanmadan çıkaracak kaynaklara sahip olduğunu biliyorum.

Ben yazarken, görüş alanımın köşesinde siyah bir şey hareket ediyor.

Sertleşiyorum, bakışlarım nesneye kilitleniyor. Siyah bir kedi kanepeye zıplayarak bana doğru geliyor.

Bu da ne ? Bir an için tek yapabildiğim bakmak oldu. Kedi sırtını kamburlaştırıp kuyruğunu koluma doğru kıvrıyor.

Donmuş durumdayım. Yedi yaşımdayken bir sokak kedisi bana saldırdı. Eve pençe izleriyle geldim ve annem haftalarca kedi tırmığı ateşinden öleceğimi söyledi.

Kedi küçük bir mırlama sesi çıkarıyor ve kucağıma tırmanıyor. Nefes almayı tamamen bıraktım.

"Weiner!"

Bağırış keskin ve ben sıcıyorum. Küçük pençeler bir anlığına pantolonuma saplandı. Bir anda kaskatı kesiliyorum ve annemin endişeli yüzü gözümün önüne geliyor.

kırıştırıyorum. Bu çok aptalca. Sadece lanet bir kedi.

"Weiner, neredesin?" Cali hızla oturma odasına giriyor. Beni görünce durdu ve dondu kaldı, saçları yüzüne dağılmıştı. "Özür dilerim, ben..." Bakışları kucağımdaki hayvana yöneliyor.

"Oh."

Bir an için bana şaşkınlıkla baktı.

Bakışına ters bir bakışla karşılık veriyorum ve *sıkılmış* dişlerimin arasından soruyorum: "Evimde bir kedinin ne işi var lan?"

Sadece kucağımdaki hayvana bakıyor. Bakışları parlamaya dönüştü ve "Hain" diye tısladı.

Kedi guruldamaya başladı ve ben sıçradım. Ona bakıyorum. Patilerindeki küçük gri pençelerini görebiliyorum.

"Sokak hayvanını alır mısın?"

Cali bana rahat olduğumdan daha uzun bir süre bakıyor. "Evet." Bana doğru yürüdü ve sonra durakladı. Yanında taze bir hindistan cevizi dalgası getiriyor. Tıpkı Miles gibi kokuyor. Sikimin seğirmesine neden oluyor.

"Bana ondan bir bardak verirsen yaparım." Kanepenin yanındaki viskiye başıyla işaret ediyor.

Tereddüt ediyorum. Sawyer'ın kalbi kırılırdı.

Kedi kucağımda hareket ediyor ve beni tekrar sertleştiriyor. Siktir et, kendi mezarını kazabilir. Çıkmasına yardım etmeyeceğim. "Tabii, her neyse. Sadece şu şeyi al."

Cali hayvanı kucağımdan alıyor, ama o bunu yaparken hayvan pençelerini batırıyor ve içime acı iğneleri saplanıyor.

"Siktir!" Kediye kucağımdan indirdim. Ben bunu yaparken pençeleri kot pantolonumu yırtıyor. "Weiner," diye tıslıyor Cali. "Bu da ne böyle?" Onu uzaklaştırıyor.

Kucağımdaki saçları tarıyorum. Kalbim küt küt atıyor. Kedi tırmığı ateşine bakmak istiyorum.

Hayır, bu aptalca. Bana bir şey olmaz.

Her kalp atışında iğnelerin vurduğunu hissediyorum.

Cali odaya geri dönüyor, koltuğun ucuna geldiğinde kollarını kavuşturuyor. Bir saniye bekliyor. Sanki içimdeki paniği görebiliyor.

"Ne?" Havlıyorum.

"Benim içkim mi?" Narin bir kaşını kaldırıyor.

Oh. İçimden mırıldanıyorum, sonra da ona bir tane almak için ofise gidiyorum. Almak için geri döndüğümde, masanın diğer ucuna oturmuştu.

Kanepe.

Ona vermeye gidiyorum ama "Hayır. Seninkini istiyorum. Bunun içine ne koyduğun belli değil."

Bir saniye ona baktım. Sonra bardağını dudaklarıma götürüp bir yudum alıyorum ve ona sağlıklı bir miktar bırakıyorum.

"İşte oldu. Tatmin oldun mu?"

Beni izliyor, sonra omuz silkiyor ve elini uzatıyor. Parmaklarımız birbirine değdiğinde, içimde küçük bir elektrik çarpması oluyor.

Kanepede arkama yaslanıyorum. İçkisine ilaç kattığı için endişelenmesi gereken kişi ben değilim.

Cali derin bir yudum alıyor, dudakları az önce benimkilerle aynı noktayı kaplıyor. Dudaklarının benimkilere karşı nasıl hissettireceğini merak ediyorum.

Çaresizmiş gibi içkiyi yutuyor. Bir an için gözlerinin etrafındaki stresi görüyorum. Odanın diğer ucuna, arka pencereden dışarı bakıyor. Bir süre sessiz kaldık.

Rahatsızlık kemiklerimi dolduruyor. Neden hâlâ burada oturuyor? Sırf o adamın iğrenç sikiyle onu sikmediğim için ondan hoşlandığımı sanıyorsa fena halde yanılıyor. Sarhoş edici kokusu bana doğru sürükleniyor. Gözlerimi kapatıyorum. Odaklan, Ryder. Tam kalkıp başka bir yerde çalışmak üzereydim ki, "Yani kedileri sevmiyor musun?" diye sorduğunda odaklanabildim.

"Ben öyle bir şey demedim."

"Weiner erkeklerden nefret eder." Bana bir bakış fırlattı.

"O zaman adı yanlış." İçkimi kapıyorum, yakıcı bir yudum alıyorum ve telefonuma geri dönüyorum. Gitmeyeceğim. Onun tarafından zaten sahip olduğumuzdan daha fazla kökünden sökülmeyi reddediyorum.

"Ama bir pislik gibi davranıyor. Kendini beğenmiş ve kaba. Bu yüzden uygun bir isim."

Ona yan gözle bakıyorum. "Bence erkeklerden nefret eden sensin." Cali bir an sinirlendi. "Sadece hak edenlerden."

İçkimden bir yudum alıyorum. "Bunu kim hak ediyor? Bir erkeğin nefretinizi hak etmesi için ne gibi bir suç işlemesi gerekir?"

Cali bardağı dudaklarına götürüyor ve bana cevap vermiyor.

Alkol boğazımı yakıyor. "Sana yanlış mı bakıyorum? Her ihtiyacını karşılamamak mı? Ayaklarına kapanmamak mı?"

Bir kahkaha atıyor. "Anladım Ryder, benden hoşlanmıyorsun. Ölü bir atı dövmeye gerek yok."

Bir süre daha sessizce oturduk. Benimle oturmaya devam ediyor.

Buraya geldiğimden beri kaçmaya çalışmadı. Gerçekten gitmek istiyor mu? Kalmasının ona ne gibi bir faydası olabilir ki? Kabaca soruyorum, "Ne yapıyorsun?"

"İçiyorum."

"Hayır. Al."

Cali içkisini tek seferde bitirir. "Biliyor musun, hiçbir fikrim yok." Ayağa kalkar.

O anda Sawyer yukarı fırlar. "Gidelim, sürtükler!"

İkimiz de ona doğru bakıyoruz. Tezgahtan bir sandviç kapıyor. " zamanı!"

diyor bir lokmanın etrafında. "Ne düşünüyorsun, Cali?"

Küçük kemik çalıları mı yetiştireceğiz? Küçük diş ağaçları mı?" Adam ona kötü bir bakış fırlatıyor ve kadın yüzünü buruşturuyor.

Telefonuma geri dönüyorum.

"Aile gezisi. Sen de Ryder," diyor Sawyer bir lokmanın etrafında. "Mmm, barbekü."

Çenemi sıkıyorum. Eskiden bir aileydik. Ama şu an her ne ? Bu bir aile değil.

"Ryder." Sawyer'ın sesi alçaktı. Başımı kaldırıp bakıyorum. Gözlerindeki içten bakışta beni doğrudan etkileyen bir şey var.

Sikeyim. Güzel.

Tanrım, yumuşuyorum. Ve bu dünyada yumuşamanın tek anlamı var: Kaybetmek.

CHAPTER 66

MILES

Cali banyoma daldı. Ellerimi yıkarken yakaladı beni. "Oh, özür dilerim." Bir kaşımı kaldırdım. Bize karşı bir şey hissetmediğini söyledi. Tam göğsümden vurdu ve şimdi de buranın sahibiymiş gibi içeri mi giriyor? "Acelen ne?" diye homurdanıyorum.

"Gargaraya ihtiyacım var... gargaranız var mı?"

Lavabomun altından kaptım. Geçen gece her şeyi yeniden stokladım. Duygusal davranıyordum ve beni hiçbir şeyle öldürmeye çalışmayacağına karar verdim. Şimdi kızgınım ve utanıyorum. Belli ki bu benim için onun için olduğundan daha önemli. Sorun değil. Onu bulduğum noktaya getireceğim. Başka seçeneği olmayacak. Sadece bir dakikaya ihtiyacım var.

Cali gargarayı benden aldığı anda alkol kokusu alıyorum. Donup kalıyorum ve ona bakıyorum. Cali gargaradan bir yudum aldı.

"Cali..." Ona bir aşağı bir yukarı bakıyorum. "Sen... içiyor muydun?"

Bana masum göstermeye çalıştığını bildiğim bir bakış fırlatıyor ama gözlerinin etrafında bir gerginlik var.

"Gölge..." Homurdanıyorum.

Lavaboya tükürüyor. "Ne var Miles? Sen benim babam değilsin." Ağzını sildi. "İçiyorsam ne olmuş yani? Bu benim hayatım ve benim seçimim."

Kahretsin. Sawyer kaybedecek. Sarhoş kadınlar onu hep tetiklemiştir. Kesin olarak söylemedi, ama annesinin onu istismar ettiğinde kullandığına ikna oldum. Bir keresinde üçümüz bir kadınla dörtlü yapmaya çalışmıştık.

Kız banyodan çıktı, gözleri cam gibiydi ve alkol kokuyordu. Sawyer onu tersledi. Sanırım onun kim olduğunu gerçekten unutmuştu. Ryder ve ben onu kızıdan uzaklaştırmak zorunda kaldık ve hepsi bu kadar.

"Cali..." Küçük kadını omuzlarından tutup kaldırıyorum ve bana bakmaya zorluyorum. "Ne kadar içtin?" , kokusunu alabiliyorum. Ondan uzak durması gerekecek.

Cali öfkeli bakışlarını bana çevirdi. "Yemin ederim Miles. Benim her parçamı kontrol edemezsin! Az önce erkek arkadaşımı *öldürmeni* izledim." Yutkunuyor. "Lütfen, Tanrı aşkına, bana şu tek şeyi ver."

Yüzündeki acıyla kalbim sıkışıyor. Ama geri adım atamam. Onun güvenliği söz konusu olduğunda olmaz. "Kusman gerekecek, Cali. Şimdi." Onu tuvalete doğru itiyorum.

"Ne?" Çığlık atıyor ve bana karşı koyuyor. "Çekil !" Peşini bırakmadım ve onu dizlerinin üzerine ittim.

"Cali!" Odamdan bir ses yükseliyor. Bu Sawyer. "Neredesin? Onu banyoda mı beceriyorsun?"

Donup kaldım. Sawyer kapıyı açtı. "Sevişmek için daha seksi yerler olduğunu biliyorsun."

İkimizi de içeri alıyor, tavrı anında değişiyor. " oluyor?" "Cali kendini hasta hissediyor," diyorum. "Kalması gerekecek."

"" Cali ayağa kalkmak için mücadele ediyor ve ben de isteksizce gitmesine izin veriyorum. Kendini fırçaladı. "Ben iyiyim.

Tanrım. Hadi gidelim."

Cali hışımla Sawyer'ın yanından geçiyor ve ben yüzümün buruşmasını engellemeye çalışıyorum. Ona aldırıyor ve kısık gözlerle beni izliyor. "Bu da neydi Miles?"

"Yok bir şey." Düzeltiyorum. "Kusacağını söyledi, ben de saçlarını tutmaya çalıştım."

Sawyer bunu yutmuş gibi görünmüyor. Sesimi alçaltıyorum. "Alt katta pek iyi karşılanmadı. Onu biraz rahat bırak."

Bakışlarında öfke . "O hasta herif için kendini kötü hissetmemeli."

Ona ters ters baktım. "Evet ama herkesin beyni seninki gibi çalışmıyor Sawyer. O hepimiz gibi tecrübeli değil." Onu geçip odama giriyorum. "Bence bu sefer oturmalı."

"Gitmek istiyor gibi görünüyordu."

Tanrım. Eğer çok , bir şeyler şüphelenecek. Belki de sorun olmaz. Sadece ona yaklaşmasına izin vermeyeceğim.

Kamyona bindiğimizde Cali'yi arkaya, sürücü koltuğundan en uzağa oturtuyorum ve ben de hemen yanına oturuyorum. Bana ekşi bir bakış attı ama itiraz etmedi. Tanrıya şükür. Arada bir alkol kokusu alıyorum ama çok güçlü değil.

Sawyer cesedi bagaja atıyor ve bizi yolun aşağısına götürüyor.

Cali her şeyi içine çekiyormuş gibi pencereden dışarı bakıyor. Biraz da suçluluk duygusuyla, ona izin vermediğimiz için bu güzel kırsal bölgeyi pek görmediğini fark ediyorum.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor.

Sawyer dikiz aynasından ona bakar. "Sadece bizim için seçtiğim güzel bir yer."

Ryder sessiz. Bunu Cali'yi öldürmek için başka bir neden olarak kullanacağından endişeleniyorum ve Sawyer'ın onu bizimle getirirken ne düşündüğünden emin değilim. Boşver onu. Düşünmediğini biliyorum, en azından kafasıyla değil.

Bir süre kırsalda araba sürüyoruz. Bir noktada Cali usulca kıkırdadı. Ona ters ters bakıyorum. O da bana uykulu, sersem bir bakış attı.

Hepsinin canı cehenneme, o sarhoş.

CHAPTER 67

CALI

W Bir saatten az bir süre araba kullandık. Kimse bir şey söylemiyor ve ben bütün adamlara bakıp duruyorum. Çok karanlık ve tehditkar görünüyorlar.

ve sıcak. Tanrım, çok ateşliler. Tüm dövmeleleri ve şiddetiyle. Ve sik kafalılıklarıyla.

Alkol kafamı bozdu. Ne zamandan beri pisliklerden hoşlanıyorum?

Tamam, ezelden beri. Aç karnına içmemem gerektiğini bilmeliydim. Miles'in bana attığı karanlık bakışlar kemiklerinin üzerine atlama isteği uyandırıyor. Ona karşı bir şey hissetmediğimi söylediğim için bana kızgın. O da sineye çekebilir. Onlara hiçbir şey borçlu değilim.

Yine de suçluluk duygusu içimi kemiriyor.

Yolumuz uzadıkça, manzara yere daha çok benziyor. Hafıza şeridine geri döndüm.

"Biliyor musun, burası yere benziyor." Nefesimin pencereyi kısa süreliğine bulutlandırmasını izliyorum.

Sawyer aynada bana bir bakış fırlatıyor. Biraz da kızgın görünüyor. Bu onu benim için daha da seksi yapıyor.

Lakaba sırtıyorum. "Ben tavşansam, siz de kurtsunuz." Biraz kıkırdıyorum. "Büyük kötü kurtlar."

Miles bana dirsek atıp homurdanıyor, "Kendini utandırırıyorsun."

Sawyer'ın yüzünde küçük bir gülümseme yakalıyorum. Miles'a ters ters bakıyorum ve pencereye dönüyorum. Bu gece tam bir oyunbozanım.

Yavaşladığımızda hava tamamen kararmıştı. Çakıllı bir yola sapıyoruz. Farlar birkaç küçük ham petrol tankının üzerinde yanıp sönüyor.

Durduk ve Miles inmeme yardım etti. Çakıllarda biraz tökezlediğimde güçlü eli beni sabitliyor.

Sawyer kamyonun kasasına atlıyor ve Miles bana doğru eğilerek beni kamyonun içine doğru bastırıyor. Hindistan cevizi kokusu etrafımı sarıyor ve amım zonklamaya başlıyor.

"Sawyer'ın sarhoş olduğunu anlamasına izin verme." Büyüleyici yeşil gözleriyle gözlerimi yakalıyor.

"Sarhoş değilim," diyorum ellerimi göğsünde gezdirerek, ama sözlerim bir muşambanın sürüklenmesiyle bastırılıyor. Tamam, biraz kafam güzel. Kimin umurunda?

"Cali, yardım eder misin?" Sawyer arıyor.

Miles'a göz kırpıyorum. "Üzgünüm bebeğim. Diğer erkeğimin bana ihtiyacı var." Miles bir an dondu, sonra beni bıraktı.

Oh lanet olsun. Az önce Sawyer'a adamım mı dedim? Tanrım, o içkinin içinde ne vardı? Kaçtım, kamyonun etrafında döndüm.

Sawyer, Ben'in cesedini mavi bir muşambanın üzerinde yere serdi. Bir baltaya yaslanmış. "Ah, işte güzel küçük tutsak. Otursana, ben işe koyulurken konuşacak birini istiyorum."

Midem bir an çalkalanıyor ama alkol onu zihnimin arka köşesine atıyor. Kendimi bagaj kapağına attım.

"Yani." Sawyer baltayı biraz sallıyor ama kaldırmıyor. "Kurtları sever misin, küçük tavşancık?"

Kollarımı kavuşturuyorum. "Çok güzel hayvanlar." Bana bir sırtıma fırlatıyor. "Ve dayanıklı."

Ona ters ters baktım. "Ve pis kokuyor."

Sawyer ofladı ve baltayı aşağı salladı. Ben'in bileğini parçalıyor ve sıcıyorum. Bir çatırtı ve şangırtı duydum ve birden midem bulandı.

Sawyer baltayı tekrar havaya kaldırır ve bacağı dizinden ayrılır. Koyu renkli kan muşambadan aşağı sızar.

Yutkunuyorum. "Sakin ol bebeğim," diye mırıldanıyor Miles yanımdan. Sıçradım. Yukarı çıktığını duymamıştım.

Sawyer bana bakıyor. Gözleri hâlâ kızgın ama o kadar da kötü değil. "Burada mı büyüdün?"

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. Onunla kavga etmekten hoşlanmıyorum. Alkol içime işliyor. "Evet. Yani, bilmiyorum. Neredeyiz biz?"

Sawyer kıkırdar ve bir şangırtı daha duyulur. "Eğer taşrada büyüdüysen, silah kullanmayı daha iyi bilmen gerekir."

Homurdanıyorum ve ona tehlikeli bir bakış fırlatıyorum. "Ne?" Miles soruyor.

Sawyer baltayı tekrar savuruyor ve ben başka tarafa bakıyorum. Bir şak daha. "Onu yakaladığımda bana ateş etti. Ryder gibi ateş ediyor. Geniş ve çılgın."

Omzumun üzerinden bakıyorum. Ryder kamyonun kapısına yaslanmış, bir ayağını yukarı kaldırmış. Sesi alçak ve endişesiz, "Doğru. İkinizden de daha iyi ateş ettiğimi biliyorsunuz."

"Doğru." Bu sefer vuruş daha sertti ve elimi yüzüme kapattım.

"So Cali," Sawyer'ın sesi neşeli geliyor, "Kırsalda büyüdüm. Annem tarafından mı?

Sanırım babam yok."

Bakışlarımı ona çeviriyorum. "Bu da ne demek oluyor?"

Kıkırdıyor ve bana bakıyor. "Bak sen kime aşık oldun. Kırmızı bayrakları neredeyse yanacak kadar parlak olan yaşlı adamlar. Bu babasız bir davranış."

İçimden bir savunma hırıltısı geçiyor. "Öncelikle, ben sana aşık olmadım. Kaçırıldım, unuttun mu?"

"Mmm." Sawyer kola yaslanır, kötü kötü bakar. "Yani babam yok mu?"

Çenemi sıkıyorum. "Benim bir babam var." Beni o büyütmedi. Onu çok az tanıyorum. Sawyer işine geri döndü. "Peki, burada büyümek hoşuna gitti mi?"

Gözlerimi yaptığı karmaşadan uzak tutup kaslarının hareketini izliyorum. "Sanırım. Çok fazla dışarı çıkamadım. Kötü bir çocuktum."

"Seni dövdüklerini söylediğini sanıyordum." Bakışlarımı yakalayacak kadar uzun süre duraklıyor. "Sen ıslah olmuşsun."

"Şey, evet. Beni dövdü ve dua etti," diye alay ediyorum. Neden bu konu hakkında konuşuyoruz ki? Bana kızgın olduğunu sanıyordum.

"Dua, ha? Duydunuz mu çocuklar? Yalvarmakta çok iyi." Sawyer alnını siliyor, koyu bir çizgi bırakıyor. "İşimiz bittiğinde bu sık için yalvarabilir misin? Belki biraz da tapınırsınız? Bu gece için tanrınız olabilirim."

Çırpınıyorum. Alkolün verdiği sıcaklık tepkimi yavaşlatıyor. Çünkü lanet olsun, eğer bu beni azdırmadıysa.

Sawyer debelendiğimi gördü ve sırtıttı.

Ben de "Üzgünüm, artık Tanrı'ya inanmıyorum" diye karşılık verdim.

"Peki ya Şeytan?" Baltaya yaslanır. "Eğer tercihin buysa senin şeytanın olabilirim."

Yanaklarım alev alıyor. Sawyer gerçekten de bir şeytana benziyor, kocaman vücudu kan içinde.

"Hepsi bitti." Baltayı yere attı. "Hadi onu ." Muşambayı petrol tanklarına doğru sürüklemeye başlar.

OceanofPDF.com

CHAPTER 68

MILES

Ryder bunu saklamaya çalıştı ama Cali çocukluğundan bahsederken bakışlarının ona nasıl kaydığını gördüm. Sanki çocukluğundan bahsederken Her kelimedede vücudu donuyordu.

Sawyer da Ryder'a doğru bakışlar fırlatmaya devam etti. Ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Cali'nin böyle bir şey yaşadığını bilmiyordum. Bu beni hasta ediyor. Ryder'ın yaşadıkları hakkında bildiklerim beni öldürüyor.

Onlardan daha iyi değilsin, katil.

Erkek arkadaşımın Ben'in cesedini parçalamasını izledim. Ve ilk defa o sesle savaşımadım.

Cali'nin hayatındaki kötü adam olmak, onun yaşaması için daha güvenli bir yer haline getiriyorsa, belki de benim için sorun yoktur.

Belki ben de babam gibiyimdir.

Belki de bu durumda Cali'nin ihtiyacı olan adam budur.

CHAPTER 69

SAWYER

W muşambayı tanklara doğru sürüklüyorum. Çok büyük değiller - kısa ağaç çizgisinin üzerinde değiller - ve merdivene tırmanıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Cali soruyor.

Vanaya doğru ilerledim ve . "Onu dinlenmeye yatırıyorum, tavşanım." "Buraya mı?"

Kenardan bakıyorum, etrafa bakınıyor. Tanrım, çok tatlı görünüyor. Bana kızgın olmasına rağmen, küçük bir köpek yavrusu gibi her sözüme asılıyor.

"Şey, evet. Yıllarca buna bakıp hatırlayabileceğiz. Gömmekten çok daha romantik. Bana bir parça ver."

Cali orada donmuş bir şekilde duruyor. Karanlıkta saçlarının ne kadar güzel görüldüğünü tekrar fark ediyorum. Kamyonun ışıkları parlarken neredeyse yarı saydam görünüyor.

Miles onun yanından geçip bir parça kapıyor.

"Hadi kalk, yardım edebilirsin." Yanımdaki metale vuruyorum.

O bir şey söyleyemeden Miles, "Hayır. O iyi." diye tersledi.

Tanrım, bugün alışılmadık derecede otoriter davranıyor. Ona ters ters bakıyorum. Ryder kamyonun yanında durmuş, yine biriyle mesajlaşıyor. Sorun değil. Hoşuna gitmek zorunda değil ama onu dahil etmediğimizi iddia edemez.

Cali, Miles ile tartışarak merdivene doğru ilerler. "Görmek istiyorum."

Onu omzuna atıp kaçacakmış gibi görünüyor.

Lanet olsun, ikisini de avlamak çok ateşli olurdu. Sikim seğiriyor. Ama ben bile bunun şu anda çok riskli olduğunu biliyorum. Burada olmaz.

Cali yanıma tırmanıyor. Kolyesi gecenin karanlığında loş bir şekilde parlıyor ve sahiplik işaretiyle tamamen sertleşiyorum.

"Whoa." O küçük güzel dudaklardan bir nefes geliyor. Lanet olsun, o muhteşem. Ve benim olduğuna inanamıyorum. Bizim olduğuna. Öyle olduğunu düşünmüyor ama bu düşünceyi kafasından sileceğim. Daha önce yaptığı gibi aptalca bir şey söylemeyi hayal bile edemez.

Puan almak için Ryder'ı becermesine izin verdiğim için pişmanım. Şu anda, sözümün eri olduğumdan nefret ediyorum. Bunun olmayacağından emin olmalıyım.

"Buradan çok şey görebiliyorsun." Cali etrafına bakar. Yer değiştirirken metalden içi boş bir gümbürtü .

"Güzel, değil mi?" Tıpkı onun gibi. Ona anlamlı bir bakış attım. Beni izlerken yakalıyor ve aniden utangaç görünüyor ve eğer bu şimdiye kadarki en sevimli şey değilse. "Hey! ." Miles merdivene vurarak bir uzvu yukarı kaldırır.

"Odaklan,

Lütfen."

Bu gidişle *onu* tankın içine atacağım. Miles'a bir bakış attım, kolu kaptım ve tankın dar açıklığına bıraktım. İçi boş bir patlamayla dibe vuruyor. Bunlar bir süredir terk edilmiş. Onları ve aile geçmişlerini kontrol ettim. Hayvanların parçaları kazmasını ve polislerin bulması için her yere sürüklemesini önlemek için mükemmel. Ayrıca, bence romantik. Randevularda onları buraya götürebilirim ve ayın altında anılarımızı tazeleyip piknik yapabiliriz.

Bir parça daha atıyorum.

Cali sesle sığıyor ve sonra kıkırdıyor.

Ona bir gülümseme gösteriyorum. "Oh, hoşuna gitti mi?"

Miles bana bir tane daha uzattı. Kabın ve benim üzerime kan damlıyor. Pisliğin çoğunu temizlemek için kül suyu getirdik, ancak metalin bütünlüğünü korumak için az miktarda kullanmam gerekiyor.

Cali cesedin geri kalanını yerleştirirken bizi izliyor. Böceklerin içeri girip işleme yardımcı olması için kapağı kısmen açık bırakıyorum. Eninde sonunda bulunacak olması beni endişelendirmiyor ama DNA'nın bize kadar izlenemeyecek kadar çürümesine ihtiyacım var.

Birkaç parça daha attıktan sonra Cali'nin gökyüzüne baktığını görüyorum. Ben de yukarı baktım. Parlak yıldızlar saçılmış. Şehir ışıklarından bu kadar uzakta olunca, göz alabildiğine parlak yıldızlar saçılıyor.

Cali'ye tekrar bakıyorum. Teni solgun ve pürüzsüz görünüyor ve ben de bakışlarımı boynundan aşağıya doğru kaydırarak markamı görmek istiyorum. Tanrım, o çok seksi,

hayatımda gördüğüm en sinir bozucu kadın. Normalde kadınlara ayırdığım tek zaman, onları becermekten nefret etmek ve bir kenara atmaktır.

Göğsümde bir şey kıpırdıyor. Tamamen nahoş bir şey değil ama vücudum hemen geriliyor. Sevgi mi hissediyorum? Hay sikeyim. Bunu her hissettiğimde, duygularımın nesnesi benden koparıldı. Bunu kendime tekrar nasıl yapabilirim?

Kendimi çelikleştiriyorum. Cali'nin bir yere gitmesine izin vermeyeceğim. Her türlü aptalca şeyi söyleyebilir ama onu bize aşık *edeceğim*. Seçme şansı olduğunu düşünebilir ama bu gerçeklerden çok uzak.

"Cali, gidelim!" Miles bağırır ve tankın kenarına vurur.

Cali bana küçük bir gülümsemeyle bakıyor ve sert adam tavrım kayboluyor. Tanrım, onun beni istemesini *istiyorum*. Bu ne kadar berbat bir şey? Tanıdığım en büyük ceza oburuyum.

"Çok güzeller," diyor usulca.

Bir an için içimden kıskançlık geçiyor. Onu böyle gülümsetebilmek istiyorum.

Cali'nin çenesini tutup yüzünü bana doğru eğiyorum. Tekrar gülümsüyor, ama bu sefer bana gülümsüyor ve kalbim neredeyse duracak. Onu öpmek için eğildim, dudaklarımı onunkilere değdirdim. O da dilini çıkararak karşılık veriyor.

İşte o zaman alkolün tadını alıyorum.

Bana bir kova soğuk su gibi çarptı. Birden donup kaldım ve artık Cali ile ben değildik. Annemin John's'unu emmeden önce beni bir shot içmeye zorladığı zamanlara geri döndüm. Annemin sesi burada, yıllarca sigara içtiği için sesi derinden geliyor. *Kıza aşık mı oluyorsun? Ne kadar tahmin edilebilir, evlat. Sana bundan daha iyi bir oyun oynamayı öğrettiğimi sanıyordum.*

Cali'ye bakıyorum, kulaklarım çınlıyor. Kafası karışmış görünüyor.

Annemin sesi kulağımın dibinden berrak bir şekilde geliyor. *Bu fahişe seni istemiyor. İstedikini alıp kaçabilmek için seninle oynuyor. Bütün kadınlar aynıdır, Sawyer. Seni asla sevemezler.*

Hay sikeyim! Kulaklarım çınlıyor. Annem burada olamaz. Şu anda burada olamaz. Uzun zamandır sesini duymadım. Gittiğini sanmışım.

Birden her şeyi aynı anda duymaya başladım. Bağırışlar, annemin gülüşü, metal sesleri. Bir şekil beni itiyor.

Arkama yaslanıp odaklanmaya çalışıyorum. Alkol hala ağzımda. Kahretsin, hala ağzımda. Merdivenden inmek için çabalıyorum ve tankın yanındaki her şeyi fırlatmadan önce zar zor başarıyorum. O kadar çok kusuyorum ki zar zor nefes alabiliyorum. Vücudum titriyor ve gözlerimden yaşlar geliyor.

Kahretsin, Cali neden içiyordu?

Saf acı göğsümü kesiyor ve nefes alamayana kadar sıkıyor. O senin annen değil, Sawyer. Değil.

Başımı sallıyorum, göğsüm sıkışıyor.

Alkolü nereden aldı?

Hala tadını alabiliyorum. Gözümün önünden geçmişe dönüşler geçiyor. Sahne üstüne sahne, koku üstüne koku, ses üstüne ses. Ne kadar hızlı gelirlerse gelsinler, onları uzaklaştırmaya çalışıyorum. Çakılları öyle sert kavriyorum ki avuç içlerime batıyor.

Önümde bir taş kayıyor ve yukarı bakıyorum. Ryder bana bakıyor, bakışları endişeli. Hiçbir şey söylemiyor ve kalkmama yardım etmek için elini uzatıyor.

Ayağa kalkıyorum, etrafıma bakıyorum ve titreyerek nefes alıyorum. Ryder yumuşak bir sesle, "Yolu ve muşambayı hallettik," diyor.

Onda da alkol kokusu alıyorum.

Bakışlarımı onunkilere çeviriyorum, aniden odaklanıyorum. "Bunu ona sen mi verdin?" Göğsüm yine sıkışıyor. Ryder'ın içtiğini biliyorum ama ara sıra içiyor ve bana her zaman söylüyor, böylece gerekirse ondan uzak durabiliyorum.

Kollarını kavuşturuyor.

Kocaman omuzlarını itiyorum. "Bunu ona sen mi verdin, pislik?" "Eğer bilmek istiyorsan, o istedi."

Kızgın öfke derimin altında yanıyor. Buna izin verdi. Sadece izin vermekle kalmadı, bana bundan bahsetmedi.

"Ne yani, ona vermek *zorunda mıydın*? Silahı ve kozu olmayan küçük kadına mı?" Yumruklarımı sıktım. Ryder bunu bilerek yaptı. Aramıza girmeye çalışıyor.

Ve bu beni öldüresiye kızdırıyor.

Ryder'ın sesi bir çocuğu yatıştırır gibi alçak, "Ben onun bakıcısı değilim, Sawyer. Bunu o istedi ve ben de verdim. Bunu onunla konuşmalısın."

Başım öfkeyle dönüyor. Oh, yapacağım. Ona bir daha asla içkiye dokunmamasını öğreteceğim. Ama bu üstüne mi? Bununla başa çıkamam.

Dönüp kamyona doğru yürüyorum, adımlarım çakılda ve tek ses cırcır böcekleri. Lanet olsun! Buradaki sessizlikten nefret ediyorum. Zihnimde çılgılık atan utanç verici sesleri hissediyorum. Arabaya binmeden önce onları tokatlayıp uzaklaştırıyorum.

Onların burada yeri yok. Sadece benim burada bir yerim var. Ve her şeyi mahvetmek üzereyim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 70

CALI

T Dönüş yolculuğu motorun uğultusu dışında sessiz ve ölümcül bir gerilimle dolu. Heyecanım tamamen kayboldu. Neler olduğundan tam olarak emin değilim ama her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Sawyer'ın beni öptüğünde verdiği tepkiyi görmek itiraf etmek istediğimden daha fazla canımı yaktı.

Aslında, beyaz bir bıçak gibi hissettim

kalbime baskı yapmıştı.

Gerçekten o kadar itici miyim? Yani, daha önce de amımı öpmüştü; ağzımın ne farkı var ki?

Nasıl olduğunu biliyorum. Gardımı indirdim. Ve onun da öyle yaptığını söyleyebilirim. Bir saniyeliğine, tankın üstündeki o an mükemmel hissettirdi. Sanki beni görmüş gibiydi.

Ve sonra her şey yerle bir oldu. Öyle olacağını bilmem gerekirdi. Aptallığım için kendimi tekmelerken bir yandan da ağlamak istiyorum.

Miles da bana kızgın. Ondan yayılan öfkeyi hissedebiliyorum. Aslında bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama şu anda bana kızgın olmayan tek kişi Ryder. Arabaya binerken bana sempati dolu bir bakış fırlattı. Ya da en azından ben öyle sandım. Her zamanki kayıtsız bakışından sadece bir anlık bir değişiklikti. Belki de bu onun zafer bakışıydı. Sonunda kazanmıştı. Hepsi beni öldürebilir ve mutlu, katil hayatlarına devam edebilirler.

Hiçbirine bakmıyorum. Bakamıyorum. Yanımdan geçen karanlık manzaraya bakıyorum ve şimdi arabadan atlamaya gerçekten değip değmeyeceğini merak ediyorum. Kolçağa uzanıyorum ve Miles ağır bir elini kalçama indirerek beni koltuğuma sabitliyor. Beni uyarmak için bir kez sıkıyor.

Döndüğümüzde, eve ilk Sawyer girdi. Ryder onu takip etti, ben de kamyonette oturdum.

"Git." Miles beni dürttü.

Dosdoğru önüme bakıyorum. "Ve ölümüne mi yürüyeceksin?" Gergin bir kahkaha atıyorum. "Hiç sanmıyorum."

"Seni öldürmeyecek." Miles bana doğru uzanıp kapıyı açtı. "Ama cezalandırılacağından hiç şüphem yok."

"Ne için? İçki içmek benim kurallarımından biri değildi." Miles beni arabadan dışarı iterken ağlıyorum. Arkamdan geliyor ve omzuma ağır bir el koyarak kaçmamı engelliyor.

"Dinlemediğin için," diye
homurdanıyor. "Ne yani, şimdi
de yürümeye başlayan çocuk
mu oldum?" "Öyle
davranıyorsun."

Ayaklarımı yere vuruyorum ama işe yaramıyor. Hatta Miles'ı daha da sinirlendiriyor. Ön merdivenlere geldiğimizde, Ben'in kanının betona bulaştığını görüyorum. İlkel beynim devreye girdi ve kaçtım.

En azından deniyorum. Miles beni benden daha hızlı yakalıyor, omzunun üzerinden atıyor ve tıslıyor, "Bir kadın gibi kabul et, Cali. Kaçmayı bırak."

"Senden kaçmaktan asla vazgeçmeyeceğim." Güçlü pençesinden kurtulmak için mücadele ediyorum.

"O zaman bir ömür boyu cezalandırılacaksın." Miles kıcımlı tokatladı ve beni içeri çekti. Beni kapının tam içine bıraktı. Kendimi toparlıyorum, burnumun ucuyla ona bakıyorum ve alaycı bir şekilde kendimi fırçalıyorum. Bana boş boş bakıyor.

Arkamda iri bir beden hissediyorum. Arkamı dönmeden Sawyer beni ağır kollarıyla sarıyor ve soğuk bir sesle, "Merhaba tavşancık," diyor.

Sertleşiyorum ama ona karşı koymuyorum. Artık tavşana geri döndük. "Merhaba, Sawyer."

Kıkırdıyor. "Miles, buradaki tatlı şeyimiz için tezgâhın üzerine bir şey bıraktım. Benim için al."

Sawyer beni zahmetsizce kucağına alıyor ve kanepeye götürüyor, kucağına oturmak zorunda kalıyorum. Her ne kadar kendimi tutuyormuş gibi yapsam da kalbim güm güm atıyor. Bunu tenimden hissedebileceğinden hiç şüphem yok.

Sawyer'ın sıcak dili boynumun sütununda gezinirken sıcıyorum. "Korkuyor
?"

Dişlerimi sıkıyorum. Korkudan beslendiğini biliyorum ve bunu ona vermeyi reddediyorum.

Ben yanlış bir şey yapmadım. "Hayır," dedim.

"Cık, cık, bana söylediğin bir yalan daha," diyor Sawyer tenime karşı. "Bana neden içtiğini açıklamak ister misin?"

İçimden bir öfke geçiyor. "Bunun seni nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum." Miles elinde bir bardak suyla odaya geri döndü.

Sawyer tutuşunu sıkılaştırır. "Seninle ilgili her şey beni ilgilendirir." Sesini alçaltıyor, "Her şey. Benden bir şey saklayamayacağını öğrendiğini sanıyordum. Ama görünüşe göre öğrenememişsin. Alkolden kaçtığına bana neyden kaçtığını söyleyeceksin."

Çenemi sıkıyorum. Sesi tüylerimi diken ediyor. "Neden, beni daha fazla manipüle edebilmek için mi?"

"Böylece seni koruyabilirim," diye homurdanıyor Sawyer.

Acı acı gülüyorum. "Yani beni geçmişimden mi koruyacaksın? Bence artık seni şaşırtmayayım diye bilmek istiyorsun. Sanırım benden korkuyorsun. Ve bence aptal küçük oyununu kazanacağımdan korkuyorsun."

Oda ürkütücü bir sessizliğe gömülüyor. Miles'a bakıyorum ve o da Sawyer'la benim aramda bakışıyor, taş gibi ifadesinin ardında bilinmeyen bir duygu titreşiyor. Sawyer'ın cevap vermesini bekliyorum. Yüzünü görememek beni ürkütüyor. Ne düşünüyor acaba? Benimle alay mı ediyor? Bana kızgın mı?

Sonunda Sawyer'ın sesi alçak ve tehlikeli bir şekilde çıktı: "Sen benim için bir oyundan çok daha fazlasısın Cali. Oyun olmayı uzun zaman önce bıraktın."

Bir nefes çekiyorum, kollarımda aptalca tüylerim diken diken oluyor.

"Ve ben de seni kendinden koruyacağım, aptal kız. Aklını kaçırmak mı istiyorsun? İçmek ister misin?" Sawyer, Miles'ın elindeki içkiyi işaret eder. "Ver şunu bana."

Kaskatı kesildim. "Ne oldu?"

Sawyer uzanır ve onu yakalar. "Bu bir roofie."

"Ne?" Geri çekilmeye çalışıyorum.

"Eğer dökmeme neden olursan, sana iğneyle veririm," diye homurdanıyor Sawyer. "Kibar olmaya çalışıyordum."

Bardağı yakından izliyorum, hâlâ kaçmaya çalışıyorum. Ne zaman hareket etsem sıvı kayıyor. "Bu hiç hoş değil! Sen bir psikopatsın!"

Sawyer kayıtsızca, "Öyle deyip duruyorsun," diyor. "Kaçmayı o kadar çok istiyorsun ki, sana bunu veriyorum. Kabul et, yoksa seni buna zorlarım. Ve bunu istediğini sanmıyorum."

Kaslarım titriyor. "Bana ne yapacaksın?"

"Üçe kadar sayabilirsin." "Hayır, bekle!"

"Bir."

Panik işliyor. Kaçmaya çalışıyorum ama kocaman kolu beni kucağına mıhlıyor.

"İki."

Blöf yapmadığını biliyorum. Tehdit ettiği şeyi memnuniyetle yapacağını biliyorum. "Th-"

"Bekle!" Bardağa doğru uzandım. "Ben alacağım."

Sawyer ondan almama izin verdi. Bana ölü gözlerle bakan Miles'a bakıyorum. Belli ki yardım etmeyecek. Bana yardım etmesi için Ben'i öldüren adama neden baktığımı bilmiyorum.

Sawyer, "Oyalanmayı bırak." diye bağırıyor.

Elim titriyor ve bardağı ağzıma götürüyorum. Kahretsin, onların merhametine kalmak istemiyorum. Beni öldüreceklerini sanmıyorum ama bunun için her şeyi yapacaklarından eminim.

Siktir et. Savaşmadan yenilmeyeceğim. Bardağı Sawyer'ın suratına geri fırlatıyorum ve ayağa fırlıyorum. Miles'tan da uzaklaşmak için kendimi kanepenin arkasına atmak için döndüğümde teklemeler duyuyorum.

Kanepenin üzerinden sıçrayıp ön kapıya doğru atılıyorum ki devasa bir cüsse kayarak geçiyor. Sağlam bir kas duvarına çarptım. Geri çekilmeye çalıştım. Bu Ryder'dı. Bir elini boynuma dolayıp çenemin altından geçiriyor ve bakışlarımı onun karanlık yüzüne çevirmeye zorluyor.

"Az önce adamlarımdan birine itaatsizlik mi ettin?"

Ona ters ters bakıyorum, taşaklarına tekme atmak için bir ayağımı savuruyorum ama o sadece uzun kollarıyla beni vücudundan uzak tutuyor. Tışlıyorum, "Siktir git! Senden nefret ediyorum!"

Ryder boynumu daha sert sıkıyor. "Bu oyuna bir oyuncu daha eklenmesini bu kadar çok mu istiyorsun? Kim olduğunu unutana kadar seni kırmaktan hoşlanmayacağımı mı sanıyorsun? Bana sürünerek gelene ve ihtiyacın olan her şey için yalvarana kadar? Sawyer'a itaatsizlik edemezsin."

Ryder'ın tutuşu dünyayı karartıyor ve kulaklarımı çınlatıyor.

"Getir onu, orospu çocuğu," diye mırıldanıyorum. Bırakın denesin. Bırakın hepsi denesin. Yakalanabilirim ama beni asla kıramayacaklar.

Kalçama keskin bir darbe geliyor ve sarsılarak uzaklaşmaya çalışıyorum ama hareket etmek pamuk içinde yüzmeye çalışmak gibi geliyor.

Sonra Ryder beni düşürdü ve dünya geri geldi. Üç adam da başımda dikilmiş, boş ifadelerle bana bakıyorlar. Sawyer'ın elinde bir iğne vardı. Öksürüyorum ve kalçamı ovuyorum. Az önce bana verdiği şeyle boku yediğimi biliyorum. Tamamen onların merhametine kalmak üzereyim ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

İşleri bu kadar çabuk değiştirdikleri için başım dönüyor. Gülmeye başlıyorum. Onlar katil. Başka ne beklediğimden emin değilim.

"Neye gülüyorsun?"

Sawyer'a bakıyorum. "Gitmek için komik bir yol, biliyor musun? Neredeyse beni yakalıyordun. Oyununu iyi oynadın. Beni avucunun içine aldın. Bu öldürmeyi hak ettin - iyi oynadın."

Oda tamamen sessizleşiyor. Sawyer çömeliyor ve sıcak eliyle çenemi kavıyor. "Oh, Cali. Seninle oynamıyorum. Ve seni öldürmeyeceğiz. Hem de hiç. Hatta yalvarırsan, iyi hissetmeni bile sağlayabilirim."

Bir baş dönmesi dalgası bana çarpıyor ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Aferin kızıma. Sadece boyun eğ. Senin için daha kolay olacak." Biri beni kaldırıyor, taşıyor. Havadaki salınım midemi bulandırıyor. Beni kanepeye sırt üstü yatırıyorlar. Üçü de köşeyi dönerken doğruluyorum, baş dönmesini göz kırparak atlatıyorum.

"Evet, lütfen tekrar koş. Sence ne kadar uzağa ? Bahse ön bahçeye kadar." Sawyer bana sırtıyor.

Miles kollarını kavuşturur. "Ona izin vermeyeceğim. Düşer ve kendini incitir." "Hiç eğlenceli değilsin. Ryder?"

Kocaman, sessiz adam gözlerimin içine bakıyor ve cevap vermiyor. Ben de ona meydan okuyan bir bakışla karşılık veriyorum. Başımın arkasında başka bir sersemlik dalgası dönerken bile göz temasını kesmeyi reddediyorum.

Sonunda Ryder sırtıyor. Beni doğramayı düşünüyormuş gibi görünüyor ve tenimde bir karıncalanma dalgası oluşuyor. Her şeye rağmen amım da ısınıyor.

Sawyer bana yaklaştı ve belime sarıldı. "Kendini alkole boğmaya devam edersen neler olabileceğini sana öğreteceğiz."

Sawyer'a bakıyorum, içimi bir uyuşukluk kaplıyor. Sawyer bana sırtıyor. "Çıkar beni."

"Hayır," diye tükürdüm.

"Çıkar beni *üstünden*."

Uzaklaşmaya çalışıyorum ama Sawyer çok ağır.

"Hadi ama Cali. Sana bir şey yapmıyorum bile," diye alay eder Sawyer.
"Çıkar beni."

İçimi öfke dolduruyor ve taşaklarına yumruk atmak için elimi indiriyorum.
Geri çekilirken kolu hızla indi. Her iki bileğimi de yakalıyor ve kanepenin
arkasına sabitliyor. Çırpınıyorum ama onun demir pençesini kıramıyorum.

"Cali, denemiyorum bile." Sawyer başını eğip gözlerimin içine baktı.
gözlerini. "Ne kadar savunmasız olduğunu görüyor musun?"

Ona dişlerimi gösteriyorum ve başımı öne eğerek alnımı Sawyer'ın burun
köprüsüne çarpıyorum.

Tıslayarak geri çekiliyor ama tutuşunu bırakmıyor. "Şimdi beni kızdırdın.
Ve kurtulmaya hiç yakın değilsin." Sawyer şiddetli bir hareketle beni
kanepeye yatırıyor, o da üstüme çıkıyor. Hareket dünyanın tekrar dönmesine
neden oluyor ve bu sefer durması daha uzun sürüyor. Ellerin kıyafetlerimi
çekiştirdiğini hissediyorum.

Gözlerimi tekrar açtığımda göğüslerim açıkta ve pantolonum dizlerime
kadar inmiş. Miles ellerimi başımın üzerinde tutuyor ve Ryder yanımdaki
sehpaya oturuyor. Mücadele etmeye çalışıyorum ama uzuvlarımın tepki
vermesi sonsuza kadar sürecekmiş gibi geliyor.

Sawyer üzerimde geziniyor, burnundan kan damlıyor. "Bizimle
savaşamazsın bile, Cali. Ama hissetmemek için çok çaresizdin. Kaçtığın her
neyse ondan kaçmak için. O kadar çaresizdin ki kendini aptalca bir duruma
soktun."

Kanının göğsüme damlamasını izliyorum. Derim uyuştugu için
hissedemiyorum bile ve bu beni korkutuyor. Nefes almak için çırpınıyorum.
Beni bu duruma o soktu.

"Dövüş benimle, Cali."

Deniyorum. Deniyorum. Ama sanki kendi derimin içinde tutsak olmuş
gibiyim. Öfkeyle eğilmeye çalışıyorum ama vücudu sanki bir milyon kilo
ağırlığında.

Sawyer kabaca kıkırdıyor, sonra pantolonunu indiriyor. Aleti dışarı fırlıyor,
sert ve damarlı. Tepesinde bir damla prekum var. Bana bakarak onu okşadı.
"Durdur beni, Cali."

Duygularım bulanıklaşıyor ve yavaşlıyor. Öfke alevleniyor ve sonra
sönüyor. "Siktir git." diye mırıldandım.

Sawyer eğilir, böylece aleti daha yakın olur. "Yap beni."

Kollarımı aşağı çekiyorum. Sanki milyonlarca kilometre öteden
çekiyormuşum gibi geliyor.

Aletini amıma srtyor ve inliyor. "ok ıslak. Hoşuna gitti mi Calı?"

Bulanık bir his klitorisimden vücuduma doğru yayılıyor. Kahretsin, iyi hissettiriyor. Dünyam giderek uzaklaşıyor, ama klitorisimi vücudumda kalan tek hassas kısımmış gibi hissedebiliyorum.

"Beni durdurmak için hiçbir Şey yapamayacağını bilmek seni tahrik ediyor mu? Ne dersen de, bu güzel küçük bedenden istediğimi alacağımı bilmek?"

Gözlerimi zorla aıyorum. Kapanmak istiyorlar. Bedenimi kaplamaya başlayan o sıcak hiçliğin içine gömülmek istiyorum.

". " Bu ses farklıdı. Ryder'ın sesine benziyordu.

Gözlerimi tekrar amaya zorluyorum. Sawyer girişime tnemişti. Kasları gerilmiş, kendini tutuyor ve bakışlarımı sert bakışlarıyla karşılıyor. "Biliyorsun, bunu daha önce ilk kez yapmıyoruz."

Ne diyor bu? Neden bahsediyor bu?

Sawyer kıkırdıyor. "Aslında ilk kez sevişmiştik. Ama sen hatırlamazsın. Uyuşturucu alkolle çok daha hızlı etki ediyor." Ve kendini sonuna kadar soktu.

OceanofPDF.com

CHAPTER 71

SAWYER

F Cehennem gibi ıslak. Amcığı beni açmış gibi içine çekiyor. Ona pompalıyorum, gözlerinin kafasının içinde yuvarlanmasını izliyorum. küçük bir inilti.

Tanrım, beni çok sıkı kavıyor. Onu sikimi okşamak için kullanıyorum, sonuna kadar çekiyorum, sonra tekrar sokuyorum. Başparmağımı klitorisine koyup döndürüyorum. Hissedebildiği kadar hissetmesini istiyorum. Beni her yerde hissetmesini istiyorum. Benim olduğunu bilmesini. Alkolün içine saklanmaya çalışsa bile benden kaçamayacağını.

Adamlarım beni izliyor, gözlerinde şehvet. Bu beni daha da sertleştiriyor ve sertleşene kadar klitorisini döndürerek içine daha hızlı girip çıkıyorum. Kulağına eğilip, "Kendini bizim gibi adamlardan daha iyi korumalısın, Cali" diyorum.

Zar zor uyanıyor, ama vücudunun tamamen sertleştiğini ve amının sikimin üzerinde titreştiğini hissediyorum. Bu beni uçuruma sürüklüyor ve bir çığlıkla içine giriyorum, gidebildiğim yere kadar itiyorum. Benimle savaşamayacağını bildiğim için tüm vücudum karıncalanıyor. Kahretsin, bu noktada, benimle savaşmayı bile bilmiyor olabilir. Tanrım, bu bende onu tekrar elde etme isteği uyandırıyor.

Miles'a bakarak . "Senin sıran." Bir kaşını kaldırdı. "Benim tarzım değil."

Zevkin artçı şoklarıyla titriyorum. Cali'ye bakıyorum. Artık tamamen boşalmış, önümde gevşek bir şekilde yatıyor, amından döllerim akıyor. Sikim seğiriyor.

Ryder'a dönüyorum, damarlarımda kargaşa dolaşıyor. Cali'ye onu becerirse, gitmesine izin vereceğime söz verdim. Ve ona hala kızgıyım.

"Demek artık bizim oyunumuzu oynuyorsun, ha?" Ben deadpan.

Ryder arkasına yaslanıp kollarını kavuşturuyor. "Gerçekten başka yok, değil mi?"

Ya oyununu oynarsın ya da bu ilişkinin sınırlarına itilirsin."

Etkilenmemiş tavrı eski öfkenin yeniden içimde yuvarlanmasına neden oluyor. "Yani bana yakınlaşmak istiyorsun ve bunu ona alkol vererek mi yapacaksın? Bu şimdiye kadarki en iyi planın."

Ryder bakışlarını dikeyyor. "Bir kez daha. Benden istedi." "Yani bir mahkûma ne isterse verecek misin?"

"O gerçekten bir tutsak mı?" Ryder hırlıyor, "Ona nasıl baktığını görüyorum. Onunla konuşma şeklini. Ona aşık olmuşsun. Bu da yapabileceğin en tehlikeli şey."

Bunu saklamaya çalışıyor ama Ryder'ın gözlerinde yükselen acıyı görüyorum.

Miles boğazını temizler. "Ryder, seni dışarı atmaya çalışmıyoruz."

Ryder'ın kolları bükülmüş ve dizlerini kavırıyor. "Deniyor olman ya da olmaman önemli değil. Bunu yapıyorsun."

"Bu şekilde olmak zorunda değil! Onu tanıyabilirsin."

Ryder güler, sesi serttir. "Adamlarımı elimde tutabilmek için bir yabancıyı tanımak mı? Bu biraz boktan bir durum."

Onları tartışırken izliyorum, gerginlik göğsümü dolduruyor. Benim aptal, düşüncesiz kırım Cali'ye bir söz verdi. Eğer Ryder'ı ona doğru itersem, kaçınılmaz olarak onu bırakmak zorunda kalacağım. Bunu yapmaz ve bu yolda ilerlemeye devam edersem, kaçınılmaz olarak Ryder'ı kaybedeceğim.

Bir tereddüt olmasından bile nefret ediyorum. Son birkaç aydır Ryder'la işler zorlaştı. Ben saçmalıyorum ve bu onu her zaman agresif, içine kapanık bir canavara dönüştürüyor. Bu yatakta çok eğlenceli ama adam bunu nasıl kapatacağını bilmiyor.

Ben de öyle.

Ryder ayağa kalkar, odadan çıkmak üzeredir ve Miles hayal kırıklığıyla ellerini kaldırır.

"Dinle." Boğazımı temizliyorum ve yer değiştiriyorum. "Ona ne olursa olsun, kendi işimizi kendimiz halletmeliyiz."

Ryder homurdanıyor. "Gerçekten mi?"

"Deniyorum, tamam mı, ahmak?" Tersledim. Yumruklarımı sıktım. Sonraki kelimeleri zorlukla çıkarıyorum. "Konuşmamız gerek. Yani, gerçekten konuşmalıyız."

Miles bana garip bir bakış attı. "Sen iyi misin? Felç mi geçiriyorsun?" "Ne var biliyor musun? Unut gitsin." Ben de gitmek için ayağa kalktım.

"Hayır, bekle. Özür dilerim." Miles bir nefes verir. "Uzun bir gün oldu. Özür dilerim. Haklısın."

Duraksadım.

"Konuşmamız gerek. Ben başlıyorum." Miles ilgisiz görünen Ryder'a döner. "Onun bizim için ne kadar önemli olduğunu anladığını biliyorum. Onu öldürmediğin için teşekkür ederim. Bunu istediğini biliyorum."

Ryder'ın çenesi bükülür. "Hâlâ öyle."

"Ve sen . Seni parçalıyor olsa bileBu yüzden... teşekkür ederim."

Ryder başka bir şey söylemek ister gibi görünüyor ama söylemiyor. Miles elini bana doğru sallıyor. Dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

Ryder bana bir kaşını kaldırdı. "Söyleyecek bir şeyin mi var Bay

'Konuşalım'?" "Şansını zorlama," diye homurdandım.

Miles bana sert bir bakış attı.

İyi. Bir zeytin dalı uzatmam gerektiğini biliyorum. "Teşekkür ," diye . Ryder sırtıyor. "Seni duyamadım."

"Tamam, işi çocukça bir şeye dönüştürmenin yolu." Miles ellerini havaya kaldırır. "Neden siz ikiniz gidip nefret sikişi falan yapmıyorsunuz?"

"Bunu hak etmiyor." Ryder topuklarının üzerinde döner.

Bunu hak etmiyor muyum? Ayağa fırladım ve onu kovaladım. İletişim kuracağım. Aletin her yerine. Lanet tırnaklarımla.

CHAPTER 72

RYDER

Ön verandaya çıktım. Sert rüzgâr etrafımı sarıyor ama sıcak eve kıyasla iyi hissettiriyor. Annem hastalandığından beri kaloriferleri sonuna kadar açıyor.

İşimi yaparken terliyorum. Çoğu zaman onu dışarı çıkarıyorum. burada, kış havası zorlaştırsa da.

Babam arabayı garaj yoluna çeker. İş kıyafetleriyle arabadan iniyor, eve doğru koşarken titriyor.

"Baba." Onu içeri kadar takip ettim, yine bunaltıcı sığa maruz kaldım. "Ben de sizinle gelebilir miyim?"

"Hayır." Bana bakmıyor bile. "Evelyn, hazır mısın?" "Lütfen!" Onun önünde koşuyorum. "Bütün işim bitti. Gitmek istiyorum." "Hastane sana göre bir yer değil." Babam beni başından savdı.

Gözlerim yaşla doluyor. Bana çocukmuşum gibi davranıyor. Artık on iki yaşındayım. "Lütfen, sesimi çıkarmayacağım."

"Bir daha sorma." Babam beni görmezden geliyor, annemi arabaya doğru sürüklüyor. Artık zayıflamıştı, sadece kemikleri vardı. Neredeyse bir hayalete benziyor, battaniyesinin içinde arabanın farlarına doğru büzülmüş. Her gün yeni kıyafetlerini katlıyorum ama bilemezsiniz. Battaniyelerin içinde o kadar çok vakit geçiriyor ki.

Uzaklaşmalarını izliyorum, soğuktan yanaklarım çatlıyor, çaresizlik hissi içimi kaplıyor. Babam onu hastaneye her götürdüğünde, gitmek için yalvarıyorum. Her seferinde hayır diyor. Annem onun gibi bir hastalığa yakalanmamı istemediğini söylüyor.

Ayak parmaklarım ve ellerim kaskatı kesilip uyuşana kadar saatlerce yolu izliyorum. Dualarımı tekrar tekrar okuyorum. Birini bitirir bitirmez diğerine başlıyorum.

Annem okulda bana yardım etmeyi bıraktı. Yatağım ikinci katta olduğu için beni yatırmayı bıraktı. Bulaşıkları yıkamayı ve yemeklerimizi pişirmeyi bıraktı.

Boğazımda bir yumru oluşuyor. Kaşındırıyor. Kahretsin, ben de mi hastalanıyorum?

O gece saatlerce izledim. Babam geri dönmedi. Daha sonra annemin hastanede öldüğünü öğrendim.

Ve öğrendiğimde, tepki veremiyorum. Tepki veremiyorum. Bir daha asla hissedemeyecekmişim gibi geliyor. Tekrar tekrar çamaşır katlamaya devam ediyorum. Bir türlü doğru yapamıyorum. Asla doğru olmayacak.

OceanofPDF.com

CHAPTER 73

CALI

T Sawyer'ın bana verdiği dolayı akşamdan kalmayım. Beni Sawyer'ın yatağına taşımış olmalılar çünkü buradaydım ve onun yarı çıplak kadın posterlerine bakıyordum. Tüm vücudum ağrıyor, ve ben inliyorum.

"Cali?" Sawyer arkamdan bir yerden soruyor. Yatağın etrafından dolanıyor. "Uyanmışsın."

"Siktir git," diye inliyorum. İçimden bir bulantı dalgası geçiyor.

Soğuk bir elin nemli alnıma dokunduğunu hissediyorum. Onu uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Bu sefer mide bulantımı tutamıyorum ve yatağın kenarına kusuyorum. "Oh kahretsın. Dayan, Cali."

Önümde bir çöp kutusu belirdi.

Sawyer'a el salladım. Ona bakmak bile istemiyorum. Onunla konuşmak, onu hissetmek ya da nefes alışını dinlemek istemiyorum. "Git başımdan."

"Biraz su içmen gerek."

Başım zonkluyor ve tekrar kusmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Sesi daha da kötüleştiriyor. Her şey daha da kötüleştiriyor. Işıklar, koku, her şey. "Çık dışarı."

"Cali..."

"Git!" Bağıryorum. "Seninle konuşmak istemiyorum, tamam mı? Siktir git, Sawyer. Siktir git. Lütfen git." Vücudum titriyor ve bana ters ters bakıyor.

"Cali, yardıma ihtiyacın var." Tekrar kustum.

Sawyer saçımı arkaya topladı. Kusabileceğim kadar kustuktan sonra ellerini üzerimden çekiyorum. "Ciddiyim. Git başımdan."

Sawyer'ın çenesi sıkılır. Saçları ilk kez dökülüyor ve yüzüne düşüyor. Yatağa geri kayıyorum ve ondan uzaklaşıyorum. Çok yorgunum. Çok yorgunum.

Sawyer'ın kusmuğu temizlediğini duyuyorum. Bilinmeyen bir nedenden dolayı gözlerim yaşıyor.

"Benimle ilgilenmene ihtiyacım yok," diye çalışıyorum. Sawyer hiçbir şey söylemiyor.

İçimden geçen tüm duygular yüzünden kafam karıştı ve onun burada olması, zayıfım gibi davranması benim için çok fazla.

"Senden nefret ediyorum Sawyer," diyorum usulca.

Tüm sesler donuyor. Kitaplığının duvarına uzun uzun bakıyorum, gözlerim .

"Cali..." Sesi tereddütlü.

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. Ağladığımı görmesini istemiyorum. Zayıf olduğumu.

"Lütfen. Sadece git."

Kapıya doğru yürüdüğünü duyuyorum. Uzun bir süre duraklıyor. "Siktir git." Elimden geldiğince büyük bir enerjiyle tıslıyorum.

Kapı usulca kapanıyor. Mantıksız bir şekilde gözlerimden yaşlar akıyor ve hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum.

Ben zayıfım. Zayıfım çünkü önemsiyorum. Çünkü onun umursamasını istedim. O umursamıyor. O sadece oyununu kazanmak istiyor.

Bir noktada uyuyakalıyorum.

Kapının açılmasıyla uyandım. Her kimse hırlamak için gözümü açıyorum. Halloweiner odaya bırakılıyor ve kapı tekrar kapanıyor.

"Buraya gel oğlum," diye törpüledim.

Kedim etrafta dolaşıyor, çeşitli şeyleri kokluyor ve beni tamamen görmezden geliyor. Onu görmenin verdiği rahatlama o kadar büyük ki tekrar ağlamaya başlıyorum. Uykuya dalana kadar ağlıyorum.

Üçüncü kez uyandığımda yan masada su ve muz vardı, kedim de bana sarılmıştı. Kendimi biraz daha iyi hissediyorum ve içeceği kaptığım gibi mideye indiriyorum. Wiener bir gözünü açıp hareket ettiğim için bana ters ters bakıyor. "Siktir," diye inliyorum. Sawyer'ın beni becerdiği anılar kafamı dolduruyor. Öfke amımın nabızı atarken aynı anda beni dolduruyor. Bayılmadan hemen önce ne demişti?

Doğru. Sawyer daha tanışmadan beni becerdi. Her zaman onun olduğumu söylerdi.

İçimden güçlü duygular geçiyor ve başımı yastığa koyup ağlıyorum. Tekrar. Lanet olsun. Ben öldü. Arkadaşlarım ve ailem nerede olduğumu bilmiyor. Ve ben buradayım, bu psikopat, sahiplenici psikopatlar yüzünden hem tahrik oluyorum hem de kızıyorum. Vücudumun tüm bunlara verdiği tepkiden nefret ediyorum. Ve lanet olsun, vücudumdan daha fazlası olmaya başladı. O petrol tankının üzerinde otururken Sawyer için tamamen başka bir şey hissettim. Nedense bu beni daha çok ağlatıyor.

Tekrar uykuya daldım ve uyandığımda kedim gitmişti. Oturdum. Kendimi çok daha iyi hissediyorum, sanki hafif bir akşamdan kalma gibiyim.

Kalktım ve banyoya gittim. Benim için hâlâ diş fırçası yok. Sawyer'inkini kapıyorum ve diş macununun naneli tadıyla inliyorum.

Yatak odasının kapısı açıldı. "Cali?" Miles koşarak yanıma geliyor ve dişlerimi fırçaladığımı görünce duraklıyor. "İyi misin? Seni duydum..."

Aynada ona ters ters bakıyorum, sonra da dişlerimi fırçalamaya devam ediyorum. O da bu saçmalığın bir parçasıydı ve bu işten sıyrılamaz.

Miles kollarını kavuşturur ve kapının pervazına yaslanır. "Ne zamandır dışarıdayım?"

"Bütün gün ve gece. Öğleden sonra."

Güzel. Sawyer'ın benimle yaptığı anlaşmayı uygulamak için hala zamanım var. Bir günüm kaldı.

İşimi bitirip Miles'in yanından geçiyorum. O da beni takip ediyor. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Yatağa geri sürünerek sessiz muameleye devam ediyorum.

Miles iç geçiriyor, bir elini siyah saçlarında gezdiriyor, etrafına bakınıyor, sonra yere oturup bana bakıyor.

Kaşlarımı çattım. Hayır, bu olmaz. Bacaklarımı yataktan dışarı doğru sallıyorum ve odadan çıkıyorum.

"Cali, nereye gidiyorsun?" Miles ayağa kalktı.

Koridora ve Ryder'in odasına doğru ilerliyorum. "Cali, dinlenmen gerek."

Onu görmezden gelip Ryder'in odasına giriyorum ve kapıyı çarpıyorum.

CHAPTER 74

RYDER

M Çamaşırları katlayıp kaldırırken kapı açıldı. Omzumun üzerinden bakıp Miles'a bir şeyler söylemeye başladım, ama yürüyen Cali'ydi Bacakları ve dağınık saçlarıyla. Onu görünce sikim seğiriyor ve bu beni çıldırtıyor.

Cali kapıyı çarpıp bana umursamaz bir bakış attıktan sonra doğruca yatağıma yöneliyor.

Donup kaldım. Ne yapıyor bu?

"Oh," diyor Cali, duraksayarak. Kedisi yatağımın üzerine kıvrılmış. Hayvan beni rahat bırakmıyor ve bu beni korkutuyor. Ne zaman çocuklardan birini çağırıp onu odamdan çıkarsam, tekrar içeri girmeyi başarıyor.

"Ne yapıyorsun?" Ona soruyorum.

Minik kadın cevap vermiyor ve sadece yatağa tırmanıp yumuşak bedenini yorganın altına sokuyor.

"Affedersiniz?" Gözlerimi ona dikiyorum. Hayvan ayağa kalkıyor ve onun dizlerine sarılıyor.

"Beni rahat bırakmadılar, ben de buraya geldim." Cali gözlerini kapatıyor, kirpikleri soluk tenine karşı koyu renk.

"Bütün bir ev olduğunu biliyorsun."

Cali hasta görünüyor. Sawyer daha önce hiç benim içkime ilaç katmamıştı ama Miles'inkine kattı ve iki gün yataktan çıkamadı.

Cali'yi battaniyenin altında kıvrılmış, solgun görünce bir an için annemin ölmeden önceki haline geri döndüm.

Göğsüm sıkışıyor ve çenemi sıkıyorum.

Katladığım giysileri gereğinden fazla kuvvetle silkeliyorum. "Cali. Çık yatağımdan."

"Konuşmak zorunda mıyız?" İnliyor.

"Hayır. Çık yatağımdan." Onu yatağımda böyle hayal etmemiştim. Onu burada hayal ettiğimden değil. Asla.

Bir kolunu başının üzerine atar.

"Cali..."

"Hepiniz arasında en az konuşkanın sen olacağını düşünmüştüm." Bana bakıyor ama hareket etmiyor.

Ona ters ters baktım. "Oh, konuşarak mı gideceksin? İyi o zaman. Hadi konuşalım." Onu yataktan kaldırıp fiziksel olarak koridordan aşağı atmayı düşünüyorum. Ama gözlerinin kafasının içine çökmüş gibi bakması beni duraksatıyor.

Katlama işime geri dönüyorum. "Sana ticaretin beş kuralını anlatacağım."

Cali inliyor ve bu beni gülümsetiyor. Başı epey ağrıyor olmalı. Çamaşırlarımı katlarken borsa, teklif verme ve satma hakkında derinlemesine bir tartışmaya giriyorum. Katlarken her şeyin doğru olduğundan emin olmak için büyük özen gösteriyorum. Eğer değilse, baştan başlıyorum.

Cali bir süre dinliyor, önce sinirleniyor, sonra sanırım tekrarı uykuya dalıyor. Çamaşırlarımı bitirdiğimde ağzı açık uyuyor ve küçük horultular çıkarıyor. Çok savunmasız ve yumuşak görünüyor. Normalde kendini canlandırdığı nefret kusan, öfkeli kadına hiç benzemiyor.

Lanet olsun. Neredeyse masum görünüyor. Çenemi sıkıyorum. Bir an için, Miles'ı parlak zırhlı şövalyesi olmak için nasıl kandırdığını anlıyorum. Sert adam rolünü bıraktığında kırılganlığı kanıyor.

Öğleden sonra oldu. Ofise geri dönüyorum ve Sawyer'ı koridorda gizlenirken buluyorum.

Beni biraz korkutuyor ve sıçıyorum. "Ne oluyor Sawyer?"

Duvarı itiyor. "O iyi mi?"

"O iyi." Yanından geçip ofise doğru ilerledim. O ve ben kavgamızdan sonra seviştik ve bu aramızdaki gerginliği biraz olsun azalttı.

Sawyer beni takip ediyor. "Daha fazla su içmesi gerekiyor."

Biraz alay ettim. "Vicdanın seni ele mi geçiriyor Sawyer?" Ama ben de aynı şeyi düşündüm. Umursadığımdan değil.

Sawyer cevap vermiyor. Bilgisayarında çalışmak için oturuyorum ve Sawyer oyalanıyor. Arka planda geziniyor, pencereden pencereye gidiyor. Durmadan hareket ediyor, görünüşe göre hareketsiz kalamıyor.

"Keser misin şunu?" diye çıkıştım. Ülkeden ayrılmamız gerekirse diye birkaç ayrıntıyı daha anlamaya çalışıyorum ve onun sinirleri beni tedirgin ediyor.

Sawyer gözlerinde acıyla bana bakıyor.

Elimi saçlarımda gezdiriyorum. Kahretsin, bu kadar sert olmak istememiştim. "Özür dilerim," diye duraksıyorum. "Beni . Yapacak bir işin yok mu senin?"

"Şey, evet." Hiçbir şey yapmıyor.

Başımı sallayıp işime geri dönüyorum. Sonunda Sawyer odadan çıkmaya başladı. Tam olarak nereye gittiğini biliyorum.

"Oraya girme Sawyer," diyorum, içimde sahiplenici bir enerji dolaşüyor. Bu beni biraz korkutuyor.

"Neden olmasın?"

İşime dönüp bakıyorum. "Çünkü bunu yapmanı istemiyor. Onu biraz rahat bırak."

"Bu saçmalık!"

İç çekiyorum. Nasıl oldu da adamlarımla mahkûmları arasında barışı koruma görevine getirildim? Şu anda yatağымda yatan ve hindistan cevizi kokusunu çarşafılarına bulaştıran mahkûm.

Sawyer'ın sesi alçalır, "Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum." "O iyi." Mavi bakışlarıyla karşılaştım. Tanrım, işkence görmüş gibi görünüyor.

Sesimi alçaltıyorum, "Bence daha iyi soru, sen misin?"

Sawyer bir an için kendisiyle savaşıyor, sonra donakalmış gibi bakar. Sesi fısıltıyla çıkar: "Beni kovdu."

Hiçbir şey söylemiyorum. Kırılğanlığı beni şaşırtıyor. Aylardır hayatındaki anlamlı hiçbir şeyi bana anlatmamıştı.

"O her zaman... Sanırım ben onun..." Sawyer yere bakıyor.

Çenemi sıkıyorum. Bunun nereye gittiğini anlıyorum. Ona aşık olmuş. Tamamen. Artık kendisiyle ne yapacağını bile bilmiyor.

Bu da beni çelikleştiriyor. Ben de aynı şekilde düşemem. Birinin aile için güçlü olması gerekiyor. , "Onunla olan ilişkinin her parçasına güç uygulayamazsın, Sawyer."

Kapı çerçevesindeki bir çip ile oynuyor. "Elbette yapabilirim."

Öfkelendim. "Bu Miles için işe yarayabilir ama herkes Miles değil." İşime geri dönüyorum.

Bana baktığını

hissediyorum. "Onu

beceriyor musun?"

Bu soru beni ürküttü. Sawyer'ın dikkatle bana baktığını, beni incelediğini görmek için başımı kaldırıyorum.

İçimi bir sıcaklık kaplıyor, nedense içimi bir utanç kaplıyor. "Hayır, Sawyer. Oyuncağını sikmeyeceğim." Genelde sadece duygusal bağ kurduğum insanlarla sevişirim. Başkalarıyla oynarken bile genellikle arkama yaslanır ve ben izlerken çocukların oynamasına izin veririm. Ama onunla? Kahretsin, onda oynamak istememe neden olan bir şey var. Onun ateşi sarhoş edici. Onu söndürmek istiyorum. Ona biraz saygı öğret.

Sawyer bana bakmaya devam ediyor - sanki bana inanmıyormuş gibi. Yanaklarımın tekrar ısındığını hissediyorum. Ne düşündüğümü anlayabilir mi?

Sonunda rahatlar. "Tamam."

İçimi mantıksız bir öfke dolduruyor. Neredeyse onunla uğraşmadığım için rahatlamış gibi görünüyor.

Homurdanıyorum, "Neden - benim yapmama izin verilmiyor? Bu oyuna dahil olmayan tek kişi ben miyim?"

Sawyer omuz silkiyor ve o sahiplenici öfke yine içime doluyor. "Cevap ver, Sawyer." diye bağıyorum.

Yüzünü buruşturuyor. "Yani onunla aptalca bir iddiaya girmiş olabilirim..." diye devam ediyor.

"Bu... ne?"

Rahatsız görünüyor. "Eğer seni becerirse, gitmesine izin vereceğimi."

Sertleşiyorum, tenim ısınıyor. İçimden öfke geçiyor ve bir an için ayağa fırlayıp onunla dövüşmeyi düşünüyorum. Sonra gerçeklik tekrar çarpıyor.

O yasak bölge. Umurumda olmamalı. Değil mi?

Siktir! Sawyer omuz silkip odadan çıktı.

"Bekle!" Onu koridora kadar kovaladım. "Ne yaptın?"

"Özür dilerim dostum. İsteyeceğini düşünmemiştim." Sawyer utanmış görünüyor. "Yanılıyor muydum?"

"Hayır!" Ellerimi yumruk yaptım.

Sawyer bana bir aşağı bir yukarı bakıyor. "Tamam mı? O zaman neden kızgınsın?"

Bilmiyorum. Kahretsin, neden kızgınım? Her fırsatta oyunun dışında tutuluyormuşum gibi hissettiğim için mi? Onun güzel, yumuşak vücudunu kendilerine saklamak istedikleri için mi? Eğer bu bir uzak tutma oyunuysa, oldukça iyi bir iş çıkarıyorlar. Geçen geceki öfke yine içimde yuvarlanıyor.

"Sorun değil." Kapıya doğru sert bir adım attım. Küçük ateşli oyuncağını kendine sakla, ne düşündüğümü siktir et.

"Ryder-"

"Kendine sakla." Kapıyı çarpıyorum.

Onu zaten istemiyorum. Onu alabilirler. Zaten sarışınları sevmem.

Mükemmel bir vücudu olması utanç verici.

Ve güzel gözler. Çok güzel ağlarıydı.

Sawyer tehlikeli bir oyun oynuyor ve bunu bildiğini sanmıyorum ama tüm kartları bana verdi.

OceanofPDF.com

CHAPTER 75

RYDER

C Ali akşama kadar benim odamda kalıyor. Mutfakta görüldüğünde yemek pişirmeyi bitiriyordum.

Açlıktan ölüyor olmalı. Çok küçük ve neredeyse hiçbir şey yemiyor.

Dikkat ettiğimden değil.

Her iki adam da kanepede oturmuş telefonlarıyla ilgilenmektedir, ancak kadın içeri girdiğinde hemen telefonlarını bırakırlar.

"Cali," der Sawyer ve ayağa kalkar.

O gibi bana döndü. "Yemekte ne var?" Sawyer'ın yüzünde öfke parlıyor.

Neredeyse gülümsemeyeceğim. Benimle konuşmak için onu görmezden geliyor. "Burger," diyorum.

"Harika." Cali adadaki sandalyeye kayar, sırtı adamlara dönüktür. Daha önce olduğundan daha iyi görünüyor. Ve...kahretsin. Benim tişörtlerimden birini giyiyor.

Sikim sallanıyor.

Sawyer ayağa kalkıyor ama Miles kolundan tutup onu kanepeye geri çekiyor.

"Ee," diyor Cali, o unutulmaz mavi gözleriyle bana bakarak. "Seviyor musun Aşçı?"

"Evet." İşime geri döndüm. Beni yakından izlediğini hissediyorum. Et neredeyse pişti ve üzerinde çiğ et olmadığından emin olmak için spatulanın altındaki kağıt havluyu son bir kez değiştiriyorum. Oda cızırdayan et ve gerginlikle dolu.

Cali gerginliği görmezden gelir ve saçını savurur. "Yemek pişirmekten nefret ederim. Daha çok fırıncıyım."

Hareketi izliyorum ve onu duvara yapıştırmışken o kıvrıcık dağınıklığı yakalamanın nasıl bir şey olacağını merak ediyorum.

Sawyer ve Miles'in dikkati bize kilitlenmişti. Muzaffer sırtışıını bastırıyorum. Cali'nin benimle sadece onlardan intikam almak ve belki de pantolonuma girmeye çalışmak için konuştuğunu biliyorum, ama elimde değil ama bundan zevk alıyorum.

Önüne bir tabak koydum. "Şey, bu şaşırtıcı değil. Muhtemelen yemek yapmaktan çok pişirmek için yetiştirildin, değil mi?"

Şaşkınlıkla bana bir kaşını kaldırdı. Sonra şüphelenmeye başladı. "Nereden biliyorsun?"

Bunlar benim evimdeki kadınlara öğretilen standart rollerdi, bu yüzden onun için de aynı olacağını düşündüm. Yetiştirilme tarzıyla ilgili söylediği her şey doğruydu.

Omuz silkiyorum. "Şanslı tahmin."

Hâlâ bana inanmıyormuş gibi bakıyor. "Sen de mi beni takip ettin?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. Bilgisayarımda Sawyer'ın sekmesini gördüm. Onun telefonunu karıştırdığını biliyorum.

Eğilip gözlerinin içine bakıyorum. "Hayır, küçük gizem. Çoğu insanın mahremiyet beklentisi olduğunu düşünüyorum ve bana sorulmadığı sürece bunu ihlal etmiyorum."

Arkasındaki adamlara bakıyorum. "Ben, kendi , telefonundan uzak durdum." Doğruluyorum.

Cali bir an için kafası karışmış gibi görünüyor, önce bana sonra da arkasına bakıyor.

Miles uygun bir şekilde utanmış görünüyor.

Ona baktı, sonra da "Sen mi yaptın?" diye mırıldandı.

Sawyer kızgın görünüyor. Yanıp sönen bakışlarını bana çevirdi.

Göz kırpıyorum ve geri dönüyorum. Beni oyununda bir oyuncu mu yapmak ? Oynayacağım. Tavadan bir hamburger alıp bir dakika bekletiyorum ve kızarması için ekmeklerin üzerine atıyorum.

Miles yumuşak bir sesle, "Cali, bırak açıklayalım," der. "Sen de mi Miles?" Cali tıslar.

Sessizlik.

Yemeği aldım ve önüne koydum. Yanakları kıpkırmızı ve gözleri cam gibi. Kahretsin, eğer doğrudan sikime vurmazsa.

Gözyaşları beni hep sertleştirir. Lanet , sik kafalı. Sadece onunla oynuyoruz. Biz karışmıyoruz.

Cali yemeğini kapıyor ve hamburgerini yapmaya başlıyor. Ben de dolaptan baharatları ve sebzeleri alıyorum.

Bir ısırık alıyor, güzel dudaklarını hamburgerin etrafına sarıyor ve ben bakakalıyorum. Onun için yaptığım yemeği yiyor. Cali gözlerini kırıştırarak küçük bir inilti çıkarıyor.

"Bu çok iyi."

Ben de kendi iniltimi tutuyorum. Ona yaptığım şeyi yemesine bayılıyorum. Bu onun iyileşmesine yardımcı olur.

"Cali, beni görmezden gelmeye devam edemezsin," diyor Sawyer ve mutfak adasına doğru yürürken göz ucuyla onu izliyorum.

Cali onu görmezden gelmeye çalışarak bana tekrar "Bu iyi," diyor ama gözlerinde ateş parlıyor. Kızgın.

Sırıyorum.

"Cali." Sawyer onun omzunu tutuyor.

Cali ona doğru dönüyor ve neredeyse benim takip edebileceğimden daha hızlı bir şekilde açık avucuyla yüzünün yan tarafına vuruyor. Çatırtı odanın içinde yüksek sesle duyuluyor. Herkes donakalıyor.

"Get. Siktir. Bırak beni." Cali titriyor.

Sawyer'ın gözleri kararmıştır. Miles ayakta, müdahale etmesi gerekip gerekmediğini bilmiyormuş gibi bakıyor.

Cali doğrulur ve Sawyer'ın gözlerinin içine bakar. Tüm ev sessizliğe gömülür.

"Durdur beni Sawyer," diye alay ediyor.

Sawyer kızgın. Gözleri kararmış ama duruyor.

Cali ona tekrar vuracakmış gibi elini geri çekiyor. Adam irkilmiyor.

"Cali..." diye alçak sesle uyarıda bulundu.

"Durdur beni," diye elini ona doğru savuruyor, sonra tam vuracakken duraklıyor ve nazik bir alaycılıkla yüzünü kavriyor.

Sawyer onun elini tutuyor ve yüzünde kalması için zorluyor. "Sana vurmayacağım, Cali."

"Yap şunu," diye tıslıyor, elini geri çekmeye çalışıyor. Adam onu daha sıkı kavriyor. "Vur bana, Sawyer!" Cali yüzünü onunkine yapıştırır. "Vur bana! Sen

yapmayacağım!"

Sawyer çenesini sıkıyor.

"Vur bana!" Kadın ılık elini eker. Adam ona izin veriyor.

Cali taburesinden kalkarak ondan uzaklaşır. Nefes almak için çırpınıyor, ona ve Miles'a vahşı bir bakış fırlatıyor.

"Bana vurmadığın için Ben'den çok daha iyi olduğunu mu sanıyorsun? Beni kaçırdın! Beni bir hiç uğruna evimden aldın. Ben *hiçbir şey* yapmadım." Gğşs kabarıyor. "Telefonumu karıştırmışsın. Seni polise ihbar etmediğimi biliyorsun."

Sawyer kollarını kavuşturur. "Sen ! Seni benzin istasyonunda gördüğümüz gün 911'i ."

"Ben yapmadım-" Cali durur, yüzünde bir farkındalık ifadesi belirir. Sonra saf bir öfkeyle kızardı. "911'i aradım çünkü Ben o gece bana vurdu, Sawyer. Mutfakta beni boğdu!"

Sawyer ona inanmayan bir bakış atar. Cali nefes almak için çırpınmaya devam ediyor. Onu o kadar iyi tanımıyorum ama söylediklerine tamamen inanıyor gibi görünüyor.

Sawyer'ın yüzü inansızlıktan şoka dönüşüyor. Bana çaresiz bir bakış fırlatmadan önce yüzünde hızlı bir yıkım ifadesi beliriyor. Bir an için ona yardım etmek istedim.

Doğruyu söyleyip söylemediği hakkında hiçbir fikrim yok.

Cali dönüp bana doğru yürüyor. "Bulaşıkları ben yıkarım."

Sawyer orada duruyor, nefes almak için çırpınıyor. Donmuş durumda ve bu burkuyor. Sawyer'ın donduğunu daha önce hiç görmemiştim.

O an çok uzun sürmedi. Beni ona bakarken yakaladı ve yüzü değişti. Bir hırıltıyla mutfaktan dışarı fırladı.

Miles hâlâ orada duruyor, parçalanmış görünüyor. Bir an için Sawyer'ın peşinden koşmayı ve gözlerindeki o meydan okuyan, işkence görmüş bakışı silmeyi düşünüyorum. Ama sonra Miles peşinden gidiyor ve ben Cali'yle yalnız kalıyorum.

Bulaşıkları yıkamaya devam ediyor.

Beni aramadıysa bu bizim için ne anlama geliyor? Ona inanmazdım ama telefonuna bakmadım ve Sawyer baktı ve ona inanmış gibi görünüyordu. Bilmiyorum. Bilmemekten nefret ediyorum. Ve bilmemekten nefret ediyorum.

Cali yıkamaya devam ediyor. Onları doğru yıkamıyor ve bu tüylerimi diken diken ediyor. Eksik bıraktığı tüm noktaları görüyorum, hatta kurumaya bırakırken tavaların üzerinde bazı kabarcıklar bırakıyor.

Yanlış. Hepsi yanış.

Kalamla onu nazikçe yolundan çekiyor. "İşte, ben yıkayacağım. Sen kurula."

Aletime bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor. Gözbebekleri büyüyor ve bana bunu söyleyeceğini düşünüyorum ama söylemiyor.

Yer değiştiriyor, yeni yıkadıklarını kurutmaya çalışıyor. Yavaşça elinden alıyorum.

Onları geri almaya çalışıyor, "Özür dilerim, doğru yapmadım mı, Majesteleri?"

Ona çarpıyorum, kollarını sinir bozucu bir sinek gibi yolumdan çekiyorum.

"İyi iş çıkardın," diyorum ve lavabonun altından yeni bir sünger alıp - bunlarda kirli sünger kullanmıyorum- rutinime başlıyorum. Şu anda pek bir şey bilmiyorum ama adamlarımın hastalanmasına izin veremeyeceğimi biliyorum.

Cali kaynayarak beni izliyor. Öfkesinin tenimi yaktığını hissediyorum ve bu sertleşmiş sikime hiç yardımcı olmuyor.

Olabildiğince tatmin olduğumda, tavayı onun için kurutma rafına yerleştiriyorum.

Hiçbir şey söylemiyor. Onu görmezden geliyorum ve diğerlerine dalıyorum. Ona dönüp bakana kadar neredeyse bitirmiştım.

Sadece izlemiyormuş gibi davranıyor. "Yani."

Nefesini içine çekiyor. "Bu kadar mı?"

"Ne?" Homurdanıyorum.

"Şu." Lavaboya el sallıyor. "Senin sorunun bu mu?"

Derimin altında bir sıcaklık oluşuyor ve hemen savunmaya geçiyorum.

"Affedersiniz, sizi rahatsız mı ediyorum, Ekselansları?" Yanaklarım yanıyor. Takıntılarım konusunda kendimden utanıyorum ama onları yüzlerce kez gören insanlara o kadar alışmışım ki yeni birinin onları görmesinin nasıl bir his olduğunu unutmuşum. Cali kurutmak için bir tava kapıyor. "Sawyer çok bipolar. Miles kendini benim parlak zırhlı şövalyem sanıyor. Ve sen... bulaşıklara takıntılısın ve

Çamaşır mı?"

Süngerini o kadar sert kavradım ki elimde tamamen düzleşti. Katladığımda dikkatini verdiğini fark etmemiştim.

Cali başını iki yana sallayarak havluyu elinde çeviriyor. "Dürüst olmak gerekirse daha kötüsünü bekliyordum."

Bir an için şaşırdım. Benimle dalga geçmesini bekliyordum. Alay etmesini. Ne kadar boktan biri olduğumu yüzüme vurmasını.

Ama yapmıyor. Havluyu tezgahın üzerine atıyor. "Ben yatmaya gidiyorum."

Bir an için ona karşı saygı gibi bir şey hissettim. Koridorda odama doğru ilerlediğini görene kadar donup kalıyorum.

Onu tekrar yatağıma alma düşüncesi sikimi kaldırıyor. Bu kesinlikle olamaz. Buna dahil olamam. Yapamam.

"Kendi odana git," diye homurdanıyorum ona.

Cali durur. "Weiner içeride, o yüzden ben de orada olacağım."

Hemen saygıdan şehvete geçiyorum. Oh, bu küstah pislik. Tanrım, eğer elimi onun güzel boğazına dolamak ve küçük melodisini değiştirene kadar onu boğmak istemiyorsam. "Onu ve seni dışarı atacağım." diye homurdanıyorum.

Cali arkasını dönüyor ve ben sinsi bir bakış yakalıyorum. "Ondan korkuyorsun. Korkacağını sanmıyorum."

Topuklarının üzerinde döner ve dışarı çıkar.

Derimin altındaki ısı alevleniyor. O da mı fark etti? Yani etrafta dolaşıp öğrenmek mi istiyor? Onun oyununu oynayacağım. Sawyer'ın oyununu oynayacağım. Siktir et, oyun başlasın.

Onun peşinden koridorda yürüyorum ve Cali ben oraya varmadan kapıyı çarpıyor.

Oh, hayır.

Kapıyı yırtıp açtım. Cali tişörtünü çıkarıyor, küçük, kadınsı sırtını ortaya çıkarıyor. Bana dönüp bakmıyor bile. Pantolonunu indiriyor ve çırılçıplak yatağıma doğru yürürken pantolonunu çıkarıyor.

Donup kaldım, onun güzel vücudunu seyre diyorum. Mümkünse tenim daha da ısınıyor. Benim erkeklerimden çok daha küçük ve yumuşak ve bu beni rahatsız edecek kadar sertleştiriyor. Kıçı diri ve attığı her adımda sallanıyor. Her yerine el izlerimi sürmek istiyorum. Morarana kadar ısırarak. Çılgılık attırmak.

Siktir et, kendimi tutmaktan bıktım. Ona düşmanına sırtını dönmeyi öğreteceğim.

CHAPTER 76

CALI

S kocaman bir el enseme dolandı ve yüzümü ona döndüm. Nefesim kesildi. Ryder kabaca üzerime yürüyor, vücudum duvara çarpana kadar beni destekliyor. Aynı hızla elleri her iki kolumu da sarıyor ve onunla göz hizasına gelene kadar kaldırıyor. Beni içine bastırdı

Duvara.

"Oynamak ister misin Cali?" diye homurdanıyor, sesi karanlık ve gürültülü, tüylerim diken diken oluyor. Ağırlığımı fark etmemiş gibi beni tutuyor. Sawyer'ın oyununu oynamak için onu becermem gerektiğini biliyorum ama içimden bir korku geçiyor.

"Cevap ver bana." Ryder beni sarsıyor, o karanlık, acımasız gözleriyle bana bakıyor. Amım ıslanıyor ve bir iniltiyi ısıyorum.

"Beni yere bırak."

Ryder'ın gözleri acımasız bir sırtışıla kırışıyor. "Hayır." Ayaklarımı tekmeliyorum ama hiçbir işe yaramıyor.

"Şimdi, şimdi." Ryder beni yatağa fırlattı. Zıplıyorum ve hemen ayağa kalkmak için çabalıyorum ama bir anda üzerime geliyor, ağır bedeniyle beni yere mıhlıyor.

Ben kaçmak için mücadele ederken Ryder kıkırdıyor. "O güzel götünle beni kızdırmak istiyorsun ve benim olanı almayacağımı mı sanıyorsun?"

Onu iterek yatağın üzerine çıkmaya çalışıyorum. "Ben senin değilim!"

"Yatağında yatıyorsun. Çırılçıplak. Göğsünde erkeğimin damgası ve boynunda tasmayla. Bu seni nasıl benim yapmaz?"

Nane ve Ryder'ın erkeksi kokusunun karışımı etrafımı sarıyor ve beni güçsüzleştiriyor. Oturuyor, kalçalarımı onunkilerin altına sıkıştırıyor. Gömleğinin altından tutup yavaşça başının üzerinden çekişini izlemek zorunda kalıyorum. Üstü başı parçalanmış ve görebildiğim her yeri dövmelemlerle kaplı. Boynu ve avuç içleri dışında hiçbir yerinde boş bir deri parçası yok.

"Ağzını kapat, Prenses. Bunu istemiyormuş gibi görünmeniz gerekiyor."

Hırlıyorum.

Ryder sadece gülüyor, beyaz dişleri parlıyor, sonra kemerini yavaşça çözüyor. Dövmeli ellerinin ve parmaklarının aşinalık ve akışkanlıkla hareket edişini izliyorum. Bir çekişle kemeri pantolonundan çıkarıyor. Aletinin izini görebiliyorum. Kot pantolonunu zorluyor. Daha önce kısa bir süre görmüştüm ama tam karşımda kocaman görünüyor.

Kalbim küt küt atıyor. Lanet olsun. Kendimi neyin içine soktum ben?

Ryder kemeri bir gümbürtüyle yatağa fırlatıyor ve ben zıplıyorum. Sırıttırıyor ve pantolonunun içine uzanıp aletini çıkarıyor.

Nefesim kesildi. Çok büyük. Ve sadece bu da değil, iki dövmeyle kaplı.

Daha yakından baktım.

Sawyer ve Miles'ın isimleri.

"Beğendin mi?" Ryder gözlerini dikmiş beni izliyor. Bakışlarımı ona çeviriyorum ve çenemi sıkıyorum.

"Eminim seni onunla sahiplendiğimde de hoşuna gidecektir." Heyecan ve korku içimde dolaşıyor.

"Hayır," diyorum.

Ryder bir eliyle boğazımı sıkıyor, diğer eliyle de gözlerimi kapatıyor.

Dünyam kararıyor ve kalbim hızla çarpıyor.

"Hayır," diye nefes alıyorum, bu sefer korkuyla.

Sıcak aletinin amıma sürtündüğünü hissediyorum.

"Mmmm," diye inliyor, bana doğru itiyor. "Kalbin uçuyor, küçük gizem. Korkuyor musun?"

Çenemi sıkıyorum.

Ryder'ın sesi kulağıma doğru geliyor, ciddi ve aç bir şekilde, "Neden korkuyorsun? Düşmanın seni sıkmesinden hoşlanacağından mı korkuyorsun? Sen istemediğini söylerken o seni aletinin üzerine boşalttığında?"

Amıma sıcaklık doluyor.

"Oh, sanırım bundan hoşlanıyorsun. Ne kadar utanç verici. Korkmaya devam et, küçük gizem; bu benim için bir şey yapıyor."

"Piç kurusu."

Giriş yerimde çentik attığını hissediyorum. Vücudum titriyor ve o inliyor, "Evet.

Aferin kızıma."

Kaçmaya çalışıyorum, ama o orada beni takip ediyor, geriyor, dolduruyor, kovalıyor. İçimde derinlere doğru iterken sinir uçlarım yanıyor. Titrek bir inilti çıkarıyor.

Aleti içimde bir noktaya sürtünüyor. Yüzümü ve boynumu tutan ellerini iterek sırtımı kamburlaştırıyorum.

Sıcak bir ağız meme ucuma yaklaşıyor ve dili onu okşuyor. İçimdeki his ateşlenirken ona doğru eğildim. Meme ucum sertleşip zonklayana kadar yalıyor, emiyor ve ısıyor, sonra diğerine geçiyor.

"Ryder," diye inleyerek itiraz etmeye çalışıyorum.

"Ryder, ne?" diye alay ediyor. "Ryder, lütfen? Ryder, dur? Ryder, beni boşalt?"

"Siktir," dedim.

"Sikilen sensin, Cali." Bununla birlikte, çekildi ve içime geri çarptı. Acı içime doğru fırlıyor ve haykırıyorum.

Durmuyor. İçime girip çıkmaya devam ediyor, beni sonuna kadar dolduruyor. Boğazıma yaslanıyor, başımı aşağı itiyor ve sersemlememe neden oluyor. Onu görememekten nefret ediyorum.

"Lanet olsun, çok iyi hissediyorsun. Baban için ne kadar iyi bir orospusun."

Sözleri klitorisimin nabzını hızlandırıyor ve inliyorum. "Aferin kızıma. İçime gir."

Elimde değil. Bana neredeyse doğru vuruyor, ama tam olarak değil. Noktayı yakalamak için yer değiştiriyorum.

"Bu güzel küçük vücudu boşalmak için kullanacağım ve sen de iyi bir küçük kız olup bunu kabul edeceksin." Ryder temposunu artırıyor ve inliyor.

Birden eli boğazımdan çekildi ve sağ meme ucuma keskin bir şaplak geldi.

Çıglık atıyorum, içimde elektriksel bir acı dolaşüyor. Göğüslerimi ellerimle kapatıyorum.

"Aferin kızıma. İşte yine o korku." Ryder yine inliyor, sonra bu sefer klitorisime bir elektrik çarpması daha oluyor. Sertleşiyorum, orgazmım etrafımı sararken ve amım sikişinin etrafında acı ve zevk dalgaları bana çarpıyor.

Ryder gülüyor, sonra sertleşiyor. İçimden çekip çıkarıyor ve sıcak döl akıntıları gövdem her tarafına yayılıyor. Gözlerimin önündeki el titriyor ve sonra aniden,

Gitti.

Gözlerimi kırıştıyorum, gözlerim bulanık.

Ryder banyoya doğru ilerliyor ve ben sırtındaki yara izlerini görüyorum. Bir nefes çekiyorum. Kırbaçlanmış gibi görünüyor.

Duşun açıldığını duyuyorum ve kısa bir süre sonra tuvalet kağıdı getirerek geri geliyor. Ayağa kalktım. Bana baktı ve üzerimdeki döllerini sildi.

"Duş almalısın."

Kollarımı kavuşturuyorum, aniden utanıyorum. "Kirli olduğunu mu söylüyorsun?"

Ryder elini bana doğru sallıyor. "Bulaşıklar, çamaşırlar, benim sorunum bu. Git duş al."

Ona ters ters bakıyorum ama yataktan atlıyorum. Ondan uzaklaşmak için her şeyi yapardım. Bu ateşli ve akıl almazdı ve bunu düzenleyen kişi ben olmalıydım, ama bir şey yaptığımı sanmıyorum.

Banyo kapısını kapatmaya gittiğimde Ryder kapıyı .

"Ne yapıyorsun?"

İçeri itiyor ve kollarını kavuşturarak kapının pervazına yaslanıyor. "Buraya son geldiğinde aynamı kırmıştın."

Duvardan hala kayıp. "Bana

bakıcılık mı yapıyorsun?"

Kaşını kaldırıyor. "Duşa gir."

Belli ki hiçbir yere gitmiyor. Duşa doğru yürüyorum ve sisli kapıyı arkamdan kapatarak içeri giriyorum. Su nefis bir şekilde ılık ve ben zevkle rahatlıyorum.

Bir miyavlama duyuyorum ve Halloweiner'ın odaya girip Ryder'ın bacaklarının etrafında kıvrıldığını görüyorum. Bu da ne böyle? Bir erkeği Ryder'ı sevdiği kadar sevdiğini hiç görmemiştim.

Ryder'ın sesi odayı dolduruyor. "Bu kediden nasıl kurtulabilirim?" "Bilmiyorum."

Yüzümü suyun akışına çeviriyorum. Biraz duş almama izin veriyor, sonra da "Neden gözlerinin bağlı olmasından hoşlanmıyorsun?" diye soruyor.

Donuyorum. Yine mi bu?

"Bana da söyleyebilirsin, Cali. Kemik peşindeki bir köpek gibiyim. Seni adamlarım kadar kolay bırakmayacağım."

Kapıdan ona ters ters bakıyorum. "Bu özel bir konu."

Ryder homurdanıyor. "Az önce sıkım amının derinliklerindeydi. Bu nasıl daha kötü olabilir?"

Saçlarımı kızartacak bir başka boktan marka olan şampuan şişesini elime alıyorum ve bir avuç dolusu fişkırtıyorum. Ama onun gibi kokuyor ve azgın beynim garip bir şekilde tatmin oluyor. "Neden bana sırtındaki yara izlerinden bahsetmiyorsun?"

Sessizlik var.

Gülüyorum. "Ben öyle düşünmemiştim. İş düştüğünde o kadar da cesur değilsin, ha?"

Su yağıyor ve sabunu saçlarıma sürüyorum. Harika hissettiriyor.

"Çocukken babam beni dövdü."

Donup kalıyorum, banyoya bakıyorum. Ryder üşümüş görünüyor, hâlâ kapıya yaslanmış, Halloweiner da ayaklarının dibine sokulmuş. Bir kaşını kaldırıyor.

"Oh," dedim. "Ben... özür dilerim."

"Olma. Neden gözlerinin bağlı olmasından hoşlanmıyorsun?"

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. Kimin umurunda? Çok da önemli bir şey değil. "Büyükannem beni döverken hep başka tarafa bakmamı isterdi."

Suyun fayansa vurması dışında hiçbir ses yok. Bir dakika orada duruyorum, yüzüm yanıyor, sonra saçlarımı duruluyorum. O da bitince vücudumun geri kalanını fırçalıyorum.

Ryder'a bir göz atmaya cesaret ediyorum. Tüm vücudu kaskatı kesilmiş ve rahat görünümünü kaybetmiş.

Korku içime işliyor. Aman Tanrım, katil gibi görünüyor.

"O öldü," diyorum çabucak. Nedenini bilmiyorum. Benim korumamı hak etmiyor. Ama... Ben'in başına gelenlerin onun da başına gelmesine dayanamıyorum. Yapamıyorum işte.

Yüzüm yine yanıyor. O kadar umursayacağından değil. Bunu neden söylediğimden bile emin değilim.

"Dışarı çıkabilir misin? Kurulanmaya gidiyorum."

Bir an için yapacağını sanmıyorum. Sonra yapıyor ve kapı yumuşak bir tıkırtıyla kapanıyor.

İçimi küçük bir hayal kırıklığı doldururken nefesimi bırakıyorum. Ne oluyor be?

Suyu çekip dışarı çıkıyorum. Zaten ona ihtiyacım yok. Bu bir hataydı, ama belki de bu boktan oyunu kazanmanın yolunu buldum.

Ama Tanrım, o yaralar çok kötüydü. Benim yaşadıklarımın çok daha kötü. Agresif bir şekilde havluyla temizlendim. Hayat çok adaletsiz.

CHAPTER 77

CALI

Ryder odadan çıkmama izin vermiyor ve zaten diğer erkekleri de görmek istemiyorum. Hayatımın en uzun gecesi gibi geliyor. Ryder'ın kocaman, çıplak bedeninin yattığını bildiğim için kıpırdamıyorum. Onun sıcaklığını hissedebiliyorum. Tüm o kasları ve mürekkebi düşününce hain amım ıslanıyor. Aleti... İtiraf etmekten nefret ediyorum ama çok iyi hissettirdi Ve dövmesi mi? Belli ki adam acısını seviyor.

Miles ya da Sawyer'ın içeri dalmasını bekleyerek karanlığa bakıyorum. Gelmelerini istesem mi istemesem mi bilemiyorum. Ama kimse gelmiyor.

Vites değiştiriyorum. Soyunmak kötü bir fikirdi.

Korkunç bir fikir. Amım bunun en iyi fikir olduğunu haykırıyor.

Tam uyuyamayacağımı düşündüğümde, sabahın erken saatlerinde bir noktada uyuyakalıyorum. Uyandığımda yatağın diğer tarafı boştu. Saçlarım dağınık ve başım ağrıyor, ama bunun dışında kendimi iyi hissediyorum.

Sawyer'ın oyununu oynadım. Kazandım. Gitmeme izin vermesi için ona söylemem gerek.

Hazırlanırken ayaklarım sürünüyor. Kendime Ryder'ı becerdiğimi kendime saklamak istemediğimi söylüyorum. Sawyer'ı görmek istemediğim için. Ona hâlâ kızgınım.

Sonunda kendimi mutfağa girecek kadar toparladım. Ne söyleyeceğimden emin değilim ve hepsiyle yüzleşmeyi bekliyorum ama sadece Miles kanepede telefonuyla .

Telefonumu karıştırdı. Ve Sawyer için beni tuttu. Ona ters ters bakıp buzdolabını açıyorum. Sawyer'ın bana yaptıklarının yanında bu hiçbir şeydi.

bitti, ama hala kızgınım.

"Sana da günaydın." Miles bana bir gülümseme fırlattı.

Son birkaç günü unutmuş gibi görünüyor. Buzdolabını çarpıyorum. "Daha az sağlıklı bir şeyiniz yok mu? Mısır gevreği gibi?"

Bir dolabı başıyla işaret ediyor. "Sol üstte, günışığı."

"Bana öyle deme," diye mırıldandım. Halloweiner getirmiş. Bu da bir şey sayılmalı.

"Tamam, birinin tavırlarını kontrol etmesi gerek." Miles ayağa kalkıyor. "Yiyecekleri pompala."

"Acıktım." Bir kase meyveli gevrek dolduruyorum.

"Sonra yiyebilirsin." Miles bana yukarıdan aşağıya bakarak yaklaştı. "Ayakkabılarını giy."

"Ne için?" Tersledim.

Miles elini uzatıyor ve benim takip edebileceğimden daha hızlı bir şekilde kolumu tutuyor. "Koşuya çıkıyoruz." Beni arkasından çekmeye başladı.

"Bırak beni!" çalışıyorum. Kavrayışı nazik ama sert.

"Hayır. Yeterince surat astın." Miles beni ayakkabılarımın olduğu odaya çekiyor. Onları giymemi bekliyor, tereddüt ettiğimde tek kaşını kaldırıyor.

Bana attığı karanlık bakışla içime bir heyecan yayılıyor. Sakince, "Öğrenmek istiyorsan, etrafta dolaşmaya devam et." diyor.

"Ben-" demiyorum ama ayakkabılarımı giyiyorum. Başka bir şey yapamadan Miles beni tekrar yakalıyor ve önce odadan sonra da evden dışarı çıkarıyor.

Güneş ışığı parlak, gözümü kırıpıyorum ve gölgelemek için kolumu kaldırıyorum.

"Hadi gidelim." Miles beni de peşinden sürükleyerek garaj yolunda yavaşça koşturmaya başladı.

"Kaçmak istemiyorum!" Kolumu çektim. Beni en son koşuya çıkardığında neredeyse ölüyordum. Bacaklarım jöleye döndü ve hala biraz ağrım var.

"Çok kötü." Miles kelimeleri omzunun üzerinden savuruyor. Etrafıma bakıyorum. Etrafta başka kimse yoktu.

"Sanırım benden kaçarsan ne olacağını biliyorsun, Cali."

Yavaşça ona doğru koşturmaya başladım, homurdanarak, "Koşu demiştin. Seninle olması gerektiğini söylememiştin."

"Hızlan prenses. Bundan daha hızlı gidebileceğini biliyorum."

Biraz daha hızlı gidiyorum, çakıllar ayakkabılarımın altında çıtırdıyor. Sabah güneşi tarlaların üzerinde parlak, gökyüzü gri-mavi ve hava berrak. Bir kez

yeterince hızlı giderse Miles susar. Sadece ayak seslerimiz ve kuş sesleri. Ve benim nefes almak için çırpınışlarım.

Ölüm gibi hissettiriyor - tıpkı geçen seferki gibi. Çok geçmeden kan tadı alıyorum. Miles yapabileceğimi düşündüğümde daha uzun süre devam etmemizi sağlıyor ve sonunda duruyor. Eğildim, nefes nefese kaldım. Adam zor nefes almıyor bile.

Lanet olası fitness tanrısı burada.

"İyi iş çıkardın, günışığı."

Miles'ın neşeli sesi ondan daha da nefret etmeme neden oluyor. Onu tersliyorum, o da kıkırdıyor.

"Geri yürüyeceğiz. Yürümeye devam et. Nefes almana yardımcı olur."

Tartışacak enerjim bile yok. Bir süre sessizlik içinde yürüdük. Sonunda nefesimi tutuyorum ve yarım saniyeliğine kendimi iyi hissediyorum. Temiz hava harika hissettiriyor ve o evde sıkışıp kalmadığım için kendimi daha özgür hissediyorum.

Bunu ona söyleyeceğimden değil.

"Cali." Miles boğazını temizliyor. Sesi ciddiydi ve ona doğru bir bakış fırlattım.

Ensesini ovuşturuyor, derisinin üzerinde hafif bir ter tabakası var. Yalayacak kadar iyi görünmesinden nefret ediyorum.

"Telefonunuza baktığım için özür dilerim. Benim haddime değildi ve sormam gerekirdi."

Bir adım kekeleyorum, sonra tamamen duruyorum. Az önce... özür mü diledi? Hayatımda birinin benden özür dilediği zamanları bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar çok sayabilirim.

Miles yürümeyi bırakıyor ve şaşkın bir bana bakıyor. Çenemi kapattım. "Uh..."

"Ve yaşadıklarınız için özür dilerim. Hepimiz biraz sert davrandık."

Kekeliyorum. "Biraz mı?"

Miles başını sallar. "Özür dilerim."

Daha fazlasını bekliyorum. Daha fazla tartışma, daha fazla bahane, daha fazla şey. Ama o yürümeye devam ediyor. Çenemi kapattım.

"Peki ya Sawyer?" "Ne

olmuş ona?"

"Üzgün mü?"

Miles başını sallar. "Ona sorman gerekecek." "Hayır,

yeterince iyi değil." Miles'a ters ters bakıyorum.

Yumuşak bir kakhaha atıyor. "Ben Sawyer değilim, Cali. Sana onun kafasında ne olduğunu söyleyemem."

"Ama mutlaka bir fikriniz vardır. Ne de olsa o senin erkek arkadaşın."

Miles omuz silkiyor. Sanki bundan sonra ne söyleyeceğini düşünüyormuş gibi bir süre sessiz kalır. Sonunda, "Tek bildiğim, onu şimdiye kadar gördüğüm en mutsuz kişi olduğu. Sen onu odasından kovduktan sonra eskisi gibi olmadı."

Güzel. Hak ettiği bu. Yine de kalbim sıkışıyor.

Ayakkabılarımızın ve kuşların sesleri arasında yürümeye devam ediyoruz. Nasıl davranacağımı bilemiyorum. Gerçek şu ki, Miles ve Sawyer'ı dışarıda bıraktığımdan beri, buraya geldiğimden beri en huzursuz olduğum an.

Ama bu iyi bir şey, değil mi? Ben bir mahkumum. Peki neden uzun zamandır koşmayı denemedim?

Kahretsin, keşke tankın üzerine oturduğumuz gece hiç içmeseydim. Keşke o küçük sahte balonun içinde kalabilseydik. Miles bana kızgındı ama şimdi beni korumaya çalıştığını biliyorum. Ryder beni görmezden geldi ya da görmezden geliyormuş gibi yaptı. Ya Sawyer? Hay sikeyim.

Miles'ın gerisinde kaldım. Yumruklarımı sıktım. "Miles."

Dönmüyor ama yavaşlıyor. "Sanırım, ne olursa olsun... bana yardım etmeye çalıştığın için teşekkürler. Geçen gece."

Kaslı sırtı geriliyor ve sonra gevşiyor. "Bana teşekkür etmene gerek yok, Cali. Senin için yapamayacağım hiçbir şey yok."

İstemediğim halde içime bir sıcaklık doluyor ve ona gerçekten inandığımı fark ediyorum. Bu da beni çok korkutuyor.

Sessizce yürüyoruz. Eve yaklaştığımızda Miles elimi tuttu. Donup kaldım. "Ne yapıyorsun?"

Nazikçe tutuyor. Eğer çekersem, onu uzaklaştırabilirim. Beni ne kadar gevşek tuttuğu için, orada dinlenmesine izin veriyorum.

"Sana dokunuyorum," diyor basitçe. Başparmağını elimin üst kısmına sürüyor ve kolumda tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor.

Böyle el ele yürüyoruz. Elimin çekmeliyim. Denesem bile bana izin vermeyeceğine kendimi ikna etmeye çalışıyorum ama bunun doğru olmadığını biliyorum.

Onun yumuşak, güçlü varlığı kendimi ona sarmak istememe neden oluyor. Kahretsin, sadece eli bile kemiklerini kırmak neden olmuyorsa.

Miles gerginliği hissetmiş olmalı çünkü bana hararetli bir bakış fırlattı.

Artık eve yaklaşmıştık. Bizi içeri götüreceğini sanıyorum ama onun yerine beni kamyonetin arkasına götürüyor.

"Ne..." Miles bagaj kapağını indirip beni kaldırıncaya nefesim kesildi.

"Miles, ne yapıyorsun?"

İki elini de kalçalarımnda, bacaklarımnda ve ayakkabılarımnda gezdiriyor. "Laktik asidi dışarı atıyorum." Bana göz kırpmıyor ve iki ayakkabımı da çıkarıp kamyonetin kasasına atıyor ve bir ayağımı tutuyor.

Utanç içinde geri çekiyorum. Terlemişler.

Miles bana karanlık bir bakış fırlattı ve onu geri aldı. "Ayaklarını ov mama izin ver." Tutuşu yumuşuyor ve çenesini sıkıyor. "Lütfen."

Bu çok garip. Rahatsız edici. Bu güçlü adam benden, istese açıkça alabileceği bir şey istiyor.

Bacağımı gevşetiyorum.

Miles'ın ağzının yarısı gülümsüyor. Ayağıma masaj yapıyor, sonra çorabı yırtıp çıkarıyor, sıcacık parmaklarıyla dar noktalara bastırıp ovuyor. Diğer ayağa geçiyor, ovuyor, rahatlatıyor ve okşuyor.

Çok iyi hissettiriyor. Vücudumun gevşemeye başladığını hissediyorum. Miles baldırlarımdan başlıyor ve bacağımı geri çekiyorum.

"Ben...tıraş olmadım." Yanaklarım yanıyor. Hâlâ jilet almama izin vermediler.

"Umurumda değil, Cali." Miles bacağımı tutup beni geri çekti. "Vücudunda beni kapatacak hiçbir şey yok." Kaslarımdaki gerginliğe masaj yapıyor. Zevk bacaklarıma doğru akıyor, kaslarım karıncalanıyor. Miles'ın elleri bana bir şeyler yapıyor. Sahiplenici, güçlü ve nazik.

Ona bir bakış atma riskini göze alıyorum. Bana zar zor maskelenmiş bir sıcaklık ve şefkatle bakıyor.

Gözlerimi hızla başka yöne çeviriyorum ve midem bulanıyor.

Miles'ın elleri doğru ilerliyor. Boksör giyiyorum ve bel bandı birkaç kez katlanmış, böylece çıplak bacaklarıma erişebiliyor.

Aşağı yukarı vuruyor, bacaklarımdan yukarı ve amıma doğru elektrik gönderiyor. Sağ eliyle neredeyse amıma kadar masaj yapıyor ve ben nefes alıyorum.

Miles hiçbir şey olmamış gibi davranır, sonra aynısını diğer tarafta yapar.

Onu durdurmalıyım. Hayır demeliyim.

Miles uyluklarımdaki yorgunluğu karıncalanana kadar ovuyor. Kukumun üstünü defalarca okşuyor. Sanki kazara olmuş gibi davranıyor. Tüm vücudum yanıyor ve bu koşudan kaynaklanmıyor.

Miles kalçamı kavırıyor, beni hafifçe kendisine doğru çekiyor. Kapüşonlu göz kapaklarının altından ona bakıyorum. Bakışları gözlerimin arasında gidip geliyor ve sonra

Dudaklarını. Kendi dudaklarını yalıyor, sonra tekrar bana bakıyor. "Seni öpebilir miyim?"

Nefesimi içime çekip tutuyorum. Miles'ın kirpikleri koyu ve kalın, göz bebekleri ise tamamen şişmiş.

Hafifçe başımı sallıyorum.

Yakışıklı yüzünde şeytani bir sırıtma beliriyor ve beni doğru çekiyor. Bir çılgılık atıyorum ve beni kaldırırken aynı anda boxerımı da indiriyor, böylece kalçalarımından kayıyorlar.

"Miles!"

Başını amımın üstüne gömdüğünde nefesim kesiliyor. Derin bir nefes alıyor, yanaklarım alev alev yanıyor. Miles klitorisimin üzerine bir öpücük konduruyor, sonra gözleri parlayarak bana bakıyor.

Başını geriye itmeye çalışıyorum ama iki kalçamdan tutup beni içine çekiyor.

", açlıktan ölüyorum."

"Miles." Yumuşak saçlarından bir avuç tutuyorum. "Terliyim."

doğru inliyor ve içime lezzetli karıncalanmalar gönderiyor.

"Lütfen, Cali."

Sikeyim. Başımı geriye atıyorum ve kalçalarımı hafifçe ona doğru eğiyorum.

Miles üzerime salınıyor, beni hararetle, hevesle, sanki gerçekten açlıktan ölüyormuş gibi beceriyor. Derin iniltisi nefesimi kesiyor, klitorisimdeki karıncalanmalar şimdiden zevkten göbeğimi sıkıyor. Dövmeli parmakları kalçalarımaya saplanıyor, beni kendisine olabildiğince yaklaştırıyor. Klitorisimi ağzına alıyor, başını iki yana sallayarak içimde muhteşem bir his uyandırıyor.

İnliyorum. Miles gizlice elini kaldırıp iki parmağını içime sokuyor. G noktama sürtünerek tüm alt bedenimin gerilmesine neden oluyorlar. O sırada gözlerimin içine bakıyor. Beni çalıştırmaya devam ediyor, beni hiç yaşamadığım kadar hızlı bir orgazmın eşliğine getiriyor.

Miles göz kırpmıyor ve ben çözülüyorum. Öfori vücudumda hızla ilerliyor ve zevk içinde kilitleniyorum. Dalga dalga bana çarpıyor, parmakları ve dili beni taşıyor. Aşağı inmeye başladığımda nefes nefese kalıyorum.

Hâlâ beni izliyor.

Aklımdan bir düşünce geçiyor ve daha fazla düşünemediğim sırıtıyorum. "İyi çocuk."

Miles'ın gözleri parlıyor ve bir anda elini üzerimden çekip kamyonetin kasasına çıkarak beni aşağı itiyor. Boğazımı sıkıyor, gözlerinde ateşli bir bakış var. "Neydi o, güzel kız?"

Ona dişlerimi gösteriyorum. "Güzel. Oğlum."

Miles ben geri çekilemeden şortunu çıkarıp üzerime geçiriyor. Aleti içime batıyor ve inliyor. Sırtım kamyonetin sert oluklarına yaslanıyor. Kahretsin, şu anda doldurulmak çok iyi hissettiriyor.

Miles bana alışmam için zaman vermedi. Gözlerinde vahşi bir bakışla bana saldırdı.

"Velet mi olmak istiyorsun?" Boynumu daha sert sıkıyor, sonra başını kulağımın arkasına indiriyor ve açgözlü bir nefes çekiyor. "Lanet olsun, çok güzel kokuyorsun."

Boynumu yalıyor ve tenimde gıdıklayıcı karıncalanmaların patlamasına neden oluyor. "Siktir, Cali." Başını omzuma indirdi, sonra omzuma doğru hareket ettirdi.

Koltuk altım.

Kaçmak için mücadele ediyorum. Beni zahmetsizce tutuyor, tembelce içime girip çıkıyor.

"Tanrım, yemek için yeterince güzel kokuyorsun." "Miles!" Kıvranıyorum ve yanaklarım ısınıyor.

"Sakin benden saklanmaya kalkma." Ağır bir şekilde itiyor. "Sevdiğim şeylerden utanmana gerek yok."

Boynumun kenarını yalarken bir elini klitorisimle oynamak için aşağı uzatıyor. Dili, parmakları ve aleti beni tekrar sınıra yaklaştırıyor ve geriliyorum.

Miles bana vuruyor, kendi yüksekliğini kovalıyor. Ritmindeki değişiklik orgazmımı bir adım geriye götürüyor. Anında geri dönüyor, itişlerini yavaşlatıyor ve derinleştiriyor. Tenimi ısıyor, beni tekrar içine çekiyor. "Tanrım, tadın cennet gibi. Doyamıyorum, Cali."

Alçak sesle adımı söylemesi tüylerimi diken ediyor.

Ben tekrar sınıra gelene kadar vücudumla oynuyor. "Çok iyi bir kızsın. Bana bir tane daha ver, Cali."

Oluyorum. Bu orgazm öncekinden daha güçlü, içimi parçalıyor. Haykırıyorum, ona tutunuyorum ve tırnaklarımı sırtına geçiriyorum. Homurdanıyor, aynı tempoda devam ediyor ve zevkimi dışarı çıkarıyor.

Tutuşumu gevşettiğimde, kendi yüksekliğini kovalayarak içime pompalamaya başladı. "Tanrım, Cali. Çok iyi hissediyorsun."

İnliyorum ve o daha sert itiyor, içime giriyor. Sonra bir haykırıyla içeri itiyor ve hareketsiz kalarak içime boşalıyor.

Üzerime yığılıyor, beni sarıyor ve bizi ters çeviriyor, böylece ben onun üzerinde yatıyorum.

İkimiz de biraz soluklanıyoruz. Rahatlamış ve doymuş hissediyorum. Bir an için içimi huzur kaplıyor.

Üzerimizdeki gökyüzü parlak mavi ve bir yerlerde bir kuş cıvıldıyor.

"Cali." Miles kayıyor.

"Tamam." Kalkmak için hareket ettim. "Özür dilerim."

"Hayır." Beni kavradı, ona sarıldım. "Kal. Yani, eğer istiyorsan. Sadece sana bir şey söyleyecektim."

Ona . Ses tonunun değişmesi hoşuma gitmedi.

"Ben... kızma. Sana bir konuda yalan söyledim."

Doğruladım ve ondan uzaklaştım. Dehşet midemde kaynıyor.

"Bekle." Miles doğrulup elimi tuttu. "Weiner'ı sorduğunda... dediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet..." Bununla nereye varacak? Şortumu bulmak için etrafıma bakındım.

Dudağını ısıyor. "Onu buraya getiren ben değildim." Nefes alıyor.

"Sawyer'dı."

CHAPTER 78

SAWYER

RYder beni onunla alışverişe sürükledi. Gitmek istemedim. Aslında, gözlerime kalem sokmayı tercih ederdim, ama işte , kadınların giyim reyonu.

Cali'yi aklımdan çıkaramıyorum. Daha önce bir kadın için hiç bu kadar üzülmemiştim.

Hiçbir şey yapmadığı halde onu ben mi kaçırdım? Gerçekten şans eseri olabilir mi? Ama hayır! Polis benzin istasyonundan birinin aradığını söyledi. O gece 911'i aramış. Onu arabasında telefonla konuşurken gördüm.

Düşüncelerim bütün gece aynı çemberde dönüp durdu. Katip. Katip olabilirdi.

Hay sikeyim! Kıyafetlerin arasında agresif bir şekilde kayarak onun bedenini aradım. Bu kıyafetler çöp. Ona giydirmek istediğim hiçbir şey ama bu şehirde çok fazla seçenek yok. Raftan bir şeyler kapıyorum, öfkeyle koluma yığıyorum.

Onu nasıl elde ettiğimin bir önemi yok. Artık ona sahibim. Hayatımın her alanına girmiş durumda ve gitmesine asla izin vermeyeceğim. Benimle istediği kadar savaşılabılır, ama işe yaramayacak.

Ryder'ın telefonu çalar. Kedi mamasını tutmayan eliyle cebinden çıkarıyor ve aramaya cevap vermek için geri çekiliyor. Birkaç şey daha kaptım.

Ryder geri geliyor, gergin görünüyor.

Sertleştim. "Her şey mı?" Ya evde bir şey olduysa?
Kaçtı mı?

"Evet." Ryder sahte bir gülümseme
takındı. Ona ters ters bakıyorum.

"O iyi, Sawyer," diye . Bu
kısmı doğru görünüyordu.

"Tamam. Hadi gidelim." Kıyafetleri tezgâha doğru götürüyorum. Onlardan
uzakta olmak beni tedirgin ediyor. Bundan hiç hoşlanmıyorum. Sadece bana
ulaşabildiğı zaman mutlu olacağım.

O iyi mi? Miles ona daha fazla su içirdi mi? Siktir, döndüğümde bunu
yapacağım.

OceanofPDF.com

CHAPTER 79

RYDER

T telefon görüşmesi her şeyi değiştirdi. Olmasını istemedim ama olabileceğini biliyordum.

Sawyer eve gitmek için sabırsızlanıyor ve ben de bizi acele ettirmesine izin veriyorum. Birkaç mesaj atabilmek için onun sürmesine izin verdim. Bu işin halledilmesi gerekiyor ve hızlıca halledilmesi gerekiyor.

Ve erkekler bu konuda hiçbir şey bilmemeli. Bunu yapmak zorunda olmaktan nefret ediyorum. İçim daralıyor. Beni durdurmaya çalışacaklar.

Ama onlara izin veremem. Bu sefer olmaz.

OceanofPDF.com

CHAPTER 80

GALI

I Koşudan sonra duş alıyorduk. Miles ben oradayken içeri giriyor ve beni duş duvarına karşı beceriyor. Duştan çıktığımızda tamamen tatmin olmuş ve bitkin bir haldeydim. bitti. Miles teklifler Ben a Ustura, ve I Kabul et. O görünüyor Biraz temizlik yaptıktan sonra suyu kapattığında gülerek onu kovuyorum ve böylece saçımı yapabiliyorum. Bukleler artık

sürekli erkek şampuanı kullanmaktan bıktım.

"Bırak yardım edeyim," diye somurtuyor Miles, kollarını kavuşturmuş, hâlâ görkemli bir şekilde çıplak. Dövmelerle kapkara olmuş, yırtık pırtık vücuduna bakıyorum.

"Kuaför sen misin, yoksa ben miyim?" Kaşımı kaldırıyorum. "Bir dakika içinde çıkacağım."

"Bana öğretebilirsin."

Öfkeyle saçımı parmaklıyorum. "Bana bir tarak, difüzörlü bir fön makinesi ve biraz saç kremi getirmeye ne dersin?"

Miles güler ve sonra gözleri ciddileşir. "Bekle." Odadan dışarı çıkar ve telefonuyla geri döner. "Tekrar söyle."

Ona bir göz attım. Bana ciddiyetle bakıyor. "Bana tam olarak neye ihtiyacın olduğunu söylemen gerekecek. Bunların hiçbirini anlamıyorum."

Ciddi mi? İçime bir sıcaklık doluyor. Gerekli birkaç şeyi sıraladım.

"Harika!" Miles yine bana bakıyor, yüzünde şehvet okunuyor.

Kendime rağmen gülüyorum ve onu geri itiyorum. "Bir dakika içinde çıkacağım."

Sırıttıyor. "Bakalım çocuklar hâlâ şehirde mi? Bunu alabilirler." Bana bir kez daha ateşli bir bakış fırlattıktan sonra banyodan çıkıyor.

Bir nefes aldım. Mutlu hissediyorum. Buğulu aynada kendime bakıyorum. Gözlerim parlak ve tenim koşudan, sıcaktan ve... Miles'tan dolayı kızarmış. Lanet olsun, Miles. En son ne zaman bu kadar mutlu hissetmişim? Gerçekten hatırlamıyorum.

Parmaklarımı buklelerimin arasından geçiriyorum. Bir süre saçlarımı karıştırarak en kötü düğümleri çözmeye çalışıyorum. Miles'ın yaptığı kadar iyi hissettirmiyor.

Nihayet banyodan çıktığımda üşümüştüm. Miles'ın şifonyerinde giyecek bir şeyler arıyorum. Weiner miyavlıyor, bacaklarımın arasına sürtünüyor.

"Aç olduğunu biliyorum. Buzdolabından bir şeyler getireyim."

Miles'ın kapısının açıldığını duydum.

Boxer giyiyorum. "Hey, sen de alabilir misin..." Miles değil. Zıpladım, kolumla göğüslerimi kapattım.

Ryder bana bir aşağı bir yukarı bakıyor, bakışları hararetli. Bir saniye boyunca birbirimize baktık. Sonra ellerini ceplerine soktu. "Miles markete gitti."

"Oh." Bir gömlek bulmak için çabaladım. Nedenini bilmiyorum. Bana sıcaklık ve tam olarak tanımlayamadığım bir şeyin karışımıyla bakıyor. Dün gece bir şehvet dalgasıyla üzerimden geçti.

Hay sikeyim. Onun için böyle hissedemem. O bir pislik.

Ryder ben giyinmeyi bitirirken sessizce beni izliyor. Onun karanlık bakışları altında tenimin ısındığını hissediyorum.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordum.

Ryder beni izlemeye devam ediyor. "Hala koşmak istiyor musun?"

Ona bakarken donup kalıyorum. Koyu renk gözleri bir gizem. Ne hissettiğini anlayamıyorum.

O ne yapıyor? Sawyer'ın anlaşmasını biliyor mu? Bu bir çeşit numara mı?

"Bu Sawyer'ın oyunlarından biri değil. Gerçek bir soru."

"I..." Etrafıma bakındım. Koşmak istiyor muyum? Gerçekten mi? Miles ne düşünür? Sawyer ne düşünür? Kahretsin, neden tereddüt ediyorum?

Daireme geri dönebilirim. Bir an için oradaki rutinlerimi hatırlamakta zorlanıyorum. O kadar uzun zamandır buradaydım ki alışmışım.

Burası Stockholm mü? Lanet olsun, burası Stockholm.

Gitmeme izin vermelerinin imkanı yok. Ryder benim bir yük olduğumu açıkça belirtti. Boğazımı temizliyorum. "Hayır, ben kaçmazdım."

Bir kaşını kaldırıyor. "Dürüstçe cevap verebilirsin."

"Beni sırtımdan vurmana ihtiyacım yok." Kollarımı kavuşturuyorum. "Yani hayır, kaçmazdım."

Bir duygu titreşimi var, sonra kayboluyor. "Seni öldürmeyeceğim, Cali. Sana kaçman için bir şans veriyorum. Bunu kullanmanı öneririm."

Bekle. Bana bir şans mı veriyor? Kaşlarımı çatıyorum ve bir adım geri çekiliyorum. Neler oluyor?

"Senin için yepyeni bir kimlik hazırladım. Yeniden başlayabilirsin."

Kulaklarımda uğultu duyuyorum. Bu gerçek mi? Ryder'ın ifadesiz yüzüne bakıyorum. Umurunda değil. Benden yeterince hızlı kurtulamıyor. Beni bir kez becerdi ve şimdi işi bitti.

Acı kalbimi kavırıyor.

"Ama şimdi gitmeliyiz, Cali."

"Bekle, neden?" Kafamı sallıyorum, temizlemeye çalışıyorum. Ryder'ın yüzü taş kesilmişti. "Gitmek istiyor musun, musun?"

Hayır, bu gerçek değil. Bu bir test. Miles'la konuşmam gerek. "Miles nerede?"

"Mağazada." Soğuk bakışlarla beni izlemeye devam ediyor. Halloweiner sırtını Ryder'ın bacaklarına dayıyor.

"Peki ya Sawyer?"

"Bunu hayır olarak mı kabul edeyim?" Kollarını kavuşturur.

"Hayır! Ben öyle demedim. Sadece... bana bir dakika ver." Bir ileri bir geri yürüyorum.

"Bir dakikamız yok, Cali. Ya gitmek istersin ya da ." "Bunu neden yapıyorsun?"

Ryder sabırsız görünüyor. "Başından beri istediğin bu değil miydi?"

Evet. İstediğim buydu. Ama bu şekilde değil? Ama bu benim şansım.

Bunu kullanmalıyım.

"Tamam." Ona bakıyorum. Yüz ifadesi değişmiyor. Sadece kapıya doğru döndü. "Hadi gidelim."

Ve bu kalbimi daha da kırdı. "Bekle!"

Ryder durdu. Aklımdan bir sürü şey geçiyor. Bunu neden yapıyorsun? Ya bu onları incitirse? Ya bana zarar verirse? Ama onun yerine, "Onların hayatı üzerine beni öldürmeyeceğine söz ver." diyorum.

Ryder geri dönüyor, bakışı ciddi. Bir saniye beni izliyor. "Hayatları üzerine söz veriyorum, Cali. Eğer ortadan kaybolur ve hakkımızda tek kelime etmezsen, bizi bir daha asla göremezsin."

CHAPTER 81

RYDER

C Ali en iyi ihtimalle titrektir. Onunla dövüşmek zorunda kalacağımdan emindim. Arka cebimdeki fermuarlara uzanmak üzereydim ama sonunda pes etti. Hepsi

Kedisini yakalaması gerekiyor ve bu da uzun sürmüyor. Suçluluk duygusu ve başka bir şey beni çekiştiriyor. Görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum ama dikkatimi çekmek için umutsuzca savaşıyor.

Cali sürekli bana bakıyor ve evin içinde diğerlerini arıyor.

Onları bulamayacak.

Onları kamyonu bindirdim ve şehre doğru yola çıktım. Araba yolculuğu sessizdi.

Avukatımın konuşması aklımdan çıkmıyor. *Yeni kanıt. Sawyer ve Miles. DNA.*

Hay sikeyim! İstedğim son şey onların bu işe karışmasıydı. Bu kadar uzun sürmesine izin verdiğim için boktan bir insanım. Kabloyu daha önce koparmalıydık.

Kabloyu daha önce koparmalıydım. Bu işe bulaşmadan önce yapmalıydım. Lanet olsun, neden bulaştım ki? Ve bu neden bu kadar zor?

CHAPTER 82

SAWYER

30 dakika önce

Geri döner dönmez içeri girdim. Mutfaktaki kavgamızdan beri Cali'yle konuşmadım ve yeterince bekledim.

Miles ıslak saçlarıyla salak gibi sırtarak mutfağa giriyor. Fırçayla yanımdan geçti. "Markete gidiyorum!"

Ona dik dik bakıyorum. Yeni düzüşmüş gibi görünüyor - mutlu ve parlıyor. Muhtemelen öyle. İçimden kıskançlık geçiyor. Belli ki barışmışlar ama o hâlâ benimle konuşmuyor.

Artık ona seçenek sunmamaya karar verdim. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, bu işi burada ve şimdi halledeceğiz.

Ön kapı çarptı.

"Sawyer!" Ryder peşimden geldi. "Konuşmamız gerek."

"Meşgulüm." Cali'nin olduğunu tahmin ettiğim Miles'ın odasına doğru ilerliyorum. "Cali hakkında."

Bu beni duraklattı. Döndüm. Ryder bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "O anlaşmayı hatırlıyor musun?"

Midem sıkışıyor. Onu becerdi mi? Ryder sırtıyor. "Senin kız çok güzel çığlık atıyor."

Donup kaldım. Şu anda gerçek mi?

"Boşaldığında aleti çok sıkı sıkıyor. Onu sevmenize şaşmamalı."

"Seni orospu çocuğu," diye hırlıyorum. Ryder kollarını kavuşturdu. "Onu bırakmanın zamanı geldi, Sawyer."

"Hayır!"

"Oyun , değil mi? Ben onu beceririm, sen de gitmesine izin verirsin."

"Gitmesine asla izin vermeyeceğim." Ona doğru yaklaştım, tam önünde durdum ve yumruklarımı sıktım.

"Sözünün eri olmaya ne oldu Sawyer?"

Gitmesine asla izin vermeyeceğim. Bırakamam. Bu düşünce bile beni paniğe sürüklüyor. "Onun için, onu kıracağım."

Ryder'ın yüz ifadesinde ufak bir değişiklik oluyor ve sonra kayboluyor. Odaya gitmek için arkamı döndüğümde gürültülü bir takırtı beni geri döndürüyor.

Ryder yerde yatıyor, bir ada sandalyesini de beraberinde götürmüş. Bir eli göğsünde.

"Ne oluyor lan?" Homurdanıyorum.

Ryder nefes almak için çırpınıyor. Yanına çömelmek için hareket ediyorum. "İyi misin?" Ryder bana tutunuyor. "Göğsüm ağrıyor. Sadece... kalkmama yardım eder misin?"

Kahretsin, nesi var bunun? Omuzlarını tutuyorum ve bunu yaparken kalçamda arı sokması gibi keskin bir bıçak hissediyorum.

Aşağı bakıyorum. Ryder bir şırınganın pistonunu bana doğru bastırmayı bitiriyor. Bir an için anlayamadım. Ne oluyor lan?

Ryder doğrulur, yüzü üzgün görünür.

"Ne oluyor lan?" Ona sadece bakabiliyorum. Az önce bana bunu mu yaptı?

Ryder sakinleştirici bir tavırla ellerini kaldırır. "Sorun . Her şey yoluna girecek."

" oluyor?"

Ryder bana bakıyor. Gözlerindeki o bakıştan hoşlanmıyorum. Bana doğru yürüyor, benimle koridorun arasına giriyor.

Ben ve Cali arasında.

Oh lanet olsun. Cali'ye bir şey yapacak.

Koridordan aşağıya daldım.

Ryder hızlıdır. Beni yakaladı ve kabaca geri çekti. Ona bir yumruk atmaya çalışarak döndüm.

Bana daha sıkı sarılıyor, başını sırtıma gömüyor. "Ona zarar vermeyeceğim." "Sakin ona dokunma," diye hırlıyorum, mücadele ederek.

"Sakin ol," diye homurdanıyor Ryder, kollarıyla sarıyor ve geri çekiyor. Kocaman ve güçlü. Mücadele ediyorum, sonra tamamen gidiyorum

Beni bırakmasını sağlamaya çalışıyordum.

Ryder vücudunu bana bırakıyor, beni bırakmıyor.

"Seninle birlikte olmak istemiyor. Gitmesine izin vermelisin."

"Bu saçmalık!" Başım dönüyor. Oh lanet olsun. Ona ulaşmadan bayılacağım. "Bunu asla söylemedi." İçimden çılgınca bir enerji geçiyor. Yanlış bir şeyler var. Ona gelen telefon. Yanlış bir şeyler var.

Miles! Miles nerede?

Ryder kocaman vücudunu üstüme yuvarlıyor. Kaçmak için mücadele ediyorum ama lanet ilaçlar beni beklediğimden daha sert vuruyor.

"Ailemize bakmaya çalışıyorum."

"Siktir git." Üstümde daireler çizerek yüzen iki kişi var. Çırpınırken gözlerimi kırptıştırıyorum. Kahretsin, belki gözlerimi kapatırsam daha iyi olur.

Beni kaldırıana kadar hareket etmeyi bıraktığımı fark etmiyorum. Tekrar savaşmak için çabalıyorum ama sanki tüm uzuvlarım bulanık ve kesilmiş gibi hissediyorum. Her şey uzaklaşmaya başlıyor.

"Özür dilerim."

Hiçlik beni ele geçirmeden önce duyduğum son şey bu.

CHAPTER 83

SAWYER

I Sersemlemiş bir şekilde uyandım, kollarım bacaklarım ağırlaşmıştı. Görüşümü netleştirmeye çalışarak etrafıma bakındım. Gri duvarlar. Düşük ışık.

Bekle. Ben... hücrede miyim?

Hareket etmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Aşağı bakıyorum. Bir sandalyeye mi bağlıyım? Hay sikeyim. Ryder.

Cali.

Adrenalin içimde yarışıyor. Cali. Cali nerede?

Onun için bağırıyorum ama bu odanın yastıklı olduğunu biliyorum. Pek bir şey çıkmayacak ama yine de deniyorum.

Ne kadar oldu? Siktir, siktir, siktir. Eğer onu öldürürse, onu asla affetmeyeceğim. Siktir! Ya onu öldürürse?

Bağları öyle bir kopardım ki sandalye devrildi. Bir gümbürtüyle yere düştüm, tüm nefesim kesildi.

Tanrım, bok gibi hissediyorum. Başım ağrıyor ve kusacakmışım gibi hissediyorum.

Ama bunun bir önemi yok. Hiçbir şeyin önemi yok. Artık önemli olan tek şey Cali.

Bir süre debeleniyorum ama bir yere varamıyorum. Ryder birini nasıl bağlayacağını biliyor ve birden fazla bağı var ve şimdi ayak bileklerimin etrafındaki kelepçeleri görebiliyorum.

Çaresizlik çöküyor. Aman Tanrım, onu kaybedeceğim. Bana karşı hissedeceği son şey nefret olacak.

Göğsüm ağrıyor. Her yerim ağrıyor. Böcekler geri döndü, kollarımdan aşağı yukarı sıcıyorlar.

, ondan nefret ettiğimi istemiyorum.

Yerde ileri geri öyle bir sarsılıyorum ki kusuyorum. Son birkaç gündür pek bir şey yemediğim için aklıma pek bir şey gelmiyor. Onun için endişeleniyordum. Batırdığım şeyi nasıl düzelteceğimi bulmaya çalışıyorum.

"Cali!" Adını öksürerek söyledim. "Lütfen, Cali, geri dön."

Boğazım düğümleniyor ve gözlerime ateş basıyor. Safra lekesine dik dik bakıyorum.

Çukurlu, lekeli gri zemine kıyasla koyu bir su birikintisi.

Ona bakarken dalıp gidiyorum. Annemin eski halısına ne kadar benzediğini fark etmemiştim.

Burayı hiç paspaslamıyoruz. Neden burayı hiç paspaslamıyoruz?

OceanofPDF.com

CHAPTER 84

CALI

Halloweiner yolculuğumuzun ilk bölümünde çılgılık attı. Sonunda sakinleşti ama ben endişeli bir şekilde oturup çişini yapmaması için dua ediyorum.

O sadece bir
ve en ufak bir şey Ryder'ı .

Ryder sakin görünüyor. Bana tek kelime etmedi, sadece sessizce sürüyor. Bu beni geriyor. Beni öldürmeyeceğini söyledi ama onun sözü Sawyer'inki kadar anlamlı mı?

Kalbim sıkışıyor. Geri dönemeyeceğim bir adım attım. Onlarla sahip olduğum her şeyi bir kenara attım ve göğsüm sıkışıyor. Elimde değil ama yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum.

Bu çok yanlış. Çok yanlış. Ama özgürlüğümü hak ediyorum. İstedğim buydu, değil mi?

Büyük şehre yaklaştıkça yolları yeniden tanımaya başlıyorum. Midem bulanıyor.

Sonunda sessizliği bozdum. "Nereye gidiyoruz?"

Ryder bana baktı. "Sana bir otel ayarladım. Ayaklarının üzerinde durana kadar orada kalabilirsin."

"Neden eve gidemiyorum?"

Rahatsız görünüyor. "Polislerin kapına dayanmasını ve erkek arkadaşının nereye gittiğini sormasını gerçekten istiyor musun?"

"Eski sevgilim," diye düzeltiyorum, dışarıya bakarak. "O benim erkek arkadaşım değil." Bir sessizlik oldu.

"Senin DNA'n da onun üzerinde Cali. Bunun farkındasın, değil mi?"

Çenemi sıktım. "Nasıl iş bulabilirim ki?"

"İsmi benzer tuttum. Callie Smart. Yeni bir sosyal çevren var ve sana yerleşmene yetecek kadar para bırakacağım. Sen yetenekli bir kızsın. Bir yolunu ."

Lastiklerin uğultusu arabayı dolduruyor.

Sesim kısık, "Bunu neden yapıyorsun?" için mi?

Ryder'ın çenesindeki kaslar titriyor. O kadar uzun süre sessizce oturuyoruz ki bana cevap vereceğini sanmıyorum.

Bunu yaptığında sesi kısık ve duygu yüklüdür: "Ailemi bir arada tutmaya çalışıyorum. Sen yapmaz mıydın?"

Pencereden dışarı bakmaya devam ediyorum. Giderek daha fazla araba geçiyor. Yaklaşıyoruz. Onu yüksek sesle ve net bir şekilde duyuyorum. Ben onların ailesinin bir parçası değilim. Onların yanında yerim yok.

Doğru söylüyor. Onları tanıyorum, ne kadar, iki hafta mı? Onlar katil. Ben katil .

Belki şimdi öyleyimdir. Bilmiyorum.

"Ailem." Benim parçası olmadığım bir aile. Bu boğazımı çok fena sıkıyor ve sanırım ağlayacağım. Ve hayatım boyunca, bunun neden bu kadar kötü acıttığını anlayamıyorum.

Şehre giriyoruz ve Ryder en üst katına kadar aynalı duvarları olan yüksek bir binaya yanaşıp duruyor. Etrafa bakındım. Burada mıyız? Bu çok süslü.

Ryder bana bakıyor. Sesi ve tonu eşit. "Bizim hakkımızda birine bir şey söylersen seni öldüreceğimi biliyorsun."

Bundan hiç şüphem yok.

"Evimize geri dönme. Eski evine geri dönme. Yeni bir hayat dediğimde ciddiylim."

Sikeyim. Bu sabah Miles'la duş alıyordum, uzun zamandır ilk kez mutluydum. Şimdi, her şey değişiyor. Yine değişiyor.

Birdenbire arabadan inmek istemedim.

Ryder torpido gözüne uzanıyor. Kolonyasının kokusunu alıyorum. Çok güzel kokuyor ve bunu fark ettiğim için kendimden nefret ediyorum. Ne kadar aptalım.

Ryder bana bir tomar para uzattı. "Otelin üç haftalık ücreti ödendi. Bu kira ve peşinat için yeterli olacaktır." Bana evrakları ve bir kutu uzattı. "Kimlik, sosyal güvenlik, doğum belgesi ve bir telefon."

Elime baktım. Hayatım boyunca görmediğim kadar çok para var.

"Nerede..."

"Kediyi bekliyorlar. Bana sormak istediğin bir şey var mı?"

Gözlerimi kırıştıyorum, sonra Ryder'ın kara gözlerine bakıyorum.

Çenemi sıkıyorum. Ne soracağımı bile bilmiyorum.

Ryder'ın gözleri benimkiler arasında geziniyor, ağzıma ve sonra boğazıma iniyor. "Bir şey daha var. O kolyeye ihtiyacım olacak."

Elim kolyeye gitti. "Ne? O benim. Sawyer verdi onu bana." Ryder kara bir kaşını kaldırdı.

Onu tutuyorum. Geri vermek istemiyorum.

Ryder aptalmışım gibi iç geçiriyor. "bir takip cihazı var, Cali."

Kalbim bir an durdu. Takip cihazı mı? Sawyer kolyeme takip cihazı koymuş. Tanrım, tabii ki koydu.

Kekeleyerek, ". Kilitli."

Ryder torpido gözünden bir alet çıkarır. ". "

İstemiyorum. Nedense bundan vazgeçmek, ondan vazgeçmek gibi geliyor. Kaçmaktan bile daha fazla.

"Cali, acelem var." Ryder bir eliyle onu yakalar ve diğer eliyle kilidi kesmek için bir alet kullanır.

Bir nefes çekiyorum ve elindeki dairesel metale bakıyorum. Boynum boş hissediyor. Onu tutamam. Yapamam ama istiyorum.

"Ben..."

Ryder onu cebine koyar. "Üzgünüm, Cali. Hayatına kendi şartlarınla başla. Bizi unut. Yapmak istediğin her şeyi yap."

Cebine bakıyorum. Hay sikeyim. Bu acıtıyor. "Cali... Gitmem gerek."

Yukarı bakıyorum. Bakışları yumuşak. "En başta bize bulaştığın için üzgünüm."

Hala hareket etmiyorum. Biri korna çalıyor.

Ryder iç çekti ve arabadan indi. Arkadan Halloweiner'ı aldı ve kapımı açtı. Serin hava içeri doluyor ve ben titriyorum. Etrafıma uzanıp beni çözüyor ve sıcak elleri beni kamyonundan dışarı çıkarıyor.

Sonra kaldırımda duruyorum. İnsanların ve sokağın sesi kulaklarımı dolduruyor.

"Hatırla. Callie Smart. Bütün evrakların bu yığının içinde." Elimdeki parayı başıyla işaret etti.

Kamyonun önüne doğru ilerledi ve ben donup kaldım. Bu yanlış. İstedğim her şey var, ama yanlış!

"Bekle!" Bir adım öne çıktım. "Fikrimi değiştirdim!"

Ryder bana kamyon kasasının üzerinden bir bakış attı, sonra kamyonu bindi.

"Bekle!" İleri doğru koşmaya başladım, ama o bloktan uzaklaştı. Ve aniden, bir yığın parayla, yeni bir isimle ve tamamen ve tamamen yalnız bir şekilde şehirdeyim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 85

MILES

R Marketten dönerken Yder bana mesaj attı.
Arabayla gezmeye çıktım. Birazdan dönerim.

Mesaja gülümsedim. Aslında, çok fazla gülümsüyorum. Her şeyin mükemmel olmadığını biliyorum ama Cali ile işleri yoluna koyabileceğimizi hissediyorum. O bizim için yaratılmış. Bizim için yaratılmış. Ve Ryder da, eğer kafasını kışından çıkarabilirse.

İçeri dönerken mırıldanıyorum. Ev sessiz, bu yüzden hepsinin dışarı çıktığını varsayıyorum. Biraz oyalandım, bazı ev işleri yaptım, sonra tekrar gitarımı elime aldım. Çalmak istemeyeli uzun zaman olmuştu ama şimdi istiyorum. Cali'ye eşyalarını vereceğim için heyecanlıyım. Tanrım, umarım doğru şeyleri almışımdır.

Zaman ilerledikçe telefonuma bakmaya başlıyorum. Bir süre önce gitmişler. Hangi cehenneme gittiler? Ryder ve Sawyer'ın onunla ilgileneceğini, onun da kendisiyle ilgileneceğini biliyorum ama bir şeyler ters gitmeye başlıyor.

Sonunda kamyonun eve doğru gürlediğini duydum. Sırıtiyorum, onları ön kapıda karşılıyorum.

Ama sadece Ryder. Ve yüzündeki ifade beni anında ayılttı.

"Sorun nedir?" Hemen odaklanarak bağıriyorum. Ryder'ın gözlerinin altında koyu halkalar var ve stresli görünüyor.

Beni içeri buyur ediyor, kapıyı dikkatle kapatıyor. "Otur." "Ne oluyor be? Cali ve Sawyer nerede?"

"Otur," diye bağıriyor.

Midem sıkışıyor. Kötü bir şey oldu. "Oturmak istemiyorum. Söyle bana!"

Ryder bana ters ters bakıyor.

"Yüce Tanrım." Ryder koca gövdesini kullanarak beni kanepeye doğru sürüklediğinde ellerimi havaya kaldırıyorum. Beni oturmaya itmeden önce gitarımı hareket ettirdi.

Aman Tanrım. Korkunç bir şey oldu.

Ryder elini saçlarında gezdiriyor. "Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum."

"Neredeler? Güvendeler mi?"

Bana yorgun bir bakış fırlattı. "Onlar güvende.

Şimdilik." "Bu ne anlama geliyor?"

"Açıklamama izin verir misiniz?" diye tersledi. "Avukatım aradı. Sana karşı yeni kanıtlar varmış Miles. Ve Sawyer. Başarılı bir dedektif cinayetlerimizi birleştirmeye başlamış."

Midem bulanıyor. Hay sikeyim. Bu çok kötü. Ama bunun Sawyer ve Cali ile ne alakası var?

"Diğer tarafa bakmaları için onlara teklif ettiğimiz şey yeterli değil." Ryder başını öne eğerek parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Bir süreliğine ülkeden ayrılmamız gerekiyor Miles."

Midem düğümlendi. "Tamam mı? Diğerleri nerede?"

Hafifçe yukarı bakar. "Sawyer güvende. Mecburdum... hepimizi güvende tutmak için kullandığım yöntemleri kabul etmedi. Bu yüzden onu güvende tutmak zorundaydım."

Adrenalin beni dolduruyor. "Bu da ne demek oluyor? Ve Cali?"

"Ayrıca güvenli." Ryder telefonuna bakar. O bakarken, alçaktan uçan bir uçağın sesi evin üzerinden geçiyor. O kadar alçak ki başımı kaldırıyorum.

"Güzel. Aracımız geldi." Ryder ayağa kalkıyor.

"Ne demek istiyorsun?" Kafam çok karıştı. "Lütfen Ryder, ?" Ryder iç geçiriyor. "Sawyer bodrumda."

Ona tuhaf bir bakış attım ve "Hayır, değil. Son birkaç saattir burada tek başımaydım."

"Hücrede. Hücrede."

Ayağa fırladım. Tamam, bir şeyler kesinlikle yanlış. Ryder Sawyer'ı hücreye mi koydu? Bunu neden yapsın ki?

Dünya yavaşlar ve durur. Ryder Cali'ye bir şey yaptı. Siktir, ona bir şey yaptı.

"Ryder!" Omuzlarından tutup onu sarsıyorum. "Cali'ye ne yaptın?" Bana yorgun bir bakış attı. "Kaçtı."

Onu tekrar sarsıyorum. "Bu saçmalık!"

"O yaptı." Ellerimi kabaca silkti. "O burada bir mahkûmdu Miles. Ne bekliyordun ki? Bunu sana başından beri söylüyorum."

Dünyam altımdan kayıp gitti. O... kaçtı mı? Ama ben gittiğimde çok mutluydu. Parlıyordu, mutluydu ve memnundu.

Bakışlarımı Ryder'a çeviriyorum, göğsümde bir hırıltı oluşuyor. "Onu sen aldın."

Ön kapıya doğru ilerliyor. "Kendi özgür iradesiyle gitti Miles. Biz de gitmeliyiz. Polisler burada olduğunuzu öğrenir öğrenmez kapıyı kıracaklar."

Peşinden atıldım. "Polisler umurumda değil. Cali nerede? Yürüyerek mi gitti? Onu nereye götürdün?" Kalbim hızla atıyor ve kulaklarım çınlıyor. Normalde sakinimdir ama şu anda içimi hiç hissetmediğim kadar korku dolduruyor.

Ryder ön kapıdan çıkıyor, ben de onu takip ediyorum ve sokağımızda gördüğüm şey karşısında donup kalıyorum. Lanet olası bir ekin tozlama aracı. Yolun üzerinde duran lanet bir uçak.

Şu anda ne haltlar dönüyor?

Ryder pilota doğru ilerler ve karşılıklı .

Sawyer. İçeri dalıp hücreye iniyorum ve kapıyı kırıp açıyorum. Sawyer yan yatmış, bir sandalyeye bağlanmıştı.

"Ne oluyor lan?" Ona doğru atılarak bağıriyorum. Sersemce göz kırpmıyor.

"Siktir! Sawyer, iyi misin?"

"Cali," diye inliyor. "Ryder Cali'ye bir şey yaptı."

Etrafıma bakındım. Lanet , yanımda bıçak yok.

"Seni dışarı çıkaracağım. Sadece dayan." Yukarı fırladım, sonra bıçakların hala seks odasında olduğunu fark ettim. Küfredip bir tane almak için aşağıya koştum. Sonunda yaptığım, fermuarları kestim, ancak sandalyeye kelepçelendiğini fark ettim.

"Şerefsiz!" Tısladım. "Sana ne yaptı?" Sawyer'ı tekrar oturttum.

Başını yavaşça sallıyor, kelimeleri biraz geveliyor. "Bana ilaç verdi. O orospu...çocuğu."

"Cali'ye ne yaptı?" Ben soruyorum.

Ryder'ın sesi gelince sıçradım. "Ben ona hiçbir şey yapmadım." "Doğru," diye hırliyorum.

Sawyer tıslıyor, "Onu sen mi öldürdün?"

Ryder sakın görünüyor. "Seçim yapmasına izin vermedin. Ben de seçmesine izin verdim." "Ne?" Elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Kilidini aç. Hemen şimdi."

Ryder ellerini ceplerine sokar. "Sawyer, polisler senin de peşinde. Gitmek zorundayız. Her şeyi hazırladım ve aracımız dışarıda."

"Ne oluyor ?" Sawyer yere tükürür. "Tek umursadığım Cali." Ryder hafifçe irkilir. "O güvende. Lütfen, Sawyer."

Sessizlik. Ryder'a bakıyorum. Bu büyük bir şaka olmalı. Bu gerçek değil, değil mi?

Ryder gözlerini kısar. "Seni güvende tutmak için seninle dövüşmek zorunda bırakma beni."

Ne oldu? Midem sıkışıyor ve yumruklarımı sıkıyorum, vücudum savaşıma hazırlanıyor.

Bana üzgün bir bakış attı, "Sen de mi Miles?"

İçimde öfke kabarıyor. "Ben de mi? Sensin, Ryder! Bütün bunları sen yapıyorsun!"

Bana hırlıyor. "Öyle mi? Peki ya buna ne dersin?" Elinde bir şey tutuyor. Görmek için gözlerimi kısıyorum.

Sawyer nefesini içine çekiyor. Bu onun tasma mı?

Ryder onu Sawyer'a fırlatır. "O seni istemiyor. Onu sen kaçırdın. Onunla aranda olduğunu düşündüğün her şey Stockholm'den ibaret. Yakında onu unutacaksın."

"Lanet olsun!" Sawyer bağılıyor. "Onu sen çıkardın."

"Gitmemiz gerek." Ryder bana baktı. "Lütfen Miles. Benimle çalış."

"Seninle çalışmak mı?" Kekeliyorum.

"Bana yaptırma."

Öfkem taşıyor. "Yani seçimler hakkında vaaz vereceksin ama bizim seçimimizi elimizden mi alacaksın? Ya gitmek istemezsek, Ryder?"

Ellerini havaya kaldırır. "Seni güvende tutmaya çalışıyorum! Sana yardım etmeme izin vermen için ne gerekiyor?"

"Cali'yi geri almamıza izin ver," diye

homurdanır Sawyer. Ryder ona ters ters

bakarak, "bir şey olmayacak," der.

Gözlerimi kısıyorum. "Nerede olduğunu

biliyorsun." Ryder bana karanlık bir bakış

fırlatıyor.

"Tanrım!" Sawyer ayağa kalkıyor ama bacakları hâlâ sandalyeye kelepçeli, gürültülü şangırtılar odayı dolduruyor. "Anlat bize!"

"Hayır! Uçağa bin. Şimdi." Ryder bana eliyle işaret etti.

"Bana nerede olduğunu söylemezsen olmaz." Kollarımı kavuşturdum. Ryder'ın bir kavgada beni yenebileceğini biliyorum. İkimizden de daha iri ve Sawyer sandalyeye bağlı ve uyuşturulmuş haldeyken bana yardım edemez. Ryder şu anda ikimizi de zorla uçağa bindirebilir ve o da bunu biliyor. Bakışları işkence gibi.

"Sana söyleyemem." Yutkunuyor. "Wyatt'ın adasına gidiyoruz. Gelip giden herkesin kaydını tuttuğunu biliyorsun. Bir listeye girecek. Aynı listede biz de varız. Hakkımızda her şeyi bildiğini ve bizi izlediğini biliyorsun. Bizim yaşam tarzımızdan asla kaçamaz. Asla."

Yutkunuyorum. Wyatt acımasızdır. Sırlarını acımasızca korur. Bu da bir saklanma yeri için harika. Tanımadığı herkes için korkunç.

Ryder kapının kenarına tutunur. "Cali'yi tanımıyorsun bile. Bu sadece bir saplantı. Bunu atlatacaksın, sonra ne olacak? Aletlerinizi kontrol altına alamadığınız için onun hayatı mahvolacak!"

Sawyer hırlıyor, "Bundan daha fazlası var."

Ryder elini yüzünde gezdiriyor. "Onu bir aydır bile tanımıyorsun. Bundan daha fazlası nasıl olabilir?"

"Öyle işte, tamam mı!" Sawyer kelimeleri bulmakta zorlanıyor gibi görünüyor.

Ben giriyorum. "Dahası var," diyorum. "Cali... kaçırdığımızı bilmediğimiz her şey."

Ryder çenesini sıkar. Oda sessiz ve gerilim dolu.

Sonunda Ryder ellerini kapı aralığından çeker. "Eğer hemen benimle o uçağa binersen, sana onun nerede olduğunu söylerim."

Kalbim umutla doluyor.

"Üç ay içinde."

"Üç ay mı?" Ben kekeliyorum.

"Evet," diye bağılıyor. "Kafanızı karıştıran balayı dönemini atlattığınızı bilmem gerek. Ve bunu çözemediğiniz için onun hayatını mahvetmenizi istemiyorum."

Üç ay mı? Üç lanet ay mı? Lanet olsun, bu süre içinde her yerde olabilir!

Sawyer elimi dürtüyor ve homurdanıyor, "Tamam. ."

Ona doğru dönüyorum, içimden inançsızlık geçiyor. "Yapacağız lan! Ona otuz dakika vereceğim. Max."

Sawyer bana ters ters bakıyor ve ayağıyla tekrar ayağıma vuruyor. Bana bir şey söylemeye çalışıyor.

Öfke göğsümde boğuşuyor.

"Kilidi aç." Sawyer Ryder'a geri döner.

Ryder kımıldamıyor. "O uçağa bineceğine dair bana söz veriyor musun?"

"Evet!" Sawyer tersledi. "Lanet uçağa bineceğiz. Çıkar şu lanet kelepçeleri üzerimden."

Ryder bakıyor. "Ya sen?"

Dişlerimi sıkıyorum. Lanet olsun. Sawyer bunu neden kabul ediyor bilmiyorum ama ona güvenmek zorundayım. O da benim gibi bu kız yüzünden kafayı yemiş durumda. "Evet," diye homurdanıyorum.

"Güzel." Ryder eğilip Sawyer'ın kilidini açıyor ve ona elini uzatıyor. "Fazla zamanımız yok. Burada duygusal bir şey varsa alın. Burayı yakıp yıkacağım, sonra da gideceğiz."

OceanofPDF.com

CHAPTER 86

SAWYER

T Küçük bir uçak bizi birkaç saatliğine sahile götürdü. Yakıt almak için birkaç kez durduk ve sonra daha büyük ama yine de özel olan bir havaalanına vardık,

Uçak. Wyatt'la avlanırken kullandığımız uçak.

Uçuş sırasında birkaç kez kustum. Cali ile aramızdaki her mil kalbimi parçalıyor. Hiç bu kadar işkence hissetmemiştim.

Kaçıyor. Gitmesine asla izin vermeyeceğime yemin etmişim ve şimdi gerçekten kaçmak için bir şansı var. Bizi unutmak için. Ve bu beni parçalara ayırıyor.

Şu anda Ryder'la savaşacak gücüm olmamasından nefret ediyorum. Bunun olmasına nasıl izin verebilirim?

Miles bütün bu süre boyunca alışılmadık şekilde sessizdi. Ryder planlarından bahsediyor ama ne Miles ne de ben bir şey söylüyoruz.

Uçağa binerken, kararlılığım neredeyse parçalanıyor. Onun burada olduğunu bilerek ülkeyi terk edemem. Merdivenlerden atlamak için dönüyorum ama Ryder arkamda ve kolumdan tutarak beni kabaca uçağa doğru itiyor.

Ona doğru dönüyorum ve karanlık görüş alanımın etrafını sarıyor.

Kabaca kavradım. "Otur. Kendine zarar vereceksin." Ryder beni bir koltuğa oturtuyor ve dizlerim koltuğa çarptığında parçalanıyor. Uçak geniş ve sadece biz varız ama Miles yanıma oturuyor.

Şu anda hiçbir işe yaramıyorum. Bu düşünce beni neredeyse ağlatacak. Cali'yi geri getirmek için hiçbir şey yapamam. Ona verdiğim tasmayı tutuyorum. Evden ayrıldığımızdan beri bırakmadım.

Uçak havalanıyor ve göğsümü kaplayan hüznün yavaşça kayboluyor, yerini öfke alıyor.

Eğer gerçekten kaçarsa, onu eşek sudan gelinceye kadar döveceğim, sonra da baş harflerimizin geri kalanını ona damgalayacağım. Çünkü belli ki ilk seferinde mesajı almamış.

Ryder koridorlarda bir aşağı bir yukarı yürüyor, ara sıra arkada ve önde kayboluyor. Ryder yirminci kez kokpitte kaybolduğunda Miles bana doğru eğiliyor. "Peki plan nedir?"

Arkama yaslanıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Kızımızı geri alacağız." Homurdanıyor. "Üç ay beklemeyeceğim."

"Ben de."

"Bize kızın nerede olduğunu söylemeyecek."

Gözlerimi aralayıp odayı kontrol ediyorum. Ryder burada değil. "Bu önemli değil."

"Ne demek istiyorsun?" Miles bana

döndü. "Üzerinde bir takip cihazı var."

Miles'in iç çektiğini duydum. "Dostum. Kızın tasmağını almış." "Biliyorum."

Ona bakmak için gözlerimi aralıyorum. Kaskatı kesilmişti. "Benimle taşak geçme. Ciddi misin sen?"

"Evet."

Miles ayağa fırlar, sonra uçağın ön tarafına bakar ve tekrar yerine oturur. "Nerede?" diye tıslar.

"Kolunda. Ona verdiğim doğum kontrol hapının içine bir tane koydurdum." Titiz olduğum için hiç bu kadar minnettar olmamıştım.

Miles bir dakika bana bakıyor, sonra da sırtıma sertçe vuruyor. "Aman Tanrım! Dahisin! Son zamanlarda seni sevdiğimi söylemiş miydin?"

Çekiniyorum. "Bana vurmana gerek yok." Ama yüzümdeki hafif gülümsemeyi engelleyemiyorum.

Miles arkasına yaslanır, yüzü kızarmıştır. "Aman Tanrım. Onu geri getirebiliriz."

Bir süre sessiz kaldık. Bu sadece bir istek değil. Onu geri istiyorum. İntikam olarak başladı ama bizimle kaldıkça farklı olduğunu anladım. Ve onun hakkında daha çok şey öğrendikçe, ona daha çok ihtiyacım oldu. Tüm katmanlarını açmam gerekiyordu. Hâlâ ihtiyacım var. Her sırrını incelemeliyim. İlk ve son kez benim olduğunu anlamasını sağlamalıyım. Bizim olduğunu.

Miles'in yumuşak sesi beni ürkütüyor. "Gerçekten kaçtığını mı düşünüyorsun?"

Çenemi sıkıyorum. Bu olasılığı kafamda evirip çeviriyorum. Buna inanmak istemiyorum ama ihtimal dışı da değil.

Miles sessiz. "Umarım yapmamıştır."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Yaptıysa bedelini öder."

Bir süre sessiz kaldık. Sonra Miles, "İşini pek kolaylaştırmadık." dedi.

Başımı çevirip ona bakıyorum. Miles bana buruk bir bakış atıyor. "Onu evde yapmadık."

"Sen neden bahsediyorsun?" Öfke içimde yuvarlanıyor.

"Hiçbir şeyi yoktu. Tanrı aşkına, kıyafeti bile yoktu. Kişisel bir şey değil."

"Zaten çıplak olmasını tercih ederim," diye mırıldandım.

"Sawyer," diye tersliyor Miles. "Ona bir oda verdik mi? Bir yatak? Lanet olası bir diş fırçası? Peki ya deodorant ve şampuan? Ona ne yemekten hoşlandığını bile sorduk mu?"

Bağırsaklarıma kramp girdi. Kahretsin. Bunların

hiçbirini yapmadık. "Kedisini getirdim."

"Birkaç gün önce! Bunun en başında olması gerekirdi."

Göğsüm sıkışıyor. Lanet olsun. Tüm bu ihtiyaçları görmezden gelmek istememiştim. Yumruklarımı sıktım. Aman Tanrım. Ya gerçekten kaçtıysa? Ya onu uzaklaştırdıysam?

Yine midem bulanıyor.

Bu uçak iner inmez, kızımızı alacağız. Ve bu sefer daha iyisini yapacağım. Bu benim son şansım. Çünkü bundan sonra onu asla .

CHAPTER 87

RYDER

O bir hafta sonra

Bulaşıkları yıkıyorum ve Cali'yi aklımdan çıkaramıyorum. Vücudunun altımda hareket edişi. Yumuşak teni ve vahşi saçları. Tavırları, ateşi.

Onun korkusu.

Çenemi sıkıyorum.

Tanrım! Kadın sinir bozucu. Burada bile değil ama hala aklımda.

Süngerini lavaboya bırakıyorum ve fark etmeden bulaşıkların çoğunu yıkadığımı fark ediyorum. Bunu en son ne zaman yaptığımı hatırlamıyorum.

"Ne yapıyorsun patron?" Miles küçük mutfığa gelir, tezgâha yaslanır.

Hâlâ yeni evimize yerleşmeye çalışıyoruz. Wyatt'ın Japonya'ya dağılmış adalarından birinde. Ancak bu ada, pist ve ev dışında boş ve kayalık uçurum yüzleri, orman ve kumsalla dolu. Yılın bu zamanında sürekli gri gökyüzü var ve unutulmaz derecede güzel. Tüm bunlara rağmen, yine de bir şeyler eksikmiş gibi hissettiriyor.

"Bulaşıklar," diye mırıldandım.

"Sawyer seninle konuşmak istiyor."

Miles'a bakıyorum. Sawyer bugün hiç konuşmak istemiyormuş gibi görünüyordu. Kıpır kıpır ve gergin, sürekli telefonunu kontrol ediyor. Bir şeyler oluyor. Bu konuda benimle konuşmalarını bekliyordum.

Cali'nin benimle dönmek istediğini onlara söylemediğim için kendimi kötü hissediyorum.

Dikiz aynasındaki paniklemiş yüzü o zamandan beri aklımdan çıkmıyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Tamam."

Miles'ı Sawyer'ın kaskatı durduğu oturma odasına kadar takip ediyorum. Gözlerinin altında koyu halkalar var, saçları dağınık ve buraya geldiğimizden beri tek bir gece bile tam olarak uyuduğunu sanmıyorum. Bu bilgiyle göğsüm sıkışıyor. Şimdiye kadar biraz daha iyi olacağını düşünmüştüm. Aksine, daha da kötüleşti. Ve bu beni incitiyor.

Ona baktım, "Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Sawyer önce Miles'a, sonra bana baktı. "Cali'yi almak için geri dönüyoruz."

Midem sıkışıyor. Bu yüzden sinirlenmiş olabileceğini düşündüm. "Hayır, değilsin. Polisler seni arıyor. Ve kaçırdıysan söyleyeyim, uçağımız yok."

Sawyer gözlerimin içine bakıyor, umursamadan.

Kafamda uyarı zilleri çalıyor. Bir şeyler planlıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Bize göstermediğin nezaketi sana gösteriyorum. Bir seçenek." Sawyer bana ters ters baktı.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Ne için bir seçim?" "Bizimle gel ya da burada kal."

Başımı sallayıp arkama yaslanıyorum. "Hiçbir yere gidemezsin. Wyatt'ın iki ay boyunca başka uçuşu yok."

Sawyer omuz silkiyor. "Onun yok ama pilotlarının var. Burada parası olan tek kişi sen değilsin Ryder."

Miles'a bakıyorum. Kaşlarını kaldırdı. Kahretsin, ciddiler. Ben bakmıyorken geri gelmesi için pilota rüşvet vermiş olmalılar.

Ellerimi saçlarımda gezdirerek başımı sallıyorum. "Bana üç ay vermen gerekiyordu."

"Bu çok uzun," diye Sawyer.

"Hayır, değil! Neden ? Seni unutacağından mı?"

Sawyer'ın çenesinde bir kene var. Miles rahatsız görünüyor. Demek bu . Kaçtığı için onları istemediğinden korkuyorlar.

Bir suçluluk duygusu beni derinden etkiliyor.

Hırlıyorum, "Ya onu buraya getirirsen ve hayatının geri kalanında seninle savaşırsa? Yine de ister miydin?"

Sawyer hemen cevap verir, "Evet."

Miles'a bakıyorum. Omuz silkiyor. "O yapmaz. Daha önce sıçtık batırdık. Yine batırmayacağız."

İkisinin de gözlerindeki inancı görüyorum. Bundan vazgeçmeyecekler. Denedim ve vazgeçmeyecekler.

Miles'ın sesi yumuşak çıkıyor: "Onu buraya getirirsek bize ihanet etmesinden endişe etmene gerek kalmaz. Gidebileceği hiçbir yer yok. Konuşabileceği kimse yok."

Parmaklarımı daha sıkı sıkıyorum. "Her zaman böyle bir olasılık vardır."

"O zaman onu tanıyın ki tanımasın!" Miles diyor ki. "Herkes senin ailen gibi değil Ryder. Onu kaybetmeyeceğiz."

Oda sessizlikle dolu. Kalbim sızlıyor. Kimseyi kaybetmek istemiyorum. Adamlarımı, kendilerini öldürtmeyecekleri kadar yakın tutmak istiyorum.

Miles usulca sorar, "Güvenlik endişeleri bir yana, ona karşı bir şeyiniz var mı?"

Öyle mi? Bütün hafta bu konuda ikilemde kaldım. Alıngan, inatçı ve pervasız. Güzel ve güçlü ve sürekli kafamın içinde dolaşıyor. Ama benim rutinimde değil. Onu araştırmadım. Birdenbire evimde ve odamdaydı, eşyalarımı mahvediyordu. Denemeden bile beni tahrik ediyordu.

Miles cevabımdan o kadar korkmuş görünüyor ki ona uzanıp sarılmak istiyorum. Evimize hangi psikopatı getirirse getirsin onu asla terk etmeyeceğime söz veriyorum. Ateşli küçük psikopat.

Derin bir nefes çekiyorum. Bunu yapmak üzere olduğuma inanamıyorum. "Bilmen gereken bir şey var. Cali'nin kaçtığı zaman hakkında."

CHAPTER 88

CALI

I Bugün beş yüzüncü kez odamı adımlıyorum. Bacaklarım enerjiyle dolup taşıyor ve yürümek bu enerjiden kurtulmak için hiçbir şey yapmıyor.

Ellerimi silkeliyorum ve yatağa bakıyorum. "Yapmalı mıyım?"

Halloweiner beni görmezden geliyor. Sadece kuyruğunu sallıyor ve uyuyormuş gibi yapmaya devam ediyor.

"Ugh. Yapıyorum." Biraz para ve sahte kimliğimi kaptım. Ryder'ın bana verdiği telefona bakıyorum. Onu isteyecek miyim? Tamamen yeniydi - hala selofanının içindeydi - ve içinde neredeyse hiçbir şey yoktu. İlk günü sahte bir e-posta oluşturarak ve sahte isimle sosyal medya hesapları açarak geçirdim.

Onu kaptım. Zaten kimse telefonsuz gitmez. Göze batmak istemiyorum. Çocuklarla telefonumun olmamasına bu kadar çabuk alışmam çok garip.

Hayır! Hayır! Siktir, Cali. Onları düşünmeyi bırak.

Omuzlarımı dikleştiriyorum, gitmeden önce aynada kendimi kontrol ediyorum. Ryder bana müstehcen miktarda para bıraktı. Üçüncü gün, nihayet kendi depresif pisliğimden kurtuldum ve tamamen yeni kıyafetler aldım. Parada bir çentik bile açmadı.

Gömleğimi yeniden ayarlıyorum. Rahatsız edici. Onlar gibi kokan büyük boy gömlekleri özlüyorum. Tezgâhtaki saç bakım ürünlerine bir göz atıyorum. Miles'tan almasını istediğim şeylerin aynısı.

Boğazım düğümleniyor.

Tanrım! Kendine gel, kadın. Artık mutluyuz. Gülümse.

Sahte bir sırtış takınıyorum ve aşağıya iniyorum. Burada bir otel barı var ve aklımdan hiç çıkmıyor. Kendime gitmeyeceğimi söyledim. Sonra kendime gideceğimi söyledim - kendi kendimin kadını olduğumu ve ne yapacağıma karar verebileceğimi.

Sawyer siktirip gidebilir.

Ugh, Sawyer. Kalbime kramplar giriyor. Ondan nefret ettiğimi sanıyor. Ona Halloweiner için teşekkür edemedim. Ve asla söyleyemeyeceğim.

Bu hafta bininci kez gözlerim doldu.

Öfkeyle göz kırpıyorum. Tanrı aşkına, Cali. Senin sorunun ne? Stockholm'ü dini olarak araştırdım. Bende olan şey bu. Belli oluyor. Öyle değil mi?

Yakamı tekrar yoklamak için uzanıyorum, orada olmadığını biliyorum. Sanki bir parçam eksikmiş gibi hissediyorum. En iyisi bu. Ryder ailesinin bir parçası olmadığımı söyledi.

Bu hafta her gece gördüğüm kâbusun geri dönüşleri beni vurdu. Sawyer karanlıkta beni kovalıyor, benden nefret ettiğini haykırıyor. Ona ihanet ettiğimi.

Ter içinde kalıyorum ve bardaki tabureye kayıyorum. Burada birkaç kişi daha var.

"Size bir şey getireyim mi?" Orta yaşlı barmen sorar.

"Um, evet." Ellerim titriyor. Hay sikeyim. oturuyorum. "Şarap, lütfen.

Kırmızı olan

her şey." ".

Bana bir bardak uzattı. Ödememi geri çektim ve ellerimle bir şeyler yapmak için onu aldım.

İhtiyacım var. Bu içkiye gerçekten ihtiyacım var. İçme düşüncesi midemi bulandırıyor. Kafamda mantıksız bir ses beliriyor: Sawyer hayal kırıklığına uğrardı.

Lanet olsun. Onlar hakkında düşünmeyi bırak. Onlar birer pislikti, hatırladın mı?

Sana başka seçenek bırakmayan ve seni travmatize eden pislikler.

Seni önemseyen ve daha önce kimsenin yapmadığı şekilde koruyan.

Barmenin diğerlerine içki servisi yapmasını izliyorum. Bardakları zar zor duruluyor, yapış yapış tezgahların üzerinde ters çeviriyor. Ryder bundan nefret ederdi.

Orta yaşlı bir adam barın diğer tarafından bana bakışlar fırlatıp duruyor. Sıradan görünüyor, yolculuğa çıkan diğer yıpranmış işadamları gibi. Bana gülümsüyor ve el sallıyor. İlk başta onu görmezden gelmek istiyorum ama sonra kendimi tepki vermeye zorluyorum. Dikkatimi dağıtmak için buradayım. Dikkat dağıtmaya ihtiyacım var.

Bu yüzden adam yana kaydığında ve ben kızgınlıktan başka bir şey hissetmediğimde, onu yere bastırıyorum.

"Hey. Bu koltuk dolu mu?"

"Hayır." Bardağımı sıkıp ona küçük bir gülümseme verdikten sonra barın geri kalanına bakıyorum.

"İş için mi geldiniz?" diye soruyor adam.

Hay sikeyim. Ne diyeceğim? "Uh, evet. Öyle de diyebilirsin." Bana içten bir gülümseme verdi. "Ne iş yapıyorsun?"

Birden kendimi gergin hissettim. Bu sahte konuşmadan zaten nefret ediyorum. Ben durduramadan ağzımdan çıktı, "Kuaför."

Yutkunuyorum. Yeni Callie böyle mi yapacak?

"Oh. Harika." Adam birasından bir yudum alıyor. "Amix için çalışıyorum." Ona boş bir bakış attım. Gözleri kahverengi ve donuk.

Kıkırdıyor. "Petrol şirketi."

"Oh." Biri beni şimdi öldürsün. Odaya tekrar göz gezdirdim.

"Birini mi arıyorsun?" Omzunun üzerinden kontrol etmek için döner.

"Oh. Hayır." Parmaklarımı bardağıma vurarak bara doğru geri çekiliyorum. İçmeliyim. Bir yudum almalıyım. Bu konuşmanın korkunçluğunu bastırmalı ve biraz kaçmalıyım. Ama nedense yapamıyorum. Tankın üstünde Sawyer'ın yüzünü görmeye devam ediyorum.

Adam buna ayak uyduruyor. "Peki, eğlenmek için ne yaparsın?"

"Ben..." bu soru beni şaşkına çevirdi. Eğlenmek için ne yaparım? Hiçbir şey bilmiyorum. Geçen hafta boyunca yabancı bir şehirde bir otel odasında kaybolmuş bir şekilde oturdum ve benim için kötü olan erkekler için ağlamaktan başka bir şey yapmadım. Eski beni düşünüyorum. Bunu. Eğlenmek için yaptığı şey buydu. İçki içmek. Ve akılsızca sosyal medyada gezinmek.

Birdenbire eskiden ne kadar boş hissettiğimi fark ettim. Tekrar ne kadar boş hissettiğimi.

Sertçe yutkunuyorum. Gözlerim yaşlarla doluyor. Adamlarla tanışana kadar kendimi ne kadar kaybettiğimi fark etmemiştim. Denemeden bile tekrar bulmama yardım ettiler.

"İyi misin?" diye sorar adam.

"Evet... Eğlenmek için saç kesiyorum."

Ben konuşurken, bir adam elinde çiçeklerle bara geldi. Çiçekleri yanıma bıraktı. "Birisi bunu sana vermemi söyledi."

Dönüp etrafıma bakıyorum. Bu da ne böyle? Bukete tekrar baktım ve kalbim durdu.

Mor ve beyaz çiçekler. Bunlar yüksükotu ve baldıran otu.

Kalbim hızla çarparak taburemden geriye doğru itiyorum ve odayı tekrar kontrol ediyorum. Kimseyi göremiyorum. Çiçeklerin yanında küçük bir kart var. Ona uzanırken elim titriyor, vücudumda adrenalin dolaşıyor.

Güzel gömlek. Ama sen benimkiyle daha iyi görünüyordun.

Kartı düşürdüm. Aman Tanrım. Adam burada. Bardan uzaklaştım, sonra yarı yürüyüp yarı koşarak döndüm. Neredeyse asansöre varmıştım ki bir el omzumu kavradı ve beni sert bir bedene doğru geri çekti.

"Kayıp mı oldun, küçük tavşan?"

OceanofPDF.com

CHAPTER 89

CALI

A İçimden bir heyecan geçiyor. O sesi tanıyorum. Bu nasıl mümkün olabilir? Ona bakmak için geri çekiliyorum. Ama Sawyer'ın kolları beni daha sıkı sararak göğsüne sabitliyor.

"Oyun oynamak ister misin?"

Karanlık sesi kollarımdan aşağı ürperti gönderiyor. Göğsüm kabarıyor. Kolonya kokusu etrafımı sarıyor.

Sawyer canını acıtacak kadar . "Evet... ya da hayır?" Nefesim kesiliyor, eski kavga içimi dolduruyor. "Hayır."

Aniden, itilip kakıldım. Dönmeden önce bir adım tökezledim. Hepsi de beyaz Hayalet Surat maskeleri takmış üç kişi orada duruyor, otelin önüne giden yolumu kapatıyorlar. İri ve tehditkârlar, kollarında koyu renkli dövmelemler var.

İçlerinden biri kafasını eğerek alaycı bir şekilde "Kaç tavşan" diyor.

Bütün hafta boyunca kaybettiğim ateş içimde dolaşıyor. Her zamankinden daha canlı hissediyorum. Ve hissediyorum. Hiç koşmadığım kadar hızlı koşuyorum. Koridordan merdivenlere doğru fırlıyorum, yukarı çıkmak için kapıyı açıyorum. Merdivenleri ikişer ikişer, olabildiğince hızlı çıkıyorum. Nefesim kesik kesik geliyor ama uçuyormuşum gibi hissediyorum.

Kahretsin, geldiler! Koşarken tek hissedebildiğim heyecan. Merdivenlerin kapısı çarparken bir patlama sesi duydum. Çığlık atıyorum.

"Ne iyi bir kız, bizden kaçıyor." Ses yankılanıyor, sonra karanlık ve tehditkâr bir hal alıyor. "Ama bu sefer kaçamayacaksın."

Sesi doğrudan amıma ulaşıyor ve adrenalini yükseliyor.
Odamın bulunduğu üçüncü kata ulaşıyorum ve içeri girmek için kapıyı çekiyorum.

Kilitli.

Ne? Tekrar çekiyorum. Açılmıyor.

Kazıyın, kazıyın, kazıyın.

"Caliiiiii. Dışarı gel ve plaaaay."

Altımdaki merdivenlerde beyaz bir maske beliriyor.

Çıglık atıyorum, basamakları hızla çıkıyorum. Nefes nefese bir üst kata ulaşıyorum.

Ayrıca kilitli.

Ne oluyor lan? Kalbim küt küt atarak sonraki basamakları tırmanıyorum.

Bir sonraki seviyeyi atlıyorum, koşuyorum

yukarı ve yukarı. Altımda ölçülü adımlarını duyuyorum.

"Böyle yaramaz bir kız olmanın bedelini ödeyeceksin."

Her adımımı ağır çekimde atıyormuşum gibi geliyor. Arkama bakıyorum, beyaz maskelerini yakalıyorum. Bana yetişiyorlar ve bu bana ani bir heyecan veriyor.

En tepeye kadar çıktım. Tek bir kapı var ve onu deniyorum.

Kilitli değildi, ben de içeri daldım. Başka bir kapıya açılan bir koridora açılıyor.

"Seni öyle bir sikeceğiz ki kaçtığın güne pişman olacaksın."

Kapıdan aceleyle girdim, sonra tökezleyerek durdum. Burası tamamen karanlık. Göz kırıyorum. Tamamen karanlık değil. Gördüğüm pencereler var, akşam manzarasından biraz ışık alıyor. Burası çatı katı.

Dışarıda seslerini duyuyorum ve içeri doğru koşarken bir şeye takılıyorum. Küfrediyorum, acı kaval kemiğimi yırtıyor.

Kapı açılır ve odayı bir saniyeliğine ışıkla doldurur.

Adamlar içeri giriyor ve kapı kapanarak bizi tekrar karanlığa gömüyor.

"Vazgeç artık, Cali ve Ryder seni ağlatmayacak... çok fazla."

"Siktir git," diye karşılık verdim. Odanın içinde biraz daha ilerledim.

Birkaç karanlık kıkırdama var. Sadece belli belirsiz şekiller ve maskelerinin soluk beyazını görebiliyorum.

"Hepimizin veletleri terbiye etmeyi sevdiğini biliyorsun, değil mi?"

Bir köşeyi dönüyorum ve yumuşak bir şeye çarpıyorum. Yatak mı? Bu bir yatak mı? Etrafı yoklayıp çömelıyorum. Öyle. Etrafına bakıyorum. Altında yeterince yer var.

Tam zamanında altından geçtim. Köşede karanlık bir şekil belirdi.

Yavaşça odanın etrafına bakmasını izliyorum. Kim o? Gözlerimi kısarak ellerine bakıyorum. Sawyer mı? Miles mı?

Bana bakıyor, ürkütücü bir şekilde hareketsiz. Beni görebiliyor mu? Mümkün değil. Maske takılıyken olmaz.

"Merhaba,
Cali." Çığlık
atıyorum.

Uzanıp beni saçlarımdan yakaladı. Gözlerimi yaşartacak kadar çekiştiriyor. "Oynamak için dışarı çık, güzel kız."

Diğer ikisi içeri girdi.

Kafa derimde sürekli bir tehdit hissediyorum. Tereddüt ediyorum, bir anda gazaplarıyla yüzleşmeye istekli değilim.

Çekim tekrar geliyor, bu sefer açık bir uyarı. Gözlerimden yaşlar dökülüyor ve haykırıyorum.

"Dışarı çık."

Dirseğimle çıkıyorum. Saçımı tutan kişi bırakmıyor. Beni diz çökmüş bir pozisyona çekiyor ve başımı o kadar geriye yatırıyor ki tavana bakıyorum. Baş döndürücü bir inilti çıkarıyor ve burnunu boynumun sütununda gezdiriyor. Diğer ikisini göremiyorum ama tam önümde bir tane duyuyorum, sonra sessizlik.

Bakmaya çalışıyorum ama kafa derimde keskin bir sarsıntı var. Parmaklar boğazımda geziniyor.

"Çok narin."

"Ne kadar güzel bir
şey." "Benimki."

Sesler her yerden geliyor. Yutkunmaya çalışıyorum. Vücudum heyecandan karıncalanıyor ve amım şimdiden ıslandı.

"Bizi özledin mi Cali?" diye hırlıyor kulağıma gelen ses.

"Hayır."

Başka bir keskin çekiş. "Yalan söylemek sadece daha fazla cezalandırılmana neden olur." "Evet," diye nefes nefese kaldım.

"Mmmm. Bunu istiyor." Birden saçımdaki el kayboldu ve boğazıma bir el dolandı, beni kaldırıp yatağa fırlattı.

"Neden bizi ne kadar özlediğini göstermiyorsun?"

Yatağın etrafını saranlara bakıyorum. Karanlıkta onları hâlâ ayırt edemiyorum ama sağdakinin sesi Sawyer'inkine benziyor.

Adrenalin içime işliyor ve kendimi hiç olmadığım kadar canlı hissettiren aptalca bir şey yapıyorum.

"Seni bu kadar özledim." İki orta parmağımı aralarında küçük bir boşluk bırakarak uzatıyorum.

Yatağın ayak ucundaki adam maskesini çıkarıp bana doğru hamle yaptı. Bu Miles. Beni belimden tutup kaldırıyor ve duvara çarpıyor. Başımı eliyle yastıklayarak duvara çarpmasını engelliyor. Miles homurdanıyor, "Oh, oynamana bayılıyorum."

Birkaç acımasız çekişte yeni giysilerim parçalandı. Miles pantolonunu indiriyor ve elleri olgunlaşmamış bir şekilde göğüslerimin üzerinde. Onları sıkıca kavrayarak inliyor ve zevki doğrudan amıma gönderiyor.

"Bacaklarını sar." "Siktir git."

Karanlık bir kıkırdama geliyor ve boynumu sertçe ısıyor.

Çığlık atıyorum, otomatik olarak bacaklarımı onun etrafına sarıyorum. Klitorisim ona doğru bastırıyor ve inliyorum. Bunu özlemiştim. Buna ihtiyacım vardı. Bir sonraki içkime ihtiyacım olduğu gibi onlara ihtiyacım vardı, sadece daha kötüsü.

"O da neydi öyle? Muhtaç bir fahişe gibi mi davranıyorsun?" Sawyer yatağın yanına gelir, maskesi düşmüştür. "Benim için tekrar inle, fahişe. O güzel dudaklarının şarkı söylediğini görmek istiyorum."

Miles kendini ayarlıyor ve şiddetli bir hareketle içime giriyor. Saldırıdan dolayı çığlık atıyorum, sertleşiyorum.

"Evet," diyor Sawyer, aletini kavrayarak. "Muhteşem. Tekrar yap."

Miles geri çekildi, sonra tekrar bana çarptı. Homurdanıyorum, vücudum onu almak için geriliyor.

"Tanrım Cali... sırlısıklam olmuşsun," diyor Miles.

Tek yapabildiğim uzunluğunun etrafında kenetlenirken inlemek. Bunu yapmayalı çok uzun zaman olmuş gibi geliyor ve şimdiden zevk içinde yüzüyorum. Klitorisim bu pozisyonda ona sürtünüyor, her hareket ettiğinde çarpıyor.

Miles bunu fark etmiş olmalı ki başını eğip gözlerimin içine baktı. "Kuralları hatırlıyor musun güzel kız? O gözler benimkilere gelemezsin."

İçime doğru esniyor. Tanrım, şimdiden boşalmak istiyorum.

Ryder yatağın ayak ucunda duruyor, kollarını kavuşturmuş, karanlık bakışları bize sabitlenmiş.

"Gözler." Miles'ın sesi cesur ve şehvet dolu.

Ona bakıyorum. Gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. Sonra elini aramıza sokuyor ve klitorisimi çimdikliyor.

Boşalıyorum, sikiinin etrafında sıkıca kenetleniyorum, zevk patlıyor, sonra vücudumda süzülüyor.

"İyi kız. Aferin kızıma," diye inliyor Sawyer. "Ne güzel, küçük, itaatkâr bir sürtük."

Miles duvardan geri çekildiğinde tartışmak için ağzımı açıyorum. Ona yapıştım, düşmek üzereydim. Benden hızla çekiliyor ve Sawyer beni tutuyor. "Dizlerinin üstüne çök, Cali."

Yüzümü ona dönüyorum ama sırtım ona dönük olacak şekilde beni döndürüyor ve ellerimin üzerine yatırıyor. "İtaatsizlik ettikten sonra bana bakmayı hak ettiğini mi düşünüyorsun? Bizden kaçtıktan ve tek kuralı çiğnedikten sonra mı?"

Sawyer kıcıma bir şaplak atıyor, şok . Miles çenemi tutarak beni ona bakmaya zorluyor. "İyi misin?"

Başka şaplak gelmiyor. Bekliyorum, gerginim, ama Miles sadece bekliyor. Görmemekten hoşlanmadığımı hatırlıyorlar. Başımı sallıyorum, gözlerim doluyor.

"İyi gözyaşları mı kötü gözyaşları mı?"

Miles soruyor. "İyi," diye boğuluyorum.

Daha fazla darbe geliyor, bunlar daha sert. Sertleşiyorum ama dayanıyorum. Acı içimden akıyor, zevkle güzelce karışıyor, tüm sinir uçlarımı vızıldatıyor.

Sawyer'ın göt deliğimle oynadığını hissediyorum ve otomatik olarak sıkıyorum.

"Oh hayır." Sawyer parmaklarını kıcımda gezdirerek üzerime tükürüyor. "Beni dışlayamazsın. Artık değil."

Bir parmağını içime bastırıyor ve ben inliyorum. "Miles. Ye onu."

"Memnuniyetle." Miles altıma düşüyor ve klitorisimi dişlerinin arasına alıp çekerken duraklıyorum.

Şaplak! "Kaçtığım için özür dilerim, baba." "Siktir git," diye inledim.

Klitorisimi ısırması tüm bedenimi sarsıyor. Beni kavrayan iki çift el olmasaydı, kaçabilirdim.

Şaplak, şaplak, şaplak. Sawyer aynı noktaya tekrar tekrar vuruyor ve kıcımda yanan sıcak bir acıya neden oluyor. Ryder'ın her şeyi izlediğini görmek için yukarı bakıyorum. Şaplaqlar durmuyor ve ben kaçmaya çalışarak bağıriyorum. Bana izin vermiyorlar.

Harika hissettiriyor ama bir şey eksik. Ryder'ın katılmasını istiyorum.

Ryder başını eğiyor, yavaşça elini aşağıya uzatıp pantolonunu indiriyor ve aletini çıkarıyor. Ucu soluk ışıktaki parlıyor ve ağzım sulanıyor.

Acı gözlerimi sulandırıyor ve gözyaşlarım yüzümden aşağı damlıyor. İnliyor.

"Ne, katılamayacak kadar korkak mısın?" Ben soruyorum.

Bu yanlış bir hareket. Ya da doğru, bilmiyorum. Ama Ryder bir anda üzerime atladı, saçlarımı geriye çekti ve kocaman aletini yüzüme vurdu.

"Sikimde boğulmak mı istiyorsun, kızım?" Sesi ciddi ve alçak. "Erkek dövmelerimin ne kadar aşağısına inebileceğini gördün mü?" Tekrar çeker. "Belki hava almana izin veririm, belki de vermem. Veletler nefes almayı hak etmez."

Ryder parmaklarını saçlarımda sıkıyor ve ağzım bir iniltiyle açılıyor. Aletini dilimin üzerine koydu.

Onu ağızma alıyorum, tadı içimi doldururken inliyorum. Başının etrafını ve şaftını yalıyorum. İnliyor, saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor.

Miles ve Sawyer benimle uğraşmaya devam ediyor, Miles yiyor ve Sawyer aletini açıklığını kızdırmak için kullanıyor.

O kadar tahrik oldum ki, elimde değil.

"Bu kadar yeter," diye homurdanıyor Ryder. "Oyunu seçme sırası bende." Ve bununla birlikte, aletini boğazımın arkasına doğru itiyor.

Hemen öğürüyorum. Ryder vazgeçmiyor, daha da içeri itiyor ve vücudum onun etrafında sıkılaştıkça inliyor, onu dışarı çıkarmaya çalışıyor.

"Evet, güzel kız," diye inliyor. "Benimle boğul. Babanın sikiinde boğul."

Ryder nefes almam için yeterince geri ve nefes aldığıında, Sawyer kıcımın içine kadar itiyor.

Çıglık atıyorum ve Ryder'ın boğazımı tekrar sonuna kadar itmesiyle hemen susturuluyor. Saçlarımı topluyor ve burnuma dokunuyor. "Gözler, Cali. Bana bak."

Gözlerimi kırpıştırarak ona bakıyorum, gözyaşlarımın arasından karanlık bakışını zar zor görebiliyorum.

"Evet," diye inliyor Sawyer. "Hepimizi küçük pis bir sürtük gibi al. Şu pis fahişemize bak. Bizi böyle götürürken çok güzel görünüyorsun."

Miles'in kendisiyle oynadığını görmek için bakıyorum. Başka bir orgazmın kıyısında geziniyorum. Ryder'ın periyodik olarak bana hava vermemesi tüm hislerin daha güçlü bir şekilde ortaya çıkmasına neden oluyor. Aletinin seğirdiğini hissediyorum ve tüm vücudunun ne kadar sert olduğundan bundan zevk aldığını biliyorum.

Şaplat! Sawyer tam Miles klitorisimi tekrar ısırırken vuruyor ve ben çözülüyorum. Miles'in ağzının içinde paramparça oluyorum, titriyorum ve Ryder'ın aletinin etrafında haykırmaya çalışıyorum.

"Evet, Cali. Evet." Sawyer pistonlarını içime sokup çıkarıyor. Hiçbiri durmuyor, beni başka bir orgazma itiyor. Tekrar boşalıyorum, bu seferki daha hassas, daha güçlü ve daha acı verici.

Ryder'ın aletinin etrafında çığlık atıyorum ve o da seğirerek sonuna kadar geri çekiyor. Nefesimi tutmaya çalışarak soluk soluğa kaldım. Miles klitorisime saldırmaya devam ediyor ve içimden sert hisler geçiyor.

"Lütfen, artık yok."

"Oh, kaçtığında gelmeyi bırakma hakkını kaybettin, tavşancık. Daha yeni başlıyoruz."

Ve yalan söylemiyor. Benimle oynuyorlar ve Ryder kollarım titreyene ve gözlerim kafamın içinde dönene kadar yüzümü sikiyor. Bir ara Miles elinin her yerine boşalıyor, uzanıp memelerimi boyuyor. Ryder beni uyanık tutmak için yanağıma şaplak atıyor ama oksijensizliğin ve acının sisi beni sımsıkı tutuyor.

Tekrar boşalıyorum, acı içinde, tamamen ağlayarak ve Ryder'ın aletinin etrafına sümkürerek. Güçlkle bastırdığı bir iniltiyle ağızımdan çekip yüzüme boşalıyor. Nefes nefese dirseklerimin üzerine çöküyorum. Sawyer da boşalmadan önce bir kez daha içime itiyor. Sırtıma boşalarak çekiliyor.

Saçlarımı yüzümden fırçalayarak beni dikkatlice indirdiler. Her tarafım yapış yapış ve o kadar bitkinim ki gözlerim sürekli kapanıyor.

"Aferin kızım, çok iyiydin. Uyu bakalım. Biz sana bakarız," diyor Miles. ", sonsuza dek bizim olacaksın. Kaçışın olmayacak o zaman," Sawyer coos.

Gözlerimi açık tutmak için mücadele ediyorum.

"Uyu, güzel kız. Ve sonra gerçek ceza başlayabilir." Karanlık beni ele geçiriyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 90

CALI

I kolların olduğunu hissediyorum.

"Şşşt, seni tuttum," diye fısıldar Miles. "Uyu."

Dünya sallanıyor ve aniden onun hindistan cevizi kokusuyla sarılıyorum. İnleyerek göğsüne bastırıyorum. Uyumuyorum ama adrenalin ve orgazm yüzünden tamamen tükenmiş durumdayım.

"Çıktı mı?"

"Evet."

"Onu arabaya bindir. Ben eşyalarını getireyim."

Sesler çok sert. Eşyalarım mı? Oğlum! Gözlerimi açıyorum. Miles beni otelin merdivenlerinden aşağı taşırken tepemden ışıklar geçiyor.

"Weiner'ı yakalayacağız, merak etme." diyor.

Yavaş yavaş uyanıyorum ama Miles beni bir minibüse bindirip yanıma oturana kadar tam olarak uyanamıyorum. Daha dik oturup garip arabanın etrafına bakıyorum. "Nereye gidiyoruz?"

"Eve." Miles beni bağlamak için eğildi.

Ev. Artık evin ne olduğunu bile bilmiyorum. Ne demek bu? Onun evi mi benimki mi? Ve benimki gerçekten ev miydi? Artık beni o daireye bağlayan hiçbir şey yok.

Diğer ikisi kısa bir süre sonra içinde Halloweiner olan daha önce hiç görmediğim bir kedi taşıyıcısıyla aşağı iniyor. Hepsini arka koltuğa koydular.

Sawyer yanıma kayıyor. "İkinci raunda hazır mısın, tavşancık?" Bitkin ve yorgun görünüyor.

Sesim sert çıkıyor, "İkinci raunt?" Ryder kaldırımdan çekiliyor.

Sawyer benimle göz teması kurmaktan kaçınarak dosdoğru önüne bakıyor. "Oh, oyunun bittiğini mi sandın?"

"Bu yüzden mi döndüm? Oyun için mi?" Çenesinde bir kas gerilir.

Yutkunuyorum. Gerginlik çok yoğun. Bütün hafta boyunca ona söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ki, bazı öfkeli küfürler de dahil, ama hepsi içimde şişelendi ve ne söyleyeceğimi bilemiyorum.

Sawyer bana bakmıyor bile. Bağırıyor, af dilemiyor, hiçbir şey yapmıyor. Göğsüm sıkışıyor.

Ryder ifadesiz görünüyor. Yutkunuyorum ve orgazmın yüksekliğinin bir kısmı kayboluyor.

Belki de onlar için sandığım kadar önemli değildim. Bu hafta kendimle yaptığım her sahte konuşma tek bir şeye geri döndü: bensiz tamamlanmışlardı. Ben bu ailenin bir parçası değilim, o zaman neden geri döndüm? Sawyer kaybetmeye dayanamadı mı?

İçimi öfke dolduruyor, ama en çok da kendime. Elbette bu oyundaki rolümü gözümde fazla büyüttümüşüm. Onlar avcı, ben de avım. Daha fazlası değil.

Sawyer bana bakmayarak bunu doğruladı.

Miles elini kalçama koyup başparmağını ileri geri sürtüyor. Boğazını temizliyor. "Cali..."

"Konuşmayalım." Her iki taraftaki pencerelerden dışarı bakmak onlara bakmamı gerektirecekti, bu yüzden bunun yerine doğrudan ön camdan dışarı bakıyorum.

Miles sertleşiyor ama dediğimi yapıyor. Yolculuk sessiz geçiyor. Nereye gittiğimizden emin değilim ve dürüst olmak gerekirse, umurumda olduğundan da emin değilim. Kahretsin, ben bir aptalım.

Havaalanına yanaştığımızda gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum ve bu beni daha da sinirlendiriyor. Onurlu bir şekilde bile kaybedemiyorum, ağlayarak kendimi utandırmak zorunda mıyım?

Miles doğru kayıyor. "Hey, hey. Sen iyi misin?"

Sesi gerçekten endişeli geliyor ve elimde olmadan boğuk bir hıçkırık tutuyorum. İşte utanç geliyor.

Sawyer bana karanlık bir bakış attı.

Kırıldığımı görmemeleri için ikisini de itip arabadan çıkmaya çalışıyorum ama Miles kocaman gövdesiyle beni engelliyor. "Cali! Neyin var bebeğim?"

Daha çok hıçkırıyorum.

"Yaralandı mı?"

Birden üzerimde eller hissediyorum, yüzümü Sawyer'a çeviriyorum. Ellerimle gözlerimi kapatıyorum.

"Sub drop?"

Dayanılmaz bir acı hissi göğsüme çarpıyor ve buna karşı koyamıyorum. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlıyorum.

"Konuş benimle."

Konuşmanın ötesindeyim. Acı, utancın sızmasına yetecek kadar hafifleyene kadar ağlıyor ve ağlıyorum. Miles sırtımı ovuyor. Nefeslerim yavaşlayıp hıçkırığa dönüşüyor.

Adamlar sessiz. Onlara bakmak için başımı kaldırabileceğimi sanmıyorum. Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum. Daha fazlasını mı istedim? Beni aptal bir oyundan daha fazla önemsemelerini mi istedim? Tanrım, ben bir aptalım. Bir aptal.

OceanofPDF.com

CHAPTER 91

SAWYER

I Çenemi öyle bir sıkıyorum ki acıyor. Cali bizimle konuşmuyor. Bize geri döndüğü için yıkılmış görünüyor ve bu beni kesinlikle üzüyor.

Aynada prova ettiğim her şeyi ona söylemek istiyordum. Ama arabaya bindiğimizde yanıma oturdu, nefes alıyordu ve gerçektir, içimi bir korku kapladı. Ya o aynı şekilde hissetmiyorsa? Ya yüzüme gülerse? Annemden sonra, başka bir kadının içeri girmesine izin vermedim.

Ryder yumuşak bir sesle, "Gitmemiz gerek," diyor.

"Doğru." İşe geri döndüm. Binmemiz gereken bir uçak var. Bu bana bu rahatsız edici duygular içinde oturmaktan başka yapacak bir şey veriyor. Cali'nin eşyalarını uçağa taşıyorum. Miles onu merdivenlere kadar götürüyor ve Cali ona karşı koymuyor bile.

Ve bu acı veriyor. Ağlayıp pes etmesindenense savaştığını tercih ederim. Bu da nereden çıktı?

Uçak yolculuğu sessizdi. Cali koltuklardan birine kıvrılıyor ve bize hiçbir şey söylemiyor. Elimi yüzüncü kez saçlarımda gezdiriyorum.

Batırdık mı? Biz olmadan mutlu muydu? Tanrım, bizi barda gördüğü için çok heyecanlı görünüyordu. Yüzündeki korku ve şehvet ifadesini görünce neredeyse pantolonumun içine boşalacaktım.

Zamanında gelemedik. Bizi terk etmeye çoktan hazırды. Bu düşünce beni kızdırıyor.

Nihayet yaklaştığımızda Ryder beni uçağın arkasına doğru çekiyor. "Buna daha fazla dayanamayacağım," diye tıslıyor. "Buradaki gerginlik, bir insanın

Kes. Onunla konuşmalısın."

"Fark , konuşmuyor."

Ryder büyük kollarını kavuşturuyor. "Peki sence bu ?"

"Bilmiyorum!" Göğsüm daralıyor.

Ryder bir kaşını kaldırır. "Bilmiyor musun?"

"Evet," diye tıslıyorum. "Madem bu kadar açık, neden beni bilgilendirmiyorsun koca adam?" Ryder iç geçiriyor ve elini yüzünde gezdiriyor. "İletişim kurmak zorundasın,

Sawyer. Ona nasıl hissettiğini söyle."

İçim daralıyor. "Bunu nasıl yapacağım?"

"Bilmiyorum! Her şeyi senin için yapamam, Sawyer." Ryder ellerini havaya kaldırır. "Onu gerçekten önemsiyorsan, sineye çeker ve özür dilersin."

Koltuğuna geri döndü. İçimi korku kaplıyor. Miles ve ben kavga ettiğimizde, hiçbir şey olmamış gibi davranıyorum ve hiçbir şey olmamış gibi yaşamaya devam ediyoruz.

Kendimi çelikleştiriyorum. Özür dilemeyi öğrenebilirim. Değil mi?

Özür dilersem ve o yine kaçarsa buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Onu tekrar kaybedemem. Buna dayanabileceğimi sanmıyorum.

CHAPTER 92

CALI

I alçalırken pencereden dışarıyı seyrediyorum. Sabah güneşi kalın bir bulut tabakasından parlıyor. inerken okyanusun ortasında bir ada görüyorum.

Çoğunlukla orman, birkaç uçurum yüzü ve biraz kayalık Plajlar. Merak içimi dolduruyor. Neredeyiz biz?

İndiğimizde ve uçak durduğunda Miles elini uzattı.

"Neredeyiz biz?" Onun yardımı olmadan ayağa kalkarak soruyorum. "Evdeyiz," diyor basitçe.

Göğsüm sıkışıyor. Evim diyebileceğim bir yer istiyorum.

Dışarıya, asfalta adımımı atıyorum. Hava alışık olduğumdan daha soğuk ve daha nemli, havadaki su anında tenime yapışıyor.

Miles elimi tutuyor, geri çekmeye çalıştığımda daha sıkı kavıyor. Ağaçların arasındaki patikadan yukarı doğru yürürken diğer adamlar da peşimden geliyor. Zemin ıslak ve yosunlu, gri kayalarla kaplı. Ağaçlar iki katlı şirin bir evin bulunduğu bir açıklığa açılıyor. Çatısı düz, pencereleri fırtına kapılarıyla çevrili ve içerideki tüm ışıklar yanıyor. Sıcak ve kuru görünüyor. Kendime rağmen, kendimi oraya doğru çekerken buluyorum.

Ön kapıya geldiğimizde kilitli değildi. Sawyer iterek açtı. "Eve hoş geldin, Cali."

Kalbim durdu.

Bekle, ev mi? Benim evim mi?

Miles beni nazikçe içeri itiyor. Bir koridorla bağlantılı küçük bir girişteyiz. Duraklıyorum. Miles beni koridorun sonuna doğru itiyor ve sağ tarafta bir oturma odası açılıyor. Birden tanıdık bir kokuyla karşılaşıyorum. Elma ve kızılıcık gibi kokuyor. Benim dairem gibi. Etrafımda dönüyorum.

Miles bana nazik bir gülümseme veriyor.

Ryder bavullarla yanımızdan geçti. "Ayakkabılarını oturma odasında çıkarman gerekecek Cali. Yerler tatami."

Aşağı bakıyorum. Dokuma hasırlara benziyorlar.

"İşte, onları ben alırım." Miles, Ryder'dan bavulları alır ve Sawyer'la birlikte yukarı çıkmaya başlar. Zavallı Halloweiner uluyor.

"Ben onunla ilgilenirim," diyor Miles. "Üst katta yerleşebileceği bir yerimiz var."

gittiler ve Ryder'la baş başa kaldım. Hatırladığım kadar iyi görünüyor, etrafını saran tehlikeli bir aura var. Nerede durduğumuzdan emin değilim ve yer değiştiriyorum.

"Aç mısın?" Ryder soruyor.

Açlıktan ölüyorum aslında. Başımı salladım. Beni mutfığa götürdü. Alt kat büyük bir kare şeklinde ve ortasında üst kata çıkan merdivenler var.

"Ne istiyorsun?" Ryder kileri açar.

"Her neyse." Yemek masasına doğru kaydım ve etrafa bakındım.

Bana bir paket cips fırlattı. "Ben gerçek yemek ısıtırken bunları ye." O mikrodalgada bir şeyler ısıtırken ben tereddütle açıyorum.

Masaya bir göz attım. "Senin kurallarına uydum, biliyorsun." "Biliyorum."

Ryder'a bakıyorum. Gözlerinde sıcaklıkla bana bakıyor. Mikrodalga'nın sesi geliyor. Açmadan önce bir saniye daha bana bakıyor.

Bir süre sessizce yemeğimi yiyorum. Beni sessizce izliyor. Bu sinir bozucu.

"Keser misin şunu?" Mırıldanıyorum.

"Neyi keseyim?" "Bana bakmayı... kes."

Ryder bir kaşını kaldırdı. "Neden?"

"Çünkü," diye homurdanıyorum içimden bir sıcaklık geçerken. "Bu çok garip."

Ofluyor. Yine sessizlik var ama bakışlarının yakıcı ağırlığını hissetmiyorum.

"Seni kaybettikleri için hasta olduklarını biliyorsun."

Başımı . Ryder yine bana bakıyordu.

Onlar...mıydı?

"Onlara olanları anlattım." Ryder bakışlarımı kaçırarak lavaboya doğru ilerliyor. "Seni bıraktığımda."

Sorunun nereden geldiğinden emin değilim ama ben durduramadan ağzımdan çıkıyor. "Peki ya sen?"

Ryder'ın geniş sırtı neredeyse lavabonun üzerindeki küçük pencereyi kapatıyor ve soruyla birlikte sertleşiyor. "Peki ya ben... ne?"

Yemeğime ters ters baktım. "Hasta mıydın? Seni son gördüğümde bir daha görmeyeceğime söz vermiştin."

Ryder lavaboya bakıyor. O kadar uzun süre sessiz kalıyor ki cevap vereceğini sanmıyorum. Sonra usulca, "Bu iletişim işinde ben de iyi değilim Cali. Eğer bizimle birlikteysen bunu kabullenmen gerekecek."

Benimle konuşmayacaklarını kabullenmem mi gerekiyor?

Ryder o kadar yumuşak bir sesle söylüyor ki neredeyse onu duymuyorum. "Ve bu bozmaktan mutluluk duyduğum ilk sözümdü."

Ne? Şu an gerçek mi?

"İşin bittiyse ben alırım." Ryder tabağıma başını salladı.

"Ah, evet." Ayağa kalkıp tabağı ona uzattım. Onun bulaşık şeyi. Ryder başıyla onaylıyor ve hemen duruluyor.

"Var mı... bulaşıklarla ilgili kurallar nelerdir, böylece onları nasıl doğru yapacağımı bilirim?"

Ryder irkilerek bana baktı. Hemen bunu saklamaya çalıştı. "Oh. Hayır, endişelenme."

Tezgahtaki bir çukuru karıştırıyorum. "Tamam..."

Tereddüt ediyor. "Sadece... mikroplarla aramda garip bir şey var."

Tezgâha yaslanıyorum. "Sorun değil. Bana açıklamak zorunda değilsin."

"Hayır, biliyorum." Derin bir nefes alır. "Diğerleri biliyor, sen de bilmelisin. Çocukluğumdan beri bu bende var. Kırılması zor."

Ağır ayak sesleri merdivenlerden iner ve Miles köşeden fırlar, hemen ardından Sawyer gelir.

"Odanı görmeye hazır mısınız?" Miles sorar.

Ryder'a bakıyorum, sonra tekrar Miles'a. "Benim odam mı?" Ben de papağan gibi cevap veriyorum. Burada bir odam mı var? Vücudumdaki gerginlik bir anlığına kalkıyor.

"Evet, hadi."

Miles'ı yavaşça yukarı kadar takip ediyorum. Sawyer arkamdan geliyor ve bakışlarını sırtımda hissediyorum. Tenim karıncalanıyor. Aramızdaki söze dökülmemiş gerilimi hissediyorum.

Miles beni merdivenlerden çıkarıp pencerelerle dolu büyük bir odaya ve puslu ormana bakan bir verandaya götürüyor. Odada büyük boy bir yatak var, aydınlık ve havadar. Oda açık renk mobilyalarla dolu ve iki kez bakıyorum. Şifonyerin üstünde evimden getirdiğim birkaç ıvır zıvır duruyor.

Göz kırpıyorum. Ama nasıl...? Onlara doğru ilerleyip parmaklarımı üzerlerinde gezdiriyorum, sonra da dönüyorum.

Miles ellerini kaldırdı. "Seni almadan önce dairene geri döndük. Sakın kızma. Banyoda ve dolapta daha çok eşya var."

Sawyer kollarını kavuşturur, kapının çerçevesine yaslanır.

"Deli mi?" Eşyalara tekrar bakıyorum. Düşüncelilik gözlerimi .

Miles yatağa oturur. "Konuşmamız gerek." Kaskatı kesildim.

Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Sawyer ve ben... özür dilemek ."

Miles'a bakarken tamamen donup kaldım. Onu doğru mu duymuştum?

Miles, "Tanışma şeklimizle ilgili değiştirmek istediğimiz bazı şeyler var," diyor. "Seni almayacağım, bunun için özür dilemeyeceğim." Yere bakıyor, sonra göz teması kuruyor. "Ama seni hiç evinde hissettirmedik. Söz sahibi olmana izin vermedik."

Hareket edemiyorum. Yutkunamıyorum bile. Bu beklediğimin o kadar ötesinde ki şok oldum.

Sawyer'a bakıyorum. Ona baktığımı görünce rahatsız görünüyor ve yere bakıyor.

Miles devam ediyor. "Bu bir mazeret değil çünkü ortada bir mazeret yok ama şunu bilmelisiniz ki ben..." Boğazını temizliyor. "Bazen haddimi aşıyorum." Derin bir nefes alıyor. "Ben çocukken annemin erkek arkadaşı annemi öldürdü."

Oda sessizleşir ve Sawyer bile kaskatı kesilir.

Miles değişiyor. "Bunun konuyla ilgisi yok, ama kimsenin annemin hissettiklerini hissetmesini istemiyorum, bu yüzden... belki onlar istemediğinde devreye giriyorum."

Midem dibe vuruyor. Aman Tanrım. "Miles, ben..."

Beni başından savdı. "Bunu sana acıman için söylemedim. Senin merhametine ihtiyacım yok. Sadece seni bilgilendirmeye çalışıyorum. Ve özür diliyorum."

Ağzımı kapatıyorum. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Kafam tepki olarak yüzüyor.

Miles ayağa kalkar. "Hiçbir şey söylemeyin. İkiniz de. Ben sadece... üzgünüm. Weiner'ı kontrol etmeye gidiyorum."

Ve gitti, beni ve Sawyer'ı bıraktı.

Hâlâ donmuş durumdayım, neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. Rüya mı görüyorum? Normal davranmıyorlar. Yani, öyleler ama onların bu yönünü daha önce hiç görmemiştim.

Sawyer uzun süre orada duruyor, rahatsız görünüyor ve beni izliyor.

Söyleyebileceğim çok şey var ama ne söyleyeceğimden emin değilim. Boğazımı temizliyorum. "Sanırım Weiner için hiç teşekkür etmedim."

Sawyer gözlerini devirir. "Çok şımarık." "Evet." diye hayıflandım.

"Sahibine uyuyor." Sawyer bir kaşını kaldırır.

Gülüyorum, şifonyere bakmak için dönüyorum. Zaten kıyafetlerimle doluydu. "Eşyalarımı getirdiniz mi?" Banyoya doğru ilerliyorum.

Banyo kapısının çerçevesine yaslanarak beni takip ediyor. "Evet."

Saç malzemelerim tezgahın üstünde. Çekmeceyi kontrol ettim. Diş fırçam var!

Bu beni olması gerekenden daha fazla

heyecanlandırıyor. "Yine de birkaç külotun eksik olabilir."

Sawyer'a arkasında hiçbir güç olmayan bir bakış fırlatıyorum. "Sapık."

Bana sıkılmış bir bakış atıyor. "Kullanılmış olmalarını tercih ederim. Sana sadece o siparişi benim için dolduracak kadar bıraktım."

Yanından geçip giderken omzunu kontrol ediyorum. Odanın geri kalanını kontrol ediyorum, saklanmış eşya üzerine eşya buluyorum ve çok fazla olduğunda, balkonu keşfediyorum.

Sawyer geliyor. Parmaklıklara yaslanıp ormana bakıyorum. Ağaçlarda hiç yaprak yok ama yosunlar ormanı yeşille dolduruyor.

Sawyer şöyle diyor: "Bilirsiniz, genellikle birinin evine girdiğinizde kim olduğu hakkında bir fikir edinmek kolaydır."

Ona şöyle bir baktım. Hatırladığım kadar yakışıklı görünüyor, saçlarını topuz yapmış, keskin çene hattını ve koyu renkli kirli sakallarını gösteriyor.

"Seninki farklıydı." Sawyer'ın mavi gözleri ormana bakıyor. "Çocukluğundan kalma, artık senin tarzın olmayan bir sürü eski eşyaya sahiptin. Bazı şeyler de hediye idi. Rastgele şeyler. Cali diye bağırان hiçbir şey yoktu."

Ormana bakarak irkildim. O zamanlar zamanımın çoğunu sosyal medyada takılarak ya da Ben'le kavga ederek geçiriyordum. Başka bir kişiliğim yoktu.

bir günden diğetine geçmekten daha iyi. Ben yapamadım. Sadece hayatta kalmaya çalışıyordum.

Sawyer yumuşak bir sesle, "Sanırım bizimle tanışmadan çok önce de koşuyordun," diyor.

Çenemi sıkıyorum.

Sawyer bana bakarak, "Düşündüğünden daha çok birbirimize benziyoruz," diyor. "Öyle mi?" diye soruyorum.

"Evet." Ellerine bakıyor, tırnaklarının etrafındaki deriyi karıştırıyor. Adamların aşağıda konuştuklarını belli belirsiz duyabiliyorum.

"Umarım..." Sawyer duraklar. "En iyisi olmadığımı biliyorum. Konu seni almaya geldiğinde değil - bunun için özür dilemeyeceğim ve sen istesen bile gitmene izin vermeyeceğim." Bana karanlık bir bakış fırlatıyor. "Ama Miles'ın bahsettiği diğer şeylerde."

Ona bakmak için dönüyorum. Sawyer çenesini sıkıyor. Onu bu kadar rahatsız görmek garip.

"Ne gibi?" Kollarımı kavuşturuyorum.

"Kahretsin, bu konuşma işi çok zor." diyor. "Ne gibi, Sawyer?" Bir kaşımı kaldırıyorum.

Boğazını temizliyor, sonra yüzünü ağaçlara dönüyor. "Seni dinlemedim ve bizden kaçmak istemene neden oldum. Gerçekten. Ve bunun için özür dilerim." Ellerini sıkıyor.

"Yeniden başlamak istiyorum. Daha iyisini yapacağım. Belki burada kaçmayı bırakabilirsin." Dönüp bana bakıyor, mavi gözleri içime işliyor. "Çünkü seninle tanıştığımda koşmayı bıraktım. Seninle oyun gerçek oldu. Ve bir kez olsun orada rahatça yaşayabildim."

Sözleri beni bir kucak gibi sarıyor. Sawyer'ın birçok versiyonunu gördüm, ama bu? Bu en samimisi gibi görünüyor. İstemesem de gözlerim doluyor. Hay sikeyim.

Sawyer yumuşak bir sesle, "Bil ki, buranın kendini bulman için güvenli bir yer olmasını istiyoruz. Ve belki kendinden kaçmayı bıraktığında, bizden kaçmayı da bırakacaksın."

Göz kırpıyorum. Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Çünkü koşmayı bırakmak istiyorum. Hem de çok istiyorum.

Sawyer doğruldu. "Tanrım, bu birini vurmaktan daha zordu."

Homurdanıyorum. Elimde değil. Komik değil ama her şeyin stresi üzerime çöküyor.

Sawyer bana sahte bir bakış fırlatıyor. "Birini öldürmeyi tercih ederim." Gülümsememi saklayarak içeri girmek için geri dönüyorum. "Eminim."

"Oh," Sawyer beni takip ediyor. "Umarım bu arada cezalandırılmanın bitmediğini biliyorsundur. Hem de hiç. Aslında, hazır ol, çünkü başka bir oyunumuz var. Eğer oynarsan."

"Ne?"

Sawyer dolabıma gidip bir yığın giysi çıkardı, üstlerinde koşu ayakkabıları vardı. "Bunları giy ve hazır olduğunda aşağıya gel."

Bir ona bir ona bakıyorum. "Amigo kız kıyafeti mi bu?"

Sawyer sadece göz kırpar ve kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıkar.

OceanofPDF.com

CHAPTER 93

CALI

T parlak turuncu tayt ve neon sarısı ceket olduğu ortaya çıktı.

- sütyensiz - ve malzeme ter tutmuyor. Aşağıya onunla iniyorum.

Üç adam da mutfak masasının etrafında durmaktadır. Onlar da değışmiş ve koyu renk kıyafetler giymişler. Bana aç gözlerle bakıyorlar. Ruh hali değışti. Kendimi bir tuzağın içine düşmüş gibi hissediyorum ve duraklıyorum.

"Hey, tavşancık." Sawyer yavaşça gülümsüyor. "Yeni oyun."

Midem sıkışıyor ama aynı zamanda içimde bir heyecan da var.

"Otuz dakikalık bir avantajınız var. Adada istediğiniz yere gidebilirsiniz. Eğer seni yakalarsak, sana istediğimizi yaparız." Sawyer masanın üzerinde bir harita kaydırıyor. "Adada bir kulübe var. Güvenli bölge."

Haritayı alıyorum.

"Ryder burada oynuyor." Miles büyük bir av bıçağını masaya vuruyor. Bakışlarımı Ryder'a çeviriyorum. Bana göz kırpmıyor.

"Tik tak, tavşancık. Zaman şimdi başlıyor."

Kalbim küt küt atıyor. Bıçağı kaptığım gibi ön kapıya koşuyorum. Alaycı uğultuları ve ısıkları beni dışarı kadar takip ediyor. İçim neşe ve memnuniyetle doluyor.

Dışarı çıktığımda yine neme çarpıldım. Haritaya bakarak kayarak duruyorum. Kahretsin, bunlardan birini nasıl okuyacağımı bilmiyorum ama güvenli evin işaretli olduğunu düşündüğüm yöne doğru ilerliyorum. Adanın kenarına yakın ve ormanda koşmak zorunda kalmamak için sahile vuruyorum.

Heyecan işliyor. Bu oyunu iki kişi oynayabilir.

Kulübeyi bulmam istediğimden daha uzun sürdü. Kıyı şeridinden neredeyse görünmeyen bir grup ağacın arasında duran küçük bir bahçe . Kalbim küt küt atıyor ve nefes almak için çırpınıyorum. Oraya girmemi beklediklerini biliyorum. Bu yüzden fırlayıp kapıyı açıyorum. Tereddüt ediyorum. Bu kıyafetlerle saklanmak imkânsız olacak ve onlar da bunu biliyor. Bir dakika düşündükten sonra üzerimdekileri çıkarıp içeri atıyorum ve üzerimde sadece külotum kalıyor. Saklanacak bir yer bulmak için ormana geri dönüyorum, koşmaktan üşümüyorum bile.

Hareketi fark ettiğimde, ağaç çizgisinin hemen içinde büyük, sessiz bir formdu. Nefesimi tutuyorum. Ryder. İlerliyor, gözleri kulübeye kilitlenmiş. İnce bir ter tabakasıyla kaplı ama nefes alış veriş tamamiyen kontrollü. Kapının açık olduğunu görünce sırtıyor. Oraya ulaşmak için benim yerimin yanından geçmesi gerekiyor. Çömelip kaldım, kalbim küt küt atıyor.

O geçip gider gitmez, ben fırlıyorum.

Ryder çömeliyor ve dönüyor. Hızımı alamayıp vücuduna doğru koşuyorum ve bıçağımı böğrüne saplıyorum. "Kımıldama."

Ryder güler ama razı olur. "Oh, güzel küçük kadın. O bıçakla ne yapacaksın?"

Nefes nefese kaldım. "Dikkatli olmazsan seni keserim."

Mücadele edemeyeceğim kadar hızlı bir hareketle Ryder tuttuğum yerden kurtulup üzerime çıktı ve beni sert, dondurucu zemine itti. Güçlü eli bıçağın olduğu bileğimi kavırıyor. "Bana senden bahsettikleri andan beri başıma bela olacağını biliyordum."

"Bırakın beni!" Çığlık atıyorum, kaçmaya çalışıyorum. Ama yarım yamalak.

Ryder ön kollarının üzerine kalkıyor ve beni sabit tutmak için üzerime yeterince ağırlık bırakıyor. "Ya kadınlarımın çaresiz ve merhametim altında olmasından hoşlanıyorsam?"

"Tıpkı Sawyer gibi konuşuyorsun," diye tıslıyorum.

Miles'ın sesi arkamdan geliyor. "İnsanları etkiliyor."

Bakmak için boynumu eğiyorum ve Ryder bu fırsatı değerlendirip bıçağı elimden alıyor ve soğuk bıçağı boynuma yerleştiriyor. Miles sırtarak başımda dikiliyor. "Çeşitli şekillerde."

"Nerede o?" Boynumu oynatmadan elimden geldiğince etrafa bakarak homurdanıyorum.

"İşte, tavşancık." Sawyer görüş alanıma giriyor. Aletini ovuşturuyor. "Çıplak kızımın bıçak sallayarak erkek arkadaşımın üzerine atlamasını izlerken neredeyse boşalıyordum." Sawyer çömelip gözlerimin içine bakıyor. "Bir dahaki sefere onu biraz kes, olur mu?"

Nabzımın boynumda attığını hissediyorum ve Ryder'ın karanlık bakışlarına bakıyorum. Siyah gözbebeği neredeyse kahverenginin önüne geçmişti. "Cezan için hazır mısın?"

"Ne için?" Bakışlarımı kısıyorum. "Kaçmak için," diyor Sawyer basitçe.

"Yapmamı sen söyledin!" Hafifçe debeleniyorum ve bıçağı çeviriyor, böylece düz kısmı boynuma dayanıyor ve nefes boruma baskı yapıyor.

"Sana söylenen her şeyi yapıyor musun? Yemin ederim her fırsatta bizimle savaştın."

Bacaklarımı tekmelemek için mücadele ediyorum ama amım sıcak ve zonkluyor. Yakınlıklarının beni ne kadar etkilediğini anlayamıyorum. Sawyer benim acınası çabalarımın gülüyor.

Ryder üzerime doğru homurdanıyor, "Kaçmayı çok mu istiyorsun?" Ayağa kalkıyor ve aniden üzerimdeki büyük ağırlık kayboluyor. "Git. Koş."

Çabucak ayağa kalktım. Yırtıcı gülümsemelerle etrafımı sardılar. Sawyer homurdanıyor, "Kaç Cali."

Ben yaparım. Tekrar suya doğru havalandım. Korku kanıma işliyor ve tekrar yakalanıp bir sandığa yaslanmadan önce ağaç sınırını aşıyorum. "Ne kadar itaatkâr bir evcil hayvan. Benim için ağlamaya hazır mısın?"

Ryder beni yere fırlatıyor ve kendimi kumda yakalayıp ona doğru dönüyorum. Üzerimde duruyor, yavaşça pantolonunun düğmelerini açıyor. Diğer ikisi etrafımda çember oluşturdu, böylece kaçış yollarım kesildi. Aslında tekrar kaçacağımdan değil. Ağzım sulanıyor ve zayıfça "Dur" diyorum.

Miles kıkırdar. "En azından ciddiymişsin gibi davran Cali."

Ryder dizlerinin üzerine çöktü ve beni yüzüstü çevirdi. Hemen belime ağır bir el bastırarak beni yere yaptırdı.

Ryder üzerime eğildi, "Sawyer'ın sende izi var. Ben de kendiminkini ekleyeceğim."

Ne? Bu sefer gerçekten çırpınmaya başlıyorum ama sadece soğuk kumun der batıyorum.

"Benim için ağla, ben de iyi hissettireyim."

İçimden gerçek bir korku geçiyor, ama bu korku amımda bir ıslaklık seliyle karşılanıyor.

Tekrar arkama bakmaya gidiyorum ve Miles çenemi tutarak beni ona bakmaya zorluyor. "Ben senin gözlerin olacağım."

Ryder'ın külotumu çıkardığını hissediyorum. "Üzerine adımı yazarken seni sikeceğim Cali."

Miles, "Şimdi o ateşli amcığı arkadan itecek, Cali." diyor.

Ryder'ın aletinin amıma bastırıldığını hissediyorum. Uzaklaşmak için çabalıyorum, kum tanelerini üzerimizde hissediyorum. Nefesim kesildi, "Kum."

"Acıtıyor, değil mi?" Ryder tek bir vuruşla içime giriyor ve ben haykırıyorum, aletinin gerginliği ve kum beni kesiyor.

"İyi kız. Ne kadar da iyi bir kız." Miles yüzümün yan tarafını okşuyor. İnleyen Ryder'ın etrafında kenetleniyorum. Ben gerinirken bir dakika bekliyor, sonra çekiliyor ve tekrar içime giriyor. Acı, zevk ve korkuyla karışıyor ve ben inleyerek arkama bakmaya çalışıyorum.

"Gözler, Cali," diyor Miles. Ona bakıyorum. Kirpiklerinde buğular birikmişti. "Aferin kızıma. Güvendesin. Seni güvende tutacağız."

Ryder içime giriyor, acımı ve zevkimi arttırıyor. Sawyer üzerimizde durmuş, aletini okşuyordu.

"Cali," diyor Miles. "Bize güveniyor musun?"

Onunla Sawyer'ın arasına bakıyorum. İlk tepkim korku oluyor ama evdeki konuşmamızdan sonra ikisinin de gözlerinin içine bakıp başımı sallıyorum.

Miles usulca gülümser, sonra Ryder'a başıyla onay verir.

Isırıcı bir acı sağ kık yanağımı ısırıldı. Ciyaklayarak sıcıyorum. "Aferin kızıma, duyayım seni," diye inliyor Ryder.

Acı tekrar geliyor, kör ediyor. Etimin parçalandığını hissediyorum. Nefesimi tutabildiğim kadar tutuyorum, sonra yüksek bir inilti çıkarıyorum.

"Siktir." Ryder pompalıyor.

"Çok iyi gidiyorsun, Cali. Neredeyse bitti." Miles hâlâ çenemi tutuyor ve başparmağıyla yanağımı okşuyor.

Acı tekrar içime işlerken haykırıyorum. "İşin bitti. Hepsi bitti."

"Kahretsin, gölge. Kığın onun baş harfleriyle güzel görünüyor."

Ryder belimi bırakıp içime dalıyor. Klitorisimle oynamak için bir elini uzatıyor, hassas etime küçük kum parçaları sürüyor. Bu çok fazla. Aynı anda çok fazla his var ve onları rahatlatmak için geri çekiliyorum.

Ryder izin vermiyor. Bana çarpmaya devam ediyor ve zevk beni isteğim dışında dolduruyor. Vücudumla beni daha da kızdıracak kadar oynuyor. Vücudum onun etrafında geriliyor ve bir acı ve zevk patlamasıyla boşalıyorum. Çığlık atıyorum, uğultu ve coşku beni sarıyor. Ryder kıpırdamadan duruyor, bir kükremeye içime boşalıyor.

"İyi kız, Cali. Sen bizim mükemmel kızımızsın," diye inliyor Miles. Zirveden inerken Ryder içimden çekiliyor.

"Diz çök, Cali," diyor Miles. "O mükemmel ağzı üzerimde hissetmeye ihtiyacım var, tıpkı ilk tanıştığımız zamanki gibi."

Memnuniyetle itaat ediyorum, soğuk kumda debeleniyorum. Soğuk, vücudumda dolaşan sıcakla karışıyor ve içime lezzetli karıncalanmalar gönderiyor.

Miles sikini çıkardı bile, ben de hevesle ağzıma alıyorum.

"Ben de Cali." Sawyer onun yanına yaklaşıyor ve ben de hevesle sikini elime alıyorum. Elime kum bulaştı ve fırçayla temizlemeye çalıştım.

"Hayır," Sawyer elimi tutuyor. "Acıt, Cali."

Miles boğazımı sıkıyor ve ben ona bakıyorum. Başını geriye atıyor, karın kasları esnemiş. Her iki adam da inliyor ve ikisine de zevk verdiğimi bildiğim için amım sulanıyor. Aralarında gidip geliyor, önce birini sonra diğerini hevesle emiyorum. Neredeyse sırf bu yüzden boşalacaktım, hiçbir şeye sürtünmeden.

"İşte." Sawyer ayağını bana doğru uzattı. "Ayakkabıma bin."

Tereddüt ediyorum, sonra beceriksizce ona doğru kayıyorum, koşu ayakkabısının üzerine yerleşiyorum. Sert, yumuşak ve mükemmel hissettiriyor. Sürerken onları emmeye ve memnun etmeye devam ediyorum. Kıç yanağım yanıyor ve bu sadece hisleri artırıyor.

Siktir, sanırım boşalacağım. Gözlerim kafamın içine doğru yuvarlanıyor.

"Benim için gel bebeğim," diye inliyor Sawyer, sikini tekrar ağzıma sokarak. Onu emerek kendimden geçiyorum. Sertçe boşalıyorum, zevk tüm vücudumda patlıyor. Sawyer bir çığlıkla boğazımdan aşağı boşalıyor, saçlarımı tutuyor ve içime atıyor. Miles da elimde sertleşip şişiyor ve döllerini yüzüme ve Sawyer'ın vücuduna fişkirtiyor.

İnledim. Bu şimdiye kadar yaşadığım en ateşli şeydi. Sawyer beni ondan çekip alıyor ve ben yere yığılamadan Ryder beni yakalıyor. Beni kaldırıp sıcak göğsüne yasladı.

Titriyorum, ona sarılıyorum.

"Lanet olsun, Cali. Sen başımıza gelen en iyi şeysin." Sawyer inliyor. Ryder bizi sahile doğru yürütmeye başladı. Diğer adamlar da onu takip ediyor ve beni sıcak eve kadar götürüyorlar.

İçeri girdiğimizde titriyorum, sığağa bayılıyorum. Miles bir bez ve biraz antiseptik alırken Ryder benimle kanepede oturuyor.

Beni temizleyebilsin diye yere oturup karnımı kanepeye yaslıyorum. Ve ilk defa, bu beni germiyor.

Her şeyden sonra duygularım yüksek ve girdaplı.

Sawyer ayağa kalkıyor. "Senin için bir şeyim var, Cali." Elinde küçük bir kutuyla geri dönüyor ve onu önündeki kanepeye koyuyor. Kaskatı kesiliyorum ve nefes nefese kalarak yavaşça açıyorum.

Bu benim tasmam, yeni bir kilidi var, bu kalp şeklinde. Üzerinde üç yazı var. Daha yakından bakıyorum. Bir gitar, bir tavşan ve bir kedi.

"Bu sefer asla çıkmayacak." Sawyer yumuşak bir sesle, "Çünkü sonsuza dek bizimsin." diyor.

Başımı sallarken gözyaşlarımı tutabilmek için tek yapabildiğim bu.

"Ben de sana sahip çıkacağım," diyor Miles. "İyileştiğinde Ryder bize aynı dövmelerden yapacak." Saçımı okşuyor. "Gitarlar. Ruhuma neşeyi geri getirdiğin için."

Boğazım sıkışıyor.

Miles yer değiştirir. "Cali, geçmişte bunu doğru yapmadığımızı biliyor. Ve gelecekte de doğru yapmayacağız. Ama biz seni istiyoruz. Ve bir gün senin de bizi geri isteyeceğini umuyoruz. Gerçekten."

Hepsine bakıyorum, kalbimde umut ve korku dolaşıyor. Çünkü her şeye rağmen onları istiyorum. Onların tüm geçmişlerini bilmek, onların da benimkini bilmesini ve tüm berbat oyunlarını oynamak istiyorum.

Koşmamayı düşünüyorum. Ve ilk defa, bu beni korkutmuyor.

Eğilip Sawyer'ı öpüyorum. Miles da eğilip bir tane çalıyor, sonra Ryder.

"Tamam, bu kadar saçmalık yeter," diye gülüyorum. "Ya beni tekrar becer ya da bana kıyafet getir."

Miles'ın gözleri parlıyor. "Üzgünüm. Bacaklarım kırıldı.

Hiç alamıyorum." Gülüyorum. "O zaman ben de seninkini çalarım."

"Bana uyar." Sawyer göz kırpmıyor.

"Benimkini giyiyor." Miles etrafına bakınır, yanında olmadığını fark eder ve ayağa fırlar.

"Hayatta olmaz," diye homurdanan Sawyer onu kovalamaya başlar.

Ryder'a bakıyorum ve o da gözlerini deviriyor. "Bu asla değişmeyecek. Şimdi bacaklarını aç ki tekrar yapabilelim."

EPilogue

CALI

A birkaç ay sonra

"oturur musun?" Miles saçımı çekiştiriyor.

"Yapamam." Tekrar yer değiştiriyorum, içimde lezzetli karıncalanmalar oluşuyor. Uzaktan kumandalı vibratörle sıra Sawyer'da ve sikici bundan sonuna kadar yararlanıyor.

"Siktir, Cali. Kıpırdamadan otur." Miles bir kez daha çekiştiriyor ve telefonuna bakmak için eğiliyor. Beğendiğimi söylediğim yeni bir örgü deniyor ve uzun zamandır duymadığım kadar çok küfür ediyor.

Erkekler son birkaç ayda bana daha fazla açıldılar. Ryder bulaşıkları yıkamama bile izin verdi. Ve bana annesinden bahsetti. Aslında, hepsi bana ailelerinden bahsetti. Bunun iyi hissettirmedini söylersem yalan söylemiş olurum. Polisler hala onları arıyor, bu yüzden geri dönemedik ama sorun değil. Burada bir yuva kurduk ve hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Vibratör tekrar frekans değiştiriyor. Sawyer'ı görüp göremeyeceğimi anlamak için etrafıma bakıyorum.

Birden koridorun aşağısından irkiltici bir bağırsık duyuyorum ve sıçıyorum. Renkli küfürler evi dolduruyor ve ağır ayak sesleri bize doğru ilerliyor. Ryder ortaya çıktı.

"Bu lanet şey." Ryder bana küçük ve karanlık bir şey fırlatıyor ve irkiliyorum. Nesne göğsümden sekti. Bu bir fare. Lanet olası bir fare.

Çılgılık atıyorum, fırlayıp saçlarımı Miles'ın ellerinden çekiyorum. "Ne oluyor be?"

"Lanet , Cali," diye inliyor Miles. " başlamam gerekecek." Ryder eliyle işaret ediyor. "Lanet olası kedin onu yatağıma bıraktı."

Fare hareket etmiyor. Aman Tanrım, öldü mü?

Derin bir kahkaha kopuyor ve Sawyer mutfaktan odaya giriyor. "Ne, küçük bir fareden mi korktun Ryder?"

Ryder doğruldu. "Hayır! Yatağımdaydı. Bana bir şeyler bırakmaktan vazgeçmiyor."

Sawyer sırtıyor. "Awww, Ryder. Korkmana gerek yok. Sen ondan yüz kat daha büyüksün." Fareyi nazikçe yakalıyor ve dışarı atmaya gidiyor.

Ryder kollarını kavuşturur. "Korkmuyorum."

Sawyer geri dönerken bana göz kırpmıyor, sonra Ryder'a dönüyor. "Biliyorsun, kediler senin avlanamayacağını düşündükleri zaman sunu getirirler. Halloweiner senin grubun en zayıfı olduğunu düşünüyor."

Ryder kara bir kaşını kaldırır.

Sawyer omuz silkiyor. "O zeki biri."

Ryder neredeyse takip edemeyeceğim kadar hızlı hareket ederek Sawyer'ı yanındaki kanepeye fırlatıyor. Birbirlerine birkaç ağır darbe indiriyorlar, ten tene çarpıyor.

"Lanet olası çocuklar." Miles bana eliyle işaret etti. "Gel buraya, bırak bitireyim."

Önümdeki kanepede güç savaşını izliyorum. Miles beni tekrar yere, bacaklarının arasına çekiyor.

Ryder, Sawyer'ı acı verici görünen bir kol kilidiyle sabitleyene kadar güreşirler. Ryder sıkılmış bir sesle, "Rahatla, Sawyer." diyor.

Sawyer yüzünü buruşturarak, "Siktir git," diye karşılık verir.

Ryder kıkırdar. İkisinin de pantolonunu indirecek kadar kayar ve Sawyer'ın kışına yavaşça batar.

Onları izliyorum, amım ısınıyor. Miles'ın da izlediğini biliyorum. Elleri ağır çekimde hareket ediyor.

"Buraya gel, Cali." Ryder, Sawyer'a vururken emrediyor.

Miles saçımı çabucak bitirdi. Normalde kavga ederdim. Bana sözlerini dinletirlerdi, ben de bağırp çağırırdım ve daha fazla dayanamayana kadar sevişirdik. Sonra bayılırdık ve her şeye yeniden başlardık.

Doğruluyorum. "Hayır."

Miles arkamdan alay ediyor. "Hayır mı?"

Sawyer sırtıyor.

Ayağa kalkıyorum ve onlardan uzaklaşıyorum. "Hayır. Bu sefer beni dinle."

Üç adam da bana bakıyor. İlgilerinden dolayı içimde bir heyecan oluşuyor. Bakışlarını şehvetle bile olsa şefkat dolduruyor. Vücudum karıncalanıyor. Bu adamlar geçtiğimiz aylarda benim için mümkün olabileceğini düşündüğümden çok daha fazlası oldular. Ve hayatımda ilk kez, güvende olabileceğimi düşünüyorum - mümkün olan en güvensiz şekilde.

Tekrar geri çekiliyorum. "Benim sıram. Benim kurallarına göre oynayacaksın." Sawyer homurdanıyor ve Ryder onun kıcını tokatlıyor. Miles gözlerini deviriyor. Onlara göz kırpıyorum.

"Oyun oynamak ister misin?"

OceanofPDF.com

THE END

*W*anna Oyun mu Oynuyor? birbirine bağlı, bağımsız bir seri olan Avcı Kulübü'nün ilk kitabıdır.

OceanofPDF.com

AUTHOR'S NOTE

Y Sizler edepsizsiniz ve bunun için sizi seviyorum. Benimle ve daha fazla edepsiz karanlık romantizm kızıyla bağlantı kurmak istiyorsanız, lütfen Facebook grubuma katılın, Alina May'in Kitap Bebekleri! Ya da tabii ki beni Tiktok veya Instagram'da Alina_may_author adresinden takip edebilirsiniz. Aklını kaçıranlardan ben sorumlu olmayacağım

Orada gördüğünüz içerik.

Sarah, Amanda ve Laurelyn'e benim için beta okuma yaptıkları için ve Paige'e akıl almaz işkence tavsiyeleriniz için özel olarak teşekkür etmek istiyorum. Ve tabii ki editörüm ve özel kalemim Taylor'a özel teşekkürler - siz en iyisisiniz! Sadece sen bütün bir kitabı son dakikada düzenlemeyi teklif edebilirsin ve bunun için seni seviyorum.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.